ڀڄن بهار

o

رچنا:

پرم پوڄيه سوامي شانتي پرڪاش مهاراج

o

ڀيٽا ۷ روپيه] [ڇاپو پهريون

۱۵ آگسٽ ۱۹۷۶ع

o

پرڪاشڪ

پروفيسر ديال "آشا"

آرپڻ پتر

هي پستڪ

برهمگياني برهمشروتري

برهمنشٺي اوگراج پرم پوڄيه

ستگرو سوامي ٽيئونرام مهاراڄن

۽

برهمنشٺي برهمگياني

ستگرو سوامي سرواننند مهاراڄن

جي ڪمل چرڻن ۾ گهڻي سڪ

۽ شرڌا سان ارپڻ ڪريان ٿو.

شانتي پرڪاش

٨٨م ستگرو سواميِ سروانند مهاراج.

پوجنيہ ستگرو سوامي شانتي پرڪاش مهاراج

ملڪن ۽ قومن ۾ لڪرارا زمانو وڃي پيو وڏيڪ
وڏيڪ ظالم ٿيندو. هڪ پنهنجي گيت ۾ پيارو
دادا (واسواڻي) چوي ٿو:-

ظالم زماني ۾ اچي لسون ڪول ٻهار!
وسه سان وڳيل دنيا کي وهم ۾ نهار!
اوان ورڪ نبهن ها، ٻوڪين پسپ پيارا!
نئين پيار ڀڳتيءَ ۾، ڪول ديا ڪا دنارا!

هن ڏکئي وقت کي آهن جي سانتڪي طرح
ويا ٻوڪين لوان ورڪ نبهن ها، جن مان ڦٽن پيا
نئين پيار ۽ ڀڳتيءَ جا پسپ. ٿن مان هڪ آهي
سوامي سانتي پرڪاش، هن اولڌ جي سمه ۾
هي پيارو پنهنجن هٿن ۾ جهلي بيٺو آهه شانتيءَ
جي شمع. سوامي شانتي پرڪاش جي جيون جي
ساکي آهه هن ۾ ته شانتي پرڪاش ٿئي ٿي جڏهن
انسان پريوءَ جي پيار ۾ پنهنجو پاڻ وساري دکين
دردون جي شيوا ۾ پاڻ کي خرچ ڪري ٿو،
قربان ڪري ٿو.

سوامي شانتي پرڪاش سالن ۾ ويهو پنهنجو
سندر ڪاره هلائي، منا گيت ڳائي، نام جپي ۽
نام جپارائي، دکين دردن جي شيوا ڪري.
سوامي شانتي پرڪاش ڪيترن کي پريوءَ جي

ڪمل چرڻن ۾ ڇڪيو آهي، ڪيترن جيون ۾ نئين بهار آندي آهي، ڪيترن کي رشين ۽ سنتن جي سکيا سڻائي آهي، جا سکيا آهي هن تورن اکرن ۾:- ”سک ساگر ۾ آڪر مت جائو ري پياسا، پياري!“ هن سنسار جي سک ساگر ۾ اچي اوهين پياسي ئي نه ويڃو! ڪٿي نه هڪ هڪ ڪري هلندا وڃن پيا، پياسي ئي وڃن پيا- پرڀو ۽ کي پائڻ کان سواءِ وڃن پيا- اوهين ائين نه ڪجو!

سنسار جو ساگر لنگهي توهين پيارا، هن پار هلجو، جت آهي نج ڌام، ست ڌام، سچ کنڊ! ”سچ کنڊ وسيءِ نرنڪار!“ جت چمن ئي چاڙهي مرلي، وينو شيام هڪ ئي گيت ڳائي:- ”آجا! آجا! وشرام پساءِ!“

هن پار اسين ڪئن هلون؟ اسانجون ٻيڙيون ته آهن پراڻيون- اسانجي ٻيڙين ۾ آهن ٽونڪ- اسانجي ٻيڙين ۾ پاڻي گهڙي تو اچي ۽ ٻيڙيون ٻڏي ٿيون پون وچ سير! ڪم ڪار ڪري ڪري، پئسا ڪئا ڪري ڪري، لک ڪمائي، ڪروڙ ناهي، ويچارا سنساري لوڪ ٻڏي وڃن ٿا- چو ته اسانجو روز به روز جو ڪم ڪار آهي ويسر جو وهنوار- ۽ سوامي شانتي پرڪاش پيو پڪاري:- ”پگل ٻيڙيون

چڙهو! باجهه ٻڙيءَ ۾ چڙهو!
چڏيو! نام ٻڙيءَ ۾ چڙهو! لنگهي ساگر سنسار!"
چڙهي هلو هن پار، سوامي شانتي پرڪاش
نديءَ هوندي ڪنان سڪا هو آيا
گرباٽي ۽ سنت باٽي ۽ رشين جي ڪالبجن
ڪئو آهه ۽ سندس هردو ويو آهه ڪليندو.
۽ يونيورسٽيءَ جي وديا هن پياري ڪنن وڙي آهه.
ڪي آهي اها سچي وديا جنهنجو آواز آهه
"دل ڪولبو!"
هڪڙو: دل کلي ٿي،
ٻڙيءَ جي ڪريا ۾ جنهنجي
رنگ پرڪاش ٽين ٿا:
جيون ۾ ڪري آهي شانتي پرڪاش آهي
پيارو سوامي آهي جنهنجي
سد سد نماڻو.
... واڻو.
... جنهنجي دل کلي ٿي، ان جي جيون جي
نشاني آهي پيار، پريم، محبت. سوامي
شانتي پرڪاش ٽٽڻ ۽ نيار جي مورت آهه،
محبت جي مورت آهه. ولس ابدا آهن غريب
۽ شاهوڪار، آڪ ٻڌيل ۽ ٻڌيل، نديءَ ٺهيءَ وارا
۽ وڏ اوستا وارا، هڪ هڪ جو آدرياءَ ڪري،
هڪ هڪ سان پريم ۽ پيار ۾ ملي، هڪ هڪ کي
هڪ هڪ جي جيڪا مدد
پدهتي آسيس ڏئي،

ڪري سگهي سا ڪري، ٻار کي تڪليف ڏيئي به ٻين کي سکي ڪرڻ جي ڪوشش ڪري- ان ڪري هي آهي سيتي جو پيارو!

مونکي خوشي آهه مدهنجي پياري متر ۽ ڀاءُ، پروفيسر ڊاڪٽر ديال آشا، سوامي شانتي پرڪاش جا سندر گيت ڪٺا ڪري هن پستڪ ۾ ڇپايا آهن- پيارو ديال پڙهيل آهه، ودوان آهه، پر ڪيس وديا جو اڀمان ڪين آهه- پيارو ديال آهي ديا جي تصوير- سادو، نماڻو، صدقي، ديدن دکين جو شيوڪ، هن پياري جي لڳه لڳه ۾ آهه لگن ته سنتن سنپرکن، پرڀوءَ جي پيارن جو پيغام ڪوني ڪوني ۾ پهچي- ان پيغام جي هن وقت ڪيڏي نه ضرورت آهه!

شل هن پستڪ تي ايشور جي آسيس سديوَ چمڪي، چمڪندي رهي!

١٠ سادو واسواڻي پٿ،
پونا-١، ١٠-٨-٧٦

جشن واسواڻي

جڏ ٻو! نام ٻڌڪيءَ ۾ چڙهو! ٻاجهه ٻڌڪيءَ ۾ چڙهو!
چڙهي هلو هن ٻار، لنگهي ساگر سنسار!"

ننڍي هوندي کان سوامي شانتي پرڪاش گرٻاڻي ۽ سنت ٻاڻي ۽ رشين جي سکيا جو اڀياس ڪيو آهه ۽ سندس هردو وڏو آهه کليل. ڪالجن ۽ يونيورسٽين جي وديا هن ٻار کي ڪين ورتي آهه. هن کي آهي اها سچي وديا جنهن جو آواز آهه هي هڪڙو: "دل کولبو!"

پريوءَ جي ڪرپا ۾ جنهن جي دل کلي ٿي، ان جي جيون ۾ هه رنگ پرڪاش ٿين ٿا:

(١) نئون - ٻار و سوامي شانتي پرڪاش آهي نمالو، سدا سدا نمالو. ان ڪري آهي منهنجي روح جو راڻو.

(٢) جنهن جي دل کلي ٿي، ان جي جيون جي ٻي نشاني آهي ٻار، پريم، محبت. سوامي شانتي پرڪاش نئون ۽ ٻار جي صورت آهه، محبت جي مورت آهه. ونس ايندا آهن غريب ۽ شاهوڪار، اڻ پڙهيل ۽ پڙهيل، ننڍي ٿهيءَ وارا ۽ وڏ اوستا وارا، هڪ هڪ جو آدرڀاءُ ڪري، هڪ هڪ سان نرم ۽ ٻار ۾ ملي، هڪ هڪ کي پنهنجي آسيس ڏئي، هڪ هڪ جي جيڪا مدد

ڪري سگهي سا ڪري، پاڻ کي تڪليف ڏيئي
به ٻين کي سکي ڪرڻ جي ڪوشش ڪري- ان
ڪري هي آهي سيني جو پيارو!

مونکي خوشي آهه منهنجي پياري متر ۽ ڀاءُ،
پروفيسر ڊاڪٽر ديال آشا، سوامي شانتي پرڪاش
جا سندر گيت ڪنا ڪري هن پستڪ ۾ ڇپايا
آهن- پيارو ديال پڙهيل آهه، ودوان آهه، پر
ڪيس وديا جو اڀمان ڪين آهه- پيارو ديال آهي
ديا جي تصوير- سادو، نماڻو، صدقي، ڏيئي
ڏکين جو شيوڪ، هن پياري جي لڳه لڳه ۾ آهه
لڳن ته سنتن سنپرڪن، پريوه جي پيارن جو پيغام
ڪوني ڪوني ۾ پهچي- ان پيغام جي هن وقت
ڪيڏي نه ضرورت آهه!

شل هن پستڪ تي ايشور جي آسيس سدائين
چمڪي، چمڪندي رهي!

۱۰ سادو واسواڻي پٿ،
پونا - ۱، ۱۰-۸-۷٦ **جشن واسواڻي**

سوامي شانتي پرڪاش لاءِ مونکي سنيهه ۽ شرڌا
آهي. هو گياني آهي، ڀڳت آهي ۽ ڪرم يوگي
آهي. هن جي دل ۾ جنتا لاءِ پيار آهي. هو جنتا
۾ ڄاڻيو پيو پسي. مسڪينن ۽ محتاجن جو
مددگار آهي. ٻارن لاءِ ڀاڳ آڻي جڳ ۾ آئس.
مان کيس وار وار نمسڪار ڪريان ٿو. هن جا وچار
اوچا ۽ پوتر آهن. انهن وچارن لفظن جي صورت
ورتي آهي. سوامي جن جي ٻچن جو سنگرهه
”ٻچن ٻهار“ جنهن کي ٻارو ٻڌندو سو ڪرتارٿ
ٿي ويندو.

پروفيسر رام پنجواڻي

سوامي شانتي پرڪاش مهاراج مهان پروپڪاري
پرمارٿي سنت آهن. سندن سيتل سڀاءُ سڀني کي
چمڪ واڱر ڇڪي ٿو. سندن ڪنن ۾ عجيب
آنند آهي. سندن پورڻ پرڀاو ڪندڙ آهن.
هن پستڪ ۾ ڏنل ٻچن ٻڪ ٻئي کي پريم جي
ٻانڌڻن ۾ ٻڌي پيار پيدا ڪندا.

سنگيت آچاريه ماسٽر چندر

ڪرم يوگي

پوڄنيه سوامي شانتي پرڪاش مهاراج

سچا سنت آهن ڪامل ڪشتيبان جي اُسانجي جيون جي ڪشتيءَ کي هن ڀؤساگر جي ڀيڙ مان پار اُڪاري سنيه جو مارگ بتائن ٿا. اُن پٿ تي هلڻ سان منش آتما جو ساڪياتڪار ڪري اَلوڪ آنند کي پراپت ڪري سگهي ٿو.

پوڄنيه سوامي شانتي پرڪاش مهاراج جن پڻ اَهڙن مهاپرشن مان آهن جي هزارن جي راهه روشن ڪري رهيا آهن. سوَن اُجڙيل دلين کي نام جي اُمبرت سان آباد ڪري رهيا آهن. سوامي جن گيان جا گلزار، ڀڳتيءَ جا ڀنڊار، سيوا جا ساگر ۽ محبت جا مهراڻ آهن. سندن دل ديش ڀڳتيءَ سان ڀرپور آهي. سنڌ ۾ آزاديءَ جي آندولن وقت هو ڳوٺ ڳوٺ ۾ ديس ڀڳتيءَ لاءِ روح ڦوڪيندا هئا ۽ سوديشيءَ جو پرچار ڪندا هئا.

سندن جيون آهي عجيب! ٻين جو دک پنهنجو دک ڪري سمجهندا آهن. جنتا ۾ جناردن پسي ڀيا اَناٿن، اَبلائن، بيواهن جي سيوا ڪن. ۱۹۳۳ع ۾ سنڌ ۾ جڏهن رڪ، چڪ ۽ لاڙڪاڻي طرف ٻوڏون ٻون تيون تڏهن ڪيئن نــ سوامي جن

پنهنجي گرو ۽ سوامي ٽيئونلرام صاحب جن جي
آگيا سان وڃي ٻوڙ پيڙن جي شبوا ڪن تا.
ڪجهه سال اڳ حڏهن بهار ۾ آڪال پوي ٿو،
لڏهن هڪدم سوامي جن آگيا ڪن تا پارا وڃو
بهار وڃي آڪال پيڙس جون جي سوا ڪريو.
سوامي جن هزارين روپيا ڪٺا ڪري ڏين تا ۽
ڪجهه هڙان وڙان ڏين تا ۽ وڃي پيڙن کي پهچايو.
۽ صرف ايترو، بر باڪ ۽ لڪلف وٺي بهار وڃن
تا ۽ آڪال پيڙن جي سوا ڪن تا. ڪٿي
الهاسنگر ڪٿي بهار! سندن من ۾ آهي دکن
دردن جي سوا جي آڏوس راوتا.
ڪوئٽا ۾ زلزلو لڳي ٿو. پوڄس سوامي جن
هڪدم آگيا ڪن تا ۽ پارا ڪوئٽا وڃو. هڪ
پرڀي چوري تو سائنس ۽ ڏيهن رکي پوءِ وڃو،
لڏهن سوامي جن جون تا پارا مدد ۽ مهل جي ;
مدد موقعي ۽ ۽ ملي ۽ ڪوڙي ڪم جي. ڪم
دوارڪاداس رهلواڻي، شري گوبندرام ايل. پاسا،
پروفيسر ڪنعبالعل للواڻي جهڙي آڏواڻيءَ همت
ٽولون ڪوئٽا موڪلين تا. سوامي جن
سورت ۾ ٻوڏ پوي ٿي. هڪدم سوامي جن
آگيا ڪن تا ۽ پارا وڃو سورت وڃي ٻوڏ پيڙن

جي سهائتا ڪئي. ٻاڻ سوامي جن ٻارن لاءِ کير جا ڍبا، کاڌي جو سامان، ڪپڙا ۽ هنڌ بسترن لاءِ وٺي ڏين ٿا. راجستان ۾ سوڪ ٿي پوي ٿي، اتي به هٿ ڏکيڙن ٿا. چين ۽ پاڪستان جي چڙهائيءَ وقت ڀي ڀارت سرڪار کي ٻتا شڪتيءَ سهائتا موڪليائون. آندرا پرديش ۾ ٻوڏ ٿي پوي ٿي، تڏهن اتان جي گورنر کي سهائتا موڪلين ٿا. ڀروچ ۾ ڀونڪمپ پيڙتن لاءِ، ٻوندي ۾ فساد جي ستايلن لاءِ سهايتا موڪلين ٿا.

بهار هجي يا گجرات، مهاراشٽر هجي يا آندرا پرديش سڀني وٽ ڪو سنڌو ڪونهي. سوامي جن ڀراڻي ماتر جي سيوا کي وڏو مهتو ڏيندا آهن. سماجڪ مسئلن کي حل ڪرڻ لاءِ ٻوجنيه سوامي جن وقت به وقت آشرم ۾ استري سميلن، آڌيائڪ سميلن ۽ ساڌو سميلن جو آيوجن ڪندا آهن. گانڌي شتابدي جي موقعي تي ڪيئن نه سوامي جن هزارن هريجنن کي آشرم ۾ نيندڊ ڏين ٿا ۽ ڪين ڀوڄن ڪارائن ٿا. ڀارت جي ڀن ڀن نگرن ۾ مانس آهار، ڏيتي ليتي ۽ سماجڪ برائين خلاف سماج کي سچيت ڪري سڀئين ڏڪ پيا لڳائين. سندن

جيون آهي پرآپڪار لاءِ:

"परोपकाराय इदं शरीरं"

'ورڪش ڪبهؤن ڦل ڀکش، ندي نہ سنچي نير،
پروپڪار ڪي ڪارني ساڌن ڌرا شرير.' (ڪبيرداس)
جنتا جنارڌن پرڀو جا ڏؤ روپ آهن. سنڌ پرپرٽا
سان هيءَ سنستا ڪيترائي سوا جا ڪارج ڪري
رهي آهي.

پوڄيہ سوامي جن نالي جو سنديش ڏيئي اڱڻ
جو اندڪار دور ڪري رهيا آهن مڄهن مقناطيسي
ڇڪ آهي، عجيب پيار ۽ نوڙت آهي. سندن
مهمان نوازي ۽ محبت بي نظير آهي.

پوڄيہ سوامي جن گيان ڀڳتي، يوگ وئراڳ، پريم،
ديا، پروپڪار، سوا ۽ ٻين آڌياتمڪ انيڪ لاءِ اپيوگي
وشين تي سرل سهڄ، سپوت سيٺي سنڌيءَ ۾ سوين
ڀڄن لکيا آهن جن ۾ اپما، روپڪ، النڪار ۽ ڇيڪا
الوپراس جو سنڌر پرئوگ ٿيل آهي. مڄهن اهڙي
ڪا طلبائي آهي جو پنهنجي ڪاوي ۾ پنهنجي
نالي استعمال ڪرڻ بدران پنهنجي ستگرو
سوامي ٽيئونرام صاحب جو نالو استعمال ڪيو اٿون.
پنهنجي ستگرو لاءِ ڪيتري نہ شرڌا آهي.
انهن ڀاڳ سان انهن جي اپاسنا ڪن ٿا. گردپو اڱڻ

پرارٿنا ڪندي سوامي جن چيو ٿا:

منهنجي مدمت گرو منظور ڪر،
منهنجي دل جا ڏکڙا دور ڪر.

گروٿي گيان ۽ مڪتي جو داتا آهي. مدش لاءِ گر ڪرڻ تمام ضروري آهي. تنهنڪري سوامي جن فرمائن ٿا:

من جي چاهين ڪلياڻ ري،
وڃ گر ڪان آتم گيان ري،
گر بن ڪنهن کي گيان نہ ٿيندو،
گيان بنا اگيان نہ ويندو،
اٿي ڏک جو بج اگيان ري...

سوامي جن ڀڳوان شري ڪرشڻچندر آنند ڪند جا اننيہ اپاسڪ آهن. سواس سواس ۾ 'جئہ شري ڪرشڻ' پيا ٻوليندا آهن. سوامي جن جي ڪاوِيہ ۾ سندن ويدانتڪ ويچار ڌارا جي جهلڪ ملي ٿي. سوامي جن ويدانتڪ ويچارن جو سرل سپڪ سهڻي سنگيت ميہ سنڌيءَ ۾ ووچن ڪيو آهي. سوامي جن برهم جو ورنن ڪندي ويدانت واڪيہ 'ايڪو برهم دوتيو ناستي' جي پشٽي ڪندي فرمائن ٿا:

برهم بنا ٻيو ڪجهہ نہ بنيادي،
ڏيکون هڪ اونڪار آٿي.

'اهم برهم اسمي' مها واڪيه جي ٻولي جايا
ٻڌا سوامي جن جي ڪاوڙ ۾ ملي لي.
'ترپڻ ٻڌجي آهم برهم جو ڇڙ لون لڳارو'
سوامي جن ستسنگ جي اهميت ڏيکاريندي
فرمائن ٿا ستسنگ روپي نديءَ ۾ اشنان ڪرڻ سان
مکتيءَ جي پراپتي ٿئي ٿي. سوامي جن سدائين
سکيا ڏيندا آهن ته ٻارا ستسار ۾ ڪدول گل حيان
رهو، وعدوار ڪندي واليءَ ڪي نه وساريو.
سوامي جن جون ٿا:
'راند رام سان ڏينهن ڏيه سان،
اٿين واسط گذار ٻيدا،
لوڪن سان پل ملم ڏينهن جو،
واسه پوينءَ سان گهار مٺا.'
سوامي جن لکن ٿا ته جي ساڌ ڪ حبڪڏهن
لوڪي پرلتم ڪي پراپت ڪرڻو آهي ته پرلتم جي
پيار ۾ ڳوڙها ڳاريندو رهي، سڪ جا سڏڪا ڀريندو
رهي ته سڀڄ ملندءَ.
'سڀڄ سيارح روئي روئي،
جاڳي ساري رات مٺا،
هر هر سڏڪا ڀر لون سڪ جا،
ڳوڙها اکين مان ڳار لون،
ڏهي ڏهي ڪسٽ رڪبل سان،
لعلڻ جي ڪر لاس لون.'
جن کي سمرڻ لاءِ سبدي ۾ سچي سڪ آهي
ان کي سمجهڻ ڪولو سوالڇن. پرين ان کي پراپت

’اهم برهم اسمي‘ مها واڪيه جي پرلي چايا
پڻ سوامي جن جي ڪاوڙ ۾ ملي ٿي.
’نرڀئه ٿيجي اهم برهم جو هڻ تون نعارو‘
سوامي جن ستسنگ جي اهميت ڏيکاريندي
فرمائن ٿا ستسنگ روپي نديءَ ۾ اشنان ڪرڻ سان
مڪتيءَ جي پراپتي ٿئي ٿي. سوامي جن سدائين
سکيا ڏيندا آهن ته پيارا سنسار ۾ ڪنول گل جيان
رهو، وهنوار ڪندي واليءَ کي نه وساريو.
سوامي جن چون ٿا:
’واه رام سان ڏينهن ڏيهه سان،
ائين وقت گذار بندا،
لوڪن سان پل ملي ڏينهن هو،
واه پرڀوءَ سان گهار منا.‘
سوامي جن لکن ٿا ته هي ساڌ ڪ جيڪڏهن
ڪوئي پرڀوءَ کي پراپت ڪرڻو آهي ته پرڀوءَ جي
پيار ۾ ڳوڙها ڳاڙيندو رهه، سڪ جا سڏڪا ڀريندو
رهه ته سڄڻ ملندءِ.
’سڄڻ سنياڙج روئي روئي،
جاڳي ساري رات مٺا،
هر هر سڏڪا ڀر تون سڪ جا،
ڳوڙها اکين مان ڳار تون،
ڏيهي ڪت رڪيل سان،
لعلڻ جي ڪر لاٿ تون.‘
جن کي سيوائن لاءِ سڀني ۾ سچي سڪ آهي
تن کي سمهڻ ڪونه ٿو سونهين. پرين تن کي پراپت

تيندو جي سدائين جاڳرت اوستا ۾ رهندا. سچو پريمي
وصل ۾ يا فصل ۾ سدائين جاڳرت رهي ٿو ۽ اُن
ريت ئي پريوءَ جو پيار پائي سگهي ٿو.

سڪ وارن کي سچ پچ سرتيون،
سمهڻ ڪين سهائي ري.

سوامي جن جي گيتن ۾ روحانيت جي گونجار
آهي، مڌرتا آهي، فصاحت ۽ سلاست آهي،
شانت رس جي پڙدانتا آهي، اهي گيت پريوءَ جي
پيارن جي پياس بجهائين ٿا.

پوڄنيه سوامي جن جو جنم ناريل پورڻما ١٩٠٧ع ۾
سکر ضلع جي چڪ ڳوٺ ۾ شري آسودي مل ڀوڄا
جي گهر ٿيو. سندن ماتا پتا جي ڌارمڪ سنسڪارن
جو سوامي جن تي ڪافي پرڀاءُ پيو. سوامي جن ٽي
درجا سنڌي پاس ڪيا. سندن مڱڻو ٿيو. ١٢ سالن
جي عمر ۾ سوامي جن کي وڏي ماتا نڪتي جنهن ۾
سوامي جن ٻاهريون اکيون ته وڃايون مگر سندن
اندريون اکيون کليون. سوامي جن جي پورب جنم
جا ڪرم ۽ سنسڪار سوامي جن ۾ پريوءَ لاءِ پريم
پيدا ڪن ٿا. هو ڀائي هرچورام ۽ ٻين سنتن مهاتمائن
جي سمپرڪ ۾ اچن ٿا. امرتسر ۾ گرو گرنٿ صاحب
جو اڀياس ڪنئا، ڪاشيءَ ۾ ڪن پنڊتن جي سنگ ۾
شاسترن جو اڌين ڪنئا، آخر سوامي ٽيئونرام صاحب جن
کين گرو روپ ۾ پراپت ٿين ٿا جي سندن سچي

سونهپ ڪري ڪن منزل لي ڀهچائين ٿا. سوامي جن
جي سمرٿ شڪتي لمام لنز آهي ۽ سندن وچن
۾ تاثير آهي.

مان آڀاري آهيان پرم پوڄيه ستگرو سوامي
شانتي پرڪاش مهاراج جن جو جن اُمرت سم ڀڄن
پرڪاشت ڪرڻ لاءِ سوڀڪرتي ڏني.

شڪرگذار آهيان روحاني رهبر پوڄيه پياري
دادا جشن واسواڻيءَ جن جو جن جي ديا درشٽي
داس لي پئي رهي آهي، هدن هسن پسنڪ لاءِ
'ٻه اکر' لکي وڏا وڙ ڪيا آهن.

ڀاءُ پريداس واڌوا، شڪرڪڙيا، مرلي
ماکيجا، ڪانتا مدواڻي ڀائرن وچاڻي ٻٽ جن پسنڪ
پرڪاشت ڪرڻ ۾ سهيوگ ڏنو. انهن مڙني جو
جو احسانمند آهيان. پوسدا اُتم جو اَح پوڄه سگرو
سوامي شانتي پرڪاش مهاراج جن جي ٧٠ جنم ڏن
جي موقعي تي سوامي جن جي اُمولم ڪرتي
'ڀڄن بهار' پرڪاشت ٿي رهي آهي. شل اُسين
سڀ پوڄيه سوامي جن جي سکيا جي ساکي پهچي
جيون ۾ ڏئي مانک پالرا سڦل ڪريون.

ديال 'آشا'

هي پسنڪ پروفيسر ديال 'آشا'، سوامي ٽيئونرام
پريم پرڪاش آشرم، الهاسنگر ٥ ڇپايو ۽
شري ڪسچند امرتداس لکر، 'دلسپ پريس'
الهاسنگر ٥ ۾ ڇپيو.

فهرست

راڳ جوڳ

راڳ تلنگ

نمبر شبد صفحو

نمبر شبد صفحو

ॐ

ست نام ساکي

پرارٿنا

منهنجي ايشور سڻ آرداس تون،
ڪر پوري من جي آس تون.

١- جيون ڏيان سڀ آئر تائين،
تيان موتاج نه ڪنهنجو سائين،
رک سکيا منهنجا سواس تون......

٢- نيڻن ۾ ڏي نظر حضوري،
پيرن ۾ ڏي شڪتي پوري،
ڏج همت هٿن ۾ خاص تون......

٣- مرڻ گهڙيءَ تائين ٻڌان ڪنن سان،
هر ڪي ٻيان مان رسنا سان،
ڏج ساڌ سنگت ۾ واس تون......

٤- ٻوڌ ٻڌيءَ ۾ رهي سدائي،
چت ۾ چنتا اچي نه ڪائي،
ڏج هردي مانهه هلاس تون......

٥- رهي انت ۾ سرت سجاڳي،
شبد سروپ جو سمريان جاڳي،
ڏج آتم جو پرڪاش تون......

٦- تن ۾ سک ڏي من ۾ سک ڏي،
ڪنهن به انگ ۾ تون نا ڏک ڏي،
ڪهي ڏمڙون ڪٽ جم ڦاس تون......

راڳ آسا

ٽل - مهنجي مست گرو منظور ڪر،
ڪل دل جا دکڙا دور ڪر.

١- تن تاپن جي لهس لٿاءِ،
خون رڳن جو مڙئي ڪياءِ،
تن تاپن کي ڦهور ڪر،
ڪل دل جا دکڙا دور ڪر.

٢- پنجن ونڊن آه وراءِ،
اندر جو آرام ڦٽاءِ،
تن ونڊن کي وحلور ڪر،
ڪل دل جا دکڙا دور ڪر.

٣- جنتن جي حڪم جلاءِ،
گيان ڌيان وگيان ڀلاءِ،
تن جنتائن کي چور ڪر،
ڪل دل جا دکڙا دور ڪر.

٤- ڪمت ڪني جا پاپ ڪرائي،
پاپن جو ڦل دک پوڄائي،
تنهن ڪمتيءَ کي ڪافور ڪر،
ڪل دل جا دکڙا دور ڪر.

٥- ڪبي ٽمڻون ڏي سمت اڃائي،
دپا ڌرم پيج گيان سدائي،
شرڌ ڪتيءَ کي ڀرپور ڪر،
ڪل دل جا دکڙا دور ڪر.

راڳ آسا

ڏل ـ منهنجو نينهن لڳو نندلعل سان،
شري شيام سندر گوپال سان.

(۱)

شيام سندر کي ڪين وساريان،
گهڙيءَ گهڙيءَ پيو شيام سنڀاريان،
منهنجي دلڙي دين ديال سان،
شري شيام سندر گوپال سان.

(۲)

من جو موهڻو موهن پيارو،
جيءَ منهنجي جو آهه جيئارو،
منهنجي پريت لڳي پرت پال سان؛
شري شيام سندر گوپال سان.

(۳)

ديا ڪري ڪڏهن ڪرشن ايندو،
ڪهي ڏيهُون ڪل ڪشت ڪٽيندو،
منهنجو جيءُ جڙيو جڳ پال سان،
شري شيام سندر گوپال سان.

راڳ آسا

ٿل - روز اڄ روز اڄ، ستسنگ سچياري روز اڄ،
ستسنگ دل جا دکڙا ٽاري، روز اڄ...

١- ستسنگ م جي ساڃڻ ايندءِ،
پاڳن وارا پلجي ويندءِ،
ستسنگ قسمت کريل سڌارب - روز اڄ...

٢- شوڌا سان ستسنگ م واهي،
ڪتا ڪرمن لڳ ڪن ڍاهي،
ستسنگ اموت جام پياري - روز اڄ...

٣- ساڌ سنگت جي سوا ڪندءِ،
چار پدارت سڄي لهندءِ،
ستسنگ سب جا هردا ٺاري - روز اڄ...

٤- ستسنگ گود هريءَ جي جاٽو،
لهن م واهي آنند ماٽيو،
ستسنگ هردي هري ڏيکاري - روز اڄ...

٥- ستسنگ هريءَ ملڻ جو دڳ لي،
هڪ هڪ پڳ جو ٿل هڪ جڳ لي،
ستسنگ م نتي لمرت ساري - روز اڄ...

٦- ڪهي ڏهڻون ستسنگ نہ جڏ اون،
سرت لمرت من لنهن سان گڏ اون،
ستسنگ ڪل ها ڪاج سنواري - روز اڄ...

راڳ آسا

ٽل - ڪر ٻارن جي ٻچار، نت ساڄن جي سار،
هڪ گهڙي نه وسار، جي بسڻ ٻرلن جو چاهين...

(١)

ڪل ٻارن ڪچاون پيهچون،
ٻر سمجهه نه ڪڍهن ٻرلن جون،
ڪيڻ ٻرلن جا ويچار، ٻرلن ڪٿن جا پيدار،
ڏوڙھ پاڻا ٻ نهار، جي بسڻ ٻرلن جو چاهين...

(٢)

هل وات هيٺانيءَ واري، جا ٻرلن کي آهه پياري،
دب سائين جو ڏار، همت ڪرڻ جو هار،
ڪر غريبي گذار، جي پسڻ ٻرلن جو چاهين...

(٣)

رهي رانول راضي جيئن، هل هوتن آکيان ڪيئن،
نت سيوا جي ڪر ڪار، مٺو منهن مان آچار،
ڏج ٻلي نه ميار، جي پسڻ ٻرلن جو چاهين...

(٤)

ڏيهڻون در نا ٻرلن جو ڇڏ تون،
هود آسڻ ويچهو آڏ تون،
توڙي ڏيني نه آهار، ڪن توکي بيزار،
ته ٻ ڪندو رهه پيار، جي پسڻ ٻرلن جو چاهين...

راڳ آسا

ٿل - يـاد پـون يـاد پـون،
موکي ستگر پيارا ياد پون.

١- ياد ڪري مان لن سڄڻ کي،
لڙڪن وهايان روئي نارا - ياد پون...

٢- پيار ڏيئي جن پنهنجو ڪري،
اولي مڙي بولڻ هارا - ياد پون...

٣- ڳوڙهي ڳوڙهي لي جن سمجهايو،
دين دبالو گيان پيدارا - ياد پون...

٤- پريم سڄي هو منتر ڏيئي،
من موهن سان ميلڻ وارا - ياد پون...

٥- رام نام جي ٻيڙي چاڙهي،
ڀؤ ساگر کان تارڻ وارا - ياد پون...

٦- ڪهي ڏيئون سي ڪيئن وساريان،
دل کي ڌيرج ڏيڻ وارا - ياد پون...

*

دوها

ساجن ايها ڪيا ڪرين، ملي لي ٻئڙ جاءِ،
رونا پلسي پر ٻڙي، سگلي آنگ دکاءِ.
ساجن ايها چاهيئي، هنسي لدي نبر،
ڏولسي، نائي آجن پر، ڪبي نه ڏهوي پير.

راڳ آسا

ٹل - اَمرت ويلي ستگر جي وت ﺷﺮﻥ پياري،
ستگر تنهنجا اَڳلا پڇلا ڪارج سنواري.

(١)

ستگر جهڙو دين ديالو ٻيو ڪوئي ناهي،
ڪرمن ٻاجهون ڪرپا ڪندڙ ستگر ئي آهي،
ﺷﺮﻥ پين جا ستگر ٻيڻي لوڪ سڌاري - اَمرت ويلي...

(٢)

ستگر ٻرچي جنهن تي پنهنجي درشٽي ڌري ٿو،
هڪ ئي پل ۾ تنهن شيوڪ کي نهال ڪري ٿو،
ڀؤ ساگر کان ٻيڙو تنهنجو پار اُتاري - اَمرت ويلي...

(٣)

ستگر جي جن دامن ورتي، سي سي چڙهيا ٿي،
اَهڙا پوٿين ۾ مان ڪيئي پرسنگ پڙهيا ٿي،
جي نه مڃين تون پوٿين جا ڏس ورق ويچاري -
اَمرت ويلي...

(٤)

ڪهي ٽيڪون گُر ٻرچي جنهن کي پنهنجو بڻائي،
ڌرمراڄ جي ليکي کان گُر تنهنکي ڇڏائي،
ستگر سکيا ڏيئي آواڳون نواري - اَمرت ويلي...

راڳ آسا

ٽل - من جاڳ الي من جاڳ الي، رام رام بول.

(۱)

سمهي سمهي سال وڃايئه، هاڻي اکڙيون کول،
ساڌ سنگت ساٿ ملي، رام لسام گول،
من جاڳ الي من جاڳ الي، رام رام بول.

(۲)

وڏي ڀاڳ ساٿ مليئه، مانس ديهه آمول،
ڪوڙ ڪپٽ موهه م لون، جنم کي نا رول،
من جاڳ الي من جاڳ الي، رام رام بول.

(۳)

آنت ڪال جاٿ سان، رهي نه ڪنب ڪول،
رام ٻان ناٿهه سنگي ٿيو، ٿالهه ابها اول،
من جاڳ الي من جاڳ الي، رام رام بول.

(۴)

ڇهي ڏهئون سٺي لٺو، وڃي ميوس بول،
رام لسام سمر سچو، ڏکس م سا ڏول،
من جاڳ الي من جاڳ الي، رام رام بول

راڳ آسا

ٽل - مهنو ڪنيءَ جو آيو آيو،
جاڳڻ جو ڪيو سعيو.

۱- درٻارين جا ڪليا دئارا،
هڪ ٻئي کي سڏ ڪرن پيارا،
جاڳو دير نه لايو، واري جاوان آيو آيو...

۲- گهنٽ، گهڙيالا، تورين توتارا،
جاڳائڻ لاءِ وڄن نغارا،
جاڳي رام ريجهايو، واري جاوان آيو آيو...

۳- ٻاڻ ۾ جاڳو ٻين جڳايو،
ڪنا ٻڌڻ ۾ سرت لڳايو،
نند جو ٻوت ڀڄايو، واري جاوان آيو آيو...

۴- ورت ڪنيءَ جا رکو رکايو،
ديا ڌرم، ٻچ ڪيو ڪرايو،
درشن گُر جو پايو، واري جاوان آيو آيو...

۵- کهي ڏهڻون ڪم ڪوڙا ڇڏيو،
گرگوبند سان من کي گڏيو،
سڦلو جنم بڻايو، واري جاوان آيو آيو...

راڳ آسا

ٽل - توکي جيڪي کپي گهر رام کان،
پر ڪين گهرج ٻي عام کان.

١- راجا پرجا ديو مڙيئي،
گهرن رام کان سنت سپيئي،
تون بہ گهرج انهيءَ ستنام کان،
پر ڪين گهرج ٻي عام کان.

٢- پن نہ انهيءَ کان پاڻ پيئي جو،
ڪنهن نہ انهيءَ کان پاڻ ڪهي حو،
تون نہ پنج پورن ڪام کان،
پر ڪين گهرج ٻي عام کان.

٣- گهرج پلي تنهن کان هٿ جوڙي،
حوش ٿي ڏي نت منهن نا موڙي،
ڪڏهن خالي نا ڪو ڏام کان،
پر ڪين گهرج ٻي عام کان.

٤- ڪهي ٽهڻون چڏ آشا جڳ جي،
ڪر تون آشا هڪ مالڪ جي،
وٺ سمجهہ ايها گو شيام کان،
پر ڪين گهرج ٻي عام کان.

راڳ آسا

ٿل - هردي اندر ساڪيءَ جو ڪر سمرن پياري،
ساڪيءَ باجهون ٻيا سڀ سمرن ڇڏج وساري.

(١)

سمرن جڳ ۾ آهن ڪيئي ديوي ديون جا،
سر نر راڄهي ڏين توکي ڪولا ميون جا،
جنم مرڻ جو ڀر نا ڪوئي، ڪشت نواري - هردي...

(٢)

سيني تپن ۾ تپ ساڪيءَ جو اونچو آئيئي،
سيني جپن ۾ جپ ساڪيءَ جو سوُچو آئيئي،
سمرن اونچو ساڪيءَ جو سڀ سمرن منجهاري-هردي...

(٣)

ساڪيءَ جو تي سمرن ايهو، ٻڌ تون ڪن ڏيئي،
ساڪيءَ کي نج روپ پڇاڻج، مج تون من ڏيئي،
سمرن توکي ساڪيءَ جو گر ٻودن سيکاري - هردي...

(٤)

کهي ڏيئون گر باجهون سمرن ساڪيءَ جو اولو،
ستگر جنهن کي تو سمجهائي تنهن لاءِ تي سولو،
ساڪيءَ جي تون سمرن لاءِ وڃ ستگر دواري - هردي...

راڳ آسا

ٿل - ستنام ساکي هردم مکھ سان ٻول ٻياري،
ستنام ساکي ٻيڙو لنگهندو پار اُتاري.

(۱)

ستنام ساکي ڪڙو پيرو سڪ سان ٻولي جو،
چوراسي جي جوڙ چڪر ڪڏهن نہ ڏولي سو،
سنت شاستر پراڻ الين جون پڪاري.

(۲)

ستنام ساکي ولي گروءَ ڪان من سان سمري جو،
ڪلو ڪل جي ٿيري ڪن ڪان سڀجي اُبري سو،
ستنام ساکي اُپٽا پچلا پاپ نواري.

(۳)

ستنام ساکي جنهن لکيو م ڪلپ نوش آهي،
ما ٻا آشا جنهن جي من م سا سا پچاڻي،
ستنام ساکي نوبسي جا ڪل ڪاج سنواري.

(۴)

ستنام ساکي نوبر وڪٿي ساڌو جهن لڌا،
نن ٿاپن جي لبڪ رسي نا ڪڏهن لهن لڌا،
ڏوماء نہ ٻکتي جو ڪل ليکو نيساري.

(۵)

ستنام ساکي ٻرهم سروپي سار وٺدن جو،
مڻون ترمڻون لي ستنام ساکي جيون سنتن جو،
ستنام ساکيءَ جي آ مهما اپر اپاري.

راڳ آسا

ٽل - جڳ جڳ جيئي پراپڪاري،
مرد هجي توڙي ناري،
مان واري جاوان واري واري.

۱- جڳ ۾ جيڻ سڦل تنهنجو،
پراپڪار ۾ چت آ جنهنجو،
منهن ڏني پچ پاري،
مان واري جاوان واري واري.

۲- جس ڳائي تنهن دنيا ساري،
سوارٿ بن جو پراپڪاري،
ديو وچن بلهاري،
مان واري جاوان واري واري.

۳- سو ساڌو ست پنڊت گياني،
پرهت ۾ جو لڳل پراڻي،
سو تي ڪرشڻ مراري،
مان واري جاوان واري واري.

۴- جپ تپ سنيم تيرٿ پارا،
ڪهي ڏيڱون تدهن ڪيڙا سارا،
ديا ردي جنهن ڌاري،
مان واري جاوان واري واري.

راڳ آسا

ٽل - سنتن جو سنگ دولب آهي، ڀاڳ وڏي ڪو پالي،
مَن واري جاوان واري واري.

۱- ماسه پتا براوار سڳالي،
پتر متر نا دولب پالي،
ڌن بي دولب ناهي،
مَن واري جاوان واري واري.

۲- وستر پوشڪ سونا چانديءِ،
دولب نا ٿي طعام سواديءِ،
دولب نا جڳه ٻاهي،
مَن واري جاوان واري واري.

۳- راج ڀاڳ دس روپيه وڏالي،
دولب نا ٿي ٻڌ چترالي،
دولب نا رنگ لالي،
مَن واري جاوان واري واري.

۴- ڪڏهن ڏهڻون هلڻ ڪرم ڪل لا،
للڻ آهي ڪي سنت ملن لا،
شاستر ساک سٽالي،
مَن واري جاوان واري واري.

راڳ آسا

ٿل — سنتن جو سنگ ڪر لون ٻياري،
سدسا من جا ٽاري.

۱— سنتن جو سنگ سورج آهي،
اوديا اوندهه ٻڌي هٽالي،
پرڳهت وستو ڏيکاري،
من واري جاوان — سنتن جو سنگ...

۲— سنتن جو سنگ اوشڌ آهي،
هئمان جو ڪل روڳ مٽائي،
بل بل ٻار ٻار ٻياري،
من واري جاوان — سنتن جو سنگ...

۳— سنتن جو سنگ مانسر آهي،
مالڪ موتي لعل لياٿي،
بيحد خوشي ڏياري،
من واري جاوان — سنتن جو سنگ...

۴— سنتن جو سنگ بادل آهي،
امرت جل جو مينهن وسائي،
لدو لدو سب جي لساري،
من واري جاوان — سنتن جو سنگ...

۵— سنتن جو سنگ ٻيڙو آهي،
ڪهي ڏيهون ٻڏهه لدهن لي لاهي،
ڀو کان پار اتاري،
من واري جاوان — سنتن جو سنگ...

راڳ آسا

ٽل - جولي هن جڳت اندر جا تون حشمدين،
اَج يا سڀاڻي، پرڀهن نيت نہ مرندين.

(۱)

هرناڪس ـــ ور ها ورتا استر تيغ جا،
افلاطون ـــ هيو هلايا جڳ ۾ حڪمت جا،
رهيا نہ قائم اهي ـــ هت، تون جا رهندين!

(۲)

راون ـــ ور ورلو هيئرو لنڪا بڻجڻ جو،
مڌ ڪيٽب ـــ ور هو پاتو امر بڻجڻ جو،
ٽڪي سگهيا نا اهي نہ هت، تون جا ٽڪندين!

(۳)

جنهن واءُ جي ويگ ڪري، پهاڙ اڏڻ تا،
وڏا وڏا نہ درخت سهجي، پاڙون پٽجن تا،
تنهن واءُ جي ويگ اڳيان، تون جا سهندين!

(۴)

ڪهي ڏمڻون ڇڏ آسا تون تان جولي جيئڻ جي،
ڪر تون آشا رام نام جي، امرت پيئڻ جي،
سنتن جي ڪرپا سان، اهو پيالو پيئندين...

راڳ آسا

ٿل - چمن جو چمڪار، آئي سڀ چمن جو چمڪار.
١- مٺڪا متڪيون ڪيا ڪسورا،
دالا دليون ٻ ڪڙا ٻ ڪٺيون،
طرحين طرحين جا ٻرڻ لئ ٻ،
ڏونڌڙ جو ديدار - آئي سڀ...
٢- قميص، ڪڙتا، ٽوال ٽوپيون،
ڪوٽڙا ڪوٽڙيون، ڏوتيون ڀوليون،
طرحين طرحين جا وستر لئ ٻ،
رڱي رهي رنگدار - آئي سڀ...
٣- ڪنگڻا ڪنگڻيون، پتلا پتليون،
سڳا سڳيون، مٺيا منڊيون،
طرحين طرحين جا ڳهڻا لئ ٻ،
سوني جو سنچار - آئي سڀ...
٤- ويد شاستر پُراڻ سمرتيون، راڳ راڳڻيون شبد ساکيون،
طرحين طرحين جون ٻوليون لئ ٻ،
واڻيءَ جو وستار - آئي سڀ...
٥- ورڻ آشرم چار ئي کاڻيون،
چوراسيءَ لک جوڻين اندر،
طرحين طرحين جا جيو اُنهن ٻ،
جاني جو جسار - آئي سڀ...
٦- موجيءَ پنهنجيءَ موج وڌا لاءِ، نئور نانا روپ بڻايا،
ڪبي ڏيئون پيو سبب نہ ڪوئي،
آديت هي اسرار - آئي سڀ...

راڳ آسا

ٽل - جوئي هن جڳت اندر جا ٿون جيئندا ٻن،
آح يا سياڻي، پر ٻين نيت ڪ مرندا ٻن.

(١)

هرناڪس به ور ها ورتا استر ڪنڊ جا،
افلاطون به هئو هلايا جڳ ۾ حڪمن جا،
رهيا نہ قائم اُهي به هت، ٿون جا وهندا ٻن!

(٢)

راوڻ به ور ورلو هئو، نرپت ٻنهي جو،
مد ڪنڀ به ور هو ٻالي، امر ٻنهي جو،
ڪي سگها نا اُهي ۽ هت، ٿون جا ٽڪندا ٻن!

(٣)

جنهن واءُ جي ويگ ڪري، پهاڙ اڏرن ٿا،
وڏا وڏا به درخت سهڻي، ٻاڙون ٻڄن ٿا،
تنهن واءُ جي ويگ اڳيان، ٿون جا ٻيهندا ٻن!

(٤)

ڪهي ڏيئون چڏ آشا ٿون تان جوڙي جيڻ جي،
ڪر ٿون آشا رام نار جي، امرت پيڻ جي،
سنتن جي ڪرپا سان، اهو ٻالو پيئندا ٻن...

راڳ آسا

ٽل - چمن جو چمڪار، آلي سيد چمن جو چمڪار.

١- مکڙا مکڙيون ڪيا ڪسورا،
ڊلا ڊليون ڏي ڪريا ڏي ڪليون،
طرحين طرحين جا ٻوٽا لن ٻر،
تو تڙ جو ديدار - آلي سيد...

٢- غميص، ڪرتا، ٽوال ٽوپيون،
ڪوٽڙا ڪوٽڙيون، ٽوپيون ٽوپيون،
طرحين طرحين جا وستر لن ٻر،
رلي رهي رنگدار - آلي سيد...

٣- ڪنڪريا ڪنڪڻيون، پتلا پتليون،
سڪا سکيون، مٺيا مٺيون،
طرحين طرحين جا ڳهنا لن ٻر،
سوني جو سنچار - آلي سيد...

٤- ويد شاستر پراڻ سمرتيون، راڳ راڳڻيون شبد ساکيون،
طرحين طرحين جون ٻوليون لن ٻر،
واڻيءَ جو وستار - آلي سيد...

٥- ورڻ آشرم چار ئي ڪاڻيون،
چوراسيءَ لک جوڻين اندر،
طرحين طرحين جا جيو اُٿن ٻر،
جانب جو جيسار - آلي سيد...

٦- موجيءَ ٻڌيءَ موج ولڻ اُڀ، نُور نانا روپ ڪٿايا،
ڪهي ڏيڻون ٻيو سبب نہ ڪولي،
آديت هي اسرار - آلي سيد...

راڳ آسا

ٿل - اَمرت وهلي رام رام رام جپ تون،
رام نام جو جاپ جپي بدن ڪپ تون.

۱- ساڌ سنگت ۾ نام رام جو جيڃ جمائج،
جم جڇي سان پي اَکر سان پاپ مٽائج،
سڀي يگن ڪان جپ جو يگ سرينٽ جپ تون...

۲- بين يگن ڪان جپ جو يگ ٿل ڏي ڏهوڻو،
تنهن ڪان بي وڌ آنانسو جو ٿل ڏي سئوڻو،
سهسر گڻ ٿل من جو جپ ڏي تنهن کي تپ تون...

۳- هوريان ڏاڙ بان، تسابت پورا اَکر اُچارج،
سهج ورتيءَ نام هري جو پريمي پڪارج،
جون واڌيءَ جو جپ تا تنهن کي رکجي رپ تون...

۴- ڏ بري ڏ بري اَهي ٿڌڻ ۾ سر گر منتر جو،
ٿورا ٿورا جرن برن جپ اَمنگ اَندر جو،
جون اَپانسو جپ تا تنهن کي ٿيجي نپ تون...

۵- جهوا، تالؤ ڪنٺ، ناسڪا ڪم اَکرن جو،
سوهم شبد ۾ لبن رهي من، ڪم آ سمجهڻ جو،
جون مانسڪ جپ تا تنهن کي ترتي تپ تون...

۶- ڪجي ٽهڻون کهڙڪي پي جپ سان
لدوڙي لائج تون،
مگر پڇي گرديو سڀي ڪان شبد ڪمائج تون،
سڦلو جيون لنهجو ٿيندو اَلر آپ تون...

راڳہ آسا

ٿل - درشن جي پياس آهي ستگر پيارا.

(۱)

ستگر لڀهجي درشن ٻان جي؛ جهري تو،
چاتڪ جيئان راس ڏيهن درشن گهري تو،
ديا ڪري تون درشن ڏج سالين سونهارا،
درشن جي پياس آهي ستگر پيارا.

(۲)

ستگر لڀهجي درشن ڏلي موج آهي ٿي،
پرم آندر بي سڌ ٿي ديهه اچي ٿي،
لونءِ لونءِ آندر سار لڀهجي سڀڻا سچارا؛
درشن جي پياس آهي ستگر پيارا.

(۳)

ستگر لڀهنجا وچن پڏي پرم مٿن ٿا،
ڪار ڪروڙ مڌ لوپ موهه جا دوش هٽن ٿا،
آندر ۾ آنند آهي تون چڙهن خومارا،
درشن جي پياس آهي ستگر پيارا.

(۴)

ڪهي ڏيڏون درشن سدي لوڇ آندر ۾،
ستگر توسان ڪيئن ملان مان سوچ آندر ۾،
مٺر ڪري تون ملجانءِ مون سان جيئڻ جيئارا،
درشن جي پياس آهي ستگر پيارا.

راڳ آسا

ٿل – خوش رهن ٿا سيواداري،
سيوا هن کي پياري – مٺن واري جاوان...

١– ٻيان عيوضي سيوا ڪن ٿا،
آرپن پنهنجو تن، من، ڌن ٿا،
ممتا من جي ماري – مٺن واري جاوان...

٢– ڪڪر لباڳي سيوا ڪن جي،
لوڪ ڀلائي ۾ ڌن، ڌن، ڌن، سي،
ڌن تن آڪهه ساري – مٺن واري جاوان...

٣– سيوا ڪندي منڙو ڦولن،
پلجي ڪنهنجو عيب نه کولن،
جاهي تن ۾ ناري – مٺن واري جاوان...

٤– سيوا ڪن سي ڀاڳن وارا،
ستگر سنن هو کي پيارا،
لوڪ وچن پلهاري – مٺن واري جاوان...

٥– ڪهي ڏيهڙون ڪن جي ٿا سيوا،
ملن انهن کي مکنا ميوا،
حسڪت تي جنڪاري – مٺن واري جاوان...

راڳ آسا

ٿل - سواس سواس سان سوهم سوهم سوهم اُچاريو،
سوهم اُچاري جيءَ برهم جو ڀيد نواريو.

(١)

چوراسي لک جوڻين ۾، نت سوهم هلي ٿو،
مرم اِنهيءَ کي سمجهي جيڪو، تنهن کي ڦلي ٿو،
ڳجهه اِنهيءَ کي جاڻي ڪوئي، گرمک پيارو -
سواس سواس سان...

(٢)

هنس مدجهائون سوهم، تنهن مان اوم بڻيو ٿي،
رشين منين جو اُنهڙ ايهو، شاستر بڻيو ٿي،
من ڪري تنهن آنءُ پي جاتو، اُنيهہ ايشارو -
سواس سواس سان...

(٣)

سوريہ چندر جي ڦيري مان سو، پرگهٽ ٿئي ٿو،
سرت لڳائي تنهن سان جوڳي، اَمرت پئي ٿو،
ڪال جال جو ڊپ نا تنهن سو، نسنگ نيارو -
سواس سواس سان...

(٤)

راڳ آسا

ٿل ـ جنهن جو نرڀوء پر نا ڀار آ،
تنهنجو جيئڻ ئي ٻڪار آ.

۱ـ پر همه ڪارڻ جيئڻ جنهن جو،
لوڪ ٿيئي جس ڳائن تنهنجو،
جنهن پر ٿو نا پرآپڪار آ، تنهنجو جيئڻ ئي...

۲ـ ڌرم وڏن جو پالن جيئي،
ڪل جا ديسڪ آهن سيئي،
جنهن پر آلسر نا آچار آ، تنهنجو جيئڻ ئي...

۳ـ پاپ ٻنا جي ڪرن گذارو،
جيئڻ تن جو سوپيا وارو،
جنهن جو ڪسب پريو وهنوار آ، تنهنجو جيئڻ ئي...

۴ـ رام هرديءِ پر مٺڙو ٻولن،
پاڳن پيهنجن کي سي کولن،
جنهن پر ڪنهن لاءِ نا سڪار آ، تنهنجو جيئڻ ئي..

۵ـ ولن نه ڪنهن کان ڏين سين کي،
شاباس تن جي آ جيون کي،
جيڪو دل جو نا داتار آ، تنهنجو جيئڻ ئي...

۶ـ اندر ٻاهر نرمل جي ٿي،
پرمينور جي مورت سي ئي،
جنهن جو هر ئي نا اعتبار آ، تنهنجو جيئڻ ئي...

٧- سنتن جو ستسنگ ڪرڻ سي،
ڀؤ ساگر کان پار ترڻ سي،
جنهن جو موڙ ن سان سنچار آ، تنهنجو جيئڻ ٺيڪ...
٨- ڀوڳ وشين کان جي وڙاڳي،
هر هر سمرڻ سي وڏ ڀاڳي،
جنهن ۾ سچ جو نا وچار آ، تنهنجو جيئڻ ٺيڪ...
٩- پاڻ لکن ۽ لکن عام ڪي،
ڪهي ڏيڏون سي وڻن رام کي،
جنهن ۾ ديهه سدو اَهنڪار آ، تنهنجو جيئڻ ٺيڪ...

راڳ آسا

ٽل - رام ملي رام ملي، ڪيئن سرتيون مونسان رام ملي،
ساجن باجهون جئڙو جلي.
١- سرتيون مونکي ڏس ڏيو ڪوئي،
خانود جيئن خوش ٿي کلي - رام ملي...
٢- پير انهيءَ جا ڌوئي پيئندس،
ساڻ وٺي جا اوڏانهن هلي - رام ملي...
٣- جيڪا ساجن ساڻ ملائي،
تن من ڌن آ تنهنجي بلي - رام ملي...
٤- ڪهي ڏيڏون سڪ ساجن جي آ،
روح نه ٿي سان منهنجو رلي - رام ملي...

راڳ آسا

ٿل - جوين ۾ ڪري وٺ سچي ڪا ڪمائي،
پچن ڪرڻ جي مهل تي اچائي.

(۱)

ملي ڀاڳ سان تي عجائب جواني،
جي وٺ هريءَ ڪي جهد ساڻ جاني،
وڃين ۾ وڃايو آهيو نہ سائي - پچن ...

(۲)

ٻالا پڻ ٻنديءَ ري رلڻ ۾ رلايو،
پوريءَ ۾ نہ ڪجهہ تي اکين آزمايو،
جوين ۾ ٿئي سڀ حقيقت سٽائي - پچن ...

(۳)

ڪنن ۾ ڪنن ڪم جوالي ڪري تي،
ڪري جل اڪرا سمند ڀي لري تي،
ٻڍاپي ۾ ڪم ڪم ٿئي ڪوڻ پائي - پچن ...

(۴)

ٻوينر ٻهارا جواني حسين جي،
جماڻي سموري سٿل آ لسين جي،
وڃان مان نہ صدقي اُنهن تان سدائي - پچن ...

(۵)

جزهڻ ۽ ڪرڻ جي اچائي پلڪ تي،
ڪهي ڏمڻون لڇ ۽ ڇت ڇهلڪ تي،
ٿون جي سنگت ۾ ڪري وٺ سجائي - پچن ...

راڳ آسا

ٽُل – اَمرت ويلي جاڳ جاڳ پيارا،
جاڳڻ سان ئي کلندو تنهنجو ڀاڳ پيارا.

(١)

سمهي پوڻ سان اَج تائين ڪنهنجو ڀاڳ نہ کليو تي،
ڏسُ جڳت ۾ نند وارن جو ڀاڳ تہ رليو تي،
چڱو چاهين تان آلس جو ڪر تياڳ پيارا – اَمرت...

(٢)

نند وارن جو چور ڦري گهر ڪنگلو ڪرن ٿا،
جاڳڻ وارن عقلمندن کان چور بہ ڏرن ٿا،
سسعي چڏي جاڳڻ سان ڪر راڳ پيارا – اَمرت...

(٣)

زهر چڙهي نا سپ جي ڏنگ جي جاڳڻ وارن تي،
سپني جا دپ ڪين ستائن جاڳڻ وارن کي،
جاڳڻ وارن لاء سدا تي ڦاڳ پيارا – اَمرت...

(٤)

جاڳڻ وارا جهد ڪري تا پائن پد ڀاري،
آرس وارن انسانن جي هِت هُت تي خواري،
جاڳي لهہ تون اَصلي پنهنجو ماڳ پيارا – اَمرت...

(٥)

جاڳڻ وارن جي ڪر صحبت جاڳڻ چاهين جي،
کهي ڏينهن جي جاڳن نند مان ڀاڳن وارا سي،
وچن مچي تان، گر چرنن ۾ لاڳ پيارا – اَمرت...

راڳ آسا

ٽُل ـ ڪر ستگر سڙو پار تون،
منهنجو آهين هڪ آڌار تون.

(۱)

ڀؤ ساگر ڏي ڏاڍيون ڇوليون،
مح ماڳر ۾ ٻولن ٻولـون
آهي لوهو ٽڪ مان تار اون ـ ڪر...

(۲)

واءُ طوفاني گهور انڌارو،
او ٻن ستگر آنءُ ويچارو
ڏي ڏڍ اچي ڏاتار تون ـ ڪر...

(۳)

بار گهڻو ٻيو ٻڙو ٻراڻو،
توري نه ڄاڻان آنءُ اياڻو
آهي ڇڪڙ منجهائون ڄاڙهه اون ـ ڪر...

(۴)

ڪهي ڏيئون مان آهيان لهندو،
تو ٻن ستگر ٻيو نا منهنجو
منهنجي ستگر سڄڻ ٻڪار تون ـ ڪر...

راڳ آسا

ڏل – ’مان مان‘ من جي جن آ ماري،
تن تان مان ٻلهاري – مان واري جاوان...

۱– هڪ ’مان‘ ڪاچي ٻي ’مان‘ ساچي،
ساچيءَ سان دل جن جي راچي،
سي ٿي گيان ويچاري – مان واري جاوان...

۲– مان سان مان کي جن آ جيتيو،
پريم پيالو پُرُ تن پيتو،
بيحد تن خوماري – مان واري جاوان...

۳– مان سچيءَ کي جن آ جاتو،
تن سڀ جاتو تن سڀ پاتو،
مهما تن جي ڀاري – مان واري جاوان...

۴– سي سادُ سي ٻڌ سي گياني،
جن ۾ هئمان جي نه نشاني،
سي چِٽ رام مراري – مان واري جاوان...

۵– ڪهي ڏيڏون هل مان کي ماري،
گر ڪرپا جو ڦل اهو ڀاري،
پوڄي تن نر ناري – مان واري جاوان...

راڳ آسا

ٿُل - من جي حاهين ڪلياڻ ري،
وڻ گر ڪان آلر گيان ري.

(۱)

گر بن ڪنهڪي گيان نه لبهدو،
گيان بنا اگيان نه وبهدو،
اٽلي دک حو بهي اگيان ري - من...

(۲)

سب سنتن هي مت اها آهي،
ستگرو بن گت لڀڻي ناهي،
اهو شاسترن حو پرمان ري - من...

(۳)

پستڪ پولبون پڙهبن هزاري،
گر بن سنسو ڪو نا ٽاري،
اٽلي سنسو هي شيطان ري - من ..

(۴)

ڪري يتن ڪو لکين ڪروڙي،
گر بن ڀدن ڪو نا توڙي،
اٽلي ڀدن ديهه اڀمان ري - من...

(۵)

ستگرو جنهن کي رمز ڏني آ،
کهي ڏمڏون تنهن گيان لئي آ،
سو پائي پد نرباڻ ري - من...

راڳ پر ڀاتي

ڏل ــ صبوح جا تون سائين، ٻيڙا ٻني لائين،
پلڪ تا تہ پايون، مرادون پڄائين.

(١)

سمت ڏي سين کي، جڇن نانءُ تنهنجو،
کمت کي کڍي تون، سمت ۾ رهائين ــ صبوح...

(٢)

آسان پاپ جيڪي، ڪيا هن سوامي،
اُنهن جي ڏي معافي، اَڳتي بچائين ــ صبوح...

(٣)

پري پيت سپ جو، سڄڻ ڏي تون روٺي،
لٽا ڏيٺي ڏاتر، نگن کي ڍڪائين ــ صبوح...

(٤)

رهڻ لاءِ گهرڙو، سڄڻ ڏي تون سپ کي،
بنان پاپ واري ڏنـدي ۾ لڳائين ــ صبوح...

(٥)

…هي شانت سکڙو سين وت سدائين،
…با پالي سپ جا، مرض کل مٽائين ــ صبوح...

(٦

…ي مهل اَمرت، جڇن نام جيڪي،
…ي ٽيڻون تن جا عرض کل اُگهائين ــ صبوح...

راڳ آسا

ٿل - من ھي جاھين ڪلياڻ رکي،
وٺ گر ڪان آتم گيان ري.

(۱)
گر بن ڪنهنکي گيان نہ لبدو،
گيان بنا اگيان نہ ويندو،
آئي دکہ جو ٻج اگيان ري - من...

(۲)
سڀ سنتن جي مت اِها آهي،
ستگرو بن گت لڀي ناهي،
اِهو شاسترن جو پرمان ري - من...

(۳)
پستڪ پوٿيون پڙهين هزارين،
گو سن سنسو کو نا ٽاري،
آئي سنسو ھي ھيطان ري - من ..

(۴)
ڪري يتن ڪو لکين ڪروڙي،
گو بن بندن ڪو نا توڙي،
آئي بندن ڏيھ ايمان ري - من...

(۵)
ستگرو جنهن کي رمز ڏني تو،
ڪهي ڏمڏون تنهن گيان نئي تو،
سو پائي پد نرباڻ ري - من...

راڳ پرڀاتي

ٿل - صبوح جا تون سائين، ٻيڙا ٻني لائين،
پلئہ ٿا تہ پايون، مرادون پچائين.

(۱)

سمت ڏي سڀن کي، جڀن نانڪ تنهنجو،
ڪمت کي ڪڍي تون، سمت ۾ رهائين - صبوح...

(۲)

آسان پاپ جيڪي، ڪيا هن سوامي،
انهن جي ڏي معافي، اڳتي بچائين - صبوح...

(۳)

پري پيت سڀ جو، سچڻ ڏي تون روٽي،
لٽا ڏيئي ڏاڍا، ننگن کي پڪائين - صبوح...

(۴)

رهڻ لاءِ گهرڙو، سچڻ ڏي تون سڀ کي،
بنان پاپ واري ڏنڌي ۾ لڳائين - صبوح...

(۵)

رهي شانت سڪڙو سڀن وٽ سدائين،
ديا پالي سڀ جا، مرض ڪل مٽائين - صبوح...

(۶

اٿي مهل امرت، جڀن نام جيڪي،
ڪهي ڏيڏون تن جا عرض ڪل اگهائين - صبوح...

راڳ پرڀاتي

ڏل ــ مايا وارا مايا خاطر، ايڏو ٿا پريشان ٿيو.

۱ــ مايا ڪنهن سان نيهہ نا ٿي،
توسان پڻ نا نيهہ ٿئي،
هرس رکي ڇو تنهن لہ هرسي،
هــردي ۾ حيران ٿيو.

۲ــ عربن وارا عرب ڇڏي ويا،
ڪروڙن وارن ڪروڙ ڇڏيا،
توهان بہ نيٺ ڇڏي ڏن ويندء،
تنهن لہ ڇو بي ايمان ٿيو.

۳ــ سج اُيرڻ کان لهندي تائين،
لهندي کان سج اُيرڻ تائين،
مايا ڪوڙيء لہ ڇو پٽڪي،
هوش ڇڏي حيوان ٿيو.

۴ــ ڪنهن بہ جيوَ کي اَج تئين مايا،
پل پــر نــا آرام ڏنو،
ڪهي ڏيئون تنهن مايا سان ڇو،
نينهن رکي نــادان ٿيو.

راڳ پرڀاتي

ٽل – جاڳو! جاڳو! نام جپو نر،
جنم نہ سمجھي وڃايو ري.

۱– چهارِ اُنهيءَ جي ڪبتي ڪاني،
جو نر سمجهي ٿو چادر پاني،
هر هر هوڪا ڏئي هڪلاني،
تنهن آ ڪيمت بچايو ري – جاڳو!...

۲– چور اچن گهر تنهجي ڪاهي،
نهٺن پر تنهن جنهن کي آهي،
خوف اُنهيءَ کي ڪوئي ناهي،
جنهن آ پاڻ جاڳايو ري – جاڳو!...

۳– ڪر ملو جو تنهن پر ڪالي،
سواد ڪر جو سو نا پائي،
اَمرت سچائيءَ سان منهن لائي،
سواد سچڻ تنهن آيو ري – جاڳو!...

۴– جاڳڻ وارن کي تي جس آ،
سمهي پون تن ڪوري ڪس آ،
ڪهي ٽهڻون اهو گر جو ڏس آ،
هردي مانهہ هندايو ري – جاڳو!...

راڳ ڀرڀاتي

ٽل ـ ايشور ايها ڪر آسيسا،
تنهنجا گڻ نت ڳايان مان.

١ـ مهروان ڪر مهر ايهائي،
من ۾ ڪو نا ماڻ رهي،
ستگر سنتن پاڻ وڏن کي،
نِوڙي سيس نوايان مان ـ ايشور...

٢ـ منگتو بڻجي دان منگان تو،
ديا ڪري ڏي داتا مون،
نِئون تنهنجو نرمل نالو،
جيڀان ٻين جپايان مان ـ ايشور...

٣ـ اَهڙي بُڌ ڏي اَهڙي سُڌ ڏي،
اَهڙي جڳتي ڏي سوامي،
جڳ ساري جي پريتي ٽوڙي،
توسان پريتي پايان مان ـ ايشور...

٤ـ اَهڙو سنگ ڏي اَهڙو رنگ ڏي،
اَهڙو ڍنگ ڏي ڍولڻ مون،
ڦرڻا من جا مڙئي ميٽي،
تنهنجا چرن ڌيايان مان ـ ايشور...

راڳ ڀرياڻي

ٽِل ــ سنتن جي ستسنگ ۾ وڃي،
هر هر نام اُچار بندا.

١ــ سنت جنن سان گرمک ڳالهه جي،
هَرِ هَرِ جپ جپائج تون،
جنم جنم جا هڪ ٿي واري،
ڪل ٿي پاپ نوار بندا ــ سنتن ...

٢ــ ڀؤ ساگر کان پار ترڻ لئه،
سنتن جو سنگ ٻيڙو ٿي،
ونـي سهارو تنهن ٻيڙي جو،
ڪل ساري کي تار بندا ــ سنتن ...

٣ــ دکڙا مڙئي دُور ڪرڻ لئه،
سنتن جو سنگ اؤشڌ ٿي،
ساڌ سنگت جي اؤشڌ سيوي،
تن من جا دک ٽار بندا ــ سنتن ...

٤ــ ڀيد ڀرم سڀ ساڙڻ لئه،
سنتن جو سنگ اگن آهي،
ساڌ سنگ جي گيان اگن ۾،
سڀئي ساڙ بندا ــ سنتن ...

٥ــ سنتن جو ستسنگ ڪري نت،
نيچ مڇهان ڪيئي اُچ ٿيا،
ڪهي ڏيئون ستسنگ ۾ تون ٿي،
مانش جنم سڌار بندا ــ سنتن ...

راڳ ٻرياتي

ٿل - شووهم شووهم سدا ٻول طوطا،
دويت جي درياھ ۾ ته لون کاءِ غوطا.

(١)

نه لون پاڻ ٻچو، نه ڪي آھ لنهندو،
پرم ۾ پلي ڇو، راڙو ڏيهن رولنا -
شووهم شووهم...

(٢)

نـه ڪر مـوهـه ممتا، متن مـائتن ۾،
اُئي سب غرض جا پتر نار ٻولـا -
شووهم شووهم...

(٣)

ڪري ارڪ ٻچو، اُڏر لون عرش ڏي،
مـلـا ڪـاءِ ميوا، بغيچن ۾ هولـا -
شووهم شووهم...

(٤)

رهي ياد جنهن کي، ملو نام هر جو،
کهي ڏهڻون لنهنجا، سڀئي پاپ ڌوتا -
شووهم شووهم...

راڳ پرڀاتي

ڏل - شووهم شووهم سدا ٻول مٺا،
رکي ڏيان دل ۾ سمجهه هيءُ سٺا.

(١)

جڳت جو پيارو کٽو ٿي رهو ٿو،
ڇڏي ڏي تون هاڻي آجائي ڪلپنا -
شووهم شووهم...

(٢)

ڇڏي ٻاهر پٽڪڻ آهي وڃڻ گهر ۾،
ٻيان ڌام پهچي سگهي مڙو ٿي نا -
شووهم شووهم...

(٣)

رسن مانهه رچهي، نه ڪڏ پاڻ ڀيري،
آٿي نانءُ جهڙو رهت لهڙي رهيا -
شووهم شووهم...

(٤)

ڇڏي مٺ صفائي، سچي مٺ سنيالج،
ڪهي ڏيڻون گر سنگ، پسج پاڻ نشا -
شووهم شووهم...

راڳ ڀرياتي

ٽل - سڄ من سکيا ڪن ڏهني منهنجي،
پنهنجو ڀاڳ سنوارج لون.

١- ڪرم ڪندين جڳ اندر جيڙو،
جنم ملي پڪ لوکي تهڙو،
ڪرم پاپ جا ڪري ڀاڳا،
هيرو جنم نه هارج لون - سڄ من ...

٢- وشه ڀوڳ جي آئي ڀوڳڻا،
پشو جنم ۾ ڀوڳ وهي،
مانس ان ۾ وشيه ڀوڳ جو،
ڌيان نه دل ۾ ڌارج لون - سڄ من ...

٣- ديش، ڪال، وت، سانگ هي موجب،
ڪرڻ ڪبي ڪم او سانڌا،
الٽا ڪرم ڪري دنيا ۾،
سهڻو سانگ نه ڇارج لون - سڄ من ...

٤- ٻڌي ابترو ٻچڻ لڳو من،
ڇما ڪمان ڇمن لئي ڀاو،
ڪهي ٽهلُون رهي ستن سنگ ۾،
گر جو نام اُچارج لون - سڄ من ...

راڳ ڀرياتي

ٽل ـ مايا وارا مايا مان ڪڇ ديا ڌرم ڇج ٻان ڪيو.

١ـ هوِيه دواري ڏيو ديون کي،
ڪوِيه دواري پترن کي،
ساڌو برهمڻ ودوانن لاء،
ڌن پنهنجو قربان ڪيو ـ مايا وارا...

٢ـ ٻوڇن ٻکين کي ڪارايو،
پاڻي پيئاريو پياسن کي،
انگ ڍڪڻ لئه ڪپڙا ڏيو،
آئي جو سنمان ڪيو ـ مايا وارا...

٣ـ چوُڻو پکين کي گاهه پسن کي،
کنڊ ماڪوڙين ڪولين کي،
ٻوٽن برڇن کي جل ڏئي،
من کي سوپياوان ڪيو ـ مايا وارا...

٤ـ بيمارين کي ڏيو دوائون،
هيڻن سان همدرد ٿيو،
اڻ پڙهيل اڻ ڄاڻن کي،
کو علم ڏئي انسان ڪيو ـ مايا وارا...

٥ـ دان ٻنان ڌن اٿو اڃايو،
ديد ٻنان جيئن نئن ٻڻي،
موزي ٻڃي لوڪ ٻنهي ۾،
پنهنجو نا اپمان ڪيو ـ مايا وارا...

راڳ ڀرياتي

ٽل - سڀ من سکيا ڪن ڏيئي منهنجي،
پنهنجو ٻاڻ سنڀارج لون.

١- ڪرم ڪندين جڳ اندر جيڙو،
جرم ملي ٻڪ لوکي تيڙو،
ڪرم پاپ جا ڪري اياڻا،
هيرو جنم نہ هارج لون - سڀ من...

٢- وشيہ ڀوڳہ جي آلي ٻوڪا،
پشو جنم ۾ ڀوڳہ وجي،
مانش تن ۾ وشيہ ڀوڳہ جو،
ڏيان نہ دل ۾ ڏارج لون - سڀ من...

٣- ديش، ڪال، وڪ سانگہ جي موجب،
ڪرڻ کپي ڪم لو سياڻا،
اُلٽا ڪرم ڪري دنيا ۾،
سٺو سانگہ نہ خارج لون - سڀ من...

٤- ٻڌي ايترو پڇڻ لڳو من،
ڇا ڪباڻ جيئن ٿئي ٻاو،
ڪٿي نمڙون رهي سنتن سنگہ ۾،
گر جو نام اڄارج لون - سڀ من...

راڳ پرڀاتي

ٽل – جنهن آ توکي پيدا ڪيتو،
تنهن کي تون نہ ڀلاءِ بندا.

١– چوراسي لک جوٽين اندر،
مانش جوٽي اتم آتي،
سائي جوٽي جنهن تہ ڏني تي،
تنهن سان لنوڙي لاءِ بندا – جنهن آ...

٢– سرڳہ نواسي جنهن کي چاهن،
شاستر پيي جس ڳائن تا،
سوئي چولو جنهن تہ ڏنو تي،
تنهن کي هيئين هنڊاءِ بندا – جنهن آ...

٣– کائڻ لاءِ جنهن طعام ڏنا تي،
پيئڻ لاءِ جنهن نير مٺو،
پهرڻ لاءِ جنهن لتا ڏنا تي،
تنهن سان پريتي پاءِ بندا – جنهن آ...

٤– ڪن ٻڌڻ لاءِ نيڻ ڏسڻ لاءِ،
پير هلڻ لاءِ نڪ سنگهڻ لاءِ،
منهن ٻولڻ لاءِ جنهن تہ ڏنو تي،
تنهنجا گڻ نت ڳاءِ بندا – جنهن آ...

٥– ڪيڏي مهما ڪيان انهيءَ جي،
سڀ ڪجهه توکي جنهن تہ ڏنو،
کهي **ڏيئون** سڀ ڪام چڏي تون،
تنهن جا چرڻ ڏياءِ بندا – جنهن آ...

٦- دواخانہ کوهہ پانکائون،
ڏرمنالا ۽ هر مندر،
شرڌا سان سي لئاهي پڇهدو،
قائم هت ليکان ڪبو- مايا وارا...

٧- ڏيئا وارو وٽي سيني کي،
ملي ڏهوٽو ڦل لنهن کي،
ڪهي ٿمڻون ڪل ڏٺي هرڪيءَ کي،
راضي شرڪ يڳوان ڪبو- مايا وارا...

راڳ، پرڀاتي

ڦل- غافل غفلت ننڊ ۾ سمهندي ڪيتي حمر گنوايا تو.

(١)

ستگر سدس شاستر لوڪي وار وار لئي سمجهايو،
لبهن هوندي بي لالچ جي وس ڪوڙا ڪرم ڪمايا تو...

(٢)

نام جهڙ لاء مالڪ لوڪي سواس أمولڪ لعل ڏنا،
دنيا جي ڳالهين ۾ الجهي وئڙت سواس وڃايا تو...

(٣)

مات گربہ ۾ قول ڪيو تو، پڇن ڪرڻ جو ايشور سان،
باهر نڪري رس ۾ رچڻي پهتجا فرض ڀلايا تو...

(٤)

باڻ پسڻ لاء پريوءَ لوکي مانش جرلو أم ڏنو،
ڪهي ٿمڻون برڪم نا ڪيڙو وئڙت ذاري ڪايا تو...

راڳ ڀرياتي

ٽل ـ جنهن آ توکي پيدا ڪيڙو،
تنهن کي تون نـ ڀلاءِ بندا.
١ـ چوراسي لک جوٽين اندر،
مانش جوٽـي اتـم آئي،
سائي جوٽي جنهن تـ ڏني ٽي،
تنهن سان لدوڙي لاءِ بندا ـ جنهن آ...
٢ـ سوڳ نواسي جنهن کي چاهن،
شاستر ٻي جس ڳائن ٽـا،
سوٽي چولو جنهن تـ ڏنو ٽي،
تنهن کي هيمين هنداءِ بندا ـ جنهن آ...
٣ـ کائڻ لاءِ جنهن طعام ڏنا ٽي،
پيئڻ لاءِ جنهن نير مٺو،
ٻهرڻ لاءِ جنهن لٽا ڏنا ٽي،
تنهن سان ٻريتي پاءِ بندا ـ جنهن آ...
٤ـ ڪن ٻڌڻ لاءِ نيڻ ڏسڻ لاءِ،
پير هلڻ لاءِ نڪ سنگهڻ لاءِ،
منهن ٻولڻ لاءِ جنهن تـ ڏنو ٽي،
تنهنجا ڳڻ نت ڳاءِ بندا ـ جنهن آ...
٥ـ ڪيڏي مهما ڪيان اُنهيءَ جي،
سڀ ڪجهه توکي جنهن تـ ڏنو،
کهي ڏيڻون سڀ ڪام چڏي تون،
تنهن جا چرڻ ڏ ياءِ بندا ـ جنهن آ...

راڳ پرڀاتي

ٿل - رات رام سان، ڏينهن ڏيه سان،
الين وقت گذار منا!

١- رات سياڳ شهه سان مبلي،
ڏينهن ڪري تو ڌار منا،
محسن سان هي ملڻ گهرين تو،
جاڳڻ ڪر درڪار منا - رات رام سان...

٢- لوڪن سان پل ملح ڏينهن جو،
رات پريءَ سان گهار منا،
ملن رات جو پرين اڪيلا،
وچ نه وجهي ڪو ڪار منا - رات رام سان...

٣- مالڪ سان من مبلي جڏ لون،
تن سان ڪر وهنوار منا،
ڪم نه پريتي پڌري ڪنهن سان،
متان رسي مدار منا - رات رام سان...

٤- جاڳڻ باجهون ڪنهن نه پاتو،
حالت هيءَ جسو لنار منا،
ڪبي ڏهڻون په سمجهي، ڏينهن جو،
جاڳي سچڻ سنبار منا - رات رام سان ..

راڳ ڀيروي

ڏل - ستگر ديِن ديال، منهنجو عرض آگها[يو]

(١)

سمت ڏئي ڪيڪمتي گهر مان، نيم ڏئي ڪر نيمي
ڏئي نمرتا هٺمان ڪيڏ تون، پريم ڏئي ڪر پريمي
سنتن جي ستسنگت ڏيئي، ڪوڙو سنگ هٽايو،
ستگر ديِن ديال، منهنجو عرض آگهايو.

(٢)

ڏئي سجاڳي غفلت ڪيڏ تون، جڳ کان ڪر وئراڳي،
ڏئي سيتلتا ڪيڏ وکيپتا، هر جو ڪر انراڳي،
رنگ دنيا جو من تان ميٽي، آتم رنگ چاڙهايو،
ستگر ديِن ديال، منهنجو عرض آگهايو.

(٣)

سار روپ جي سوجهي ڏيئي، ساڪيءَ جي ڏي سمتا،
مٿيا درشٽي ڏئي جڳت لءِ، مايا مان ڪيڏ ممتا،
سار شبد سان سرتي ميلي، اوچي گهر پهچايو،
ستگر ديِن ديال، منهنجو عرض آگهايو.

(٤)

ڪيئي پدارت آهن جڳ ۾، آنءُ نه ڪوئي چاهيان،
جنهن ڳالهه جو پياسي آهيان، سو تو عرض سڻايان،
ڪهي ڏيڏون جيئن وڻان اوهانکي، اهڙي ريت رهايو،
ستگر ديِن ديالَ، منهنجو عرض آگهايو.

راڳ ڀيروي

ٽُل - اوهر گيان جو دان، ستگر شاهه ڏني،
مڪتيءَ جو اُستان، ستگر شاهه ڏني.

(١)

ستگر اوهر گياني آهي، اوهر گيان جا وچن سنائي،
وچن سنائي اوم مٽائي، پرم مٽائي پاڻ لکائي،
ڀاورن پد پرڏان، ستگر شاهه ڏني...

(٢)

ستگر جهڙو جو نا دانا، ٻيءَ ماءِ نا پيءُ پرانا،
ڌاون مرني نا کو اَجهڙو، ستگر دانا آهي جهڙو،
اڄل نام ندان، ستگر شاهه ڏني...

(٣)

ستگر سمرت سوامي آهي، شرڻ پين جا ڪشٽ مٽائي،
اوٽڻا ستي ڪنٺ لڳائي، اونچي پدلي تن پهچائي،
سهجاڻي شان، ستگر شاهه ڏني...

(٤)

ڪئين ڏيهڻون سُونهو سيڙو، نوڪ ٻنجي جو آرڪوارو،
پرم سچي جو ڏني بدلو، جگت موهه کان ڪري نرالو،
سنتيءَ جو سمان، ستگر شاهه ڏني...

راڳ ڀيروي

ٽل ـ ستگر دياناٿ منهنجو تارج ٻيڙو.

(۱)

مايا جي هن مها ساگر ۾، اٿن ڪروڙين ڇوليون،
ڪيئي ننڍڙيون ڪيئي وڏڙيون، ڪيئي اٿن وڇوليون،
ڇولين سان گڏ ڀنڪي هاٺي، آيو تو در جيڙو...

(۲)

چوراسي لک جوڻين اندر، ڪشٽ ڏنم مون ڪيئي،
ٽرٽر جيءُ ڪنبي ٿو منهنجو، ياد ڪري دک سيئي،
تن کان پار ڀڄائڻ لاءِ مان، پڪڙيم تنهنجو پيرو...

(۳)

ٻيا آسرا ڇڏي سوامي، ورتم آسرو تنهنجو،
چوراسي لک جوڻ چڪر کان، ساٿ ٻچائج منهنجو،
جهڙو تهڙو ستگر تنهنجي، چرڻن جو مان چيرو...

(۴)

جي تون ليکو ڪندين دين سان، ٻچي سگهان نا توسان،
ستگر پنهنجو بِرد سڃاڻي، پال پلائج مونسان،
ڪٽي ڏيئون ڪٽ ڪرپا ڪرڪي،
جنم مرڻ جو ڦيرو...

راڳ پيروي

ٽل - سنتن جو ستسنگ ڏاڍو سهڻو ٿي،
پريم جو پوسنگ ڏاڍو سهڻو ٿي.

١- سنگ جڳ ۾ آهن ڪيئي،
وڻرت وقت وڃائن سڀئي،
سنتن جو سنگ جنم سڌاري،
ڪرم سڌاري، ڌرم سڌاري،
ڪر لون رکي امنگ - ڏاڍو سهڻو ٿي...

٢- ورت، نم، پڄ ڪيئي آهن،
ڀؤ ساگر کان سي نه ترائن،
هي لوکي پڪ ترڻو آهي،
ستسنگ ٻيڙي لي چڙهه لاهي،
پار ترڻ جو ڍنگ - ڏاڍو سهڻو ٿي...

٣- رنگ جڳت ۾ آٿي اپارا،
پل چين ۾ سي مٽجڻ هارا،
رنگ سچو هي چاهين پريمي،
سنتن جو سنگ ڪر لي نيمي،
رام نام جو رنگ - ڏاڍو سهڻو ٿي...

٤- ساڌ سنگت ۾ سک آ جهڙو،
ملي نه ٻي هنڌ آنند اهڙو،
ڪهي ٽيڪون جي مڪتي چاهين،
ستسنگ بن ٻي جڳي ناهين،
مڪتيءَ جو مارگ - ڏاڍو سهڻو ٿي...

راڳ ڀئروي

ٽل - سڪ وارن کان ساجن ڪڏهن،
پل نا هڪڙو ڌار ٿئي.

١- سڪ آهي جاتي ساجن تاتي،
سڪ اُتي جتي ساجن آ،
سڪ ساجن گڏ رهن هميشه،
تن ۾ وٿ نا وار ٿئي - سڪ وارن ...

٢- ساجن سڪ جي صورت چاهي،
سڪ ساجن جو روپ اُتي،
شيءِ ٿي هڪڙي نالو ٻيو ٻيو،
ڪنهن جي جيئن لار ٿئي - سڪ وارن ...

٣- ساجن مان سڪ ٿئي ٿي پيدا،
سڪ واري ۾ پڌري ٿئي،
چقمق لوهه جي وانگر جيئن،
پٿ جي ٻيءَ ڪي سار ٿئي - سڪ وارن ...

٤- ساجن کان سڪ وارا سهڻا،
ساجن تن کي پيار ڪري،
ڀڙيون ڏيئو ٻاٽ ٻري تو،
پوءِ پتنگ جري چار ٿئي - سڪ وارن ...

٥- سڪ سيني ۾ نينهن نشن ۾،
نانءُ سچڻ جو مک جنهن جي،
ڪهي **ڏيئون** شل منهنجو،
اُهڙن سڪ وارن سان پيار ٿئي - سڪ وارن ...

راڳ ڀيروي

ڏل - آهيان گروءَ پنهنجي جو غلام مان،
ڀو ڪيان نه ڪنهن ٻرڻام مان.

١- سر آ هڪڙو ڏڏ منهنجي لي،
سو مون رکيو گر جرڻن لي،
واي ستگرو هي هڪ شام مان - آهيان ...

٢- ڏنو گروءَ جو ڪاوان پيتان،
گروءَ سهاري هڳ م جيتان،
هڪ چاڻان گر ڪي وام مان - آهمان ...

٣- ڪنهن پي ديو م نا گهتنالي،
من منهنجي لنوَ گر سان لائي،
هڪ حيمان گر جو نام مان - آهمان ...

٤- هي ساڌو شبوڪ گر گهر جا،
سي سڀ مالڪ منهنجي سر جا،
گڻ ڳايان تن جا جام مان - آهمان ...

٥- ڪهي ڏمڻون جا ڏسو جڳالي،
سا سڀ گُر جي آهه ٻلالي،
رهان چاڪر لي گر ڏام مان - آهيان ...

راڳ ڀيروي

ڏل – ياڳن وارا سي ٿي جڳ ۾،
ستگر جن کي ياد اَدا.
١– شردا سان جي ڏينهن ملهائن،
اَندر ۾ اُتساهه رکي،
چرن جڳن ۾ اَگهڻا اُنهن جا،
رهن سدا آباد اَدا – ياڳن وارا ...
٢– اؤکي ٽن کي اَچي نه ڪائي،
دشمن ٽن نا وار ڪري،
ستگر جنهن جو آ رکوارو،
جم کان ٿي آزاد اَدا – ياڳن وارا ...
٣– تين منورٿ پورا ٽن جا،
پريا رهن پيدار سدا،
نانءُ گرن جي خرچن جيڪي،
هت هُت تن اَهلاد اَدا – ياڳن وارا ...
٤– ستگر ۾ سڪ آهي جن ...،
... ستر ڦري،
...،
... – ياڳن وارا ...

راڳ ڀيروي

ٿل - ڀڳوان جو پيغام پڙهي،
من محبت ۾ مستان ٿيو.

١- موکي جهڙا اکر پڻ پي لي،
ڀڳوان لکيا هٿڙن سان،
جو ڪم لکيل مهنجي لاءِ سو،
ايشور جو اعلان ٿيو - ڀڳوان...

٢- هو هر پترو پڙهي ڀڳوان جو،
ڇپي رکيان مان جيون لي،
عمر سڄيءَ ۾ اح لي سمجهم،
ايشور جو احسان ٿيو - ڀڳوان...

٣- مٺا لڳن ٿا اکر ڀڳوان جا،
ماکيءَ مصريءَ امرت کان،
ڪيو ڪرم ڪل اح ٿي چالم،
ڀڳوءَ در پروان ٿيو - ڀڳوان...

٤- ڪهڙي ڏمڻون اح ڪري ڀلائي،
ڀڳوان دل ۾ ياد ڪيو،
پتو ڏنو اهو پتري موڪلي،
پترو مون لاءِ پران ٿيو - ڀڳوان...

راڳ ڀيروي

ٿل - تون آهين هت مهمان ري،
ڪر ايڏو نا اَيمان ري.

١- جي هت آيا سي سڀ ويڙا،
قائم ڪي ڀي هت نا رهيڙا،
جڳه جاٽج ڪوچ مڪان ري - تون ...

٢- چئن ڏينهن جو آهي چٽڪو،
رهي ڪال جو سر تي ڪُٽڪو،
اَتي دم پل جو گذران ري - تون ...

٣- راوڻ کي هئي سوني لنڪا،
تيس نصيب نه هڪڙي ٽنڪا،
ويو اَنت ڪندو اَرمان ري - تون ...

٤- سڪندر هيڙو ملڪ جو والي،
ويو ڪري هت ٻيئي خالي،
ڪجهه ساڻ ڪنيو نه سامان ري - تون ...

٥- چاتي تون تو پاڻ پڏائين،
کهي ڏهڻون ٽر رهڻو ناهين،
سڪه سنتن کان لهو گيان ري - تون ...

راڳ پهروي

ٿل - پرين جو پيغام پڙهي،
من مستيءَ ۾ مستان ٿيو.

١- مولين جهڙا اکر پني تي،
پرين لکيا هٿن سان،
جو ڪجھ لکيل منهنجي لاءِ سو،
اينور جو اعلان ٿيو - پرين...

٢- هر هر پترو پڙهي پرين جو،
جمي رکان مان جسمن تي،
عمر سڄيءَ ۾ اڄ ٿي سمجهيم،
اينور جو احسان ٿيو - پرين...

٣- منا لڳن ٿا اکر پرين جا،
ماکيءَ مصريءَ امرت کان،
ڪيو ڪرم ڪل اڄ ٿي جاني،
پريوءَ در پروان ٿيو - پرين...

٤- ڪهي ڏهڻون اڄ ڪري ٻلائي،
پرين دل ۾ ياد ڪيو،
پنو ڏنو آهو پنري مونکي،
پترو مون لاءِ پران ٿيو - پرين...

راڳ ڀيروي

ٽل - تون آهين هت مهمان رڳي،
ڪر ايڏو نا اڀمان رڳي.

١- جي هت آيا سي سڀ ويا،
قائم ڪي ٻـي هت نا رهيا،
جڳه جانچ ڪوچ مڪان رڳي - تون ...

٢- چئن ڏينهن جو آهي چٽڪو،
رهي ڪال جو سر تي ڪٽڪو،
آئي دم ٻل جو گذران رڳي - تون ...

٣- راوڻ کي هئي سوني لنڪا،
ليس نصيب نه ھڪڙي تنڪا،
ويو آنت ڪندو ارمان رڳي - تون ...

٤- سڪندر هيڙو ملڪ جو والي،
ويو ڪري هت ٻئي خالي،
ڪجھ ساڻ کنيو نه سامان رڳي - تون ...

٥- ڇاتي تون تو ٻار ٻڌائين،
کهي ڏينهن ڀر رهڻو ناهين،
سڪ سنتن کان اهو گيان رڳي - تون ...

راڳ ڀيروي

ٿل - سڀ ڪجھ ڪرڻ ڪرائڻ وارو،
ڪيول هڪ ڪرتار آلي.

١- ديون لڳ يا ماٺين لڳ پل،
ڪم هجي ڪو اوکو پي،
صاحب لاءِ پر سوئي سوکو،
صاحب شڪت پيدار آلي - سڀ ڪجھ...

٢- ڪيئن تو ڪنهن مان ڪنهن مهل ڪاٽي،
وڃي رحاني سرشٽيءَ ڪي،
ڪرتا ڪيڏو ڪمو پسارو،
لڀهجو آر نه پار آلي - سڀ ڪجھ...

٣- چوراسي لک جوڻين اندر،
جيو اَننت نمونن جا،
ڪيئن تو پالي پرپو تن کي،
اَديت هي اسرار آلي - سڀ ڪجھ...

٤- برهما، وشنو، شنڪر آدی،
ديون پي تي ستن ڪيا،
ڪنهن پي اَج لئن پنو نه پالو،
ڀگوت بيشمار آلي - سڀ ڪجھ...

٥- ڄوڳين ڄوڳ ڀچايا ڪيئي،
ڌيان لڳايا ڌيانين ڀي،
ڄڀين ڀين ڀي آخر آڪيو،
ايشور اڳر اُپار اَٿي - سڀ ڪجھ...

٦- ڪهي ڏيئون ڄدهن ڀڳت وٽن ٿا،
ڀڳتن ڪي ڀي پيارو سو،
اهڙي پرميشور ڪي منهنجو،
سدا سدا نمسڪار اَٿي - سڀ ڪجھ...

راڳ ڀيروي

ٽل - راضي مونتي رام شل ٿيندين...

١- اَچي اَوهان جو در مون ورتو،
عرض نماڻيءَ جو سڻندين - راضي مونتي...

٢- جنم جنم کان مون وڇڙيل کي،
پنهنجي سنگ ۾ ميليندين - راضي مونتي...

٣- ساڌ سنگت ۾ نام جپائي،
جنم مرڻ دک ميٽيندين - راضي مونتي...

٤- ڪهي ڏيئون ننگ پالي پنهنجو،
واسو چرنن ۾ ڏيندين - راضي مونتي...

راڳ ڀيروي

ٽل ـ سڀ ڪجهه ڪرڻ ڪرائڻ وارو،
ڪول هڪ ڪرتار آلي.

١ـ ديوَن لئه يا ماڻهن لئه پـل،
ڪم هجي ڪو اوکو پـي،
صاحب لاءِ پـر سوني سوکو،
صاحب شڪت ڀنڊار آلي ـ سڀ ڪجهه...

٢ـ ڪيئن تون ڪنهن مان ڪنهن مهل ڪالي،
وِهي رچـائـي سرشٽيءَ ڪـي،
ڪرنـا ڪبڏو ڪيو پسارو،
لبهجو آر نـه پار آلي ـ سڀ ڪجهه...

٣ـ حوراسي لکه جوڻين آلـدو،
جيو اَننت نـمـونـن جـا،
ڪبش او پالي پريو لن ڪي،
آديت هي اسرار آلي ـ سڀ ڪجهه...

٤ـ برهما، وشنو، شنڪر آدي،
ديـوَن پـي آئـي بـتـن ڪـا،
ڪنهن پـي اَج لش پتو نـه پالو،
پگوت بيشمار آلي ـ سڀ ڪجهه...

راڳ ڀيروي

ٿل – سڀ ڪان سهڻو شانتيءَ وارو،
شانتيءَ وارو وٺي سين ڪي، لڳي رام ڪي پيارو.

١- ڪري ڪلپنا ڪلجڳ سولي،
ستجڳ شانتي ڌاري،
شانتي رهي جت سرڳ آئي تي،
نرڳ آئي جت سارو – سڀ ڪان ...

٢- ڪاوڙ ڪوبيءَ آڳنيءَ وانگر،
پاڻ ٻري ٻيا ٻاري،
شانتيءَ وارو پاڻيءَ وانگر،
ٺاري اوڙو پاڙو – سڀ ڪان ...

٣- رات سونهن تي چنڊ سان جيئن،
ڏينهن سونهن تو سج سان،
شانتيءَ سان تيئن منس سونهن تو،
اڪ سان جيئن ٺارو – سڀ ڪان ...

٤- ڪٽل، ڪروڌي وهه جي وانگر،
پاڻ مري ٻيا ماري،
شانتيءَ وارو امرت وانگر،
مٺل جيئاري هارو – سڀ ڪان ...

٥- حت لپ پوجا، نم ورت پڻ،
شانتيءَ سان سڀ سونهن،
برهم گيان جو ٿل تي شانتي
ٿل سان برش سونهارو – سڀ ڪان ...

٦- شانتيءَ وارو چمڪي جڳ ۾،
چنڊ وانگر چؤڌاري،
درشن تنهن جو آنند ڏي ٿو،
سک جو شانت ڀنڊارو- سڀ ڪان...
٧- سوئي گياني سوئي ڌياني،
سوئي پورڻ تياڳي،
ڪهي ٽيڻون جنهن شانتي من ۾،
سوئي سنت سچارو- سڀ ڪان...

راڳ ڀيروي

ٽل- من آهين خود ڀڳوان تون،
پر جي نہ ڪرين آيمان تون.
١- چار ويد جس جنهنجو ڳائن،
جوڳي جنهن جو ڌيان لڳائن،
آهين مالڪ سو مهربان تون- پر جي نہ ڪرين...
٢- ديو ديوي جنهن پوڄن پيارا،
سڌ ساڌڪ جنهن سڀون سارا،
آهين پرڀو سو پرڌان تون- پر جي نہ ڪرين...
٣- من بڌ واڻيءَ کان جو نيارو،
ڪوش پنجن کي جاڻڻ هارو،
آهين ساکي سو سلطان تون- پر جي نہ ڪرين...
٤- گهٽ گهٽ اندر کيلڻ هارو،
ڪهي ٽيڻون جو پراڻ پيارو،
آهين نرگن سو نرٻاڻ تون- پر جي نہ ڪرين...

راڳ ڀيروي

ٽل ـ سڀ کان سٺو شانتيءَ وارو،
شانتيءَ وارو وٺي سين کي، لڳي رام کي پيارو.

١ـ ڪري ڪلپنا ڪلجڳ سو ٽي،
ستجڳ شانتي ڌاري،
شانتي رهي جت سرڳ آهي ٿي،
نرڳ آهي جت ساڙو ـ سڀ کان...

٢ـ ڪاوڙ ڪوسيءَ اڳنيءَ وانگر،
ٻاڙ ٻري ٻا ساري،
شانتيءَ وارو پاڻيءَ وانگر،
ساري اوڙو ٻاڙو ـ سڀ کان...

٣ـ رات سونهن ٿي چنڊ سان جيئن،
ڏينهن سونهن ٿو سج سان،
شانتيءَ سان تيئن منش سونهي ٿو،
اڪ سان جيئن سارو ـ سڀ کان...

٤ـ ڪٽل، ڪروڌ وهه جي وانگر،
ٻاڙ مري ٻا ماري،
شانتيءَ وارو امرت وانگر،
مثل جيئارڻ هارو ـ سڀ کان...

٥ـ جپ لپ پوڄا، نم ورت پڻ،
شانتيءَ سان سڀ سونهن،
برهم گيان جو ڦل ٿي شانتي
ڦل سان برش سونهارو ـ سڀ کان...

٦- شانتيءَ وارو چمڪي جڳ ۾،
چنڊ وانگر چوڏاري،
درشن تنهن جو آنند ڏي ٿو،
سک جو شانت ڀنڊارو- سب ڪان...

٧- سوئي گياني سوئي ڌياني،
سوئي پورڻ تياڳي،
ڪهي ٽيڏون جنهن شانتي من ۾،
سوئي سنت سچارو- سب ڪان...

راڳ ڀيروي

ٽل- من آهين خود ڀڳوان تون،
ڀر جي نه ڪرين اِيمان تون.

١- چار ويد جس جنهنجو ڳائن،
جوڳي جنهن جو ڌيان لڳائن،
آهين مالڪ سو مهربان تون- ڀر جي نه ڪرين...

٢- ديو ديوي جنهن پوڄن پيارا،
سڌ ساڌڪ جنهن سيون سارا،
آهين ڀريوُ سو ڀڳوان تون- ڀر جي نه ڪرين...

٣- من بُڌ واڻيءَ کان جو نيارو،
ڪوش پنجن کي جاڻڻ هارو،
آهين ساکي سو سلطان تون- ڀر جي نه ڪرين...

٤- گهٽ گهٽ اندر کيلڻ هارو،
ڪهي ٽيڏون جو ٻراڻ پيارو،
آهين نرگن سو نرواڻ تون- ڀر جي نه ڪرين...

راڳ ڀيروي

ٽل ـ ستگر کي پرڀو ڄاڻي،
تنهن جو ذڪر مٺن ذبان سدا.

۱ـ صاحب ستگر پرلو مالڪ،
فرق نہ ڪوئي ڄاڻج تون،
جوڙو صاحب ٻئڙو ستگر،
ٻئي ڄاڻ سمان سدا ـ ستگر کي...

۲ـ ستگر کي جنهن صاحب سمجهيو،
گر کي اڃي سڃاڻ تي،
منش ڪري جنهن گر کي ڄاتو،
مؤرک سو نادان سدا ـ ستگر کي...

۳ـ نرگڻ شبد روپ گرو ڄاڻج،
سرگڻ گروُ آڪار اتي،
سمجهہ سرت کي ڄاڻو سچ پچ،
ستن جو فرمان سدا ـ سگر کي ..

۴ـ سرت شبد سان ميلي گرمکہ،
ڪري سواري ڀؤن مٿان،
ڪڍي ٽڪڻون ٽل سگرپُر ذي،
اَمرت جو ڪرپانُ سدا ـ ستگر کي

راڳ ڀيروي

ٿل ـ سڄڻ سيارج روئي روئي،
جاڳي ساري رات مٺا.

١ـ هر هر سڏڪا ڀر تون سڪ جا،
ڳوڙها اکين مان ڳارج تون،
ڏيهي ڪت رکيل سان،
لعلڻ جي ڪر لات مٺا ـ سڄڻ...

٢ـ جي تون روئندين سڄڻ خاطر،
دل مان تدرا ساهه ڪڍي،
برين برچائڻ ڀاڻ ئي ايندءِ،
ملي ڪندءِ ملاقات مٺا ـ سڄڻ...

٣ـ جنهن پر پاتو روئي پاتو،
بس روئي ڪنهن پاتو نا،
روئڻ بس ڏي ڪير نه ماتا،
يارن ڪي ڪنهن يانت مٺا ـ سڄڻ...

٤ـ ڪهي ڏهڻون ڀِر ڀڃي انهن ڪان،
آب جني جي اکڙين ۾،
راتيان ڏينهن روئندو رهـ،
جيئن ساوڻ جي برسات مٺا ـ سڄڻ...

راڳ ڀيروي

ٽِل - نماڻو نماڻو گرو مان،
واڻان لنهجي در تي وڪاڻو گرو مان.

١- گرو لنهجو پريل پيدارو رهي،
دهن لاءِ ڪلمل دوارو رهي،
مڱان مهر وارو نه داڻو گرو مان،
نماڻو نماڻو گرو مان...

٢- مددگار مونسان سدائي ٿيو،
ڏکن مانهن ڏاتر سهائي ٿيو،
رهان تو همبسه وڪاڻو گرو مان،
نماڻو نماڻو گرو مان...

٣- شرط مان آوهانجي نه آيس هلي،
ڪٿي ڪنت مهنجا ڪجاڻ اون پلي،
بنا لنهجي ناهي ڪو ٽاڻو گرو مان،
نماڻو نماڻو گرو مان...

٤- ڪهي ٽيڻون ڪريا جو هيٺڙو ڌريو،
ديا سان ديالو نه دکڙا هريو،
رهان لنهجي چرني سماڻو گرو مان،
نماڻو نماڻو گرو مان...

راڳ ڀيروي

ٽل - ستگر ۾ سک جنهن جي آهي،
تنهن تان مان ٻلهار سدا.

١- ڌن ڌن سي سک وارا جڳ ۾،
ٻولي جن جي آهه مٺي،
ڌيهن سياڻو سو مان ڀانيان،
جنهن ڌيهن ٿئي ديدار سدا - ستگر ۾...

٢- ڌن ڌن تن جو مات پتا،
۽ ڌن ڌن تن جو ڪٽنب سڄو،
ڌن ڌن ڪرم ڌرم سڀ تن جا،
گرو ۾ جن جو پيار سدا - ستگر ۾...

٣- سک وارن جي ساعت گهڙي،
جنهن جا دک دور ڪري،
اندر ۾ آرام سچو ڏي،
مٺي موهه جو چار سدا - ستگر ۾...

٤- سک وارن سان جاتي ڪاٽي،
ستگر هردم ساڻ رهي،
ڪهي ڌهڻون سک ملي انهن کي،
راضي جنهن ڪرتار سدا - ستگر ۾...

راڳ پهروي

ٿل - من ستگر سان ڪر پيار ري،
جنهن ڪان ملي ست وچار ري.

١- جڙ چاهي ؟ چيتن چاهي،
مرم اهو ستگر سمجهائي،
اُئي ستگر گيان پيدار ري،
من ستگر سان ڪر پيار ري...

٢- رام نام جي ڏيئي مالي،
ڪرمن جي ڪل ڪٽي ڪنگالي،
اُئي گروُ وڏو دالار ري،
من ستگر سان ڪر پيار ري...

٣- ديهه سندو اَپمان مٽائي،
بندي مسان پکوان بٽائي،
اُئي گروُ سرجهار ري،
من ستگر سان ڪر پيار ري...

٤- لکه اُپڪار گرون جا پايان،
ڪهي ڏهڻون مان ڪهڙا ڳايان،
وچان ستگر تان بلهار ري،
من ستگر سان ڪر پيار ري...

راڳ ڀيروي

ٽل - گروءَ سندو مان شيوڪ آهيان...

١- شيوڪ بڻجي سيو ڪندس مان،
شرڌا مــن ۾ ڌاري،
سنگر باجهون ٻي ڪنهنجو ٻي،
چاڪر ڪين چوايان - گرو سندو...

٢- جا جا ڪلا ڏسو ٿا مون ۾،
سا سڀ ڪرپــا گُــر جي،
جيسين جيئرو هوندس جڳ ۾،
گيت گروءَ جا ڳايان - گروءَ سندو...

٣- ڪم ڏسي ڪن آدر سيٺي،
جڳت جــي ريت اِهائي،
ايندي سان گُر پنهنجو ڪيڙو،
تنهن کي ڪيئن ڀلايان - گروءَ سندو...

٤- سنت سيٺي روپ رام جا،
گهٽ وڌ ڪنهن ۾ نــاهين،
ڪهي ڏيئون پر سنگر جي سر،
پيو نــا ڪوئي پايان - گروءَ سندو...

راڳ ڀيروي

ٽل - آمان محبت سان موڪلايان،
وڃي سانگ فشري ٻاٻان.
١- ڪبو آمان آسيس اهاڻي،
ليان فشر آلستي مالي،
من مالڪ ساڻ ملايان،
وڃي سانگ فشري ٻاٻان.
٢- ٻوڳن ڪان من ٿيو ٻتراڳي،
پراسه ٻراوءِ هي لوءِ لوءِ جاڳي،
لسي جوڳي جوڳه ڇاپان،
وڃي سانگ فشري ٻاٻان.
٣- مؤسه متي لي ٻنو آهي،
ضر ز لنهدي ڪنهن ٻل داهي،
وڃي جلدي رام رچايان،
وڃي سانگ فشري ٻاٻان.
٤- مت مائت ڪل ڪوڙا جاڻان،
سچو سچا مان سمسه سچاڻان.
وڃي نبهن الهن سان لايان،
وڃي سانگ فشري ٻاٻان.
٥- ڏاڍا جڳ ما جاڻان گندا،
وڃن وڻن لا سنگو سندا،
وڃي هر هر لسام ڏٻاٻان،
وڃي سانگ فشري ٻاٻان.

٦- سک سنساري رڄ جو پاڻي،
مٿي لڳي ٿي رام جي ٻاڻي،
بس ساڄن سڀ سچ پايان،
وڃي سانگ فقيري پايان.

٧- کهي ڏيئون گهر ڪين ڪي رهندس،
خفني پائي جوڳي ٿيندس،
ويهي بن ۾ ورهه وسايان،
وڃي سانگ فقيري پايان.

راڳ ڀيروي

ٿل – آخر منهنجا لعل هتان هلبو،
هتان هلبو لعل هتان لڏبو.

١- چاچي لاءِ تو مايا ميڙين،
پيسو ساڻ نه هڪ کڻبو – آخر منهنجا لعل ...

٢- جي جي چا تون جڳ ۾ جيئندين،
موت هتان نر نيٺ مربو – آخر منهنجا لعل ...

٣- مورکه تن جو ماڻ نه ڪر تون،
نيٺ مٽيءَ ۾ موڙهه گڏبو – آخر منهنجا لعل ...

٤- کهي ڏيئون ستگر پرسادي،
جم جي ڦاسيءَ کان ڇٽبو – آخر منهنجا لعل ...

راڳ ڀيروي

ٽل ـ آمان مونکي موڪل ڏي، گهر ڪين وڃي لهجو،
آنءَ ويندس جوڳين ڏي.

١- جهل ڪين آمان مونکي،
ڇوان ٻانهون ٻڌي اوکي،
وجهه ڏير نه موڪل ٻ،
ڏس مهنجي روئڻ ڏي.

٢- جڳ سارو سڄ ٻاٻان،
دل ڪيهن سان اٽڪايان،
من ڪنهن سان ڪين ملي،
وڃان ڪاٽي ڪيچن ڏي.

٣- مسيءَ جوڳين سان جڙاو،
معه محمد جو مڙهيو،
ملا ڪين لڳن مٿ ٻيا،
ساٿ ساري سالڪن ڏي.

٤- عاقلي چاٺس لسا ڇل ٻ،
تڪي حهلس ڪيهن جهل ٻ،
اچي باهه بره ٻاري،
دم ورهه نه واهڻ ڏي.

٥- رهان جوڳين سان ڌهنگ ٻ،
لتا ڪين ٻاٻان آلڪ ٻ،
ڪوي ٽمڻون در در لي،
ڇوان ماٿا ٻوجن ڏي.

راڳ ڀيروي

ٿل - مايا وارا مايا تي تون،
ڀلجي ڪر نا ماڻ ڪڏي.

١- مايا پتيءَ جي مايا آهي،
تنهنجي ڪڏهن نہ ٿيندي آ،
سڀني ۾ ڀي تنهن مايا کي،
پنهنجي ڪري نا ڄاڻ ڪڏي - مايا وارا...

٢- ساڻ نہ توسان آئي مايا،
هاڻي ٻہ توسان ساڻ نٿي،
مرڻ پڄاڻان هڪڙي وک ڀي،
هلي نہ توسان ساڻ ڪڏي - مايا وارا...

٣- جنهن جي آهي تنهن کي ڏي تون،
تنهن ۾ تنهنجو آهہ ڀلو،
پنهنجي ڪندي ڀي تنهنجي ٿئي نا،
ونڊ ڪوءِ نا پاڻ ڪڏي - مايا وارا...

٤- ڪهي ٽيڪون جن پنهنجي سمجهي،
آخر تن پڇتايو ٿي،
تون ڀي موهہ ڪندين جي اُن ۾،
تنهنجو ٿي نہ ڪلياڻ ڪڏي - مايا وارا...

راڳ ڀيروي

ٽل - آمان مونکي موڪل ڏي، گهر ڪين وڻي لنهنجو،
آئون ويندس جوڳين ڏي.

۱- جهل ڪين آمان مونکي،
ڇوان ڀانهون ٻڌي لوڪي،
وجهه ديرنه موڪل ۾،
ڏس منهنجي رونڻ ڏي.

۲- جڳ سارو سچ ڀايان،
دل ڪنهن سان اٽڪايان،
من ڪنهن سان ڪين ملي،
وڃان ڪاهي ڪيڇن ڏي.

۳- هيءُ جوڳين سان جڙيو،
منهن محبت جو مڙهيو،
مٺا ڪين لڳن مت ٻيا،
ساهه ساري سالڪن ڏي.

۴- هاڻي ڇانس نا ڇل ۾،
نڪي ڇهلس ڪنهن ڇول ۾،
آهي ٻاهه ٻرهه ڀاري،
دم ورهه نه وڃڻ ڏي.

۵- رهان جوڳين سان جهنگ ۾،
لٽا ڪين ڀايان اٽڪ ۾،
ڪهي ڏهئون در در لي،
ڇوان ماٽا ڀوڄن ڏي.

راڳ ڀيروي

ٿل - مايا وارا مايا تي تون،
ڀلجي ڪر نـا ماڻ ڪڏي.

١- مايا پتيءَ جي مايا آهي،
تنهنجي ڪڏهن نہ ٿيڻي آ،
سپني ۾ ٻي تنهن مايا کي،
پنهنجي ڪري نـا ڄاڻ ڪڏي - مايا وارا...

٢- ساڻ نہ توسان آئي مايا،
هاڻي بہ توسان ساڻ نٿي،
مرڻ پڄاڻان هڪڙي وک ٻي،
هلي نہ توسان ساڻ ڪڏي - مايا وارا...

٣- جنهن جي آهي تنهن کي ڏي تون،
تنهن ۾ تنهنجو آهہ ڀلو،
ٻئن ڪندي ٻي تنهنجي ٿئي نـا،
وئـرت ڪوءِ نـا پاڻ ڪڏي - مايا وارا...

٤- ڪهي ٽيڙُون جن پنهنجي سمجهي،
آخـر تـن پڇتايو تـي،
تون ٻي موهہ ڪندين جي اُن ۾،
تنهنجو ٿي نہ ڪلياڻ ڪڏي - مايا وارا...

راڳ ڀيروي

قل - ڀريو ٽوڪي آنءُ ٻرجايان...

١- جڏهن ڳالهين ٽون ڀريو ٻرجين،
ڳالهه اُها مان سر چاهيان - ڀريو ٽوڪي...

٢- ساڌ سنگت ۾ روز اُچي مان،
گوبند تنهنجا گڻ ڳايان - ڀريو ٽوڪي...

٣- هر هر ٽوڪي هٿڙا جوڙي،
نديون پنهنجون مان نڪسايان - ڀريو ٽوڪي...

٤- جڳ جا ناتا ٽوڙي سيئي،
لالڻ توسان لنءَ لايان - ڀريو ٽوڪي...

٥- ڪهي ڏيئون آنءُ جهڙي ٽهڙي،
گولي تنهنجي گهر آهيان - ڀريو ٽوڪي...

*

ڪهي ڏيئون گر چاهتي، هو ٻلاوي ڪول،
ٻيلا ڪرو سڀ جيوَ ڪا، مک سي ميٺا ٻول.
ڪهي ڏيئون گر چاهتي، راضي هو ڪرتار،
دين جن پر ڪر ديا، دي اتن سنڪار.
ڪهي ڏيئون گر چاهتي، ڀريو هو ڀرسن،
ڪسڪا ٻرا نه ڪيجيئي، سمرو هر نس دن.

راڳ ڀيروي

ٿل - پريم سچو تي جن جي من ۾،
تن کي روڪي ڪير اَدا...
١- ڪوڙن لاءِ تي ٻنڌن جڳ ۾،
قدم قدم تي ڪروڙ اَدا،
سچن کي نــا ٻنڌن ڪوئي،
جنهن دل ۾ پريم جو پير اَدا - پريم سچو...
٢- پريم وارن کي وات سمنڊ ڏئي،
جهنگل ٻــي تــي گهير اَدا،
پرين پسڻ لاءِ ڏي دڳ ڌرتي،
ويري ڪري نــا وير اَدا - پريم سچو...
٣- مڙدو ٻي تي ترهو تنهن لاءِ،
نــانگ ٻي تنهن لاءِ ڏور اَدا،
ڪچو دلو ٻي تــڪ مان تاري،
پلو پريم جو پير اَدا - پريم سچو...
٤- زهر مڌجهان تي اَمرت تنهن لاءِ،
جبل ڪپهه جو ڍير اَدا،
سرپ مڌجهان تي مورت هر جي،
پريم سندو ڏس خير اَدا - پريم سچو...
٥- ڪهي ڏيئون آ جڏهن جو جنهن ۾،
پريم پڪو جنهين ميرُ اَدا،
سو تان تنهن کي ملي ضروري،
اُن ۾ ڦند نــا ڦير اَدا - پريم سچو...

راڳ ڀيروي

ٿل - ڀيرو ٽوڪي آءٌ ترڇايان...

١- جنهن ڳالهه تون ڀرڀو ٻرڇين،
ڳالهه اها مان سر ڄاڻان - ڀيرو ٽوڪي...

٢- ساڌ سنگت ۾ روز آئي مان،
گوبند لڌيجا گڻ ڳايان - ڀيرو ٽوڪي...

٣- هر هر ٽوڪي هٿڙا جوڙي،
بديون پڌيجون مان بخشايان - ڀيرو ٽوڪي...

٤- جڳ جا ناتا ٽوڙي سڀئي،
لالڻ توسان لنءُ لايان - ڀيرو ٽوڪي...

٥- ڪهي ڏمڻون آءٌ جهڙي ٻهڙي،
گولي لڌيجي گهر آهيان - ڀيرو ٽوڪي...

*

ڪهي ڏيئون گس چاهتي، هر دلاوي ڪول،
پلا ڪرو سب جهوڪا، مڪر سي مسا ٻول.
ڪهي ڏيئون گس چاهتي، راضي هو ڪردار،
دين جن ٻو ڪر ديا، دي الس ستڪار.
ڪهي ڏيئون گس چاهتي، ڀيرو هو ٻرسن،
ڪسڪا برا نه ڪيجئي، سمرو هر دس دن،

راڳ ڀيروي

ٿل – پريم سچو ٿي جن جي من ۾،
تن کي روکي ڪير اُدا...

١– ڪوڙن لاءِ ٿي بندن جڳ ۾،
قدم قدم تي ڪروڙ اُدا،
سچن کي نا بندن ڪوئي،
جنهن دل ۾ پريم جو پير اُدا – پريم سچو...

٢– پريم وارن کي وات سمنڊ ڏئي،
جهنگل بڻي ٿي گهير اُدا،
پربت بڻ لاءِ ڏي دڳ ڌرتي،
وڻ کري نا وير اُدا – پريم سچو...

٣– مڙدو بڻي ٿي تو هو تنهن لاءِ،
نانگ بڻي تنهن لاءِ ڏور اُدا،
ڪچو دلو بڻي تڪ مان تاري،
پلو پريم جو پير اُدا – پريم سچو...

٤– زهر مدجهان ٿي اَمرت تنهن لاءِ،
جبل ڪپهه جو پير اُدا،
سرپ مدجهان ٿي مورت هر جي،
پريم سندو ڏس خير اُدا – پريم سچو...

٥– کهي ڏيئون آ جنهن جو جنهن ۾،
پريم پڪو جنين مير اُدا،
سو تان تنهن کي ملي ضروري،
اُن ۾ قيد نا قير اُدا – پريم سچو...

راڳ ڀيروي

ٽل - منڙا لوڪي آئي سمجهايان...

۱- سمجهڻ جي هيءَ مهل اُلبٿي،
سمجهي وڃ ڪو سڦلي ڏيهي،
پلو لڌهجو تو مان ڇاهبان - منڙا لوڪي...

۲- هڪ هڪ دم دم جو ملهه لکه لکه آئي،
نام ٻيا ملهه لنهن جو ڪکه لي،
ڳالهه سچي مان ڳالهايان - منڙا لوڪي...

۳- چوري چغلي لنديا ڪر نا،
اُوڳڻ ڪنهنجو دل لي ڌر نا،
سنتن جا ڳڻ سيکاريان - منڙا لوڪي...

۴- سڀ سان مٺڙي ٻولي ٻولج،
ڀڙدو ڪنهن جو نا تون کولج،
پريوءَ وڃ مان ڀيچايان - منڙا لوڪي...

۵- ڪهي ڏمڱون جي وڃن مچيندين،
هِت هُت لون من سکي لنندين،
نبڪون لنهنجون مان ڳايان - منڙا لوڪي...

راڳ ڀيروي

ٿل ـ منهنجا سانگي ٿل ايندا، جن لاءِ پچان پيو مان،
آڇي درشن سي ڏيندا.

(١)

جن لاءِ جُڙاون جاءون، تن جاين ۾ جوڳي
ٿل واس آڇي ولندا ـ منهنجا سانگي...

(٢)

جن لاءِ اُتي اُذما، سي ٻاجهه ڪري اهڪِٽا
ٿل سيڪهه آڇي ملندا ـ منهنجا سانگي...

(٣)

جن لاءِ مُڪر لاڙون، سي پير پري پريتم
ٿل ويڙهي مون وسندا ـ منهنجا سانگي...

(٤)

جن لاءِ اُتم سڪڙيب، تن سانگين جا درشن
ٿل نيڻا ڏسي لسرندا ـ منهنجا سانگي...

(٥)

ڪيو پير آسيسا، ڪهي ڏمڙون تي ميلو
ٿل خوش تي گلا ڪلندا ـ منهنجا سانگي...

راڳ ڀيروي

ٽل - سيوا ڪريو سوا وارا، سواداريئن لي ستگر راضي لڳين پريؤءِ کي پيارا.

١- صاحب هي سرچالڪ خاطر،
سوا سان آهي،
سيوڪ ٿيئي سيوا ڪر لون،
چڙي سراوت سارا.

٢- جگت هريءَ جو مندر جاڻو،
لاکر پاڻ هري لي،
سيوا ڪر لون سب ديئن جي،
جاڻي لاکر دوارا.

٣- جگت هريءَ ۾ هري جگت ۾،
اوت پوت لي پيئي،
پيار انهيءَ سان سيوا ڪر لون،
پالج موڪش دوارا.

٤- مات مايا پتا پرهم لي،
پالڪ هم سيئي،
ڪهي ڏمڻون سب پالڻ جاڻي،
سيوا ڪج سڪ وارا.

راڳ ڀيروي

ٽل – ٥ن گهڙيءَ گهڙيءَ جپ رام تون،
چڏ ڪوڙ ڪپت جا ڪام تون.

١- ڪوڙ ڪپت مان ڪجهه نه وٺيندين،
ناحق پنهنجي پاڙ پٽيندين،
هلي روئندين انت تمام تون،
چڏ ڪوڙ ڪپت جا ڪام تون.

٢- ڪوڙا جڳ جا جاطج ڌنڌا،
لوڀ نه ڪر تن ڪارڻ انڌا،
ڪر ديا ڌرم پڄ جام تون،
چڏ ڪوڙ ڪپت جا ڪام تون.

٣- قؤل ڪيو تو گرڀ منجهاري،
ڀڄن ڪندس مان، ڇڏيم وساري،
اُهو پورو ڪر انجام تون،
چڏ ڪوڙ ڪپت جا ڪام تون.

٤- ڪوڙ ڪپت جن لاءِ ڪرين تو،
ڪم نه ايندءِ مفت مرين تو،
سچو سنگي سمجهه ستنام تون،
چڏ ڪوڙ ڪپت جا ڪام تون.

٥- ڪهي ڏينهون آڄان مهل نه ويئي،
نام جپي ڪر سڦلي ديهي،
وٺ سنت گرن جي شام تون،
چڏ ڪوڙ ڪپت جا ڪام تون.

راڳ ڀيروي

ٿل - سهڻا آيا سنت سڄڻ ٿي،
جن تان تن من ڌن قربان ٿي.

۱- ساڌو اُڙا جسن پير گهمائن،
پلا اُنهن جا پاڳ بڻائن،
اهي دنيا ڪندڙ دلاوان ٿي،
جن تان تن من ڌن قربان ٿي.

۲- ساڌو جهن تي ڪريا ڌارين،
آئي آفت تنهنجي تارين،
اهي ٻلي وڏا ٻلوان ٿي،
جن تان تن من ڌن قربان ٿي.

۳- سنتن سان جي پريم ڪرن ٿا،
سهجي تن جا ڪاج سرن ٿا،
اهي پلو ڪندڙ پڳوان ٿي،
جن تان تن من ڌن قربان ٿي.

۴- ڪهي ڏينهون جنهن ڪيان سٽائن،
اُوديا جو تنهن روڳ مٽائن،
اهي گٽي وڏا گٽوان ٿي،
جن تان تن من ڌن قربان ٿي.

راڳ ڀيروي

ٽل- من ڪتا سٽج ڪرتار جي،
چڏ وائي ٻي وهدوار جي.

١- ڪتا هريء جي پاون آهي،
من جا سنسا ڀرم مٽائي،
ڪل پاپ ڪري پرهار جي،
چڏ وائي ٻي وهدوار جي.

٢- ڪتا هريء جي ٿئي تي جاتي،
سڀ تيرٿ ڪن واسو تاتي،
رهي رام اُتي نروار جي،
چڏ وائي ٻي وهدوار جي.

٣- ڪتا هريء جي هر سان جوڙي،
جڳ جا ڪوڙا بندن توڙي،
ڏي چابي موڪ دوار جي،
چڏ وائي ٻي وهدوار جي.

٤- جڳت ڪٿائون ڪوڙيون آهن،
ڪام ڪرود مد موهه، وڌائن،
ڪن جنم اُمولڪ گار جي،
چڏ وائي ٻي وهدوار جي.

٥- ڪتا هرئيء جي سنت اُچارن،
پاڻ ترن ٻين کي تارن،
کهي ڏيئون مان ٻلهار جي،
چڏ وائي ٻي وهدوار جي.

راڳ ڀيروي

ٽل - منهنجا آيا سنت سجان ٽي،
جن تان تن من ڌن قربان ٽي.

١- ساڌو تنڙا جت ڀير گهمائن،
پلا اُنهن جا ڀاڳ ٻڌائن،
اُهي ديا ڪندڙ دياوان ٽي،
جن تان تن من ڌن قربان ٽي.

٢- ساڌو جنهن تي ڪرپا ڌارين،
آئي آپ تنهنجي تارن،
اُهي ٻلي وڏا ٻلوان ٽي،
جن تان تن من ڌن قربان ٽي.

٣- سنتن سان جي پريم ڪرن ٿا،
سهجي تن جا ڪاج سرن ٿا،
اُهي پلو ڪندڙ ڀڳوان ٽي،
جن تان تن من ڌن قربان ٽي.

٤- ڪهي ٽهڻون جنهن گيان سڻائن،
آود يا جو تنهن روڳ مٽائن،
اُهي ٽڪي وڏا گڻوان ٽي،
جن تان تن من ڌن قربان ٽي.

راڳ ڀيروي

ٽل- من ڪتا سٽج ڪرتار جي،
ڇڏ وائي ٻي وهدوار جي.

١- ڪتا هريءَ جي پاون آهي،
من جا سنسا ڀرم مٽائي،
ڪل پاپ ڪري ٻوهار جي،
ڇڏ وائي ٻي وهدوار جي.

٢- ڪتا هريءَ جي، ٽئي تي جاتي،
سڀ تيرٿ ڪن واسو تاتي،
رهي رام اُتي نروار جي،
ڇڏ وائي ٻي وهدوار جي.

٣- ڪتا هريءَ جي هر سان جوڙي،
جڳ جا ڪوڙا ٻنڌن ٽوڙي،
ڏي چابي موڪ دوار جي،
ڇڏ وائي ٻي وهدوار جي.

٤- جڳت ڪتائون ڪوڙيون آهن،
ڪام ڪرود مد موهه، وڌائن،
ڪن جنم اَمولڪ گار جي،
ڇڏ وائي ٻي وهدوار جي.

٥- ڪتا هرڻيءَ جي سنت اُچارن،
پاڻ ترن ۽ ٻين کي تارن،
کهي ڏيئون مان ٻلهار جي،
ڇڏ وائي ٻي وهدوار جي.

راڳ ڀيروي

ٽل - جنم اهي اڄ جوڳي آيو، ڏيئو ڏرام آنالو جهجهو،
سڀ جي من ۾ ڇايو.

۱- ڇبلارام کي ڏين واڌايون،
ٻار ٻيا نر ناريون،
شهر کنڊوءَ جي ڳايءَ گليءَ ۾،
ڏاڍو آنند ڇايو - سڀ...

۲- جنم لهڻ سان ٿي روشنائي،
اُوديا اونڌهه وئي،
سورج وانگر اُڀري جڳ ۾،
ڪل اُنڌڪار مٽايو - سڀ...

۳- گوال ٻال جي ڪرشڻ جا هئا،
ان سان هڪڙو هي ٻي،
موهن وانگر بن ٻجائي،
سڀ کي مست بڻايو - سڀ...

۴- جڳ جي تارڻ خاطر جوڳي،
حڪم هريءَ سان آيو،
رام نام جي ٻيڙي چاڙهي،
سارو سات ترايو - سڀ...

۵- شانتي **پرڪاش** چئي هٿ جوڙي،
اهو عرض اُڪهايو،
ستگر پنهنجي چرڻن ۾ نت،
من جو پريم وڌايو - سڀ...

راڳ ڀيروي

ٽل – رام نام جي مالها سورج، رام نام جي مالها سوري،
جم جا ڀڏن ٻورج – رام نام...

١– تلسي آدي ڀڳون مالهائون،
ڪيتي نمونا آهن،
رام جي مالها سڀ کان نيڪي،
جيءُ اُنهيءَ سان جوڙج – رام نام...

٢– ڀڳن ٽن ٽيون ڀڳون مالهائون،
آڪثر تيسن پراٽيون،
رام جي مالها نئين، نئين سر،
خيال اُنهيءَ سان ڪوڙج – رام نام...

٣– خطري وارا ڀڳون مالهائون،
چور وجسن چورائي،
رام جي مالها نرڀئه آهي،
اور اُنهيءَ سان اورج – رام نام...

٤– ملن خرچ سان ڀڳون مالهائون،
ڏن وارو ڪو پائي،
رام جي مالها سستي سولي،
تنهن کي ڪڏهن نه ڇوڙج – رام نام...

٥- ٻوجهه لڳن ٿمون ٻيون مالهائون،
سگهي نه ڪوئي سنڀالي،
رام جي مالها جيءَ جو راڪو،
من تا ٿيهن ڪان موڙج - رام نام...

٦- پتن ڪشتي ٻه ٻيون مالهائون،
رهن نه ساڻ سدائي،
ڪهي ٽيڻون سنگهه رام جي مالها،
ڇاهه رکي سا ڇوڙج - رام نام...

راڳ ڀيرو ي

ٽل - الي حلدي ٻاري جپيو رام ناما،
سچو ٻريم ڌاري جپيو رام ناما.

١- اڳيان وات اوکي سڄهي لي اڳلڪي،
البن من ويچاري جپيو رام ناما.

٢- ٻتر ٻي سمند م تريا رام بل سان،
ٻوم کي تواري جپيو رام ناما.

٣- جهي رام جوئي سکي ٿئي نه سوئي،
وشين کي وساري جپيو رام ناما.

٤- وجن گروءَ ڌاري ٻوم جلد تواري،
ٽيڻون ڪهي ٻڪاري جپيو رام ناما.

راڳ ڀيروي

ٽل – ڪر ڪرپا هي ڪرشڻ مراري،
ڪرشڻ مراري آهيان شرڻ تمهاري، ڪر ڪرپا هي...

١- شرڻ آوهان جي، جي جي آيا،
تن جا تو سڀ ڪشٽ مٽايا،
ڄاڻي تنهن کي دنيا ساري،
ڪر ڪرپا هي ڪرشڻ مراري.

٢- ڀڳت پرهلاد تو شرني آيو،
ڪشٽ ڪٽي تنهن ڪنٺ لڳايو،
ٻرج بچايو تو ٻرج بهاري،
ڪر ڪرپا هي ڪرشڻ مراري.

٣- هاٿيءَ ڪي واگهوءَ ورايو،
هاٿي تنهنجي شرڻ ۾ آيو،
پاڻ اچي تنهن وپتا ٽاري،
ڪر ڪرپا هي ڪرشڻ مراري.

٤- پانڊون ورتي دامن تنهنجي،
هردم رکيا ڪيڙي تن جي،
دروپدا جي لاج سنواري،
ڪر ڪرپا هي ڪرشڻ مراري.

- ڪهي ڏيئون آنءَ آهيان تنهنجو،
تو بن موهن ٻيو نا منهنجو،
دَيا ڪري رک چرڻ مجهاري،
ڪر ڪرپا هي ڪرشڻ مراري.

٥- اوچهہ لڳن ڏون ٻهون مالهائون،
سگهي نہ ڪوئي سنيالي،
رام جي مالها جيءَ جو راکو،
من نا لنهن ڪان موڙح - رام نام...

٦- پتن ڪبٽي بہ ٻهون مالهائون،
رهس نہ ساٺ سدائي،
ڪهي ٽيڻون سنگ رام جي مالها،
چاهہ رڪي سا ڇورح - رام نام...

راڳہ ڀيروي

ٽل - الي جلدي ٻهاري جسو رام ناما،
سچو ٻوير ڏاري جپبو رام ناما.
١- اڳيان وات اوڪي سڪهي لي اٽڪانگي،
الين من وڇاري جسو رام ناما.
٢- پٿر پسي سمند م ترپا رام بل سان،
ٻوم ڪي نواري جپو رام ناما.
٣- جسي رام هوئي سڪي لٽي نہ سولي،
وشين ڪي وساري جپبو رام ناما.
٤- وڃن گروءِ ڏاري ٻرم ڇڏ نواري،
ٽيڻون ڪهي ڀڪاري جپبو رام ناما.

راڳ ڀيروي

ٽل ـ هردم هردم قادر،
تنهنجي قدرت تان قربان.

١ـ قادر تنهنجي قدرت سان،
هي قدرت رچيو جهان،
قدرت ۾ ٻڌ ڀيءَ قدرت جو،
قائم آ سامان ـ تنهنجي قدرت...

٢ـ قدرت وڻ ٽڻ، گل ڦل،
قدرت سڀ سرهاڻ،
قدرت ڀؤنرا، قدرت مالهي،
قدرت جو گلستان ـ تنهنجي قدرت...

٣ـ قدرت ڌرتي، قدرت پاڻي،
قدرت آسمان،
قدرت سج چنڊ، قدرت تارا،
قدرت جو ڪل شان ـ تنهنجي قدرت...

٤ـ ڪهي ڏيکون ڏن قدرت تنهنجي،
ڏن ڏن لون ڀڳوان،
قدرت جا ڪل ڪوتڪ نهاري،
هرڪو ٿئي حيران ـ تنهنجي قدرت...

راڳ ڀيروي

ٿل ـ لون ٻريو لاڄ بچائين، دين ديالو آهن.

۱ـ دشت اَڃي نـا ڏرم وڃائين،
شـرم وڃـائـن سائين،
مايا ڪايا حو دپ ڏاڍو،
ڦباس نہ لن کي رالي ـ دين ديالو...

۲ـ ماٺهو اوڪـا ڪم لن اوڪـا،
ڪنن مهل ٻـن آلي،
ٻريو هاٺي ٻاجهہ پنهنجيءَ سان،
ڪر لون سڀکهہ سٺالي ـ دين ديال...

۳ـ لن حو ٻل نـا، من حو ٻل نـا،
سمجهہ هلي نـا ڪالي،
حاڪم حو ٻي ٻل نـا ڪوني،
آءَ ٻيو شرٽـالي ـ دين ديالو...

۴ـ سمت سڃي ڏي سب حي من ٻر،
ڪنهن سان ڪن نـہ ٻـرالي،
ڪهي ڏمڏون لون ٻريو سب حو،
ايهو عرض اَڳهالي ـ دين ديال...

راڳ ڀيروي

ٽل - هردم هردم قادر،
تنهنجي قدرت تان قربان.

١- قادر تنهنجي قدرت سان،
هي قدرت رچيو جهان،
قدرت ۾ ٻڌل آهي قدرت جو،
قائم آ سامان - تنهنجي قدرت...

٢- قدرت وڻ ٽڻ، گل ٽل،
قدرت سڀ سرهاڻ،
قدرت ٻوٽرا، قدرت مالهي،
قدرت جو گلستان - تنهنجي قدرت...

٣- قدرت ڌرتي، قدرت پاڻي،
قدرت آسمان،
قدرت سج چنڊ، قدرت تاري،
قدرت جو ڪل شان - تنهنجي قدرت...

٤- ڪهي ڏيکاريون ڏس قدرت تنهنجي،
ڏس ڏس ٿيون پرگوان،
قدرت جا ڪل ڪوتڪ نهاري،
هرڪو ٿئي حيران - تنهنجي قدرت...

راڳ ڀيروي

ٽِڪ – تون ٻَڌيو لاڄ بچائين، دين ديالو آهين.

١- دشت اَچي ٿا ڏرم وڃائين،
شرم وڃائن سائين،
مايا ڪايا جو ڏس ڏاڍو،
قياس نہ تن کي رائي – دين ديالو...

٢- ماڻهو اوڪا ڪم تن اوڪا،
ڪنهن مهل ٿس آئي،
ٻڌو هاڻي ٻاجھہ پنهنجيءَ سان،
ڪر تون سڀڪھ سٽائي – دين ديال...

٣- تن جو ٻل نا، من جو ٻل نا،
سمجھہ هلي نا ڪائي،
حاڪم جو پي ٻل نا ڪوئي،
آءُ پيو شرڻائي – دين ديالو...

٤- سمت سچي ڏي سڀ جي من ۾،
ڪنهن سان ڪن نہ ٻرائي،
ڪهي ڍُنڍون تون ٻڌو سڀ جو،
ايهو عرض اگهائي – دين ديال...

راڳ ڀيروي

ٿل - هردم هردم قادر،
تنهنجي قدرت تان قربان.

١- قادر تنهنجي قدرت سان،
هي قدرت رچيو جهان،
قدرت ۾ ٻڻ ٻيءَ قدرت جو،
قائم آ سامان - تنهنجي قدرت...

٢- قدرت وڻ ٽڻ، گل ڦل،
قدرت سڀ سرهاڻ،
قدرت ڀؤنرا، قدرت مالهي،
قدرت جو گلستان - تنهنجي قدرت...

٣- قدرت ڌرتي، قدرت پاڻي،
قدرت آسمان،
قدرت سج چنڊ، قدرت تاري،
قدرت جو ڪل شان - تنهنجي قدرت...

٤- ڪهي ڳڻيون ڌن قدرت تنهنجي،
ڌن ڌن تون ڀڳوان،
قدرت جا ڪل ڪوتڪ نهاري،
هرڪو ٿئي حيران - تنهنجي قدرت...

راڳ ڀيروي

ٿل – ٿون ٻريو لاج بچائين، دين ديالو آهين.

١- دشت اچي ٿا ڏرم وڃائين،
شرم وڃائين سائين،
مايا ڪايا جو ڏپ ڏاڍو،
تماس نه ٿي ڪي رائي – دين ديالو...

٢- ماڻهو اوکا ڪم ٿي اوکا،
ڪنن مهل ٻن آئي،
ٻريو هاڻي ٻاجهه ڀڃهي سان،
ڪر ٿون سبگهه سٽائي – دين ديال...

٣- ٿي جو ٻل نا، من جو ٻل نا،
سمجهه هلي نا ڪائي،
حاڪم جو بي ٻل نا ڪوئي،
آءٌ ڀيو شرڻائي – دين ديالو...

٤- سمت سچي ڏي سڀ جي من ۾،
ڪنهن سان ڪن نه برائي،
ڪهي ڏهڏون ٿون ٻريو سڀ جو،
ايهو عرض اگهائي – دين ديال...

راڳ ڀيروي

ٿل – هردم هردم قادر،
تنهنجي قدرت تان قربان.

١– قادر تنهنجي قدرت سان،
هي قدرت رچيو جهان،
قدرت ۾ بڻ ٻيءَ قدرت جو،
قائم آ سامان – تنهنجي قدرت...

٢– قدرت وڻ ٽڻ، گل ڦل،
قدرت سڀ سرهاڻ،
قدرت پوٺرا، قدرت مالهي،
قدرت جو گلستان – تنهنجي قدرت...

٣– قدرت ڌرتي، قدرت پاڻي،
قدرت آسمان،
قدرت سج چنڊ، قدرت تاري،
قدرت جو ڪل شان – تنهنجي قدرت...

٤– ڪهي ڏيڻون ڏن قدرت تنهنجي،
ڏن ڏن تون ڀڳوان،
قدرت جا ڪل ڪوتڪ نهاري،
هرڪو ٿئي حيران – تنهنجي قدرت...

راڳ ڀيروي

ٽل - من ڪوٺ نہ ڪر لون ڪونا،
جم جا سيندين سونا،

١- ڪوٺ ڪري سواڪون ڪائي،
بيت ٻوٻن تو ڏونا،
ڏرمراءِ ڪت ليکو ٻڇنده،
ٽٻي ۾ ڏني ٽيونا - جم جا...

٢- ڪاٻ [illegible] ڪوڙي [illegible]،
[illegible] جا ٻيڻ ٿونا،
[illegible] ڪري ٻولبي نہ ٻيٺين،
[illegible] ويڻين ٻونا - جم جا...

٣- [illegible] ڪري [illegible] ڪرين نا،
موٽ مي جا مونا،
[illegible] ۾ [illegible] ٻنديون،
[illegible] ڪي ٻي ٻونا - جم جا...

٤- [illegible] ڪيس ڪڍ تہ ڪيني،
موٽ شامل ڪونا،
[illegible] ٻي سڪ ٿي ٻاڇين،
[illegible] وت نون اونا - جم جا...

راڳ ڀئروي

ڏل ـ نا تون نا تون اي مورک مڙا،
کوتا کرم کماءِ.

١ـ صاحب توکان ليکو پڇندءِ،
تدهن کي چوندين ڇا،
شيِ ڪرمن جو وکر نه ورتئه،
نرڪي ملندءِ جاءِ ـ نا تون نا تون...

٢ـ پر ناريءَ سان پاپ ڪري جو،
تنهن کي ملي سزا،
جم لوڪ ۾ تنهن پاپيءَ کي،
ساڙيندا وچ باهه ـ نا تون نا تون...

٣ـ غريب سان جو ظلم ڪري تو،
دل کي پتر بڻائي،
گهور نرڪ ۾ تنهن کي وجهندا،
شاستر ائين آلاءِ ـ نا تون نا تون...

٤ـ ڪهي ڏينهن ڪيِ ڪرم ڇڏي،
تون شيِ ڪرمن چت لاءِ،
ستسنگ شيوا سمرن سان،
تون سرڳ سکن کي پاءِ ـ نا تون نا تون...

راڳ ڀيروي

ٽل- من ڪوٽ نه ڪر لوڻ ڪوٽا،
جم جا سهندين سوٽا،

١- ڪوٽ ڪري خوراڪون کائي،
پيٽ ڀرين ٿو ڏونا،
ڏرمراءِ هٿ ليکو پڇندءِ،
گهاٽي ۾ ڏني گهوٽا- جم جا...

٢- ڪايا مايا ڪوڙي جاڻم،
جل جا جهڙ ڦوٽا،
ڪوٽ ڪري ڇو ڪنهن لاءِ پڇيو،
جم وچائين ڀوٽا- جم جا...

٣- ڪوٽ ڪندي ڪم ڪوڙ ڪرين ٿا،
مورک من جا موٽا،
نرڪ اگنس ۾ اونهن جليندين،
جيئن ٽئي ٿي روٽا- جم جا...

٤- ڪوٽ خراب ڪيا نر ڪيئي،
مورکه غافل جوٽا،
ڪهي ڏهڻون جي سک ڪي چاهين،
سچ جي وٽ ٿون اوٽا- جم جا...

راڳ ڀئروي

ٽل ـ ڄاڻڻ هارو ڇون ڄنهين کي،
سو تون آهين ڀاڻ مئا...

١ـ ڄاڻڻ هاري کي هي ڄاڻ،
ايها ڀهنجي ڄاڻ آئي،
ڄاڻڻ هاري ٻاجهون جڳ ۾،
ٻي سڀ ڄاڻ اَڄاڻ منا ـ ڄاڻڻ هارو...

٢ـ من ٻڌ، اندريون، ٻراڻ ڀجيئي،
ڄاڻڻ هاري کي نسا ڄاڻن،
ڄاڻڻ هاري کي ان سڀ جي،
ٻوري نت ڀڇاڻ منا ـ ڄاڻڻ هارو...

٣ـ ڄاڻڻ هارو اَلڳ نہ توکان،
سو تنهنجو نج روپ آئي،
رشي، مني سڀ ڏين سنديشو،
شاهد ويد ٻراڻ منا ـ ڄاڻڻ هارو...

٤ـ نام روپ جي ٻڙدي ڀنيان،
سڀ ڪجهہ وئو ٻاڻ ڪري،
گيان بنان تئي ڪريا نہ ڪائي،
گيانين جو واڪاڻ منا ـ ڄاڻڻ هارو...

٥ـ ڄاڻڻ هارو ڄاڻڻ چاهين،
ڪهي ڏهڻون ٻج ڄاڻن ڪان،
ڄاڻڻ هاري جو تي ڄاڻو،
ستگر ٻرش سڄان منا ـ ڄاڻڻ هارو...

راڳ ڀيروي

ٿلھ - درد ڀريءَ هن دل مسڪينءَ کي،
ڪر آڇي سمجھاڻي ري،
دل جو درد مٽائي ري...

١- جڳ گهٽولي دل ڀيھنيءَ کي،
چڙ لون حال ھتالي ري،
ڪٿي ٻولون ڙهي ھٿامر،
ٽڏهن به درد دکائي ري - دل جو درد...

٢- لکن دريائن جي مان وچ م،
ڏلم تهڪا لائي ري،
چندن گهوٽي بستر ڪئي،
باھ نه سڪي ٻجهائي ري - دل جو درد...

٣- ڪيئي طبيبن ڏلبون دوائون، بستر پاٽي ڙھائي ري،
فرق درد ۾ پيو نه ڪوئي،
وڌيڪ سور ستائي ري - دل جو درد...

٤- ڏين دلاسا ڪيئي ماڻهو،
دل نه ڌيرج پائي ري،
دل جي دک کي دل ئي ڄاڻي،
ڪنهن کي ڇوان ستائي ري - دل جو درد...

٥- ڪهي ڪيئون هن درد مندءَ جو،
دارون گر وٽ آهي ري،
ڪري ڪرپا گر دارون ڏيئي،
دل جو درد مٽائي ري - دل جو درد...

راڳ ڀيروي

ٽل - اَڇو ٻيڙ رکي، نت نيم رکي، ستسنگ ۾،
اَڇي من کي رنگيو هر رنگ ۾ ......

١- ستسنگ ۾ اَچڻ سنو آ،
مان ۽ خوب اَچي نه ڏنو آ،
تن جا پاپ مٽن، من جا پاپ مٽن،
جيئن گنگ ۾ ......

٢- ستسنگ ۾ جي پيي اَچن ٿا،
سي رام جي رنگ ۾ رچن ٿا،
توڙي اوچ هجن، توڙي نيچ هجن،
ڪنهن ڍنگ ۾ ......

٣- ستسنگ ۾ مهل سان ايندءُ،
تو پاڻ-ن وارا تيندءُ،
من ۾ شانت اَچي، منهن ۾ ڪرانت اَچي،
هر رنگ ۾ ......

٤- ستسنگ جي مهل نه ٽاريو،
اَچي نيم سان جنم سڌاريو،
جيئري جڳت ملي، مئي مڪت ملي،
سُن اُمنگ ۾ ......

٥- ستسنگ جي مهما ڇا ڳايان،
ڪهي ڏسون نه پار ڪو پايان،
ڏنم پنهنجي اکين، ويا سڌري لکين،
پرسنگ ۾ ......

راڳ ڀيروي

ٿل – ڀينجو ٻار ٻلج، ٻرءِ ٻني کي جهلج اي ٻيارا،
اِئين جون تا سست سڄارا.

١- وڃي ڳالهه نہ ٻوڪي جالي،
ڪر ٻلجي نہ ساڄن سالي،
ٻئي ڏي ڪس لهار، ڀينجو ٻار سنيار – سمجهہ وارا
اِئين جون تا سست سڄارا.

٢- اَڄ چوڻ جو وقت ڪڏهن ناهي،
جو چوندو سو وڃو ڀرالي،
ڏهن ڪان مات ٻلي، ايها لبڪ ڳلي – عقل وارا
اِئين چون تا سست سڄارا.

٣- جيئن آڻي وڃي نہ ڪرڻ کي،
لبئن سکيا وڃي نہ ڏرجن کي،
ڇا ڇهرڪيءَ جهو ڇا باندر ڪمو – اظهارا
اِئين چون تا سست سڄارا.

٤- ڏي سکيا جي ڪوئي لو ڪنهڪي،
لڳي ڪاوڙ ۽ ليسو ٿو لڌهڪي،
ٿورڙو ڪين مڃن، آڻيو ٻاسڻ ڀڃن – گيدوارا
اِئين جون تا سست سڄارا.

٥- هرڪوئي لو سير سڏائي،
ڪوئي ڏيهُون نہ ٻاءَ چوائي،
ڪنهنجي ڪانہ هلي، هرڪو ٻار ٻلي – اي سونهارا
اِئين جون تا سست سڄارا.

راڳ ڀيروي

ڌل - سڳ وارن کي سچ پچ سرتيون،
سمهڻ ڪين سهائي ڙي

(١)

سڳ وارن لاء سمهڻ عيب ٿي، لکيو ڪتابن ٿاهي ڙي،
سڳ وارا جي سمهي رهن ٿا، جاڳڻ ڪن لئہ آهي ڙي.

(٢)

ورهہ وصل ۾ سمهن نہ عاشق، ڏنو اُکين آزمائي ڙي،
محب ملي ٿا پئہ وڇڙڻ جي، ورهہ بہ ننڊ ڦٽائي ڙي.

(٣)

سسئي سمهي پئي بي خبري، وينئي پنهل وڃائي ڙي،
ويرين پائي وجهہ ننڊڙيءَ جو، ويڙس پنهل پڄائي ڙي.

(٤)

آيو ڌيا واسي پيا سيبٽي، پرڀوءَ پنيان ڪاهي ڙي،
لوڪ ننڊ ۾ رام ڏسي جهٽ، پاڻ ويو ڪسڪائي ڙي.

(٥)

ڪهي ڏيڏون جو عاشق هردم، پسڻ پرين جو چاهي ڙي،
مان، من مان، نيڻن مان، ڇڏ خيال ننڊ جو لاهي ڙي.

راڳ ڀيروي

ٿل - ٻلي ٻاڻ ڪجي، ٻوءِ ٻني کي چنجي اي سبانا،
الس چـون لـا سـت سجانا.

١- جيڪو ٻاڻ جاڳيل ٻڪ آهي،
سکهي ٻني کي اهو جاڳالي،
سمهيل ٻاڻ رهي، ڪمن ٻني کي چني - ٻڌ وانا
الس چون لـا سـت سجانا.

٢- جڪو ٻاڻ تارون ٻڪ آهي،
سکهي ٻني کي ٻ اهو ترالي،
جالي ڏودا تري، تاري ٻني ڪمن ورب - ود وانا
الس چون لـا سـت سجانا.

٣- جيڪو ٻاڻ ٻتل ٻڪ آهي،
سکهي ٻني کي اـ اهو چڙالي،
هجي ٻاڻ ٻڌل، ڪدو ٻني ڪمن ٻتل - ڳٽاوانا
الس چون لـا سـت سجانا.

٤- ڏود سـت چڙ ٻو ڳُڙ ڄلاهن،
چو ٻالڪ کي جڊ لڏهن،
ڪوي ڏيڻون الس، ڪم من ٻ من - ڇڏ ٻهانا
الس چون لـا سـت سجانا.

راڳ ڀيروي

ٿل – سڪ وارن کي سچ ۾ سريون، سمهڻ ڪين سهائي ٿي.

(١)

سڪ وارن لاءِ سمهڻ عيب ٿي، لکيو ڪتابن لاهي ٿي،
سڪ وارا جي سمهي رهن ٿا، جاڳڻ ڪن ته آهي ٿي.

(٢)

ورهه وصل ۾ سمهن نه عاشق، ڏلو اکين آزمائي ٿي،
محب ملي ٿا پنهه وڃڙڻ جي، ورهه ۾ ننڊ ڦٽائي ٿي.

(٣)

سسئي سمهي پئي بي خبري، وئي پنهل وڃائي ٿي،
وبرين ٻاني وجهه ننڊڙيءَ جو، ويڙس پنهل پڇائي ٿي.

(٤)

آيو ڏيا واسي پيا سيپئي، پر پاوءِ پنيان ڪاهي ٿي،
لوڪ ننڊ ۾ رام ڏسي جهت، پاڻ ويو ڪسڪائي ٿي.

(٥)

ڪهي ڏيڍون جو عاشق هردم، پسڻ پرين جو چاهي ٿي،
مان، من مان، نيڻن مان، چڙ خيال ننڊ جو لاهي ٿي.

راڳ ڀيروي

ٿل - وڃن گروءَ جو جن ۾ مجهو،
تن جو ٿڪ ڪلياڻ ٿيو.

۱- وڃن گروءَ جو جوڙ ڀوميا،
ٻڌي سچي سان تنهن مجهو،
لوڀ ڪمنديءَ ڪڇ نہ ڪمائين،
راها جو ٻرڊان ٿيو - وڃن گروءَ جو...

۲- وڃن گروءَ جو لسڪر مجهو،
جم تئون تنهن خود سمجهيو،
گوم لوڀ سان هٿ نہ سڙيو،
راها در ٻروان ٿيو - وڃن گروءَ جو...

۳- وڃن گروءَ جو ٻڌو جوڙ لي،
ديون ڪي نا پاڇو ڪو،
نسچو ڪبڙو ٻجهو مسوڻ ڪان،
سنتن ٽان قربان ٿيو - وڃن گروءَ جو...

۴- وڃن گروءَ جو جن ۾ مجهو،
اونچي پد ڪي پهنا سي،
ڪهي ڏيئون من ڏ سبن آڪين سان،
هيٺ هُٺ تن سدمان ٿيو - وڃن گروءَ جو...

راڳ ڀيروي

ٽل ـ سٽگر سوامي، انترجامي،
عرض منهنجو منظور ڪر.

١ـ جا اوديا ڏي ڏسڻ نہ مونکي،
گهر ۾ هوندي گوبند کي،
ديا ڪري گر تنهن ذوتيءَ کي،
دل منهنجيءَ مان دور ڪيو.

٢ـ جنهن اوديا ڪنگال بڻايو،
گهر ۾ هوندي دولت جي،
ياجهہ ڪري گر تنهن ذالت کي،
ذيل منهنجي مان ڏور ڪيو.

٣ـ جنهن اوديا نج روپ ڀلائي،
جيو پڻي ۾ آندو آهي،
مهر ڪري تنهن مڪرپاءَ کي،
ساري چڪناچور ڪيو.

٤ـ ڪهي ٽيڏون جنهن اوديا مونکي،
جنمن ڪان ڀٽڪايو آهي،
ڪرپا ڪرڪي تنهن ڪپٽڻ کي،
ڪُٽي سَٽي ڪافور ڪيو.

راڳ ڀيروي

ٿل ـ لو جيڙو ٻرو اوڪ ٿيجي ء،
ميو ڪندڙ مٺار لـ ڪو،
ميو ڪندڙ مدارلـ ڪو، ڏيا ڪندڙ ڏاتار لـ ڪو۔

١ـ لو جيڙو لـا ڏاتا ڪولي،
سوڻ جيڙو اسار لـ ڪو،
آيس ڀڪا ولـيا لوڪان ڪاڻ،
لو جيڙو نو دوار لـ ڪو۔

٢ـ لو جيڙو لـا شڪند ڪولي،
موڻ جيڙو ٺڪيار لـ ڪو،
آيس ڪيا وليا لوڪان ڪاڻ،
لو جيڙو ڏالـار لـ ڪو۔

٣ـ لو جيڙو لـا ٿيالي ڪولي،
سوڻ جيڙو ڪيدوار لـ ڪو،
آيس ٿيان ولـيا اوڪان ڪاڻ،
لو جيڙو پدار لـ ڪو۔

٤ـ لو جيڙو لـا سوڻ ڪولي،
موڻ جيڙو ڀڪار لـ ڪو،
ڪيي ٿيڻون ماڻ شرلي آيس،
لو جيڙو آڌار لـ ڪو۔

راڳ ڀيروي

ٽل - منهنجو ستگر سنڀ سوال آون،
گر نام ڏلي ته نهال آون

۱- سمت ڏني گر سمتي وارو،
سنتن ۽ جڻن تيان سوپارو،
آهين ڪرپا ڪندڙ ڪرپال آون - منهنجو......

۲- ڀڳت ڏني گر ڀڳتيءَ وارو،
پرڀو کي جڻن لڳان پيارو،
آهين ديا نات دئيال آون - منهنجو......

۳- گيان ڏني گر گرمک مونکي،
جيئن وٺان مان ستگر توکي،
آهين ڀي حالن جو حال آون - منهنجو......

۴- ڪوهي ڏينهون اهو عرض اڳيائج،
ستگر پنهنجي چرني لڳائج،
آهين پورن پرش اڪال آون - منهنجو......

٭

ڪهي ليئون گر چاهتي، گوبند کا هو گيان،
گر کي سيوا ڪيجئي، من کا تجي گمان.
ڪهي ليئون گر چاهتي، پهچون هر کي ڌام،
سمرو نت هر نام کو، چوڙ جگت کي ڪام.

راڳ ڀيروي

ٿلھ - جو ھت آيو سولي ويندو،
ھڪبس مسافرخاني اندر،
تر نہ ڪولي رھندو - جو ......

۱- ڪالھ ويو ڪو ڪاڪ وٽي لو،
ويسندو ڪولبي سيالي،
ڏيري ڏيرڪ سيڪو ويندو،
وارو سب سو ايندو - جو ......

۲- سوين ورھيہ يا ورھيہ ھزارين،
لکين ورھيہ ڪو جيئي،
ھي جي جڳہ پر نسہ موري سو،
رھڻ نہ ڪنھنجو ليندو - جو ......

۳- ڏيون ڪان جن ور ھنا ورتا،
امر رھڻ لئہ ھڪ ہر،
ڪنين رھيا لي سي ڀي جڳہ ہر،
ڪنھن نہ ڪال چڏيندو - جو ......

۴- جنڻ ھي چڏ ھوڻي آنا،
رھڻو ڪولبي لناھين،
ڪھي ليڏون ڪر پيھ ھريہ ھو،
ڪر اعولي ايندو - جو ......

راڳ ڀيروي

ٽل - ڀڳوت گيتا پڙهه تون پيارا،
پڙهندي سڻندي شانت اچي ٿي،
من جا مٽن مونجهارا - ڀڳوت......

١- گيتا جهڙو پستڪ ٻيو ڪو ٻئي لوڪن ۾ ناهي،
من موهن جي منهن جا موتي،
جنهن ۾ پريل سارا - ڀڳوت......

٢- گيتا پڙهه تون گيتا سڻ تون،
گيتا لکه تون هٿ سان،
گيتا گيتا منهن سان چئه تون،
گيتا گيان ويچارا - ڀڳوت......

٣- گيتائون ٿي ڪيتي جڳت ۾، شنڪر گيتا آدڪ،
ڀڳوت گيتا تن سڀني کان،
اوچي سمجهه اُدارا - ڀڳوت......

٤- ويدن روپي ساگر اندر، گيتا اَمرت آهي،
سنت سپا مل اَمرت ڪيو،
پيئڻ ديو دلارا - ڀڳوت......

٥ مت ڏي مٽي گت ڏي،
پوت پريت ڪسان راکي،
هڏون ڪل پتر اُداري،
گيتا مکت دتارا - ڀڳوت......

راڳ ڀيروي

ٿل ـ جو هت آيو سوئي ويندو،
جڳت مسافرخاني اندر،
ڙي نا ڪوئي رهندو ـ جو ـ ...

١ـ ڪالهه ويو ڪو هاڻ وڃي ٿو،
ويندو ڪوئي سڀاڻي،
ڏيري ڏيري سڀڪو ويندو،
وارو سڀ سر ايندو ـ جو......

٢ـ سوين ورهيه يا ورهيه هزارين،
ليڪن ورهيه ڪو هيڪي،
هي جي جڳهه ۾ نيٺ مري سو،
رهڻ نه ڪنهنجو ٿيندو ـ جو......

٣ـ ديون ڪان جن ور هئا ورنا،
امر رهڻ لئه جڳهه ۾،
ڪين رها ٿي سي بي جڳهه ۾،
ڪنهن نا ڪال ڇڏيندو ـ جو......

٤ـ جيڻ هي جل جولي آشا،
رهڻو ڪوئي ناهين،
نبڻون ڪر ٻڄڻ هري جو،
ڪم اهوئي ايندو ـ جو......

راڳ ڀيروي

ٿل - ڀڳوت گيتا پڙهه تون پيارا،
پڙهندي سڻندي شانت اچي ٿي،
من جا مٽن مونجهارا - ڀڳوت......

١- گيتا جهڙو پستڪ ٻيو ڪو نهي لوڪن ۾ ناهي،
من موهن جي منهن جا موتي،
جنهن ۾ ڀريل سارا - ڀڳوت......

٢- گيتا پڙهه تون گيتا سڻ تون،
گيتا لکه تون هٿ سان،
گيتا گيتا منهن سان چئه تون،
گيتا گيان وچارا - ڀڳوت......

٣- گيتائون ٿي ڪيئي جڳت ۾، شنڪر گيتا آدڪ،
ڀڳوت گيتا تن سيني کان،
اوچي سمجهه اُدارا - ڀڳوت......

٤- ويدن روپي ساگر اندر، گيتا امرت آهي،
سنت سيا مل امرت ڪڍيو،
پيئڻ ديو دلارا - ڀڳوت......

٥- جيئري مت ڏي مئي گت ڏي،
ڀوت پريت کان راکي،
ڪهي ڏيئون ڪل پتر اُڌاري،
گيتا مکت دئارا - ڀڳوت......

راڳ ڀيروي

ڏل ـ آئين اڪيلو ويندين اڪيلو،
ساٿ جنو سان هلي نه ڪوئي،
مطلب جو هي ميلو ـ آهي ......

۱ـ ماءُ هلي نا پيءُ هلي نا پنڻ هلي نا ڀائي،
پتر هلي نا نار هلي نا،
هلي نه چيلي چيلو ـ آهي ......

۲ـ مڪر ڪري سڀ مٺا منائن، روئن پاڻي هاري،
ساٿ سڙي نا ڪنهن سان ڪوئي،
جولو جگت جهميلو ـ آهي ......

۳ـ پاپ ڪري هن ڪٽنبس ڪي،
لــون پيار منجهائون پالن،
لڪڙا ڏيئي ساڙن آهي،
ڪوڙو ڪٽمب ڪبيلو ـ آهي ......

۴ـ مٺي پچاٽان ڪاڙهي ڪائي، رام رام سنگ بولن،
هيٺري ڪن اپديس نه اهڙو،
ملڪ آئي مڪرپلو ـ آهي ......

۵ـ پگڙيون ڪن تا ٽئين ڏهاڙي، گنگا موڪلن گورو،
ٻارهين ڏينهن ڪن ٻارهو لنهنجو،
ظاهر ڪري منهن پيلو ـ آهي .....

۶ـ ڪهي ڏيڻون مون ڏنو ويچاري،
سڪر چيا سيڻي سالي،
ستگر ٻاجهون آنس سمي پر،
ٻيو نا ڪري سهيلو ـ آهي ......

راڳ ڀيروي

ٽل ـ مرلي وارا مل تون مونسان،
ڪين وڻن پيا ماڻهو جڳ جا،
نيهن لڳو آ توسان ـ مرلي......
١ـ ماءُ وٽي نا ڀيءُ وٽي نا، ڀيڻ وٽي ڀائي،
پُٽر وٽي نا نار وٽي نا،
موهن تون ئي وڻسان ـ مرلي......
٢ـ موهن تنهنجي خاص ملڻ جا،
جي جي ساڌن آهن،
تن مان ڪوئي هڪ نا مونہ،
در تي ويٺو روئسان ـ مرلي......
٣ـ ديو وٽي نا ديوي ڪائي، پپل وٽي نا تلسي،
مندر وٽن نا مڙهيون مونکي،
تو لاءِ يتن ڪريسان ـ مرلي......
٤ـ گهر سان توڙيم پر سان توڙيم،
توڙيم تن من ڌن سان،
سڀ توڙي هڪ توسان جوڙيم،
مهر ڪري تون ملسان ـ مرلي......
٥ـ جيئڻ منهنجو موهن توسان،
مرڻ بہ موهن توسان،
ڪهي ڏيئون آ سڀ ڪڇ توسان،
تو بن دم نا جيئسان ـ مرلي......

راڳ پرڀوي

ٿل - جوڳي مهنجي جيءَ جا جيارا.

۱- جوڳين کي آءُ ان هت نا جيڄل،
جوڳي جيئن سدائين،
جوڳين ٻاجهان دم نا جيئان،
جوڳي پراڻ آڌارا - جوڳي ...

۲- جوڳين کي لون ڳمت نا جاڻم،
جوڳي جيءَ جا راکا،
جوڳي سينجا سڳا سنيهي،
جوڳي پرم پيارا - جوڳي ...

۳- جوڳين وت نا پسو لوڙي،
لڌم پت جڳ جا والي،
عنيءَ منجهان ڪن ماڻڪ پيدا،
قدرت جا ڪرتارا - جوڳي ...

۴- مرليءَ ساڻ جي ڏنگ ڦسائن،
سي تا جوڳي جاڻم،
ڳُرُ منتر ساڻ من جي روڪيو،
جوڳي سي اُونارا - جوڳي ...

۵- جوڳيءَ ٻپائي جوڳي لڏا،
سن اندوءِ کي جپتي،
ڪهي ڻبئون ڪن آس نه ڪڍيجي،
ٻگهه ڪاڻ وهن نيارا - جوڳي ..

راڳ ڀيروي

ٿل ـ منهنجو ساجن مونسان ساڻ آ،

اهو گرو ۽ جاڻايو جاڻ آ.

١ـ اُکڙين اوڏا جيئن تارا،
ساڻ رهن تيئن سڄڻ سونهارا،
جيئن چنڊ سان گڏ چانڊاڻ آ ـ منهنجو......

٢ـ ماس هڏن سان گڏ آ جيئن،
مالڪ مونسان گڏ آ تيئن،
جيئن گل سان گڏ سرهاڻ آ ـ منهنجو......

٣ـ ٻري ٻري ٿي جنهنکي جاتم،
سڀ کان ويجهو تنهنکي پاتم،
جئن منڊ سان گڏ مانڊاڻ آ ـ منهنجو......

٤ـ پيئڙ هاڻي پئه نه پايان،
ساجن سان گڏ هردم آهيان،
ڪهي ٽيئون گڏ جئن پاڻ آ ـ منهنجو......

*

مٺڙا منهنجا جاڳ تون، ڪر تون سچ جي ڪار،
سيل صبر سنتوش کي، دل جي اندر ڌار،
گرو منتر جي نام سان، من موڙڪي مار،
تنهنجي ٿئي جئڪار، ٽيئون تنهي لوڪن ۾.

راڳ ڀيروي

ٽل - جوڳي منهنجي ميءَ جا ميثارا.

١- جوڳين کي لون پت نا ميحل،
جوڳي جيئن سدائين،
جوڳين ٻاجهان دم نا جيئان،
جوڳي ٻراڻ آڌارا - جوڳي ...

٢- جوڳين کي لون گهت نا ڇالم،
جوڳي جيءَ جا راکا،
جوڳي منهنجا سڳا سنبهي،
جوڳي ٻرم ٻيارا - جوڳي ...

٣- جوڳين وت نا ٻتو اوڙي،
لڏعن ٻـ جڳ جا والي،
مٺيءَ منجهان ڪن مالڪ ٻندا،
قدرت جا ڪرتارا - جوڳي ...

٤- مرليءَ سان هي نالڪ ڦسائن،
سي نا جوڳي ڄالم،
ڳر منتر سان من جن روڪو،
جوڳي سي اُولارا - جوڳي ...

٥- جوڳ ٻچالي جوڳي لڙا،
مس اندرين ڪسي جبتي،
ڪهي ٽنڻون ڪن آش ڌ ڪنهدي،
جڳ کان رهن نيارا - جوڳي ..

راڳ ڀيروي

ٽل- منهنجو ساجن مونسان ساڻ آ،
اهو گروءِ جاڻايو جاڻ آ.

۱- اُکڙين اوڏا جيئن تارا،
ساڻ رهن تيئن سڄڻ سونهارا،
جيئن چنڊ سان گڏ چانڊاڻ آ - منهنجو......

۲- ماس هڏن سان گڏ آ جيئن،
مالڪ مونسان گڏ آ تيئن،
جيئن گل سان گڏ سرهاڻ آ - منهنجو......

۳- ٻري ٻري تي جهڪي جاتم،
سڀ ڪان وڃهو ڏٺڪي پاتم،
جئن منڊ سان گڏ ماڻڊاڻ آ - منهنجو......

۴- پيم هاڻي پئه نسا پايان،
ساجن سان گڏ هردم آهيان،
ڪهي ڏيڏون گڏ جئن پاڻ آ - منهنجو......

*

منڙا منهنجا جاڳ تون، ڪر تون سچ جي ڪار،
سيل صبر سنتوش کي، دل جي اَندر ڌار،
گر منتر جي مام سان، من موڙڪي مار،
تنهنجي ٿئي جئڪار، ڏيڏون تنهي لوڪن ۾.

راڳ ڀيروي

ٿل - جوڳي منهنجي جيءَ جا جيارا.

١- جوڳين کي لون پت نا جبجل،
جوڳي جيئن سدائين،
جوڳين ٻاجهان دم نا جيئان،
جوڳي پراڻ آڌارا - جوڳي ...

٢- جوڳين کي لون گهت نا جاڻم،
جوڳي جيءَ جا راڪا،
جوڳي منهنجا سڳا سنبهي،
جوڳي پرم پيارا - جوڳي ...

٣- جوڳين وت نا پئسو ٽوڙي،
لڏهن ٻس جڳ جا والي،
منيءَ منجهان کن مالڪ پيدا،
قدرت جا ڪرتارا - جوڳي ...

٤- مرليءَ سان جي نالڳ ڦسائن،
سي نا جوڳي جاڻم،
ڳُر منتر سان من جي روڪن،
جوڳي سي اوتارا - جوڳي ...

٥- جوڳ ڀڃائي جوڳي لڙا،
من اندرين ڪي جيتي،
ڪهي ٽپڙن کي آس نه کنهنجي،
جڳ کان رهن نيارا - جوڳي ..

راڳ ڀيروي

ٽل - جوڳي منهنجي جيءَ جا جيارا.

١- جوڳين کي اون پٽ نا ڄيڄل،
جوڳي جيئن سدائين،
جوڳين ڄاڄهان دم نا هيئان،
جوڳي پراڻ آڌارا - جوڳي ...

٢- جوڳين کي ڪون گهٽ نا ڄاڻج،
جوڳي جيءَ جا راکا،
جوڳي منهنجا سڳا سنبهي،
جوڳي پرم پيارا - جوڳي ...

٣- جوڳين وٽ نا پئسو ٽوڙي،
لڏهن ٻـ جڳ جا والي،
مٽيءَ مڇهان کن ماڻڪ پيدا،
قدرت جا ڪرتارا - جوڳي ...

٤- مرليءَ سان جي ناڳ ڦسائن،
سي نا جوڳي ڄاڻج،
گُر منتر سان من جن روڪيو،
جوڳي سي اوتارا - جوڳي ...

٥- جوڳ ڀڳائي جوڳي لبڙا،
من اندر ۾ کي جيتي،
ڪهي نبڻون کن آش نه ڪنهنجي،
جڳ کان رهن نيارا - جوڳي ..

راڳ ڀيروي

ٽل ـ منهنجو ساجن مونسان ساڻ آ،
اهو گروءَ جاڻايو جاڻ آ.

۱ـ اکڙين اوڏا جيئن تارا،
ساڻ رهن ليئن سڄڻ سونهارا،
جيئن چنڊ سان گڏ چانڊاڻ آ ـ منهنجو......

۲ـ ماس هڏن سان گڏ آ جيئن،
مالڪ مونسان گڏ آ ليئن،
جيئن گل سان گڏ سرهاڻ آ ـ منهنجو......

۳ـ ٻري ٻرب تي جنهنکي چاهر،
سڀ کان ويجهو تنهنکي ڄاڻ،
جئن منڊ سان گڏ مانداڻ آ ـ منهنجو......

۴ـ پيمر هاڻي پڻ نسا پايان،
ساجن سان گڏ هردم آهيان،
ڪهي ڏيڻون گڏ جئن ٻاڻ آ ـ منهنجو......

*

منڙا منهنجا جاڳ تون، ڪر تون سچ جي ڪار،
سيل صبر سنتوش کي، دل جي اندر ڌار،
گر منتر جي نام سان، من مورکه کي مار،
تنهنجي تي جنڪار، ڏيڻون تنهي لوڪن ۾.

راڳ ڀيرُوي

ٿل - موڪ مون پاپ نہ ڪر تون،
ڏاڍو ڏکيو ٿيندي پين،
اڳيان توکان مالڪ پڇندءِ،
ڪهڙو جواب تون ڏيندين.

١- ڏاڍي ٿي سرڪار ڏٺيءَ جي،
غافل تنهن کان، ڏڪ تون،
تر تر جو هُت ليکو وٺندءِ،
سمجهہ اِ تنهن ۾ شڪ ڪونہ،
هڪ هڪ ڀر ٻروڙي ڪڍ تون،
ڪاٿ نہ ٻي حو حق تون،
گهٽ وڌ ڪنهن سان ڪم ٻي ڪن نا،
پورو حساب ڀريندين - موڪ ...

٢- داس پاس حو سائينءَ اڳيان،
زور هلي نا ڪرلسي،
ٻڍو ڪنهن حو ولي نہ پاسو،
سڀ ڪنهن سان مساڳولسي،
پير فقير بہ در سائينءَ جي،
لوڀهہ ڪن، تا روئسي،
جهڙو ٿي هيت ٻج پوکيندا،
اهڙو ٿي هُت لڻندين - موڪ...

٣- ڪرم ڪندين جي ڪهڙا ييي هٿ،
چاٽسن تنهن کي چوڏهان،
چترگپت ڪل لکي وهيءَ تي،
ڪٽي هلن سڀ اوڏانهن،
ڌرمراءِ وٽ ليکو تيندءِ،
جيڪي رهندءِ توڏانهن،
اُن جي موجب ڏين فيصلو،
بيوس تي پوڳيندين - مورکه ...
٤- وجهي زنجير ڳچيءَ ۾ ڪڍهين،
اُبتو هٿ لٽڪائين،
گرم ٿنيي سان جڪڙي ڪڏهين،
بيحد جان جلائين،
گهاٽي اندر پيڙي ڪڏهين،
ڪيبي نرڪ ۾ پائين،
جم دوتن جون مارون کائي،
زار زار پيو روئندين - مورکه ..
٥- ڪهي ڏهڻون تون ڳالهه اِنهيءَ ۾،
ترپيي شڪ نا پائج،
ڪري اِياٽپ وقت اَمولڪ،
پاپن ۾ نہ گنوائج،
ستگر سنتن ساط ملي ڪچ،
پيچ جا ڪرم ڪمائج،
نرڪن جا دکه مور نہ ڏسندين،
جي تون نام جپيندين - مورکه ...

راڳ پوروي

ڏل ـ مورک منڙا پاپ نہ ڪر تون،
ڏاڍو ڏکيو ڏيندين،
اڳيان توکان مالڪ پڇندو،
ڪهڙو جواب تون ڏيندين.

١ـ ڏاڍي ٿي سرڪار ڏئيءَ جي،
غافل ٿيءُ ڪان ڏکي تون،
ٽو ٽو جو ڇمت ليکو وٺندو،
سمجهہ نہ ٿيءُ بي شک تون،
ڪٿ ڪٿ پر پروڙي ڪڍ تون،
ڪاٿ نہ بچي ڪو حق تون،
گهٽ وڌ ڪنهن سان ڪج ڪين ٿا،
پورو حساب ڀريندين ـ مورک ...

٢ـ ڏاڍو پاپ جو سائنءَ اڳيان،
زور هلي نہ ڪو ڪوئي،
برابر ڪنهن جو وڃي نہ پاسو،
سڀ ڪنهن سان ساڳئي،
پر قئير نہ در سائنءَ جي،
تئو بہ ڪن نہ روئي،
جهڙو ٿي هيٺ ٻاڻ ڪيندين،
تهڙو ٿي ڦت لڏيندين ـ مورک ...

۳- ڪرم ڪندين جي ڪهڙا پيي هت،
جاٺن تنهن کي چوڏهان،
چترگپت ڪل لکي وهيءَ ٿي،
ڪٽي هلن سڀ اوڏانهن،
ڌرمراءِ وٽ ليکو ٿيندءِ،
جيڪي رهندءِ توڏانهن،
اُن جي موجب ڏين فيصلو،
ٻيوس ٿي ڀوڳيندين - مورکه ...
۴- وجهي زنجير ڳچيءَ ۾ ڪڍهين،
اُبتو هت لٽڪائين،
گرم ٿنبي سان جڪڙي ڪڍهين،
بيحد جان جلائين،
گهاٽي اَندر پيڙي ڪڍهين،
ڪنبي نرڪ ۾ پائين،
جم دوتن جون مارون کائي،
زار زار پيو روئندين - مورکه ..
۵- ڪهي ڏمڏون تون ڳالهه اِنهيءَ ۾،
تر پيي شڪ نا پائج،
ڪري اِياڻپ وقت اَمولڪ،
پاپن ۾ نہ گدوائج،
ستگر سنتن ساٿ ملي ڪڇ،
پڇ جا ڪرم ڪمائج،
نرڪن جا دکه مور نہ ڏسندين،
جي تون نام جپيندين - مورکه ...

راڳ ڀيروي

ڏل - موڙڪ منڙا پاپ نه ڪر تون،
ڏاڍو ڏکيو لهندين،
اڳيان توکان مالڪ پڇندو،
ڪهڙو جواب تون ڏيندين.

١- ڏاڍي ٿي سرڪار ڏٺيءِ جي،
غافل ٿيهن ڪان ڏڪ تون،
ٿر ٿر جو ٿيس ٿيکو وٺندو،
سمجهه ڌ ٿيهن پر شڪ تون،
هڪ هڪ پر پروڙي ڪڍ تون،
ڪاڻ نه ڀي جو حق تون،
گهٽ وڌ ڪنهن سان ڪج ڀي ڪن نا،
پورو حساب پڙهندين - موڙڪ ..

٢- ذات پاڪ جو سائينءِ اڳيان،
زور هلي نا ڪولسي،
پريو ڪنهن جو ولي نه پاسو،
سڀ ڪنهن سان ساڳولسي،
پر فقير نه در سائينءِ جي،
ٿوڪهڙ ڪن نا رولسي،
جهڙو تي هيڊ ٻج پوکيندين،
اهڙو ئي ڦل لڻندين - موڙڪ...

۳- ڪرم ڪندين جي ڪهڙا پي هٿ،
چاڻن تنهن کي چوڏهان،
چترگپت ڪل لکي وهيءَ ٿي،
ڪٽي هلن سڀ اوڏانهن،
ڌرمراءِ وٽ ليکو ٿيندءِ،
جيڪي رهندءِ توڏانهن،
اُن جي موجب ڏين فيصلو،
بيوس ٿي ڀوڳيندين - مورک ...

۴- وجهي زنجير گچيءَ ۾ ڪڍهين،
اُبتو هٿ لٽڪائين،
گرم ٿنڀي سان جڪڙي ڪڍهين،
بيحد جان جلائين،
گهاڻي اندر پيڙي ڪڍهين،
ڪنڀي نرڪ ۾ پائين،
جم دولن جون مارون کائي،
زار زار پيو روئيندين - مورک ..

۵- ڪهي ڏهڻون تون ڳالهه اِنهيءَ ۾،
ڪو پي شڪ نا پائج،
ڪري اِياڻپ وقت اَمولڪ،
پاپن ۾ نه گدوائج،
ستگرو سنتن ساڻ ملي ڪي،
پڇ جا ڪرم ڪمائج،
نرڪن جا دک مور نه ڏسندين،
جي تون نام جپيندين - مورک ...

راڳ ڀيروي

ٿل ـ جو ڪم ڪرڻو ٿي ڪر هاڻي،
رک نہ سڀاڻي ٽالئين،
ڪنهن ڏ سڀاڻي ڪي نہ ڏٺو آ،
هئن اڪين سان سائين.

۱ـ مهل وڃي جا گذري تنهن کي،
لون ٻي جڏ نہ گذاري،
ياد ڪندين جي گذريءَ کي لون،
ماس جڏ يندءِ ڳاري،
موڙڪ تنهن کي جون سانٽا،
گذريءَ کي جو ساري،
گذريءَ کي پٺ پوئي جون سپ،
پرپت هڱي تنهن ناهين ـ جو ڪم...

۲ـ حال بنا ٿي حال نہ ڪنهنجو،
حال جوان مان ڪولي،
حال برابر ٻيو نہ زمانو،
طالب ڏس ڪون اولي،
جو ڪم ٿيڻو ٿيئي حال ۾،
عقل بہ انس ٻولي،
مهل حال هي آئي آمولڪ،
وڃرت متان وڃائين ـ جو ڪم...

٣- مري وني تي مارا نه ڪر تون،
موٽي سو نا ايندو،
ايندڙ تي اعتبار نه ڪر تون،
سنگي نه تو سان تيندو،
اڄ جو ڪم تون رک نه سڀان تي،
پوءِ اچان جو چمندو،
ڇڏي حال کي حال نه ٽارج،
پوءِ متان پڇتائين - جو ڪڇ...
٤- ڪهي ڏينهن چڙ پوءِ اڳي کي،
سمڪ تيج ٻٽيءَ سان،
ٻٽيءَ اندر سڀ ڪارج ٻڌجن،
رهجي اڇي ڏٽيءَ سان،
پيت ٻٽيءَ جي ڪرن گياني،
هيري لعل مٽيءَ سان،
بندا ٻٽيو رهج ٻٽيءَ سان،
جي تون سياڻو آهين - جو ڪڇ...

*

ڪهي ڏينهن گر چاهني، هر ڪا هو ديدار،
نرمل من ڪو ڪيجئي، ڇوڙ ملن آهنڪار.

راڳ ڀيروي

ٽل - ستگر ٻيهدي ٻاجهه ڪري،
ڪر سڀ جو ٻاڙ پارو.

(١)

آن ڌن آنگڻ جي ڏي لـا ڪوني،
مٻهان در لان وڃي ڏ موني،
سجد ار لـ ٻدارو - ستگر ..

(٢)

سمسـ ترت جو لئي لسـ مهار،
لوڪ لهي، م ڪتر ڏ سهار،
اکزٻا ڪاج سدوارو - ستگر ...

(٣)

أمرسـ وٺي ڏي ا سچائي،
لسام حسي مان لهان وڏائي،
دکـڙا درد لـوارو - ستگر ...

(۴)

سمسـ سچيءَ جو دان گهران او،
جتبي تمڻون ڪيا ڪهان گهران او،
مـالڪ جمر سدارو - ستگر ...

(٦)

سنتن جو ستسنگ ڪرڻ جي،
يؤ ساگر ڪان پار تـرڻ سي،
جنهنجو موڙهن سان سهچار آ - تنهنجو...

(٧)

اَنـدر ٻاهر نرمل جي تـي،
پرمپنور جي مورت سي ٿي،
جنهن جو هر ٿي نا اَعتبار آ - تنهنجو...

(٨)

دوگهه وشش ڪان جي وڻواڳي،
هـر هـر سمرن سي وڌ ٻاڳي،
جنهن پر سبع جو نا وبچار آ - تنهنجو...

(٩)

ٻاڻ لکن ۽ لکن عام ڪي،
ڪهي ڏمڏون سي وڻن رام ڪي،
جنهن پر ديهه سند و اَهنڪار آ - تنهنجو...

*

منڙا منهنجا جاڳه لون، ڪر نـام حڻ جو ڪم،
نـام حڻ جي ڪر پر، وجهه نـه ديـر هڪ دم،
ڪل ته پوي ڪا ڪال جي، ڪنهن ڪن ڪري ختم،
ن ڪري آدم، سمر سائين ڪـي سدا.

راڳ ڀيروي

آل ـ ڀلا ڀلا، ڳڻگي ماس ڀاري،
لهري درشن اوهر مثبا،
ڀالون مثن الهاري ـ جهه جهه ...

اهڙو ڏولن سي علم لمهارا،
شو لسي مستڪ ڌارا،
ڀاڳمونت هڪن لمسپا ڪوڪي،
مرامو لوڪ پڌاري ـ جهه جهه ...

ـ ـ ڀلا لهري دوا لسٽ ٻر،
نڀانت ڀلي هٿن سندر،
مو ٻوڙي ممڪا ديڪ لتارا،
ڏل مرهوه ٻياوڻي ـ جهه جهه ...

ـ ـ اکسوهسمر ٻڙ ميدا ليرا، ڪن ص لسا ڪرتا،
نو ڀموٿو ـ يڪ شوڙي،
آوي آنند ٻڙي ـ جهه جهه ...

ـ [illegible] آوت،
جهه جهه شڳي [illegible]،
[illegible]،
[illegible] ـ جهه جهه ...

ـ [illegible]،
[illegible]،
[illegible]،
[illegible] ـ جهه جهه ...

راگ بھیروی

ٹل- ستگر تیرا ھو رکھوارا، اؤکی گھڑي ن دیکھ دیوي، ستگر دیا بیدارا.

۱- آگي راکي، پیچھي راکي،
اُرد اُرد گر راکـي،
اِرد گرد گر تجھکو راکي،
راکي گر چؤدارا - ستگر تیرا ...

۲- دن کو راکي، نش کو راکي،
شام صبح گر راکـي،
آٹ پہر گر تجھکو راکي،
راکي گر ھر وارا - ستگر تیرا ...

۳- جل م راکي، تل م راکي،
نب م بي گر راکـي،
تین لوک م نشچي هووي،
راکـا گرو تمهارا - ستگر تیرا ...

۴- تن کو راکي، دن کو راکي،
من بدھ کو گر راکـي
سب وستن کو ستگر راکي،
ستگر بہت بلهارا - ستگر تیرا ...

۵- پاپ سي راکي، تاپ سي راکي،
شیر ساپ سي راکـي،
سب وگھن سي هردم راکي،
کھي ڈھنون گر بیارا - ستگر تیرا ...

راڳ ڀيروي

ٿل- ستگر تيرا پري پيدارا، ڪاوت خرچ کيي نہ کوٽي،
دن دن بڙهي بيارا.

١- جا جا وستؤ ڪو تيري سي،
ايڪ بار چہ جاوي،
سا سا وستؤ هوئہ نہ ڪمتي،
بڙهہ ڪر هوءِ اپارا- ستگر تيرا ...

٢- ديش وديش پر جو جو ٿ نڌا،
نام تيري سي چالي،
سو سو ٿ نڌا پڙي نہ پيڇي،
بهتا هو وسنارا- ستگر تيرا ...

٣- گام جسي پر، ڌام جسي پر،
نام تيرا پڙ جاوي،
تا پر رهني والون ڪا نت،
سکي رهي پروارا- ستگر تيرا ...

٤- جهن جهن پانؤ پڙي هين تيرا،
تهن تهن منگل هووي،
ساب ديپ بن ٿؤن ڪندن پر،
هووي جہ جڪارا- ستگر تيرا ...

٥- جو جو سانجهي تني آپڪا،
ڀاڳوان بن جاوي،
ڪهتا ٽيڪمدون ڪارہ تيري،
گرؤ سدواري سارا- ستگر تيرا ...

راڳ آسا

قل – منهنجو سرهو ڪجاڻ اَنت ڪال تو...
آهين ستگر دين د...

(۱)

بالاپڻ مان سک ۾ گهاريم، جوڀن ۾ ڏک ڪين...
ڪچ پيري ۾ ڇڏو حال تون – منهنجو......

(۲)

پيريءَ جا پڻ ڏسي نظارا، ترتر سواس ڪبن تا...
تج اَنت سمي رکپال تون – منهنجو......

(۳)

سنتن اَکيان گرو دتاري، شرڻ چڏيان مان اوڀر اَچار...
ڏج خود مستيءَ جو خيال تون – منهنجو......

(۴)

ڪهي ٽهڻون ڪت ڀم جو جهيڙو،
جنم مرڻ جو ميتج ڦير و...
رکه ستگر پنهنجي نال تون – منهنجو......

*

منڙا منهنجا جاڻ اون، تي سنتن سنگ سچو،
اَهڙي سنتن سنگ ۾، نير رکي نت اَڇو،
شرڌا سان اَچي ڪري، آلر رنگ رچو،
ونرت چو تا پچو، پوڳن سدي پاڻ ۾.

راڳ آسا

ٿل - اَمرت واري اَمرت ڪوڙڪ ٻاڻي ٻول لون،
اَمرت ٻاڻي ٻولي ٻيهجي، قسمت ڪول لون.

(۱)

اَمرت وارا ڇهن طرحن جي، سڀ لون سباڻا،
جاڳي ليهن ٻر جب ٻرپوء ڪي، تنهي تماڻا،
غفلت روپي ننڊ ٻر سمهن، جنم نہ رول لون.

(۲)

اَمرت ٻي ڪَي ڇهن طرحن جا، شاستر چون لا،
ٻرام سدا رس پهي ٻرٻمي، اَمر ٿين لا،
سنتن مان سو اَمرت ملندو، جمل نہ جهول لون.

(۳)

واڻي ٻي آ ڇهن طرحن جي، سوامي سمجهائين،
ساڌ سنگت ٻر ڪولي ليهن هو، مطلب ٻڌائين،
ٻڌي ڪين سان مطلب اُهو، من ٻر تول لون.

(۴)

ڪبي ٽيمُون جن اَمرت پيتو، اَمرت ويل ٻر،
اَمرت واڻيءَ ٻر جت جنهنجو، سنتن ٽهل ٻر،
اُهڙن سنت جنن جي هردم، رهج ڪول لون.

راڳ آسا

ٿل ـ ٻري ٻاڻ ڪان ٻريوءِ ڪي، ڇو ڳولهين ايا ٽا،
ساجن تنهجي سيني ۾ ڏس، سود ي سيا ٽا.

(۱)

اَگنيءَ ۾ جيئن اوشڻتائي، ماکيءَ مٺائي،
پاڻيءَ ۾ جيئن سيتلتائي، مرچن ڪڙائي،
تيئن نارائڻ تو ۾ آهي، نيهي نماڻا.

(۲)

جيئن چاندني چنڊ جي اَندر، ٽمڪڻ تارن ۾،
جيئن روشني سج جي اَندر، برسڻ بدلن ۾،
تيئن تنهجي اَنگ ۾ تي، پريتم پراڻا.

(۳)

جيئن ٽرن ۾ تيل سمايل، گيهه ۾ چڪنائي،
جيئن گلن ۾ سڳند سمايل، ڪانين ڪنائي،
تيئن تنهجي جيءَ سان جڙيل، آدي اَباڻا.

(۴)

ٻاهر ڳولهڻ پرميشور کي، اُٿي اَجايو،
ڪهي ڏيڻو ن خود گهر ۾ ڳولهڻ، تينده سڃايو،
لئين ڇون تا اُهي جي تي، سائينءَ سيباڻا.

راڳ آسا

ٽُل ـ اُمرت وٺي اُمرت جوڙي باڻي بول لون،
اُمرت باڻي بولي پيهجي، قسمت کول لون.

(۱)

اُمرت ويلا جهن طرحن جي، سڀ اون سباڻا،
جاڳي لنهن ۾ جب ۾يوءَ کي، تبهي نماڻا،
غفلت روپي نند ۾ سمهن، جنم نہ رول لون.

(۲)

اُمرت پي ٿي جهن طرحن جا، شاستر جون تا،
پرام سدا رس پيي پريمي، اُمر بڻن تا،
سنتن مان سو اُمرت ملندو، جبل نہ جهول لون.

(۳)

واڻي پي آ جهن طرحن جي، سوامي سمجهائين،
ساڌ سنگت ۾ کولي لنهن جو، مطلب پڌائين،
پڙهڻ ڪتن سان مطلب اُهو، من ۾ تول لون.

(۴)

ڪهي ٽمٽون جن اُمرت پيتو، اُمرت ويل ۾،
اُمرت واڻيءَ ۾ چمڪ جهيجو، سنتن ڳهل ۾،
اُهڙن سنتن جن جي هردم، رهج ڪول لون.

راڳ آسا

ٽڪ - ٻري ٻاڻا ڪان ٻرڀوءِ کي، ڇو ڳولهين لالا،
ساجن تنهنجي سيني ۾ ڏس، سوڌي سياڻا.

(١)

اُڳيءَ ۾ جيئن اوشنتائي، ماکيءَ مٺائي،
پاڻيءَ ۾ جيئن سيتلتائي، مرچن ڪڙائي،
تيئن نارائڻ تو ۾ آهي، نيهي نماڻا.

(٢)

جيئن چانڊني چنڊ جي اَندر، ٽمڪڻ تارن ۾،
جيئن روشني سج جي اَندر، برسڻ بادلن ۾،
تيئن تنهنجي اَنگ اَنگ ۾ ٿي، پريتم پراڻا.

(٣)

جيئن تِرن ۾ تيل سمايل، گيهه ۾ چڪنائي،
جيئن گلن ۾ سڳند سمايل، ڪاٺين ڪنائي،
تيئن تنهنجي جيءَ سان جڙيل، آدي اَباڻا.

(٤)

ٻاهر ڳولهڻ پرميشور کي، آٿي اَجايو،
ڪهي **ڏيٺون** خود گهر ۾ ڳولهڻ، تيندءِ سجايو،
لائين چون ٿا آهي جي ٿي، سائينءَ سيباڻا.

راڳ آسا

ڏل ـ اُمبرت واري اُمرت جهڙي ٻاڻي ٻول لون،
اُمبرت ٻاڻي ٻولي ٻهجي، قسمت کول لون.

(۱)

اُمبرت وارا ڪهن طرحن جي، سڀ لون ساٽا،
جاڳي ٿهن ۾ جب ٻرٻوڌ ڪي، لبهي نماٽا،
غفلت روپي ننڊ ۾ سمهن، جنم نہ رول لون.

(۲)

اُمبرت ڀي ٿي ڪهن طرحن جا، شاستر چون ٿا،
ٻرٻم سدا وس ۾ ڀي ٻرڀي، اُمر بڻن ٿا،
سنتن مان سو اُمبرت ملندو، جمل نہ جهول لون.

(۳)

واڻي ڀي آ ڪهن طرحن جي، سوامي سمجهائين،
ساڌ سنگت ۾ ڪولي ٿهن جو، مطلب ٻڌائين،
اٿي ڪهن سان مطلب اُهو، من ۾ تول لون.

(۴)

ڪهي ٽمڻون جن اُمبرت پيتو، اُمرت ويل ۾،
اُمرت واڻيءَ ۾ جت جيپيجو، سنتن ٽيل ۾،
اُنهم سنت جن جي ڪردم، رهبو ڪول لون.

راڳ آسا

ٿل - ٻري ٻاڻ ڪان پريوءَ ڪي، ڇو ڳولهين اياڻا،
ساجن تنهنجي سيني ۾ ڏس، سوڌي سياڻا.

(۱)

اَکيءَ ۾ جيئن اوشتائي، ماکيءَ مٺائي،
ٻاڻيءَ ۾ جيئن سيتلتائي، مرچن ڪڙائي،
تيئن نارائڻ تو ۾ آهي، نيهي نماڻا.

(۲)

جيئن چاندني چنڊ جي اَندر، ٽمڪڻ تارن ۾،
جيئن روشني سج جي اَندر، اوسڻ بدلن ۾،
تيئن تنهنجي اَنگ اَنگ ۾ تي، پريتم پراڻا.

(۳)

جيئن تِرن ۾ تيل سمايل، گيهه ۾ چڪنائي،
جيئن گلن ۾ سڳند سمايل، ڪانين ڪننائي،
تيئن تنهنجي جيءَ سان جڙيل، آدي اَباڻا.

(۴)

ٻاهر ڳولهڻ پرميشور ڪي، اُٿي اَجايو،
ڪهي ڏيڻون خود گهر ۾ ڳولهڻ، تينده سجايو،
اُنين ڇون تا اُهي جي تي، سائينءَ سيباڻا.

راڳ آسا

ٿل - سرت شبد جي شاديءَ جون اَج
ورڻون واڌايون.

(۱)

ديا ڪري گرديو سچي ڪارج ٺاهيو،
سرت شبد جي شاديءَ جو اَج ملن ملايو،
سچي سنتن ساڻ ملي منگل ملايون ...

(۲)

ڌرتيءَ کان آڪاس تائين واڄٽ وڄن ٿا،
رنگ برنگي جڳهه جڳهه لي ساز سڄن ٿا،
گليءَ گليءَ ۾ آرتيون ڳائن ديپڪ جڳايون......

(۳)

سکيون سهيليون ملي گيت شاديءَ جا ڳائين ٿيون،
ٻرٻر آنندر سي نچي نچي نت آنند پائن ٿيون،
پس پيارن پريم رس ساڻ پلايون......

(۴)

ڪهيءَ ٽمڻون اَج ڪل ٿي مهنجا ڪارج سريا ٿي،
عالي هردا گيان گڻن سان ڀنڊ ڀريا ٿي،
مانس جنم سڦل ٿيو مهنجو اکيون ڪمايون......

راڳ آسا

ٿل ـ دم ٻي نا اعتبار جڳياسو، دم ٻي نا اعتبار.

١ـ عمر دمن لي آهي رکيل،
سو ڳاڻاڻو سر لي لکيل،
گهٽ وڌ لنهن مان ٿئي نه هڪ پل،
جاڻي حاڪطهار ـ جڳياسو...

٢ـ ٻاهر لن کان نڪري دم جو،
اندر اچي يا ڪين اچي سو،
لنهن لاءِ وڃن ميي سنگو جو،
دم دم جپ اونڪار ـ جڳياسو...

٣ـ نڪري لن مان دم هي جنهن مهل،
روڪي سگهي نا لنهن کو لنهن مهل،
پتو پوي نا نڪري ڪنهن مهل،
هردم رهج لبار ـ جڳياسو...

٤ـ پران اپان جي ڪڏ آ جيسين،
جيوت جڳ ۾ جاڻج ليسين،
گند ڇڙي جهٽ مرلبو آسين،
وقت ڏسبن نا وار ـ جڳياسو...

٥ـ جيئڻ لي ڪر ماڻ نـ رائي،
جل ٻوٽي جيان جاڻج ٻائي،
ڪهي ڏمڏون جپ نام سدائي،
آلم اهو ويچار ـ جڳياسو...

راڳ ڌناسري

ٽل - مايا ۾ سک نٿي ري منهنجا من،
مايا جو ڇڏ ممت مٺائي.

١- وڏا وڏا جي مايا ڌاري،
پدمن هوندي روئن زاري،
ڌاڍي ڏکن ۾ آٿي ري - منهنجا من ...

٢- سون وارن کي سور سون جا،
لکن وارن کي پور لکن جا،
هونڊ ڏي نا هتي ري - منهنجا من ...

٣- تن کان ۾ مايا ڏک ڏي،
کنهن بـ سمي نا مايا سک ڏي،
سورن جي تي ستي ري - منهنجا من ...

٤- مايا ايندي چنتا ايندء،
سک جو جيئڻ گهڙي نـ ڏيندء،
چنتا جي تي بٺي ري - منهنجا من ...

٥- مايا دوکي بازڻ آهي،
کنهن سان پي نا توڙ نڀائي،
ساڻ هلي نا ڪتي ري - منهنجا من ...

٦- مايا سان جو پرات لڳائي،
کهي ڏيئون تنهن پشون بٺائي،
کت کن ائين کٽي ري - منهنجا من ..

راڳ ڌناسري

ٿل ـ ڏوليءَ ڪان رهي دور مري من ...
۱ـ ڏوليءَ سان لون دل نا لائج،
آئي نسورو ڪوڙ ـ مري من ...
۲ـ ڏوليءَ سان دل جن آ لائي،
تن ٿي وڃاڻو مور ـ مري من ...
۳ـ ڏوليءَ مان سک ڪنهن نا پاتو،
جاڳ مٿي هو سور ـ مري من ...
۴ـ ڪهي ڏيڏون هرنام بنا ٿي،
ڏنڊا مڙيئي ڏوڙ ـ مري من ...

راڳ ڌناسري

ٿل ـ ستنام ساڪي بول مهنجا من ...
۱ـ گهڙيءَ گهڙيءَ جپ ستنام ساڪي،
پاڳ پهنجي کي کول ـ مهنجا من ...
۲ـ ستنام ساڪيءَ سان لنئو لائج،
روح رَسَن ۾ نہ رول ـ مهنجا من ...
۳ـ ستنام ساڪي ٺئون نرالو،
جنهنجو مول نہ تول ـ منهنجا من ...
۴ـ ڪهي ڏيڏون گرد ٿو ڏنو مون،
وڃان گرن تان گهول ـ مهنجا من ...

راڳ ڌناسري

ٽل - ڏوليءَ ڪان رهي دور ميري من...

١- ڏوليءَ سان لون دل لنا لائج،
آئي نورو ڪوڙ - ميري من...

٢- ڏوليءَ سان دل جي آ لائي،
لن لي وڃايو مور - ميري من...

٣- ڏوليءَ مان سک ڪنهن لنا پائو،
جاڳ مٽي جو سور - ميري من...

٤- ڪبي ڏمڻون هرنام بنا لي،
ڏنڌا مڙيئي ڏوڙ - ميري من...

راڳ ڌناسري

ٽل - ستنام ساکي ٻول منهنجا من...

١- گهڙي گهڙيءَ جپ ستنام ساکي،
ڀاڳ ڀنهجي ڪي ڪول - منهنجا من...

٢- ستنام ساکيءَ سان لنو لائج،
روح رسن مر نه رول - منهنجا من...

٣- ستنام ساکي لئون لنوالو،
جيهڙو مول نه لول - منهنجا من...

٤- ڪبي ڏمڻون گرديو ڏنو مون،
وڃان گرن تان گهول - منهنجا من...

راڳ ڌناسري

ٿل - ٻڳوت جو ٻه ڏار منهنجا من،
ٻو ڏارڻ سان ٻه نا لڀندءِ.

١- حاضر ناضر هر ڪي جاءِ،
ٻو سان ڪر ڪُل ڪار - منهنجا من...

٢- جيسين جسم و آهين جڳ ۾،
ٻيو ۾ لڀسين گهار - منهنجا من...

٣- ٻو جو جامو ٻالي هيءَ لي،
حم حو سيءَ نوار - منهنجا من...

۴- ٻو حو ٻهڙ ٻختو ڏٺي،
ٻهنجي ٻوڪ سنبار - منهنجا من...

۵- هيءَ جي اُنهيءَ خاطر هردم،
ٻو جو سبق سبڪار - منهنجا من...

٦- ڪهي ٽيڪُون رهه ٻو ۾ هردم،
ٻڙو لڀندءِ ٻار - منهنجا من...

*

منڙا منهنجا جاڳ لون، عقلت جي ننڊ جڏ،
ستگر جي سب شبد سان، سهجي سرلي ڳڏ،
آسڻ ستگر ديو جو، اڪڙيس اندر اَڏ،
ساهه ساهه ۾ سڏ، ٽيڪُون ستگر کي سدا.

راڳ ڌناسري

ٿل - پرينءَ جي ڇڏ آس،
جوڀن ۾ وڃ ڇهد ڪمائي.

١- پرين اپنڊء ڪين چڏيندءِ،
جيسين ڪري نہ خلاص - پياري...

٢- برذ آوستا وڃي نہ ڪنهن کي،
ڪوڙ وهاري پاس - پياري...

٣- ٻل ٻہ سونهن رهي نہ ڪنهن ۾،
هرڪو رهي اداس - پياري...

۴- روئين جو ڪهڙ آلسي پيائو،
ڪٽي نہ سُکيا سواس - پياري...

٥- ڪجهہ ڏهڻون او، ڪہ نہ سيان لي،
هالي ڪر پرڪاش - پياري...

•

سڙا مهيجا حاڻ اون، ڪر جو ڪواو ليءِ،
دول ڇڏڻان ڪر جو، اوڏ چوني اوڙي جيءِ،
ٻمي ڪرن سنڪہ ۾، ٻرہ جي سرڪي پيءِ،
ٻٿي الس جيءِ، ولسرت مڃتان وڃائين.

راڳ ڌناسري

ٿل ـ حڪم آ دڪيو سارو،
سڪي سو نام جپي.

۱ـ پنهنجي پاڻي هرڪو ڏکيو،
ڪوئي نه جني آهان سکيو،
موڙهه دکي گڻ وارو، سکي سو نام جپي.

۲ـ راجا دکيو راج ڪرڻ ۾،
خلق دکي آ حڪم ميڻ ۾،
دين دکي ڌن وارو، سکي سو نام جپي.

۳ـ ديو دئيت انسان دکي ٿي،
پڙب پريت حيوان دکي ٿي،
پسن پکين دکه پارو، سکي سو نام جپي.

۴ـ ڪرمن وس جتهن ديهي ڌاري،
ڪهي ڏيڱون سو آ دکاري،
سنن ائين آچارو، سکي سو نام جپي.

*

مڙا منهجا جاڳ لون، متڪر ڪان وڌ گمان،
گيان وٺي گرديو ڪان، مٿي چڙ آڳيان،
سوم رکي لون من ۾، سمر شري ڀڳوان،
تنهنجو ٿئي ڪلياڻ، ڏيڱون لوڪ ٽنهي ۾،

راڳ ڌناسري

ٿل ـ سنڌ ني وڏران جهجل،
سارو هيءُ سنسار تي پانيان.

١ـ سنڌ جتي اب مبلا ملهڻ،
سنڌ ني شمسان ـ جهجل ... ..

٢ـ سنڌ هني اب وسندي آهي،
سنڌ ني ساپان ـ جهجل ......

٣ـ سنڌ هني اب نام جون خوشيون،
سنڌ ني آرمان ـ جهجل ......

٤ـ ڪهي ڏيئون سک سنڌ ۾ ٿي،
سنڌ ني دک ڪاڻ ـ جهجل ... ..

*

منڙا منهنجا جاڳ تون، ڌيان ڏئي ٻڌ يار،
ڪوڙي هن سنسار جا، ڪوڙا ٿي ڪل ڀار،
تنهنجي ڦاسائڻ لاءِ، موهه وڇايا جار،
ڪٽي لوڪ هي للوار، ڏيئون ڪت موهه جار کي.

منڙا منهنجا سمجهه تون، سمجهڻ جي هيءَ ويل،
ويل وڃي ٿان پڇتي، روئڻو پوندءِ ريل،
روئڻ مان ڪجهه نا ٿئي، ساجن جاڳ سويل،
سنڌ سان ڪر ميل، ته ڏيئون جيئن سورن کان.

راڳ ڏناسري

ٿل - سانگي ڇوٽا وڃن ري ڄڄل،
ڏسن اُسان ٻر ڪي اوٺابون.

١- آهن اُسان ٻر ڪي اوٺابون،
ڪهڙيون ٻڌائي ڪهڙيون ٻڌايون،
ڏوهه نه ڪو سانگين - ري ڄڄل ... ..

٢- عرض ڪير مان ڪيئي واري،
سانگيڙا نه ٻه ڪرن لباري،
مٺڙون ڪن ميڻ - ري ڄڄل ......

٣- ڪر اُپاءُ رهڻ لاءِ ڪيئي،
سانگين اُڳيان هلن نه سيئي،
پنهنجي ڪا باجهه ڪرن - ري ڄڄل ......

٤- آخر هو هي عرض اُگهائن،
ڪهي ٽمڻون نا دلان ٻلائن،
پرو ڪن پيچ - ري ڄڄل ......

*

مڙئا منهنجا جاڳه اون، سانگ ڪي نه سيار،
ويو وروڏ وشمن هون، ڪالهيون سڀ وسار،
صورت سنگر ديو هي، ڪٽي نيڻ نهار،
سڙو لنهجو يار، ڪهي ٽمڻون ٿئي پلڪ ٻر.

راڳ پهاڙي

ٿل - سنپاري تو منڙو پرين کي سدائي،
گهٽا ڏينهن گذريا، رهي مون جدائي،

(١)

بدن منهنجو هتڙي، نه هرڪو ڏسي ٿو،
مگر منهنجو منڙو پرين ڏي وسي ٿو،
پلايان نه پلجن، جني لنوڙي لائي - سنپاري...

(٢)

گهڙي هڪ تي گذري، ورهه ڏي ڏيکائي،
پرين جي وڇوڙي، اندر آڳ لائي،
ملڻ لاءِ تڙڦي، وڃي ٻي نه وائي - سنپاري...

(٣)

وڃڻ لاءِ سواري، هجي جي نه ڪائي،
وڃان پيرين پنڌ پي، پرين ڏي مان مائي،
وهڻ منهنجو وِهُ ٿيو، ڳجهي تار آئي - سنپاري...

(٤)

کهي ڏمڻون پل پل پرين کي پڪاريان،
ملن شال مونسان ته گڏ جي گذاريان،
پري ٿيان نه پل هڪ، اندر ۾ اهائي - سنپاري...

راڳ ٻهاڙي

ٽُل - اَمر ڪٿا سڀ شردا وارا،
من جا ميٽي ڀرم وڪارا.

(١)

اَمر ڪٿا سڀ من چت لائي،
اَمر ڪٿا ٿي اَمر بڻائي،
ڪٽي جيوَ جا بنڌن سارا - اَمر...

(٢)

اَمر ڪٿا مهاديو سڻائي،
پارٻتيء کي ننڊڙي آئي،
ٻڌي آلي شڪديو پيارا - اَمر...

(٣)

ڏڏ پي تنهن کي سگهي نه ماري،
اَمر ڪٿا هردي ۾ جو ڌاري،
اَمرت رس هي آهي ڌارا - اَمر...

(٤)

اَمر پرش هي چرچا جا ٿي،
اَمر ڪٿا سڀ جڳ ۾ سا ٿي،
ڪهي ٽيڪُون ڪي سنت سهارا - اَمر...

راڳ پهاڙي

ٽل - ٻاوي ڪنهن تان نا ٽري،
جوڙي جا ٻتن هزارين ڪو ڪري، ڪرتار ري
متي نہ هوئڻ هار ري - ٻاوي ...

(١)

ساهيڪ اهڙا سمجهہ، اوهڙي، ساڌن اوهڙا تا ملن،
ٻاوي جهڙي ٻڻي آهہ، تهڙو ٿئي وهنوار ري - ٻاوي ...

(٢)

برهما راوڻ کي ڇيو، دشرٿ مان جو پت ٿئي،
موت تنهنجو اُن هتان، ليڪہ نہ ميٽڻ هار ري - ٻاوي ...

(٣)

پريڪت کي استري ڇيو، وڃ نہ دکن ديش ڏي،
ڪين مڙيو اوڏانهن ويو، موت ڪيو هموار ري - ٻاوي ...

(٤)

جنميجيہ کي وياس ڇيو، ٻاوي توتي ٻڻي آهہ،
وڃ گهوڙو ڪيڏڪي، تڇ نہ تدهن هسواري ري - ٻاوي ...

(٥)

ڪٿي ڪبوتر ڪٿي ٻلو، ڪيئن رسايو گرڙ وڃي،
کهنا ڏيئون رام جي، ليلا اَپر اَپار ري - ٻاوي...

راڳ پهاڙي

ٿل – ڏاتر مهنجي ڏوري تنهنجي هٿ ۾ آهي.
مارين يا جيئارين، ٻوڙين يا ترائي – ڏاتر...

(١)

مالڪ مهنجو تون آهه، خالق مهنجو تون آهه،
پالڪ منهنجو تون آهين، ٻيو ڪوئي ناهي – ڏاتر...

(٢)

ڏلر بند دتارا، دنيا ۾ مان سارا،
ولي ڪر سهارا، آيس توڏي ڪاهي – ڏاتر...

(٣)

ڪرڻ جي نه طاقت رهي آهه مون ۾،
سڀو بار پنهنجو، رکيم توتي لاهي – ڏاتر...

(٤)

ڪهي ڏيڻون هٿڙا ڏئي تار ٻيڙو،
وٺ شرڻ تنهنجي ڏنو ڏس نه ڏاهي – ڏاتر...

*

ماري آديس ٿيي آنيو سنڌ ۾،
لعل رتن وچن سدا آندا آتان تن،
تن جو ميل اَمول ڪيو سمجهي صرافن،
مهما تن جي ڪن، ڏيڻون ٿيڇي لوڪ تا.

راڳ پهاڙي

ٿل – جي تون ٻرہ رکي ٻرچائيندين،
تان پرميشور کي پائيندين،
پنهنجو من جو مان مٽائيندين،
تان سانول کي سرچائيندين – جي تون...
١- نڪي روپ وٽي نڪي رنگ وٽي،
نڪي پريوء کي ڪو ڍنگ وٽي،
ڪوڙي هؤمان هوڙ هٽائيندين،
تان رانول کي ريجهائيندين – جي تون...
٢- نڪي ذات وٽي نڪي پات وٽي،
نڪي ڪرشن کي ڪرامات وٽي،
پنهنجي نمت صاف ٻٽائيندين،
تان گوبند کي گل لائيندين – جي تون...
٣- نڪي ڌن وٽي نڪي جوڳ وٽي،
نڪي ڀڳونت کي ڪو ڀوڳ وٽي،
جڏي گمرب هر گڻ ڳائيندين،
تان ڀڳونت جي من ڀائيندين – جي تون...
٤- سدا ٻرہ وارن ٻريو پاتو آ،
سچي سڪ وارن تہ سڃاتو آ،
ڪهي ٽهڪون نبهن نڀائيندين،
تان موهن کي نہ مدائيندين – جي تون ...

راڳ ٻهاڙي

ڏل - پنهنجو من چت ڏيئي يار، ڪٽا ڪال جي ٻڌو.

(١)

ڪال ڪري نا پرواهه ڪنهنجي، ڏاڍو بي پرواهه سو،
ٻال ٻڍڙا جي ٻال ڪچڙا جي، ڪيڏي اوچتو ساهه سو،
ڪري ڪال نه ڪو ويچار - ڪٽا ...

(٢)

مهل ڏسي نا جاءِ ڏسي نا، ڏسي نه آهي ڪير ري،
مرضيءَ موجب ماري سڀ کي، ڪري منيءَ جو ڍير ري،
اٿي ٿيري ڪال ٿهار - ڪٽا ...

(٣)

جنهن ڪاسائي اڪرا ڪاٽي، ڪارائي جنهن ڪاٽ ري،
جنهن پانڊ وڙي ڪٽي پدمڻ کي، پالي جنهن پاٽ ري،
تنهن ڪال ڪٽي ڪاپار - ڪٽا ...

(٤)

ديهه ڌري جو آيو جڳ ۾، تنهن کي ماري ڪال ٿو،
ڪال ڇڏي نا ڪنهن کي هرگز، ڪولي ڇوان احوال ٿو،
هڪ نرپش تي نرهڪار - ڪٽا ...

(٥)

ڪنبي ڪال ڪان دامن پڪڙج، پورڻ پرش اڪال جي،
ڪهي ڏيڌون تنهن ڪال نه ماري راکو گر گوپال جي،
ايها گيانن جي گفتار - ڪٽا ...

راڳ پهاڙي

ٽيڪ - ڪر ٻهار لون، ستڪار لون، آئي گهر مهمان جو.

(١)

آهي اوچو آتي گهر ۾، آهي نه اڻ جو دوش آندر ۾،
آدر ڏيو وچاري پر ۾، فرض اهو انسان جو - ڪر...

(٢)

برهمڻ ڪتري، سود وپاري، ڀيد مورک جو ڀوتاري،
آڳٽ آهي هي ڪوهتياري، آدر ڏيو اُن دان جو - ڪر...

(٣)

آتيء ڪي انسان نه ڄاڻو، پر لکش ڏيهن ڀڳوان پڇاڻو،
پارس جو اڀياس پراڻو، چوڻ ويد پراڻ جو - ڪر...

(٤)

آتيء جو ڪي آدر ڄالي، رڌيون سڌيون ڪن واسو نالي،
سر لو منهن ڪن ڀي اُسا آلي، ٻالڪ سو ڪلياڻ جو - ڪر...

(٥)

آتيء جو جت آدر ناهي، ڪين پش جو سو گهر آهي،
ڪهي ٽهڻون ٽرم پستڪ ناهي،
ڪر اهو نادان جو - ڪر...

راڳ پهاڙي

ٽل ـ وٺ گيان تون، سک ڌيان تون،
پورن ستگر ديو کان.

١ـ ڌيان ڏٺيءَ جو ڏرڻ ضروري،
ڌيان بنا تي ڪنهن نا پوري
ملي ڌيان ۾ هوت حضوري،
ڇٽي پوين لب ليوَ کان ـ وٺ گيان تون...

٢ـ نرگٽي سرگٽي ڌيان اُتيٺي،
ڌيان عجائب آهن بيٺي
جو گر ڏي سو ڪر من ڏٺي،
واقف تيندين پيوَ کان ـ وٺ گيان تون...

٣ـ پورن ڌيان ڇون سو آهي،
ڌياتا، ڌئيه روپ بن جاوي
ڇهن ڌئيه جا پاڻ ۾ پائي،
ڇنج نه سُرتي سيوَ کان ـ وٺ گيان تون...

٤ـ اَنگه ڌيان جا آهن ڪيٺي،
پره لڳن جي سانديج سيٺي
مرڻ گهڙيءَ تائين پالج ويهي،
ٽلج نه ڪڏهين نيوَ کان ـ وٺ گيان تون...

٥ـ پورن پرلتي تنهنجي جنهن ۾،
سرت، نرت رکه ورتي تنهن ۾
ڪهي ڏهڻون تي آنند اُن ۾؛
هٽج نه اِنهيءَ ايوَ کان ـ وٺ گيان تون...

راڳ ڀاڳڙي

ٽل - گر وچن جو، ھر دل جو، سمرڻ ڪر وچار سان.

(١)

نام ھريءَ جا سڀ گڻ ڪاري،
ڪھت وڏ سمجهڻ اوگڻ ٽاري
تڏھن ٿہ اپنا لڳهن ڏ آٻاري،
گرو ڏسي جو پيار سان - گر وچن جو...

(٢)

ڪڻت سڻائي ستگر جڳشن،
سمرڻ ڪر ٽون من سان تڳشن
پالبند بن ٽل پورو ٿئن،
رهج سرشت وچار سان - گر وچن جو ..

(٣)

نام سولڀتر ساڌن آھي، تڏن لڳهن ٻ ڪوئي ناھي
جو سمري سو مڪتي پائي،
ملي وجي ڪرتار سان - گر وچن جو...

(٤)

نام جڙ ٻ ڏسجي ڇونو، طاقت ٻ پر آھي مونو
ٽاري نام ڪرو ٻ ڪونو،
سمر من جي ڌار سان - گر وچن جو...

(٥)

نام ناميءَ ڪان ڌار نہ ٿي، ناميءَ جو آڪار آٿي
ڪهي ڏيئون ڳلھ سار ڪئي،
سمر دڳن جي ٽار سان - گر وچن جو...

راڳ پهاڙي

ڏل - من سوچ تون ڪڇ لوچ تون،
ويئي ويندءِ ڪوهه ڪئي.

(١)

ڪرم ڪري جو پهرين آئين،
تنهن جو ڏل تون هنڙي ڪائين،
هاڻي جو ڏل اڳتي پائين،
جُهد ڪري وٺ جيوَ جُٺي - من سوچ...

(٢)

دل جا نہ تون دليل اَڏائي،
وئرت چڏ نا وقت وڃائي،
اُدم ڪري وٺ ڪڇ نہ ڪمائي،
خالي ڪر نا متاڪئي من سوچ...

(٣)

ڪوت لوڙ جي چڏي ڪنائي،
قدر ڪٽي جو سيت بٽائي،
چوڙ وڏن جو ايهو آهي،
سستن جي وڃي هڙ نہ لٽي من سوچ...

(٤)

ڪهي ڏمڙون چڏ آرس يائي،
همت رکي ڪر نيڪ ڪمائي،
ياڳہ بہ توسان ڪري يلائي،
پوندين سورن ڪان نہ ڇٽي من سوچ...

راڳ پهاڙي

ٽل - ڏاڍي صاحب جي سرڪار،
منهنجي توبهہ ڏاري آ،

(١)

جا هئا ٻانڪڙا وير بهادر، دان ڪندڙ ڏرمالما،
ديون پي سنڪار ڪمو ئي، ڪرشن جن جي آتما،
پري نر اُنهن جي نار - منهنجي ......

(٢)

جا هو راجا نل دميتني، شاهي جنهن جو شان هو،
لکين خزانا نوڪر جنهنکي، سکن سند و سامان هو،
ٿيو ٻوجن لاءِ بيزار - منهنجي ......

(٣)

جا هو راجا هرشچندر ٻ، مها ٻلي پلوان هو،
سنت سيا ۾ جرچا جنهن جي ستوادي سلطان هو،
ڪبني نيچن واري ڪار - منهنجي ......

(٤)

جا هئي غلطي نرپ نرڳ جي، گرگٽ بڻيو تال ۾،
ڪهي ڏينهون ڪنهن زور هلي نا، هر اُڳيان هر حال ۾،
ڪڙري صاحب جي درٻار - منهنجي ......

راڳ ڀاڙي

ٽُل – من رام نام لڪ سار، ائين شاستر ٿا چون.

(١)

پار ٻتي ۽ ڪي شنڪر چيڙو، پرسان ويهي ڪاڻ تون،
وشنو سهسر جي سر جاڻج، رام نام رکه ياڻ تون،
ملي شو سان ڪيو آهار – ائين شاستر.......

(٢)

لڳو ورهائڻ ٽن ياڳن ۾، راماڻڻ ڳڻ ڪاڻ جي،
اَکر ٻچيا ٻه رام نام جا، ورتا شنڪر ٻاڻ جي،
ايها ڪتا اَٽئي نروار – ائين شاستر......

(٣)

راڄ سيا ۾ هنومان کي، هار ڏنو پرسڪار جي،
ڀڃڻ لڳو ڪن لائي لائي، موتين وارو هار جي،
چيو رام بنان بيڪار – ائين شاستر......

(٤)

رام نام تي جيون جن جو، رام سکن جو مورتي،
ڪهي ڏهڻون جي رام وسارن،
تن جي منهن ۾ ڌوڙ تي،
سڀ سنتن ڪيو اَچار – ائين شاستر......

راڳ پهاڙي

ٿل - منهنجو پلو ڇڏ و ياڳ، سري ڪرشن مون ڏاو،
واهه واهه موهن مون ڏنو.

(١)

منرا برُ ڪان ٻندرابن ڏي، ويندي ويندي وات تي،
مرليءَ وارو موهن ڏٺم، گوڪل جي گهات تي،
آلي ڪبلي ٻبو ڦاڳ - سري ڪرشن مون ڏنو...

(٢)

رات چاندني پورنماسي، جمنا هبري اوج ۾،
راس منڊل ۾ راس ڪندو مون موهن ڏٺو موج ۾،
آلي گائي پيو راڳ - سري ڪرسن مون ڏٺو...

(٣)

گائين وارو گانيون چاري، ايندو ڏٺم شام جو،
موهن مڙيءَ مرليءَ سان من، موهيو ساري گام جو،
ڪندو گوپين سان انراڳ - سري ڪرشن مون ڏٺو...

(٤)

ڪوروُ پانڊوَ لسڪر لٿي، ڪرڪيتر ميدان آ،
لنهن جي وچ ۾ گيان ڏيندو، ڏٺو مون ڀڳوان آ،
ڪهي ڏمڻو ن هڙس واڳ - سري ڪرشن مون ڏٺو...

راڳ ٻهاري

ٿل ـ منهنجو پلو ڇڏ و ياڳ، سري ڪرشن مون ڏاو،
واھ واھ موهن مون ڏاو.

(۱)

متوا بڌ ڪان بندرابن ڏي، ويندي ويندي وات تي،
مرليءَ وارو موهن ڏٺم، گوڪل جي گهاٽ تي،
آئي ڪلي پيو ڦاڳ ـ سري ڪرشن مون ڏاو...

(۲)

رات چانڊني پورنماسي، جمنا هيڙي اوڄ تي،
راس منڊل ۾ راس ڪندو مون موهن ڏٺو موڄ ۾،
آئي ڳائي پيو راڳ ـ سري ڪرشن مون ڏاو...

(۳)

ڳائين وارو ڳائون چاري، ايندو ڏٺم شام جو،
موهن منڙي مرليءَ سان من، موهيو ساري ڳام جو،
ڪندو گوپين سان انراڳ ـ سري ڪرشن مون ڏاو...

(۴)

ڪورو پانڊو لشڪر سڀئي، ڪرڪيتر ميدان آ،
تنهن جي وچ ۾ گيان ڏيندو، ڏٺو مون ڀڳوان آ،
ڪهي ڏمڻون هيڙس واڳ ـ سري ڪرشن مون ڏاو...

راڳ پهاڙي

ٽل – بندا ڪوڙو ٿي سنسار، ٻنان تنهن ۾ تون ڦسين

(١)

ڪوڙي اَڪر جي معنيٰ ايها، ڏسڻ ماتر آهه ري،
ورتمان ۾ اَچي ڏسڻ ۾، پوءِ اَڳي جو ناهه ري،
ڪيچ سري نا ڪم ڪار – بندا...

(٢)

بازيگر جي بازيءَ جيان، سپني جو سامان ري،
واريءَ ۾ جل جيئن ڏسجي، جونو تيئن جهان ري،
جيئن جادوءَ جو جنسار – بندا...

(٣)

سنت چون ٿا ڪٿن ڪٿائون، ڏنم اَکين سان پاڻ مون،
جڳه هي ڪوڙو ٿن ڪالن ۾، گروءَ جاڻايو جاڻ مون
آتي جم جو ڦهليل جار – بندا...

(٤)

رنگ دنيا جا ڏسي رسيلا، تنهن تي ڀل نا باورا،
کهي ڏمڻون جي پرمي پلبا، رلبا سي ئي آورا،
ڇڏ موهه ممت اَهنڪار – بندا...

*

منڙا منهنجا سڪ سان، سنتن ڏي تون هل،
سيوا سنتن جي ڪري، مڪتيءَ جو وٺ ڦل،
سنتن جي آگيا ۾، چاهه رکي نت چل،
ڏمڻون هڪڙو پل، ڇڏ جاءِ نا سنتن ڪي.

راڳ ٻهاڙي

ٿل - مڌهجو ڀلو ٿيڙو ڀاڳ، سري ڪرشن مون ڏٺو،
واهه واهه موهن مون ڏٺو.

(۱)

مترا پرُ ڪان سدرابن ڏي، ويندي ويندي وات لي،
مرليءَ وارو موهن ڏٺم، گوڪل جي گهاٽ لي،
آئي ڪبلي ٻيو ڦاڳ - سري ڪرشن مون ڏٺو...

(۲)

رات چانڊني پورنماسي، جمنا هنڙي اوڄ ۾،
راس منڊل ۾ راس ڪندو مون موهن ڏٺو موج ۾،
آئي ڳالي پيو راڳ - سري ڪرشن مون ڏٺو...

(۳)

گانس وارو گانمون چاري، ايندو ڏٺم شام جو،
موهن منڙيءَ مرليءَ سان من، موهيو ساري گام جو،
ڪندو گوپين سان انراڳ - سري ڪرشن مون ڏٺو...

(۴)

ڪورو پانڊو لشڪر ٻنهي، ڪرڪشتر ميدان آ،
ٻنهي جي وچ ۾ ڪپان ڏيندو، ڏٺو مون ڀڳوان آ،
ڪهي ڦٽئون هيڙس واڳ - سري ڪرشن مون ڏٺو...

راڳ پهاڙي

ڏل - بندا ڪوڙو تي سنسار، مٺان تنهن ۾ تون ڦسين.

(١)

ڪوڙي آڪر جي معنيٰ ايها، ڏسڻ ماتر آهه ري،
ورتمان ۾ اڇي ڏسڻ ۾، پوءِ اڳي جو ناهه ري،
ڪڇ سري نا ڪم ڪار - بندا...

(٢)

بازيگر جي بازيءَ جيان، سپني جو سامان ري،
واريءَ ۾ جل جيئن ڏسجي، جوڙو تيئن جهان ري،
جيئن جادوءَ جو جنسار - بندا...

(٣)

سنت چون ٿا ڪٿن ڪٿائون، ڏام آڪين سان پاڻ مون،
جڳ هي ڪوڙو ٽن ڪالن ۾، گروءَ جاڻايو جاڻ مون
آتي جم جو ڦهليل جار - بندا...

(٤)

رنگ دنيا جا ڏسي رسيلا، تنهن تي پل نا ٻانورا،
ڪهي ٽيڻون جي پومي پلبا، رلبا سي ٿي آورا،
ڇڏ موهه ممت آهنڪار - بندا...

*

مڙا منهنجا سڪ سان، سنتن ڏي تون هل،
سيوا سنتن جي ڪري، مڪتيءَ جو وٺ ڦل،
سنتن جي آڳيا ۾، چاهه رکي نت چل،
ٽيڻون هڪڙو پل، ڇڏ جانءِ نا سنتن ڪي.

راڳ پهاڙي

ٽُل - پنهنجو پورو ڏئي ڏيان،
ڪٿا ڪٿيءَ جي ٻڌو،

١- امرت ويلي ڪٿا ٻڌڻ سان،
شانت اچي ٿي جيءَ کي،
غفلت روپي ننڊ مان جاڳي،
سرت سيالي پيءَ کي،
هردي مان ٿي ڪڍي ٻچائي،
جم دوتن جي سيءَ ڪسي،
ڪري ڪروڙن جو ڪلياڻ - ڪٿا ڪٿيءَ...

٢- ڪٿا ڪٿيءَ جي آئي پويتر،
سنتن ڏنڙي ساک ٿي،
جوڙي لهڙي نا هيءَ جاڳم،
ويدن جو جڳ واڪ ٿي،
ڪمت مٽالي سمت وڌالي،
هرجند منهنجي هاڪ ٿي،
ڏني جڳ جسن جو گيان - ڪٿا ڪٿيءَ..

٣- ڪٿا ڪٿيءَ جي سڀ سٺالي،
سيجي رشن کي پيار سان،
نارد برڻوءَ کي سمجهالي،
شاستر جي وچار سان،
سياما کي شيام سٺالي،
گيان پريءَ گشار سان،
آهيا آيءَ ڪمان وکيان - ڪٿا ڪٿيءَ...

۴- رنگ برنگي ماندا، نـــاهي،
سنگت رکائي پات تي،
جهانجهه وڄائي ڌنيون لڳائي،
موج مچائي سات تي،
سنت صبوح جو ڪرن ڪتائون،
ٻـڌن ٻريمي ماڻ تي،
ڪن گوبند جو گڻ گان - ڪتا ڪتيءَ...

۵- ڪهي ڏيڏون هي مهڙو ڪتيءَ جو،
ٻاڳ ٻريل پل آيو ري،
غفلت ننڊ مان سڀ جيون کي،
جنهن تہ اُچي جاڳايو ري،
جپ ۾، تپ ۾، دان ڌرم ۾،
ورتن مانهه لڳايو ري،
وڃان ڪتيءَ متان قربان - ڪتا ڪتيءَ...

*

منڙا منهنجا جاڳ تون، سنتن سنگ ۾ گهار،
ڪال جاڳي ڪلهن تي، صاحب کي تہ سنڀار،
منڙو ٻولج سڀ سان، خوف ڌڻيءَ جو ڌار،
ٻرون ٻرين سان ٻاڙ، ڏيڏون نام جپڻ جو.

راڳ ٻهاڙي

ٽل - منهنجي رسنا حب تون رام،
لهن ۾ لهنجو آ پلو.

١- پرڀوء لوکي پٽدا ڪبڙو،
رام جهرط جي واسطي،
پاط جبج ؟ ٻين هيائج،
پار لنبرط جي واسطي،
ڪر دم دم ايهو ڪام،
لهن ۾ لهنجو آ پلو.

٢- اُٿندي وهندي رام رام حب،
گهمندي پي جب رام کي،
کائيندي پيئندي رام رام حب،
سمهندي پي حب رام کي،
جب گيڙکيء گهڙيء گهسام،
لهن ۾ لهنجو آ پلو.

٣- گهٽ گهٽ اُندر گوبند جاڻي،
اولي منڙي ڀول لون،
ڪاوڙ ساڙو رکي اُندر ۾،
عيب نه ڪنهنجو کول لون.
ڪنه منهن مان اُکر نه خام،
لهن ۾ لهنجو آ پلو.

۴- ٻچر ٻرائي ڪرڻ ڇڏي ڏي،
لڪي گهٽو ڳالهاءِ تون،
سنگر سنتن جا ٻڌهه چرتر،
گيت هريءَ جا ڳاءِ تون،
ڪر ٻريوءَ کي پرڻام،
تنهن ۾ تنهنجو آ ڀلو.

۵- ڪوڙي واڻي منهن سان ٻولي،
ڪنهنجي دل نه دکاءِ تون،
ڪوڙيون سوڙيون چغليون ماري،
ٻي جو گهر نه ڦٽاءِ تون،
ڏي پريم سندو پيغام،
تنهن ۾ تنهنجو آ ڀلو.

٦- ساڌ سنگت ۾ ويهي سڀ سان،
رام نام رس ٻيءَ تون،
کهي ڏيڏون ڏي آدر سڀ کي،
آءُ واهه چڱه جيءُ تون،
تي نيڪي تنهنجي جام،
تنهن ۾ تنهنجو آ ڀلو.

*

مڙا منهنجا چاڻ تون، تي سنتن جو سنگ سار،
موهه ڇڏي پرئوار جو، سنتن سان ڪر پيار،
ڇڏج نه سنتن کي ڪڏهن، بڪ اڄ ڪجه هموار،
کهي ڏيڏون ٻلهار، آهڙن سنتن تان وڃان.

راڳ ٻهاڙي

ٽل - منهنجي رسنا جپ تون رام،
لهن ۾ لهڻو آ ڀلو.

١- پرڀوءَ توکي پيدا ڪيو،
رام جپڻ جي واسطي،
پاڻ جيج ۽ پڻ جالج،
پار لنگهڻ جي واسطي،
ڪر دم دم ايهو ڪام،
لهن ۾ لهڻو آ ڀلو.

٢- اٿندي وهندي رام رام جپ،
گهمندي پي جپ رام ڪ
کائيندي پيئندي رام رام جپ،
سمهندي پي
جپ گهڙيءَ گهڙيءَ گهنشام،
لهن ۾

٣- گهٽ گهٽ اندر گوبند جاڻي،
ٻولي منڙ
ڪاوڙ ساڙو رکي اند
ءَ
ڪيد منهن مان أ

راڳ پهاڙي

ڏل ـ سچو سنتن جو اُپديش،
پنهنجي ڪنن سان ٻڌو.

١ـ ٺاڪر ٺاهيو آتي ڪنن کي،
شبد سڻڻ جي واسطي،
شبد گروءَ جو سڻج ڪنن سان،
گيان تيڻ جي واسطي،
تي گيان سان دور ڪليش ـ پنهنجي ڪنن...

٢ـ شبد گروءَ جو سڻي ڪنن سان،
هر هر مک سان ڳاءِ تون،
ڳائي ڳائي شبد گروءَ جو،
هردي مانهه هنڍاءِ تون،
اچي ايشور جو آديش ـ پنهنجي ڪنن...

٣ـ شروڻ جهڙو ڪنڌين ڪنن سان،
تهڙو تي ويچار ري،
ويچارڻ جي موجب تي ڪل،
اندرين جو آچار ري،
تي تنهن موجب پرويش ـ پنهنجي ڪنن...

٤ـ سڀ ساڌن ۾ شروڻ ساڌن،
ڀِريون نمبر جاڻ ري،
شروڻ پنيان ٻيا سڀ ساڌن،
ويدن جو واڪاڻ ري،
ائين آگم ڪن آديش ـ پنهنجي ڪنن...

راڳ ٻهاڙي

ٽل - موتي ڪرپا ڪئي رام،
ڪارج پورو ٿي ويو.
١- آدي ڪال کان پلهي گهر مان،
آيس مان سنسار م،
وات لڌي ٿي نا مون گهر جي،
پرميس ٻي آنڌڪار ۾،
هاڻي ستگر مليو شام - ڪارج......
٢- سرت شبد سان، نرت روپ سان،
ورلي ست وچار سان،
ميل لٿي جو ٻڌي ويڙو،
پورو گر جي پيار سان،
هاڻي پاتو مون نج ڌام - ڪارج......
٣- ڌرماڻ جو زور هلي نا،
ليکو سڄو هلاڪ آ،
پاپ پڄ جي ڀيٽ آلي نا،
هالي منهنجو واس آ،
هاڻي من ۾ آ آرام - ڪارج......
٤- ڪهي ٽهڻون هر ڪرپا ڪرڪي،
مليو ستگر ديو سان،
ديا ڪري گر پريم متايو،
مليو آلک آيمو سان،
هاڻي رهيو نا ڪوئي ڪام - ڪارج......

٥- ڪٻي ڏٺوَن لڏهن ڪارڻ هردم،
سڄي سڃاڻپ ٻرهم ڪي،
مانڻ جولسو سڀلو لڀڏء،
جڏ لسون مايا ڀرم ڪي،
اهو سڄڻ سڌو سڌيش - پڻهنجي ڪڻ...

راڳ ٻهاڙي

ٿل - گرو آيس اوڌ واري، ڏس ٻاجهه ڪري مولڪي،
مان آهيان جا ٻياري؟

(١)

هي‍ء ڏيهي اون ناهن، تو ڪبن رهي ڪايا،
اون اڄر امر آهن.

(٢)

ٻُڌ لوڪي نا ڄاڻي، اون ڄاڻن تو ٻڌ ڪي،
اُنس ويد لس واڪاڻن.

(٣)

اون اندرين ڪان نيارو، سڪ روپ اکنڊ آهين،
ٻ ٻرانڻ حو ٻيارو.

(٤)

ڪٻي ڏٺوَن لون من نا، اون ساکي چيتن آنهه،
جاڳ ٻاڳ ڪي اون لن نا.

٤- جا جا مايا جي آ رچنا،
خوف اَندر سا ڇاڻ تون،
کهي ڏِٺو هڪ پُرَ کان ٻاهر،
پار برهم پهچاڻ تون،
نت اُن جو نام اُچار،
جنهن کان جهان تو ڏکي...

راڳ پهاڙي

ٿل- منهنجي وينتي هي آهي، سڪ ڪاٿي مون ملندو،
ڏي ستگر ڏس ٿاهي...

(١)

سڻ سيوڪ ڪن ڪولي، سڪ سنتن جي سنگ ۾،
سڻ سنتن کي ڳولهي.

(٢)

ڪهڙي سنتن نيشاني؟ ڪن پلو سچي جڳ جو،
مٺي بولن نت واڻي.

(٣)

ڪيئن رهجي سنتن ۾؟ ڪن آگيا سا مڃجي،
ڏي ورتي وچن ۾.

(٤)

ڇا گهرجي سنتن کان؟ کهي ڏِٺو ن گهر ايهو،
ٿيان دور نه چرڻن کان.

٥- پريم ڪري وس لوڪ تنهي کي،
پاڻ سوتنتر جاڻ تون،
کهي ڏيئون هر پريم رکي نت،
موج هريءَ جي ماڻ تون،
ڇڏي جڳت سندو جنجال - ڪتا پريم ...

راڳ پهاڙي

ڏل - جيڪو من پنهنجو ماري، سو پاڻ تري جڳ کان،
پيو ڪل سارو تاري - جيڪو من...

(١)

جڳ جيتيو تنهن سارو، جنهن جيتيو من پنهنجو،
وني ستگر جو لاڙو - جيڪو من ......

(٢)

سڀ ساڌن تنهن سقلا، جنهن من جي منهن ماري،
وني گر کان گيان ڪلا - جيڪو من ......

(٣)

رهي رد سد وس تنهن جي، جنهن گيان وني گر کان،
من ڪيڙو وس پنهنجي - جيڪو من ......

(٤)

ڪري ڪال نه ڪجهه تنهنکي، من جيتڻ جي جڳتي،
ڏني گر پوري جنهن کي - جيڪو من ......

(٥)

کهي ڏيئون ڏن سوئي، جنهن پريم جي پاڻيءَ سان،
من صاف ڪيو ڌوئي - جيڪو من ......

راڳ ٻهاڙي

ٽل - پنهنجي من جو ڏيئي ميال،
ڪٿا پريم جي پڌو.

١- ڪٿا پريم جي مڌر سوادي،
اُمرت کان وڌ چاکڻ لون،
ٻڌي ڪنن سان گروءِ دواري،
هردي اندر آڻ لون،
لوڪي ڇهي نہ ڪڍهن ڪال - ڪٿا پريم...

٢- پريم هوي جو روپ اُئشي،
هري پريم سوروپ تي،
پريم هوي ۾ فرق نہ ڪوئي،
ٻئي اُچرج روپ تي،
اُئي مهما پريم وشال - ڪٿا پريم...

٣- پريم ڏسي ٿي سنگر راصي،
ديو، دنج، انسان ٻي،
سنت، مهنت ودوان اياڻا،
پڙهون پکي حيوان ٻي،
ملي پريم ڪري نندلعل - ڪٿا پريم...

٤- ڪٿا پريم جي ٻي اُنت آهي،
لهي سگهان نا پار مان،
چوڻ ٻنا پر ڪين رهي من،
تنهن لاءِ ڪيان اُچار مان،
ڪري پريمن جي پرتپال - ڪٿا پريم...

٥- پريم ڪري وَس لوڪ تڏهي ڪي،
پاڻ سوتنتر جاڻ تـون،
کهي ڏيڏون هر پريم رکي نت،
موج هريءَ جي ماڻ تون،
ڇڏي جڳت سندو جنجال - ڪتا پريم ...

راڳ پهاڙي

ڏل - جيڪو من پنهنجو ماري، سو پاڻ تري جڳ کان،
ٻيو ڪل سارو تـاري - جيڪو من...

(١)

جڳ جيتيو تنهن سارو، جنهن جيتيو من پنهنجو،
وٺي ستگر جو لاڙو - جيڪو من ......

(٢)

سڀ ساڌن تنهن سڦلا، جنهن من جي منهن ماري،
وٺي گر کان گيان ڪلا - جيڪو من ......

(٣)

رهي رڌ سڌ وَس تنهن جي، جنهن گيان وٺي گر کان،
من ڪيڙو وَس پنهنجي - جيڪو من ......

(٤)

ڪري ڪال نہ ڪڇ تنهنکي، من جيتڻ جي جڳتي،
ڏني گر پوري جنهن کي - جيڪو من ......

(٥)

کهي ڏيڏون ڏن سوئي، جنهن پريم جي پاڻيءَ سان،
من صاف ڪيو ڌوئي - جيڪو من ......

راڳ پهاڙي

ٽُل - اَهڙا پلي جاوا اِنسان،
ڪن جي سنتن جي سوا.

١- ستگرو، سنتن ديوي ديوتن،
ماءُ پتا ۽ وڏڙن جي،
پريم رکي ڪن سوا هردم،
دين دکي ۽ جڏڙن جي،
وڃان تن تان مان قربان - ڪن جي......

٢- ڀلاو جهڙو آهي تن جو،
جي اُنسا جڳ عام لاءِ،
مرڻ ڀي ڀلاو آهي تن جو،
جي اُنسا مرلي رام لاءِ،
آلي ڀلا تن جا پران - ڪن جي......

٣- تن ڀي ڀلاو، من ڀي ڀلاو،
ڌن ڀي ڀلاو حاڻ تنهن،
جيون جي اُپڪار ڪرڻ لاءِ،
اُرپيو پنهنجو پاڻ جنهن،
سڀ ڀلا تن سامان - ڪن جي......

٤- جن ڀي ڪنڙا، هاڻي ڪرن ٿا،
پوءِ ڪندا اُپڪار جي،
وار وار ٻلهار وڃان مان،
ڌرم سندا رکوار جي،
ڏک جڳت اُنهن کي مان - ڪن جي......

٥- اُمر اُنهن جا نالا رهندا،
اُمر رهي اِتهاس ۾،
کهي ڏيڙهون ڪوتائن اندر،
ڪوي ڪرن پرڪاش ۾،
لِس اٽل رهن نيشان - ڪن جي......

راڳ پهاڙي

ٽل- گرو وينتي سڻ منهجي، ڪيئن من منهجو مندو؟ ڏس جڳتي ڪا سهجي.

(۱)

من مارڻ جي چاهين، ڪر هئمان کي من مان، بس جڳتي ڪا ناهين.

(۲)

گرو هئمان ڪيئن ويندي؟ جڏي تنهجي من اندر، سچي هئمان بس ايندي.

(۳)

ڪيئن هئمان نج ايندي؟ سچي ستگر جي تو تي، جڏي مهر نظر ٿيندي.

(۴)

ڪڏي مهر گرو ڪندو؟ کهي ڏيڙهون ستگر جو، من داس جڏهن ٿيندو.

راڳ ٻهاڙي

ٽُڪ - هندا ڪر ٻن لئي لسا گيان،
الکن شاستر نا چون.

١- ويد شاستر پراڻ سمرتيون،
ودياتون ڍهه ٻچار ري،
منتر تنتر جنتر پڙهندي ين،
پدمه پڙهندي ٻهار ري،
پر ڄڻي نه ستسو سوان، الکن شاستر نا چون.

٢- سرود ساگر نندبون ڇهرتا،
ڪيتر ڌام پرياڳ ري،
مندر مڙهيون لهريف ڀٽي،
وڃي ڪري آکه لاڳ ري،
پر ڄڻي نه ديه آيهان، الکن شاستر نا چون.

٣- ڪرم ڌرم جڳ لسر ورت ٻڌا،
لهسا ٻوڌا ڄاپه ري،
ولدڪ نولي ڪرم ڪرڻ سان،
لهي وڃي سب پاپ ري،
پر مٽي نه لسر آگيان، الکن شاستر نا چون.

٤- متو ڪوڙالي وار رکائي،
لنگن رهي يا وپسن م،
رهي اداسي يا سنياسي،
پرپر پرڪاشي ڀيشن م،
پر مٽي نه گرب گمان، الکن شاستر نا چون.

٥ـ ستگر بن ڀي ساڌن سان،
ڪڏهن نه ڪنهن برهم گيان تي،
ڪهي ڏيئون بن برهم گيان نا،
حاصل پد نرباڻ تي،
تيءُ ستگر جو دربان، ائين شاستر ٿا چون.

راڳ پهاڙي

ٿل ـ شڪر ڪر شڪر ڏٺيءَ جي دئاري،
شڪر سان صبر ڪي رکج هردي ڌاري.

(١)

ملن توڙي پگڙا بنا لوڻ روٽي،
خوشيءَ ساڻ کائج چباڙي چباڙي ـ شڪر...

(٢)

سهج ڪشت آيل صبر ساڻ سر تي،
ڪج نه دور ان کي ڪرامت ڏيکاري ـ شڪر...

(٣)

صبر شڪر جنهن ڪي، چون سنت تنهن کي،
مڃين لوڪ اُن کي پرين پاس ويهاري ـ شڪر...

(٤)

بنا صبر شڪر جي وٽي جيءَ نه ڪنهن کي،
بي شڪر بدن کي ڏٺي پي ڌڪاري ـ شڪر...

(٥)

ڪهي ڏيئون جي تون مڃين ڳالهه منهنجي،
ٻٽيءَ سان ٻٽيو رهه، هلج هوڏ هاري ـ شڪر...

راڳ پهاڙي

ٿل ـ ڪال ڪنهن کي ڪين ڇڏي،
راڻا هجي لوڙي راني،
هٽي ٿو ڪال ڻ ڪاني.

١- جي جي هٿ آيا ٿي،
سي سي هٿ رهڻا نٿي،
دانا هجي لوڙي داني،
هٽي ٿو ڪال ڻ ڪاني.

٢- ڪال ڪڏهن ڪونه ڇني،
ڪنهن ڏينهن مؤت ماري گهٽي،
پنڊت لوڙي هجي گياني،
هٽي ٿو ڪال ڻ ڪاني.

٣- لوڙي جيءُ ڪالي ڇڄي،
ڪال ٻچي ڪنڌ ڪپي،
ڏرمي لوڙي هجي ڏياني،
هٽي ٿو ڪال ڻ ڪاني.

٤- ڪال ڪل ناس ڪري،
ڪنهن لي ڀي نه قياس ڪري،
پيري لوڙي هجي جواني،
هٽي ٿو ڪال ڻ ڪاني.

٥- کهي ٽيڻون سُمر هري،
سڱلي ڪر لون هيءَ کوڙي،
رهي نا ڪو لڙ لاني،
هٽي ٿو ڪال ڻ ڪاني.

راڳہ ڀهاڙي

ڏل ـ گوبند جو تي نانءُ منو،
جي تون سڪ سان سنڀاريندين،
تہ ٻيڙو ٻنهنجو تون تاريندين ...

١ـ ميران سندر شيام ڇيو،
زهر مان تي امرت پيو،
اهـڙو وشواس ڌاريندين،
تہ ٻيڙو ٻنهنجو تون تاريندين ...

٢ـ رام ڀهلاج رٽيو، ڪشٽ ڪرتار ڪٽيو،
پل پل رام پڪاريندين،
تہ ٻيڙو ٻنهنجو تون تاريندين ...

٣ـ نامي رام نام جپيو،
تنهن جو جس ڪين ڇپيو،
گهٽ نام نهاريندين،
تہ ٻيڙو ٻنهنجو تون تاريندين ...

٤ـ ڪبير هر نام ڳڏو،
تنهن جو ڪل ڪاج سڌو،
هردي هر نام وهاريندين،
تہ ٻيڙو ٻنهنجو تون تاريندين ...

٥ـ ڪهي ڏيئون سنسنگہ ۾،
رنگج ٻُـڌي هر رنگہ ۾،
ممتا من جـي نواريندين،
تہ ٻيڙو ٻنهنجو تون تاريندين ...

راڳ پهاڙي

ٿل ـ ڪال ڪنهن کي ڪين ڇڏي،
راجا هجي لوڙب راني،
هٽي ٿو ڪال لن ڪاني.

١ـ هي جي همت آيا ٿي،
سي سي همت رهٽا نٿي،
دانا هجي لوڙي داني،
هٽي ٿو ڪال لن ڪاني.

٢ـ ڪال ڪڏهن ڪونه ڇٽي،
ڪنهن ڏينهن مؤس مارب گهٽي،
پنڊت لوڙي هجي گياني،
هٽي ٿو ڪال لن ڪاني.

٣ـ لوڙي جڙ ڪالي جهي،
ڪال ڀڄي ڪٿ ڪبي،
ذرمي لوڙب هجي ڏياني،
هٽي ٿو ڪال لن ڪاني.

٤ـ ڪال ڪل ناس ڪري،
ڪنهن لي پسي نه قياس ڪري،
پيري لوڙب هجي جواني،
هٽي ٿو ڪال لن ڪاني.

٥ـ ڪهي ٽيڻون سُمر هري،
سڏلي ڪر لون هيء گهڙي،
رهتي نا ڪو لر لاني،
هٽي ٿو ڪال لن ڪاني.

راڳ پهاڙي

ڏل ـ گوبند جو تي نانءُ مٺو،
جي اون سڪ سان سنيارينديون،
ته بيڙو پنهنجو اون تارينديون ...

۱ـ ميران سندر شيام چيو،
زهر مان تي اَمرت پيو،
اَهڙو وشواس ڌارينديون،
ته بيڙو پنهنجو اون تارينديون ...

۲ـ رام پهلاج رٽيو، ڪشٽ ڪرتار ڪٽيو،
پل پل رام پڪارينديون،
ته بيڙو پنهنجو اون تارينديون ...

۳ـ نامي رام نام جپيو،
تنهن جو جس ڪين ڇپيو،
گهٽ گهٽ نام نهارينديون،
ته بيڙو پنهنجو اون تارينديون ...

۴ـ ڪبير هر نام ڳڏو،
تنهن جو ڪل ڪاج سڌو،
هردي هر نام وهارينديون،
ته بيڙو پنهنجو اون تارينديون ...

۵ـ ڪهي ڏيئون ستسنگ ۾،
رنگجي بُڏي هر رنگ ۾،
ممتا من جي نوارينديون،
ته بيڙو پنهنجو اون تارينديون ...

راڳ پهاڙي

ٿل ـ ڪال ڪنهن کي ڪين ڇڏي،
راجا هجي لوڙي راڻي،
هٽي تو ڪال نه ڪاڻي.

١ـ جي جي هت آيا ٿي،
سي سي هت رهٽا نٿي،
دانا هجي لوڙي داڻي،
هٽي تو ڪال نه ڪاڻي.

٢ـ ڪال ڪڏهن ڪونه ڄٽي،
ڪنهن ڏينهن مؤت ماري گهٽي،
پندت لوڙي هجي گياني،
هٽي تو ڪال نه ڪاڻي.

٣ـ لوڙي جيؤ ڪالي ڄبي،
ڪال ڇڄي ڪند ڪبي،
ذرمي لوڙي هجي ڏاني،
هٽي تو ڪال نه ڪاڻي.

٤ـ ڪال ڪل ناس ڪري،
ڪنهن لي پي نه قياس ڪري،
پيري لوڙي هجي جواني،
هٽي تو ڪال نه ڪاڻي.

٥ـ ڪهي ٽيڏون سُمر هري،
سڦلي ڪر لون هيءَ گهڙي،
رَهُـي نا ڪو تو ٽاني،
هٽي تو ڪال نه ڪاڻي.

راڳ پهاڙي

ڏل - گوبند جو تي نالو منو،
جي تون سڪ سان سنياريندين،
ته بيڙو پنهنجو تون تاريندين ...
١- ميران سدر شيام چيو،
زهر مان تي امرت پيو،
آهڙو وشواس ڌاريندين،
ته بيڙو پنهنجو تون تاريندين ...
٢- رام پهلاج رٽيو، ڪشت ڪرتار ڪٽيو،
پل پل رام پڪاريندين،
ته بيڙو پنهنجو تون تاريندين ...
٣- نامي رام نام جپيو،
تنهن جو جس ڪين ڇپيو،
گهٽ گهٽ نام نهاريندين،
ته بيڙو پنهنجو تون تاريندين ...
٤- ڪبير هر نام ڳڏو،
تنهن جو ڪل ڪاج سڌو،
هردي هر نام وهاريندين،
ته بيڙو پنهنجو تون تاريندين ...
٥- ڪهي ڏيئون سنسنگ ۾،
رنگجُ ٻـڌي هر رنگ ۾،
ممتا من جـي نواريندين،
ته بيڙو پنهنجو تون تاريندين ...

راڳ ڀهاڙي

ٽُل ـ منهنجو عرض ڳرو لوڪي،
ڪيئن شانت اچي من ۾،
ڏي ستگرو ڏس مونکي...

(١)

ٻڌ چيلا جت ڏيئي، لڏي شانت اچي من ۾،
جڏي ڪامنا ڪڍين ڪل ني.

(٢)

ٻڌ ٻوش ٻو منهندو، ڪيئن مڪتي ني منهنجي؟
ڳر ورتم در لنهندو.

(٣)

سڀ سڪنا شش منهنجي، پنهندو پاڻ پڇاڻيج تون،
تي مڪتي پڪ لنهنجي.

(٤)

ڪيئن پاڻ جاڻان پنهندو؟ وت گيان سچي ڳر ڪان،
تي پاڻ پسڻ سهنجو.

(٥)

ڪيئن ڳرو سچو ملندو؟ ڪهي ڏمڏون جڳياسوءِ ٿو،
جڏي ڀاڳ اچي ڪلندو.

(٦)

ڪيئن ڳر جو لي درشن؟ ڪهي ڏمڏون جڳياسوءِ لي،
جڏي پريو لي برسن.

راڳ پهاڙي

ٿل - ڪم ڪاج تون مهراج تون،
ميا ڪري مسڪين جا.

۱- شرڻ اوهانجي آيا آهيون،
هر هر تو در سيس نوايون،
هٿڙا جوڙي تا ٻاڏايون،
عرض اگهاء اڌين جا......

۲- سڀ ڪڇ ڪرڻ ڪرائڻ هارو،
تون ئي سمرٿ تاڪر يارو،
دين ديالو ديا ڀنڊارو،
درد دفع ڪر ديِن جا......

۳- اڳي ٻه ڪاج سنواريا تو،
هاڻي ٻه ڪاج سدوارج تون،
پوء ٻه ڪاج سدوارينديِن تون،
ستگر پنهنجي سيوڪن جا......

۴- ڪارج تنهنجا اسان ٻه تنهنجا،
ڪاج سدوارج جاڻي پنهنجا،
ديا تنهنجيء سان ٿيندا سهنجا،
وچن اِهي تي ويدن جا......

۵- ڪهي ڏيڻون تر طاقت ناهي،
فقط آسرو تنهنجو آهي،
بار رکيوسين توتي لاهي،
ڪم پورا ڪر پريمين جا......

راڳ پهاڙي

ڏل ـ منهنجو عرض گرو توکي،
ڪيئن شانت اَچي من ۾،
ڏي ستگرو ڏس مونکي...

(۱)
ٻڌ چيلا جت ڏيئي، تڏهن شانت اَچي من ۾،
جڏهن ڪاما ڪڍين ڪل ئي.

(۲)
ٻڌ ٻوش ٻو منهنجو، ڪيئن مڪتي ٿي منهنجي؟
گر ورلم در لنهنجو.

(۳)
سڻ سکا شس منهنجي، پڙهندو پاڻ پڇاڻيج نون،
تي مڪتي پڪ لنهندي.

(۴)
ڪيئن پاڻ ڄاڻان پڙهندو؟ وڃ گيان سچي گر ڪان،
تي پاڻ پسڻ سهنجو.

(۵)
ڪيئن گرو سچو ملندو؟ ڪهي ڏمڻون جگباسوء جو،
جڏهن ڀاڳ اَچي ڪلندو.

(۶)
ڪيئن گر جو ٿي درشن؟ ڪهي ڏمڻون جگباسوء ٿي،
جڏهن پريو ٿي ٻرسن.

راڳ پهاڙي

ٿل - ڪم ڪاج تون مهراج تون،
ميا ڪري مسڪينن جا.

١- شرڻ اوهانجي آيا آهيون،
هر هر تو در سيس نوايون،
هٿڙا جوڙي ٿا ٻاڌايون،
عرض اگهاء آڌين جا......

٢- سڀ ڪجهه ڪرڻ ڪرائڻ هارو،
تون ئي سمرٿ ناڪر يارو،
دين ديالو ديا پيدارو،
درد دفع ڪر ديهن جا......

٣- اڳي ٻه ڪاج سنواريا تو،
هاڻي ٻه ڪاج سنوارج تون،
پوء ٻه ڪاج سنواريندين تون،
ستگر پنهجي سيوڪن جا......

٤- ڪارج تنهنجا آسان ٻه تنهنجا،
ڪاج سنوارج جاڻي پنهنجا،
ديا تنهنجيء سان ٿيندا سهنجا،
وچن اِهي ٿي ويدن جا......

٥- ڪهي ڏيڻون ٿر طاقت ناهي،
فقط آسرو تنهنجو آهي،
ٻار رکيوسين توتي لاهي،
ڪم پورا ڪر پريمين جا......

راڳ پهاڙي

ٽل ـ منهنجو عرض گرو لوکي،
ڪيئن شانت اَچي من ۾،
ڏي ستگر ڏس مونکي...

(۱)

بد چلا حت ڏيئي، تڏهن شانت اَچي من ۾،
جڏهن ڪامنا ڪيرين کل ٿي.

(۲)

ته روشن بو منهنجو، ڪيئن مڪتي ٿي منهنجي؟
گرو ورلم در لپهنجو.

(۳)

سڀ سکيا شش منهنجي، بپهنجو پاڻ پڇاڻج اون،
ٿي مڪتي پڪ لپهنجي.

(۴)

ڪيئن پاڻ ڇاڻان پيهنجو؟ ود گيان سچي گر ڪان،
ٿي پاڻ پسڻ سهنجو.

(۵)

ڪيئن گرو سچو ملندو؟ ڪهي ڏمڻون جگياسوء ٿيو،
جڏهن پاڳ اَچي کلندو.

(٦)

ڪيئن گر هولي درشن؟ ڪهي ڏمڻون جگياسوء لي،
جڏهن پريو لي پرسن.

راڳ ڀيرويں

ٿل ـ ڪم ڪاج تون مهراج تون،
ميا ڪري مسڪين جا.

۱ـ شرڻ اوهانجي آيا آهيون،
هر هر تو در سيس نوايون،
هٿڙا جوڙي ٿا ٻاڏايون،
عرض اگهاءِ اڌين جا......

۲ـ سڀ ڪجهه ڪرڻ ڪرائڻ هارُ،
تون ئي سمرٿ ناڪر يارُ،
دين ديالو ديا ڀنڊارُ،
درد دفع ڪر ديِن جا......

۳ـ اڳي به ڪاج سنواريا تو،
هاڻي به ڪاج سنوارج تون،
پوءِ به ڪاج سنواريندين تون،
ستگر پنهنجي سيوڪن جا......

۴ـ ڪارج تنهنجا اسان به تنهنجا،
ڪاج سنوارج جاڻي پنهنجا،
ديا تنهنجيءَ سان ٿيندا سهنجا،
وچن اهي تي ويدن جا......

۵ـ ڪجهه ٻنهون ٻر طاقت ناهي،
فقط آسرو تنهنجو آهي،
ٻار رکيوسين تو تي لاهي،
ڪم پورا ڪر پريمين جا......

راڳ ڀهاڙي

ٽُڪ - منهنجو عرض گرو لوڪي،
ڪيئن شانت اچي من ۾،
ڏي ستگو ڏس مونکي...

(١)

سڏ جيلا جس ڏيئي، لڌي شانت اچي من ۾،
جڏهن ڪاما ڪڍين ڪل ني.

(٢)

ٻڌ ٻوڌين لو منهنجو، ڪيئن مڪتي ٿي منهنجي؟
گرو ورلو دو لهنجو.

(٣)

سڻ سکا شش منهنجي، پهنجو پاڻ پڇاڻج اون،
تي مڪتي پڪ لهنجي.

(٤)

ڪيئن پاڻ ڇاڻان پهنجو؟ وڌ گيان سچي گر کان،
تي پاڻ پسڻ سهنجو.

(٥)

ڪيئن گرو سچو ملندو؟ ڪهي ڏهڻون جگياسو جو،
جڏهن ڀاڳ اچي کلندو.

(٦)

ڪيئن گر جو ٿي درشن؟ ڪهي ڏهڻون جگياسو ٿي،
جڏهن ٻرهو اي ٻرسن.

راڳ ڀهاڙي

ٽل - ڪم ڪاج تون مهراج تون،
ميا ڪري مسڪينن جا.

١- شرڻ اُوهانجي آيا آهيون،
هر هر تو در سيس نوايون،
هٿڙا جوڙي ٿا ٻاڏايون،
عرض اُگهاء اَدين جا......

٢- سڀ ڪڇ ڪرڻ ڪرائڻ هارو،
تون ئي سمرٿ ناڪر يارو،
دين ديالو ديا ڀنڊارو،
درد دفع ڪر ديهن جا......

٣- اَڳي به ڪاج سنواريا تو،
هاڻي به ڪاج سنوارج تون،
پوء به ڪاج سنواريندين تون،
ستگر پنهنجي سيوڪن جا......

٤- ڪارج تنهنجا اَسان به تنهنجا،
ڪاج سنوارج جاڻي پنهنجا،
ديا تنهنجيءَ سان ٿيندا سهنجا،
وچن اِهي ٿي ويدن جا......

٥- ڪهي ڏينهون تر طاقت ناهي،
فقط آسرو تنهنجو آهي،
بار رکيوسين توتي لاهي،
ڪم پورا ڪر پريمين جا......

راڳ ٻهاڙي

ٿل - منهنجو موهن مرليءَ وارو آ،
جنهن کي گوڪل جو گلزارو آ،
اُج هلي اُنهيءَ جي ماڻهون تا،
جنهن کي ڀڳتن جو رکوارو آ...

١- جنهن جي صورت سج کان سهڻي لڳي،
جنهن جي مورت چنڊ کان مٺڙي لڳي،
جنهن جي ٻولي کنڊ کان مٺڙي لڳي،
جنهن کي من کي موهڻ وارو آ...

٢- جنهنجو ڪرشڻ ڪنعيو نام اُلي،
جنهنجو گوڪل سندر گام اُلي،
جنهنجو دشٽ سنگهارڻ ڪام اُلي،
جنهن کي گوپين جو غمتارو آ...

٣- جنهن جي ڀشومتي ديوڪي ماءُ اُلي،
وسديو پتا نندراءُ اُلي،
جنهن جو روهڻي نندن ڀاءُ اُلي،
جنهن کي يادو ڪل جو سهارو آ...

٤- جنهن کي بنسي بن ٻجائي ٿو،
۽ سندر راس رچائي ٿو،
۽ مٺڙي مؤج مچائي ٿو،
جنهن کي سکين جو سينگارو آ...

٥- جنهن جي ٻاون گيتا واڻي آئي،
جنهن جي راڌا سندر راڻي آئي،
ڪهي ڏيڏون سارنگ پاڻي آئي،
جيڪو پيو چل تارڻ هارو آ...

راڳ پهاڙي

ڦل- منهنجي سنگر سڻ وينتي، ڪيئن رام ملي مونسان؟
ڏس گرو اها ورتي.

(١)

ٻڌ جيءَ ڏيئي جڳتي، سري رام ملي توسان،
ڪر پساؤ پري ڀڳتي.

(٢)

ڪيئن پايان هر ڀڳتي؟ ڏي سنگر ڏس ڪوئي،
ڪيان اها مان ڪرئي.

(٣)

ملي ڀڳتي نج تنهن کي، شري رگهندن ريجهي،
ڏي ديا ڪري جنهن کي.

(٤)

ڪيئن ريجهي رگهندن، ڪهي ڏيڏون مان منهنجو،
ڪر ايشور کي آرپن.

راڳ پهاڙي

ٽل - منهنجو موهن مرليءَ وارو آ،
جڳ کو گوڪل جو ٽلرارو آ،
اَج چلي اُنهيءَ جي ملهايون ٿا،
جڳ کو ڀڳتن جو رکوارو آ...

١- جنهن جي صورت سج کان سهٽي ٿي،
جنهن جي مورت چند کان مٺي ٿي،
جنهن جي بولي کند کان مٺڙي ٿي،
جڳ کو من کي موهڻ وارو آ...

٢- منهنجو ڪرشڻ ڪنعو نام اَلي،
جنهنجو گوڪل سندر گام اَلي،
جنهنجو دشت سنگهارڻ ڪام اَلي،
جڳ کو گوپن جو عمتارو آ...

٣- جنهن جي يشومت ديوڪي ماءُ اَلي،
وسديو پتا نندراءُ اَلي،
جنهن جو روهڻي نندن ڀاءُ اَلي،
جڳ کو ٻادڙ ڪل جو سهارو آ...

٤- جڳ کو بنسي بن بجائي ٿو،
۽ سندر راس رچائي ٿو،
۽ مٺڙي موج مچائي ٿو،
جڳ کو سکين جو سنگارو آ...

٥- جنهن جي پاون گيتا واڻي آئي،
جنهن جي رادا سندر راڻي آئي،
ڪهي ڏيڏون سارنگ پاڻي آئي،
جيڪو پيو جل تارڻ هارو آ...

راڳ پهاڙي

ٽل- منهنجي ستگر سڻ وينتي، ڪيئن رام ملي مونسان؟
ڏس گرو اها ورتي.

(١)

پڌ جيءُ ڏيئي جگتي، سري رام ملي توسان،
ڪر پياءَ پري ڀگتي.

(٢)

ڪيئن پايان هر ڀگتي؟ ڏي ستگر ڏس ڪوئي،
ڪيان اها مان ڪرتي.

(٣)

ملي ڀگتي نج تنهن کي، شري رگهندن ريجهي،
ڏي ديا ڪري جنهن کي.

(٤)

ڪيئن ريجهي رگهندن، ڪهي ڏيڏون مان منهنجو،
ڪر ايشور کي آرپن.

راڳ ٻهاڙي

ٽل - پيارو مهنجو پريم لڳو، مرلي وارو موهن سان،
ڪلا ڌاري ڪرشن سان ...

١- ڪيتا جو ري ڪان سنو،
پڙهي ساڳ مون آ ڏٺو،
لڳي ڳلي ورلي وڃڻ سان،
ڪلا ڌاري ڪرشن سان ...

٢- موهن جو مون درس ڏٺو،
لڳو مهنجي من کي مٺو،
ملي ويا نيڻ نيڻن سان،
ڪلا ڌاري ڪرشن سان ...

٣- رانئول راس منڊل وڄي،
ڳولهون ناچي ڳوڪو آڄي
ڳالهين سو راڳ ٻڌڻ سان،
ڪلا ڌاري ڪرشن سان ...

٤- سڌراڻين مسرج مچي،
راڌا ڪرشن ساڻ لڄي،
ڪري ڀم ڀم ڀمرڻ سان،
ڪلا ڌاري ڪرشن سان ...

٥- ڪڏهن ڏهڻون آس آلم،
من ۾ اڀيا پياس آلم،
وهان شل ساڻ ساڄن سان،
ڪلا ڌاري ڪرشن سان ...

راڳ پهاڙي

ٿل ــ نہ تو ساڻ آندو، نڪي ساڻ نيندين،
آئين پــي اَڪيلو، اَڪيلو ئي ويندين.

(١)

منيون بند هيڙيون، جمڻ مهل تنهنجون،
ڪري خالي هٿڙا، روانو تـون تيندين ــ
نہ تو ساڻ آندو، نڪي ساڻ نيندين ...

(٢)

ڌرم، دان، سيوا، ڪيہ ڪين ڪجھ ٻي،
ڪهڙو جمن اَڳيان، جواب تون تہ ڏيندين ــ
نہ تو ساڻ آندو، نڪي ساڻ نيندين ...

(٣)

ڪندين ڪرم جهڙو، ملي ڦل بہ تهڙو،
ليکو پاپ پنج جو، اُتـي تون ڀريندين ــ
نہ تو ساڻ آندو، نڪي ساڻ نيندين ...

(٤)

اَجان پــي مهل ٿي، ڀڄن جي ڪرڻ جي،
ڪهي ڏينهڙون ڀڄن ڪر، وري هٿ نہ ايندين ــ
نہ تو ساڻ آندو، نڪي ساڻ نيندين ...

راڳ بهاڳي

ٿل - جڳ سارو جاڳج جهڳڙو،
هن جهڳڙي ۾ تي رڳڙو،

۱- آئي جمع ايش ۾ جهڳڙو،
ڪري ڳر بن ڪبر نسرو،
هيءَ آهي اصل ڪان لڳڙو - جڳ......

۲- تن ڳڻن ۾ جهڳڙو ڀاري،
سڌ بندڻن ڪي هيءَ ساري،
وڃي دن دن ٿيندو اُڳڙو - جڳ......

۳- آئي جهڳڙو پنجن لٽن ۾،
ڪل مذهب ڌرم لٽن ۾
سڌو آهي تانن ڪنهن نا ٻڳڙو - جڳ......

۴- آئي جهڳڙو سڀ ديشن ۾،
سڀ پنٿن ۽ پيشن ۾،
سڀ خوش تي مارن ڪڳڙو - جڳ......

۵- هي جهڳڙو ذمئون آنادي،
ڪوئي چيندو سنت سيادي،
جنهن بدو ڳيان جو سڳڙو - جڳ......

راڳ پهاڙي

ٿل ـ تنهنجو صاحب تو وٽ آهي،
ٻاهر ڇوٿو ڳولهين ري.

١ـ نابيءَ اندر ٿي ڪستوري،
ٻن ٻن ۾ ڇو ٿولين ري،
ٻالڪ تنهنجي اُتي ٻگل ۾،
سڏڪن ۾ ڇو ڇولين ري ـ ٻاهر ڇوٿو...

٢ـ ٻاڻي تنهنجي ٻيرن هينان،
رڄ ۾ روح ڇو رولين ري،
وار وٽي نا تو ۾، تنهن ۾،
ڏونگر ۾ ڇو ڏولين ري ـ ٻاهر ڇوٿو...

٣ـ جانب جي ٿي جاءِ جيءَ ۾،
ٽڪرن ۾ ڇو ٽولين ري،
ٻير ٻري نا ٻريتم توڪان،
ڪرڙا ڇا لاءِ ڪولين ري ـ ٻاهر ڇوٿو...

٤ـ ڪهي ڏِٺون ٿي مکڙا مهيءَ ۾،
ناحق نير ولوڙين ري،
سنگر مان ست ٻونداءِ ساري،
مورکہ سان ڇو ٻولين ري ـ ٻاهر ڇوٿو...

راڳ پهاڙي

ٿل - ري من پياري شوڌا ڏاري،
ستگر جي هل لون دوباري.

ا- سنگر جو امه درشن لبندء،
بجهد لوڪي آنند ايندء،
پاط برمشور آدي ايشور،
آپو آ گر روپ سنواري - ستگر جي هل ...

٢- سنگر جنهن لي راضي ٿئي تو،
لنهن کي پهنچو يىد ڏئي تو،
جرن لڳائي شد سٽائي،
ڪيئي وينو پاپي ااري - ستگر جي هل ...

٣- سرگٺ مورت ستگر آهي،
نرگڻ مورت برهم حوالي،
ٻئي هڪ جاڻج فرق نه آڻج،
جو صاحب سوگر آڪاري - ستگر جي هل ...

٤- ڪهي ٽيڻون گر اڳيان ره لون،
شيوا ڪندي شاسن سه لون،
جي لون سهندين سڀ ڪجهه لهندين،
ماڻڪ مولي لعل اپاري - ستگر جي هل ...

راڳ پهاڙي

ٽل - هل بندرابن ڏي، سانوڻ بہ آيو آ،
ملي سنتن ياڻ ۾، جهولو بہ جهولايو آ...

(۱)

جهولو چندن ڪاٺ جو، سهڻو آهي نات جو،
ڪاريگر وشو ڪرما، ياڻ تہ بڻايو آ...

(۲)

راڌا گوري ڪرشڻ ڪارو، ڀڳتن کي لڳي پيارو،
جهولي اندر جوڙي کي، لاڏ سان لڏايو آ...

(۳)

جنم اشٽمي چاڻ آئي، مائن مردن مؤج لائي،
هري ونش، وشنو پراڻ، پاٺ تہ رڪايو آ...

(۴)

جهولي کي جهولائن جي، ياڳن وارا آهن سي،
ڏڌ ٻت ڏن ڏيئي، پيدار پرايو آ...

(۴)

ماڻ آيا سنت آيا، ڪهي ڏهڻون مهنت آيا،
يون بہ گلن جو ميهڙو وسايو آ...

راڳ پهاڙي

ٽِڪ ـ بالڪ بلوان ٿيءُ، پتر پهلوان ٿيءُ،
لولي هيءَ لعل ڏيانءِ، لولي هيءَ لعل ڏيانءِ.

(١)

ڪامل ڪلاوان ٿيءُ، دانا ديالوان ٿيءُ،
وير ودوان ٿيءُ، گياني گڻوان ٿيءُ،
ڌرمي ڌنوان ٿيءُ، مرمي مهروان ٿيءُ،
لولي هيءَ لعل ڏيانءِ......

(٢)

جوشيلو جوان ٿيءُ، سورهيه شڪتيوان ٿيءُ،
عاقل انسان ٿيءُ، سالم سنتان ٿيءُ،
پريمي پرڌان ٿيءُ، ڪل جو نيشان ٿيءُ،
لولي هيءَ لعل ڏيانءِ......

(٣)

پيسم برهمچاري ٿيءُ، ارجن ڌنش ڌاري ٿيءُ،
رام آگياڪاري ٿيءُ، ڀيم ڪاري ٿيءُ،
وڪرم اپڪاري ٿيءُ، ڪرڻ ڌيان اداري ٿيءُ،
لولي هيءَ لعل ڏيانءِ......

(٤)

دشمن لاءِ ڪال ٿيءُ، ڌرم رکپال ٿيءُ،
ڪال ڪان اڪال ٿيءُ، گيان ۾ گلال ٿيءُ،
ڪهي ٽيڪمڻون لعل ٿيءُ، نام ۾ نهال ٿيءُ،
لولي هيءَ لعل ڏيانءِ......

راڳ ڀهاڙي

ڏل - جڳت مسافرخانو آ،
تنهن ۾ جيءُ مسافر آهي ري...

١- هڪڙا اچن ٿا ٻيڙ رکن ٿا،
هڪڙا وڃڻ لاءِ ٻيڙ ٻڌن ٿا،
هڪڙا ڀلي ٿيا روانا،
رهڻو ڪنهن کي ناهي ري...

٢- رهي راتڙي وڃن سويرو،
چون سگهين کي پٽيو ڏيرو،
هنڙي ڪنهن جو تر نا ديرو،
هرڪو سمر سپاهي ري...

٣- رهي گهڙي ڪو يا دن سارو،
اڳي پوءِ ٿئي سڀڪو نيارو،
گهڙيءَ پلڪ جو ميلو سارو،
ڏلو سياڻن ناهي ري...

٤- ڪهي ڏيئون ڪر ديا ڌرم پچ،
توسان اوڏانهن ساڻ هلي،
جي تون ممتا ڪندين ڪنهين ۾،
پوندين جم جي ڦاهي ري...

راڳ ٻهاڙي

ٿل ـ ٻالڪ ٻلوان لئيءِ، ٻتر ٻهلوان لئيءِ،
لولي هيءِ لعل ڏيانءِ، لولي هيءِ لعل ڏيانءِ.

(١)

ڪامل ڪلاوان لئيءِ، دانا ڌياوان لئيءِ،
وبرڻ ودوان لئيءِ، گياني گڻوان لئيءِ،
ڌرمي ڌنوان لئيءِ، مرمي مهروان لئيءِ،
لولي هيءِ لعل ڏيانءِ.....

(٢)

جوشيلو جوان لئيءِ، سورهيه شڪتوان لئيءِ،
عاقل انسان لئيءِ، سهالو سنتان لئيءِ،
پريمي پرڌان لئيءِ، ڪل جو نشان لئيءِ،
لولي هيءِ لعل ڏيانءِ......

(٣)

ڀيشم برهمچاري لئيءِ، ارجن ڌنش ڌاري لئيءِ،
رام آگياڪاري لئيءِ، ڀيم ڪاري لئيءِ،
وڪرم اپڪاري لئيءِ، ڪرڻ جهان اداري لئيءِ،
لولي هيءِ لعل ڏيانءِ......

(٤)

دشٽن لاءِ ڪال لئيءِ، ڌرم رکپال لئيءِ،
ڪال ڪان اڪال لئيءِ، گيان ڀر گلال لئيءِ،
ڪهي ڏيڍون لعل لئيءِ، نام ڀر نهال لئيءِ،
لولي هيءِ لعل ڏيانءِ......

راڳ پهاڙي

ڏل ـ رام سان ملاءِ، موکي شيام سان ملاءِ،
ايها اَرداس گرو، اِيها اَرداس.

(١)

سانول سان سڪ آهي، درشن لءِ دل چاهي،
جيڪو ڏيندو ڏس ٿاهي، تنهن تان گهوريان سيس للهي،
ويندس مان اوڏانهن ڪاهي، جتي منهنجو شيام آهي،
پسڻ جي پياس، گرو پسڻ جي پياس.

(٢)

موتي نڪي لعل گهران، مڏيون نڪي مال گهران،
راڳ نڪي تال گهران، رس نه رسال گهران،
سرڳ نه پاتال گهران، نڪي گهڻا سوال گهران،
درشن جي خواهش، گرو درشن جي خواهش.

(٣)

موهن منتار آهي، هر گوبند غمٽار آهي،
سانورو سردار آهي، هردي جو هار آهي،
ڪرشڻ ڪرتار آهي، پراڻن آڌار آهي،
تنهن جي آيلاش گرو، تنهن جي آيلاش.

(٤)

ڪهي ڏينهون ڳولهيندس، ٽڪر ٻـ ٽوليندس،
ٿارق تي ٿوليندس، ڏونگر ڀي ڏوليندس،
جهوُلي منجهه جهوُليندس، ٻول منا ٻوليندس،
اَندر ۾ آش گرو، اَندر ۾ آش.

راڳ ٻهاڙي

ٿل ـ ٻڌو ٿر آڇن لـا، ٻڌن ٻوٻر وارا،
سيارين تي جن کي، سدا هجن سنڀارا.

(١)

ٻـڌم ڳالهه جڏهن، ٻوٽن جي آچڻ جي،
لڏهن کـان اندر ٻر، خوشيءَ جا خومارا.

(٢)

ٻوٽن جي اچڻ جي، ڏني مصر جڏهن آ،
گوورٻان مولي لڏهن ٿان، هيرن جا هسارا.

(٣)

چڙهي جڏهن گاڏيءَ تي، آچن ٻوٽن مون ڏانهن،
چمبان لڏهن گاڏيءَ جا، قبتا قرظ وارا،

(۴)

هلنا هوت آئي، شهر کان نـہ سنيري،
ڪهي ڏمڙون آيا، ٻـرائـن کـان ٻيارا.

•

منڙا منهنجا جاڳـہ تون، آکڙيون ٻهنجون کول،
دح جي ٻاٽيءَ ٻنبان، دوح نہ ٻهنجو رول،
آ... چڏي آنگن هو، ٻر ٻهنجي کي ڳول،
... لن ٻر لول، نہ ٻسڻ لـئي ٻوٽن جو.

راڳ پهاڙي

ٽُل ـ رام سان ملاءِ، مونکي شيام سان ملاءِ،
اِيها آرداس گرو، اِيها آرداس.

(۱)

سانول سان سڪ آهي، درشن لئہ دل چاهي،
جيڪو ڏيندو ڏس تاهي، تنهن تان گهوريان سيس لاهي،
ويندس مان اوڏانهن ڪاهي، جتي منهنجو شيام آهي،
پسڻ جي پياس، گرو پسڻ جي پياس.

(۲)

موتي نڪي لعل گهران، مڏيون نڪي مال گهران،
راڄ نڪي تال گهران، رس نہ رسال گهران،
سرڳ نہ پاتال گهران، نڪي گهڻا سوال گهران،
درشن جي خواهش، گرو درشن جي خواهش.

(۳)

موهن متنار آهي، هر گوبند غمٽار آهي،
سانورو سردار آهي، هردي جو هار آهي،
ڪرشڻ ڪرتار آهي، پراڻن آڌار آهي،
تنهن جي آيلاش گرو، تنهن جي آيلاش.

(۴)

ڪهي ڏينهن ڳولهيندس، ٽڪر ٻہ ٽوليندس،
فارق ٽي ڦوليندس، ڏونگر ٻيي ڏوليندس،
جهوُلي مڇهہ جهوُليندس، ٻول متا ٻوليندس،
اَندر ۾ آش گرو، اَندر ۾ آش.

راڳ پهاڙي

ٿل - ھي لون پنھنجو پاڻ ڀلائيندين،
تان رچ ۾ پاڻ رلائيندين،
ھي لون ھرسي پاڻ ھلائيندين،
تان سوريءَ پاڻ چڙھائيندين.

١- ھڏي سر مرليءَ ۽ نادن جو،
واءِ پلجي ان مرگ نانگن جو،
ھي لون راڳ ھڏي لڙ لائيندين،
تان ڦند ۾ پاڻ ڦسائيندين.

٢- ڏسي پلي ھاٿي ھي ڪوڙي،
ولي ھاٿيءَ ھي مس نپي موڙھي،
ھي لون ڪامي ڪام وڌائيندين،
تان ڪڏ ۾ پاڻ ڪرائيندين.

٣- ڏسي سندر حولي ڏيئن ھي،
ولي شرلي پلجي پنگن،
ھي لون روپ ڏسي ھرسائيندين،
تان جيڄري پاڻ ھلائيندين

٤- ڏسي چوگ، آئي، ٿل، پکڙن کي،
رھيو گيان نه ڪڳھه، ھڻ، سدون ک
ھي لون لوب ڏسي للچائيندين،
تان موگيا پاڻ مارائيند

٥- ڏسي سرهي ڦولن جي سڳنڌي،
وئي ڀورن جي مت تي ته آنڌي،
جي تون وشئي وشيه وڌائيندين،
تان ڦابو ڀاڻ ڪرائيندين.
٦- چڙ آسڪتي، جڳ ڀوڳن جي،
ڪر سمرن، سنگت جوڳن جي،
کهي ڏيئون موهه مٽائيندين،
تان آتم پد کي پائيندين.

راڳ پهاڙي

ٽل - ڪرمن جي آنوساري،
رچيو هر جڳت سموري.
١- جا جا ڀنتا ڏسو جڳت ۾،
ڪرمن جي ٻلهاري.
٢- مانش تن ۾ ڪرم ڪرڻ جو،
جيوُ آهي اڌڪاري.
٣- ڪرم ڪيل تي سڦل جيوَ جو،
مانش ديهه منجهاري.
٤- ڪرم جڳت ۾ ڪرڻ ضروري،
سوچي ڪر سنساري.
٥- کهي ڏيئون ڪر ڪرم اُهوئي،
ڪاٽي جو جم جاري.

راڳ پهاڙي

ٽل - گر ديال تون ڪنال تون،
منهنجو ڪر کو پاڻ پلو.

۱- ستگر شاهن شاهہ تون،
بيبيڪ بسرواهہ تون،
هيڻن جو همراهہ تون،
لوڪ ٻنهي ۾ آهين جهلو - گر ديال تون...

۲- ستگر اگم اٿاهہ تون،
بي واهن جو واهہ تون،
ديا سندو درياهہ تون،
سائو منهنجو ڪر تہ سلو - گر ديال تون...

۳- وچن ۾ وسياهہ ڏي،
چرن ڪمل ۾ چاهہ ڏي،
نام جپڻ جو راهہ ڏي،
جنم مرڻ جو ميٽ ملو - گر ديال تون...

۴- سنتن جو ستسنگ ڏي،
من جيتڻ جو ڍنگ ڏي،
ڪهي ڏيئون هر رنگ ڏي،
من موڙڪ کي هڻ تہ ڪلو - گر ديال تون...

راڳ پهاڙي

ٽل ـ تون جيوَ مسافر آهين، هي جڳت مسافرخانو،
تڙ هت رهڻو ناهين.

١ـ تئي تن نا تنهنجو ساٿي،
جنهن پالي ڪيڙو هاٿي،
سو قائم رهڻو نا ٿي،
ڇو تنهن سان نينهن لڳائين - تون جيوَ...

٢ـ تئي ڌن نا تنهنجو سنگي،
جو گهرين گروءِ کان منگي،
ڏئي انت ڪال ۾ تنگي،
ڇو تنهن لاءِ پاپ ڪمائين ـ تون جيوَ...

٣ـ گهر مات پتا پت ناري،
تي جولي تن جي ياري،
گل پائي ممتا جاري،
ڇو پنهنجو پاڻ ڦاسائين ـ تون جيوَ...

٤ـ ڪهي ڏهڻون جڳت پسارو،
تي سپني وانگر سارو،
ڇڏي جولي جڳ جو لاڙو،
ڇو نہ ستگر سان لنوَ لائين ـ تون جيوَ...

راڳ ڀاڙي

ٽل – سنسار هسي مهاجار لسي،
لنبڻ ڪان من لون وڃي ٻري.

١– سنسار سڄو هي رنگ رنگيلو،
اڄي ڏسڻ ۾ خوب چملو،
مگر اُلي هي اندر ڪنلو،
جو جيئي سو مشڪ مري.

٢– سورن جو سنسار آلي،
ڪيو ڪهر ۾ آزار آلسي،
ڪنهنجي من نه قرار آلي،
هرڪو روڪي لمڻ ٻري.

٣– جي هسن قند ۾ ٿاٿا لي،
درد ٻري لن ٿاٿا لي،
سنتن ٿا هن سالا لي،
ٻڙو لسن جو ٻار لڳي.

٤– سک جالي جنجال ڀرايو،
ڪرم ڦٽو مهاجار ۾ آيو،
دوکي ۾ ڪل ولت وڃايو،
سوچ ڪري تو هجانءَ سڙي.

٥– ڦاسڻ جڳه ۾ آهي سولو،
ڇٽڻ انهيءَ کان بلڪل اولو،
ڪهي ڏهڻون لنهن ۾ لا پولو،
ستگر جنهن لي مهر ڪري.

راڳ پهاڙي .

ٽُل - جنهن کي پرميشور جي اوٽ آ،
تنهن کي لڳئي نہ ڪائي چوٽ آ.

١- ٻڌم ڪتائون ڪيئي ڪن سان،
ياڳ يلايا هر ڀڳتن سان،
جنهن جي مالڪ ڏي نت موٽ آ - تنهن کي ...

٢- ڪاٿي ٻيي هر ڀڳت پڪاري،
اُتي اَچي هر ڪئي سنواري،
جنهن جي من ۾ ڪو نہ کوٽ آ - تنهن کي ...

٣- هڻمان ممتا موهہ مٽائي،
سنتن سان گڏ هر گن ڳائي،
جنهن کي ملڻ گر جو ووٽ آ - تنهن کي ...

٤- ڪهي ڏيئون تنهن ڀؤ نا ڪوئي،
شرن رام جي آيو جوئي،
جنهن کي نام سچي جو نوٽ آ - تنهن کي ...

*

مٺڙا منهنجا مڇ ڏون، ستگر جو شبد وچن،
ڪوهہ نہ وشين سنگہ ۾، مانش جنم رتن،
مالڪ جي تہ ملڻ لاءِ، ڪر ڪو جهد جتن،
تنهنجو اَڳتي وطن، ڏيئون ٽڪڻو نا هتي.

راڳ پهاڙي

ٽل - پنهنجي من جو ڏيئي ڌيان،
ڪتا گيان جي پدو.

(۱)

حاصل ماڻو گيان اڀيٽي، رستو آڏين اٿوپ ٿي،
ورلي روپي گيان جون ليو، گيان برهم سروپ ٿي،
آئي پرم پويتر گيان - ڪتا گيان ...

(۲)

گيان حڪمت ۾ ڪٽي، آلم، مدبر، ڪشت جي،
برهم گيان ڪي سب گيانن ۾، حاصل مها سريشٽ جي،
ايهو ويدن جو واکيان - ڪتا گيان ...

(۳)

گيان لڪائي حڙ حبتن ڪي، پنهنجي نج پرڪاش سان،
نندن ڪاٽي مڪت ڪري ٿو، اٿيو جي اڀياس سان،
آئي سک جو گيان ندان - ڪتا گيان ...

(۴)

ڪرم ڪرڻ سان هردو شد ٿئي، شذ هردي ۾ گيان ٿئي،
گيان نمڻ سان پرم مڪن ٿا، دور ديها اڀمان ٿئي،
مڻي حڪمت سهت اگيان - ڪتا گيان ...

(۵)

برهم گياني جون لڇهڻ ڪي، جنهن کي برهم گيان ٿئي،
چوراسي لک جوٽيون اُن جو، حڪم مڻين نرمان ٿئي،
تنهن ڪي ديو ڏين سنمان - ڪتا گيان ...

(٦)

ڪهي ٽيڻون ستگر جي سنگ ۾،
گيان سدا رس پيئه تون،
ڪال ڪرار جو خوف مٽائي، ترڪ جگ ۾ جيءُ تون،
نت پانچ پد نرماڻ - ڪٿا گيان...

راڳ پهاڙي

ڏل - واهي گذارج رات جوڳي،
جوڳين واري جهد ۾.

۱- جوڳين جي مجلس جي ساعت،
جاڳج سڪ اوڪات - واهي......

۲- جاڳي جوڳي محب مئان،
تون پي لڏ ڪا لاس - ويهي......

۳- ورهه وٽيون پري وراهن،
من ڪا ڏيين ڏات - واهي......

۴- مات ڪري بد اولي تن جي،
بول نه بي ڪا بات - واهي......

۵- ڪهي ڏيڻون ڪن وايون وصل جون،
پرهه ڦٽي پرڀات - واهي......

راڳ ٻهاڙي

ٿل - اڄ نا سڄڻ سي، جني جي مان آهيان،
ٻيهر واڌايون، خوشبون ٿِسي ملايان.

(١)

لڌي سار سانگين، ننگ پنهنجو جاڻي،
هيس ڪين لائي، پلاڻان ٿي پايان - اڄ...

(٢)

هزارين انهن جا، مٿان مون تــ نورا،
سگهان ڪين لاهي، نمي سر نوايان - اڄ...

(٣)

هلو ٻرامي گڏجي، ولــڻ لــڪ ٻولن جي،
وڃن ٻعل ٻاجا، ڪنجيون مان وجايان - اڄ...

(۴)

ڪهي ڏيهُون سڀئي، اڳڻ منهنجي آيا،
اُڏيون اَڄ مان ٻهنجا، پلا پاڳــ پائبان - اڄ...

*

مٺڙا منهنجا جاڳ ئون، جڏ ڪوڙا ڪل ڏنڊا،
ڪهن د وٿيو ڪين ڪي، اَڄ تائين ان مان آئڊا،
وڻتو وڏنڊا وينديءَ، ٻاب ڪرم جا کڏڊا،
پلو جاهين جي سدا، چمن ڪر ڀڳوان جو.

راڳہ پهاڙي

ٿل - مالڪ مونسان ساڻ رهي ٿو،
آچي ڏسڻ ۾ چاڪون نـا،
من ۾ اهو عجب رهي ٿو،
آچي ڏسڻ ۾ چاڪون نـا.
١- ويد شاستر سنت چون پيا،
سمجهڻ ۾ بي ائين آچي،
جسم سڄي سان مليو رهي ٿو،
آچي ڏسڻ ۾ چاڪون نـا.
٢- چت منهنجي ۾ چاهہ ملڻ جو،
خانود يي خود جاڳي ٿو،
خانود کي يي خيال رهي ٿو،
آچي ڏسڻ ۾ چاڪون نـا.
٣- ويڄهن کـان يي ويڄهو ٻڌو،
ظاهرن کان يي ظاهر آهہ،
رڳہ رڳہ اندر رام رهي ٿو،
آچي ڏسڻ ۾ چاڪون نـا.
٤- مزو آچي ٿو شايد تنهن کي،
پنهنجو پـاڻ ڇپائڻ ۾،
کهي ڏينهون نت سات رهي ٿو،
آچي ڏسڻ ۾ چاڪون نـا.

راڳ پهاڙي

ٽل - اڄ تہ سڄڻ سي، جني جي مان آهيان،
پيئر واڌايون، خوشيون ٿيون منايان.

(١)

لڏي سار سانگين، تنگ پنهنجو حالي،
حس ڪين لائق، پلايان تي پايان - اڄ...

(٢)

هزارين اُلهن حا، مٿان مون کـ ٿورا،
سگهان ڪيئن لاهي، نمي سر نوايان - اڄ...

(٣)

هلو ٻروچي گڏجي، ونئڻ لشر ٻرين جي،
وجن نغل باجا، ڪنجون مان وڄايان - اڄ...

(٤)

ڪهي ڏهڙون سڀئي، اڱڻ منهنجي آيا،
آديون اَج مان پنهنجا، پلا پاڳ پائبان - اڄ...

*

مڙا منهنجا ڪاڳ اون، جڏ ڪوڙا ڪل ڏنڌا،
ڪنهن بہ وٺيو ڪين ڪي، اَج ڪانس لڄ مان اَنڌا،
وينتر وڏنڌا وهدء، پاس ڪرم جا ڪذا،
پلو چاهين جي سدا، پڇن ڪر پگوان جو.

راڳ پهاڙي

ڏل ــ هل پريم سان نت نيم سان،
سنتن جي سنسنگ ۾،

۱ــ نيم رکي جي نيمي ايندين،
ڪتا پڙهڻ ۾ سرتي ڏيندين،
پرميشور جو پيارو ٿيندين،
رنگجي ويندين رنگ ۾ ــ هل...

۲ــ نيمن نيم سان جنهن جو ٿيندو،
سنڪٽ تنهن سر نا ڪو ايندو،
جي ايندو تان دور ٿي ويندو،
رام رکي جهر جهنگ ۾ ــ هل...

۳ــ جن جن نيم نڀايو آ،
نرڀئه پد تن پايو آ،
نالو امر بڻايو آ،
پڙهي ڏسو پرسنگ ۾ ــ هل...

۴ــ ڪهي ڏيئون رک نيم تون،
ڪارج ڪڏهن نه ٿيم تون،
پائيندين خود ڪيم تون،
ايشور ميلي انگ ۾ ــ هل...

راڳ پهاڙي

ٽل - ڏ ينهن چار لون هت يار ٿون،
ايڏا ڇو آهنڪار ڪرين.

١- ڪال وڏي هڪ آهي هستي،
سڀ جي لاهي ڪنهن ڏينهن مستي،
لهنجي پي ٿي آڳي بستي،
وٺرت ڇو وستار ڪرين - ڏينهن ...

٢- جو ڄڻيو سو اوس ٿي پڄندو،
جو ڦريو سو اوس ٿي ڪرندو،
جو ڄميو سو اوس ٿي مرندو،
ڇا جي لاءِ اُپچار ڪرين - ڏينهن ...

٣- مندر ماڙيون ڇا لاءِ ٺاهين،
وڏا وڏا واپار وڌائين،
چار گهڙيون مهمان لون آهين،
ڇو نه ڦنا جنجال ڪرين - ڏينهن ...

٤- خالي آئين، خالي ويندين،
ڪوڏي ساٿ نه هڪڙي نيندين،
هنئون جي مايا هتي ڇڏيندين،
ناحق ڇو تڪرار ڪرين - ڏينهن ...

٥- ڪهي ڏهئون ڇڏ هٿري اِنسا،
رام ملڻ جي ڪر لون منشا،
گيان ولي ڪڍ من مان سنسا،
ڇو نه سچ اُپڪار ڪرين - ڏينهن ...

راڳ پهاڙي

ٽل - تو بن منهنجو بيو نا ڪوئي،
منهنجو آنهه هڪ رام تون.

١- ڪنهن کي تن جو آٿي آسرو،
ڪنهن کي ڌن جو آٿي آسرو،
مون لاءِ سندر شيام تون - تو بن منهنجو...

٢- ڪنهن کي جپ جو آٿي آسرو،
ڪنهن کي تپ جو آٿي آسرو،
مون لاءِ نرمل نام تون - تو بن منهنجو...

٣- ڪنهن کي پترن سندو آسرو،
ڪنهن کي منترن سندو آسرو،
مون لاءِ سک وشرام تون - تو بن منهنجو...

٤- ڪنهن کي ديوَن سندو آسرو،
ڪنهن کي ويدن سندو آسرو،
مون لاءِ مڪتي ڌام تون - تو بن منهنجو...

٥- سڀ ڪجهه آهين تون ئي منهنجو،
ڪهي ڏيڻون آنءُ آهيان تنهنجو،
مون لاءِ پورن ڪام تون - تو بن منهنجو...

راڳ ٻهاڙي

ٽل - ڳهر ڳهار اون، هر وار اون،
ٻاهر مڪتا ڏي نہ جڏي.

۱- اَنتر مڪتا بہ ٿي سگھ ٿي،
ٻاهر مڪتا بہ ٿي دڪھ ٿي،
سنتن شاسترن جو هي رَخ ٿي،
سرب شبد سان جڏ نہ ڳڏي - ٻاهر مڪتا...

۲- ويهن حجڪي آسن ماري،
اُجن آلي نسہ لوڪ هزاري،
در در ڄي لٿا ٻهن پياري،
ڪوني ان کي ڪونہ لڏي - ٻاهر مڪتا...

۳- جولس اَندر ڪوڙ ڀون ٿوڪا،
لگن لهر جا جبرا جهوڪا،
ساگر اَندر رلس اَلوڪا،
ٿي ڏٺي ڏس هيٺ وڏي - ٻاهر مڪتا...

۴- اَندر هٽن جي ويهن سدائي،
ان جي آهي لکہ نہ ڪمائي،
ڏين ڳهٽين جي هوڪا پائي،
هوهڪ شہ لاء ڏهن نہ سڏي - ٻاهر مڪتا...

۵- جهڙو سگھ جوهاري بہ،
اهڙو سگھ نہ بخاري بہ،
ڪهي ڏهٺون ان ٻاري بہ،
عاشق پنهنجي ويهہ نہ اَڏي - ٻاهر مڪتا...

راڳ بهاڙي

ٽڪ - پنهنجو آتم روپ نهارج، خوش ٿي گذارج.

١- اوڏو يا جو ڇڏ پرڀرو لاهي،
اصلي صورت ڏس تون ناهي،
اها ڳالهه ڳجهي ٿي وچارج - خوش ٿي گذارج ...

٢- روپ ڏسي ٻيا پري نا ٿيندءِ،
پتڪي جنم اَمولڪ ويندءِ،
تون سڪ سو روپ سنڀارج - خوش ٿي گذارج ...

٣- روپ آتم پنهنجو جاڻين،
ڏور اُنهيءَ جا ٻاڪ ٻر آڻين،
اهو ڪوڙو برم نوارج - خوش ٿي گذارج ...

٤- ڪهي ڏمڻون ڪر شبد ڪمائي،
پسج پاڪ کي ڏيان لڳائي،
ٻيا وهم سڀئي وسارج - خوش ٿي گذارج ...

*

مڙا منهنجا جاڳ تون، حيءَ هريءَ سان جوڙ،
مايا جي مهاجار ڪان، مهڙو پنهنجو موڙ،
گهو ڏن مالت مت سان، هلندءَ نا ڏوڙ،
اور گروءَ سان اور، تہ ملندءِ ماڳ مڪمت جو.

راڳ جوڳ

ٿل ـ اَن جل آ ٻـلـوان پياري،
نوان نوان ٿو ملڪ ڏيکاري.
١ـ ڏيهه ڏنـا نـا جيڪي ڏاڏي،
اَن جل وٺي هلي ٿو ٽاڏي،
ڏسي ٿيان حيران، پياري.
٢ـ داڻي داڻي تي نـالو آهي،
جنهنجو نـالو سوئي کائي،
ٻيو نـہ کائي انسان، پياري.
٣ـ ڇوٽو جاني ڇڳٽو آهي،
ڪنهن نموني اُت پهچائي،
جيئن تـکو طوفان، پياري.
٤ـ اَن جل ٻيئي طاقت وارا،
جيءَ ڪيا جنهن وس ۾ سارا،
پسون پـکي حيوان، پياري.
٥ـ جن جو ڪڏهن خيال نـہ آيو،
اَن جل تن سان ميل ملايو،
ڪهي **ڏيئون** قربان، پياري.

*

مٽرا منهنجا جاڳ تون، آهين هت مهمان،
تن جو، ڌن جو، ڪل جو، ڪوڙو ڇڏ اُيمان،
ساٿ نہ هلندء ڪجهہ ٻي، مايا متر مڪان،
سمر سري ڀڳوان، تـہ **ڏيئون** ڇنين ڪال ڪان.

واڳه جوڳه

ٽل – ديھہ نگريءَ ۾ آئي چور،
گيان ڏنڌي سان ٽن کي ٽارح.

١- راسب آنڌاري عامل جاٺي،
آڇن شهر ۾ ڊکه هي کاٺي،
ملي مچائن ڏاڍا شور،
گيان ڏنڌي سان ٽن کي ٽارح.

٢- ڪايل ڇهن ڪهر جا دروازا،
ڦرجڻ ڪان سي رهن نہ آجا،
ٺوري سچو ڪن دشت ڪنور،
گيان ڏنڌي سان ٽن کي ٽارح.

٣- گسر ٻل ٽائي ڪج هوشياري،
ڪئو چورن هي مندلي ساري،
ٽوڙ ٽي سمجهہ منهجا مور،
گيان ڏنڌي سان ٽن کي ٽارح.

٤- چور وڪار نہ ڪئڻدا جبن،
سڪ هي ننڌ ڪندا ٽا تسن،
انسن چورن ٽا سنت ڪروڙ،
گيان ڏنڌي سان ٽن کي ٽارح

٥- گيان ڏنڌو سنگر ڪان پاڻي،
ڪهي ٽمڻون چڙ چور ٻهاڻي
ا. ڪم ۾ ڪر لڪ نہ نور،
گيان ڏنڌي سان ٽن کي ٽا

راڳہ جوڳہ

ٽِل - سنگر صاحب تسان بلهار،
جنهن ڏيکاريو ڪنڀ جو ميلو.
١- ڪنڀ جو ميلو آهي جهڙو،
لوڪ تنهي ۾ نسا ڪو اهڙو،
مالڪ جنهنجو آ ڪرتسار - جنهن ڏيکاريو...
٢- واهہ گنگا جو سيتل پاڻي،
واهہ جمنا جو نرمل پاڻي،
واهہ سرسوتيءَ جي چنچل ڌار - جنهن ڏيکاريو...
٣- گڏي تنهي کي چون سنگم تسا،
مهما شاستر چون اَگم تسا،
ملي اِنهيءَ سان موکش دوار - جنهن ڏيکاريو...
٤- چڙهي ابڙين تي ڪن اِشنانا،
لکين ياتري سنت سڄانسا،
ڪبر چڙهائن ڦول اَپسارا - جنهن ڏيکاريو...
٥- آيسا ساڌو سنت اَپسارا،
ين ين پيش پنش وارا،
پاپ ڪٽي تن جو ديدار - جنهن ڏيکاريو...
٦- ستسنگہ جا ديباڻ اُدارا،
تنهن ۾ پنهنت سنت سچارا،
ڪرن ڪٿا ڌرمي پرچار - جنهن ڏيکاريو...

٧- سڀ ڪري ٻڌا سمر مراري،
ساڌ و سنگت ڪر نت پياري،
ڪهي ڏمڏون ٿئي ٻيڙو پار - جنهن ڏيکاريو...

راڳ جوڳ

ٿل - آئين جنهن ڪم لاءِ ساجن،
ڪم اُهو ڪر ڀلي پيارا.

١- ڪم اُهيءَ ۾ دير نه وجهه اون،
لهر ڇني نا لاڀ سچ لون،
ويل نه اِئين وڃاءِ ساجن - ڪم اُهو ڪر...

٢- ڪم اُهيءَ کي ڏڪ اَڳرائي،
لنهن ۾ لهڻي آهه ڀلائي،
اُهو عرف هنداءِ ساجن - ڪم اُهو ڪر...

٣- ڪم سڀان جو ڪر اون هاڻي،
هاڻي جو ڪم رک نه سڀاڻي،
ٻيا سڀ خيال هٽاءِ ساجن - ڪم اهو ڪر...

٤- پساڻ پسڻ لاءِ ڏاريئن لن کي،
ڪم اُهيءَ ۾ لائج من کي،
مالڪ جنم ملهاءِ ساجن - ڪم اهو ڪر...

٥- اُڳي پوءِ ڪم ڪرڻو اَئيئي،
ڪهي ڏمڏون پڇي لڙڻو اَئيئي،
ايڏو ڪين ڇواءِ ساجن - ڪم اهو ڪر...

راڳہ حوڳہ

ٽل - ڪرشن تنهنجو نانءُ پياري،
ماکيءَ مصريءَ کان ٻي مٺڙو.

١- واهہ واهہ ڪرشن تنهنجو نالو،
امرت جو ڄڻ ڀريل پيالو،
سمرڻ ۾ سک جام پياري،
ماکيءَ مصريءَ کان ٻي مٺڙو.

٢- واهہ واهہ ڪرشن تنهنجي مرلي،
سڀ سازن ۾ سندر سريلي،
تاز مٿي تہ تمام پياري،
ماکيءَ مصريءَ کان ٻي مٺڙو.

٣- واهہ واهہ ڪرشن تنهنجي ٻولي،
ماڻڪ موتين کان بہ اَمولي،
پريم ڀريو پيغام پياري،
ماکيءَ مصريءَ کان ٻي مٺڙو.

٤- واهہ واهہ ڪرشن تنهنجي ليلان،
عجب عجائب شام شبيلا،
ليلان سک جو ڌام پياري،
ماکيءَ مصريءَ کان ٻي مٺڙو.

٥- واهہ واهہ ڪرشن راس رچائي،
طرحين طرحين جا ناچ نچائي،
رنگ رچيئہ آرام پياري،
ماکيءَ مصريءَ کان ٻي مٺڙو.

٦- واهه واهه ڪرشن تنهنجو درشن،
ڪهي ڏيئون ڏسي من ٿئي ترسن،
درشن ۾ آرام پياري،
ماڪيءَ مصريءَ کان ٻي مٺڙو.

راڳ جوڳ

ٿل - سرت ڏئي سڻ سکيا سڀت،
هوڻ چلدي وٺ سچ جو سؤدو.
١- سؤدا دنيا جا ڪل ڪوڙا،
ڳس نه پورا رهن اڌورا،
ڏکيو ڪندءِ سي آوکي انت.
٢- سودو سچ جو ٿئي نا اوٽو،
دن دن دوڻو وڌي جيوٽو،
ڪڏهن نه ڪيڏي پوندءِ ڀيس.
٣- ڪام ڪروڌ لب آڏو ايندءِ،
سودو سچ جو ڪرڻ نه ڏيندءِ،
سيل صبر سان ڪن ڪو هيت.
٤- سنتن وٽ ئي سچ جو سودو،
سر ڏيندين تا اوکي ملندو،
ڏاڍو سان ٿئي تنهنجي ڏيت.
٥- ڪهي ڏيئون وٺ سر سان سچ کي،
مفت ملي نه ٻه وٺ نا ڪچ کي،
چيت هجي پا سانوڻ جيت.

راڳ جوڳ

ڏل ـ مايا کان من پنھنجو موڙ،
جي، چاهين جيءَ جوڙڻ هر سان.

١ـ جيءَ نہ جڳ کان مڙندو جيسين،
جڙندو هر سان مور نہ تيسين،
تنهن لاءِ جڳ جا ناتا ٽوڙ ـ جي چاهين ...

٢ـ ٻہ نہ هنداٽا هڪ هٿ ايندا،
ٻہ نہ ملڪ جا مالڪ ٿيندا،
هلڻو پوندءِ هڪ ٿي اور ـ جي چاهين ...

٣ـ ٻہ نہ مياڻ ۾ خنجر لهندا،
ٻہ نہ ٻيلي ۾ شينهن ٿي رهندا،
هڪ هٿ سان هڪ مالها سور ـ جي چاهين ...

٤ـ جنهن ٻل مک سان چاچا چٻو،
تنهن مهل ڪاڪا چٽي نہ سگهبو،
هڪ هٿ سان هڪ چرخو چور ـ جي چاهين ...

٥ـ ٻن ٻيڙين تي جيڪي چڙهيا،
ڏلر نديءَ کان سي نا تريا،
هڪ ٿي ٻيڙيءَ تي پڳ ڪوڙ ـ جي چاهين ...

٦ـ دل آ هڪڙي هڪ سان لائج،
ٻن سان لائي دل نہ وڃائج،
کهي ڏيڻو ن ائين ٻهچي توڙ ـ جي چاهين ...

٦- واهه واهه ڪرشن تنهنجو درشن،
ڪهي ڏهڻون ڏسي من ٿئي پرسن،
درشن بہ آرام پياري،
ماکيءَ مصريءَ کان ٻي مٺڙو.

راڳ هوڳہ

ٽِل - سرب ڏٺي سڀ سکيا سيمہ،
هوڙ جلدي وٺ سچ جو سؤدو.
١- سؤدا دنيا جا ڪل ڪوڙا،
ٿين نہ پورا رهن آڌورا،
ڏکيو ڪندءِ سي لوکي نيمہ.
٢- سودو سچ جو ٿئي نہ اوڙو،
دن دن دوڙو وڌي جهوڙو،
ڪڏهن نہ ڪڍڻي پوندءِ پيسہ.
٣- ڪام ڪروڌ لب آڏو ايندءِ،
سودو سچ جو ڪرڻ نہ ڏيندءِ،
سبل صبر سان لن ڪر هيمہ.
٤- سنتن وٽ ٿي سچ جو سودو،
سر ڏيندين تہ اوکي ملندو،
ڏالو سان ٿئي تنهنجي ڏيہ.
٥- ڪهي ڏهڻون وٺ سر سان سچ کي،
مفت ملي ٿو بہ وٺ نہ ڪچ کي،
جيت هجي يا ساٺوڻ جيٺ.

راڳ جوڳ

ٽل - بابا ڪان من ٻڌيڄو موڙ،
جي چاهين جيءَ جوڙڻ هر سان.

١- جيءَ نہ جڳ ڪان مڙندو جيسين،
جڙندو هر سان مور نہ تيسين،
تيسين اڪ ڪئي جا ٽا ٽوڙ - جي چاهين ...

٢- ٻہ نہ هيڊالا هڪ همت ايندا،
ٻہ نہ ملڪ جا مالڪ ٿيندا،
هلائو ٻوندءَ هڪ ئي اور - جي چاهين ...

٣- ٻہ نہ ميان ۾ خنجر لهندا،
ٻہ نہ ٻيلي ۾ شينهن ئي رهندا،
هڪ همت سان هڪ ماليا سور - جي چاهين ...

٤- جنهن ٻل مڪ سان چاچا چنبو،
تنهن مهل ڪاڪا چئي نہ سگهيو،
هڪ همت سان هڪ چرخو چور - جي چاهين ...

٥- ٻن ٻيڙين تي جيئي چڙهيا،
ڏاڍ نديءَ ڪان سي نا تريا،
هڪ ئي ٻيڙيءَ تي پڳ ڪوڙ - جي چاهين ...

٦- دل آ هڪڙي هڪ سان لائج،
ٻن سان لائي دل نہ وڃائج،
ڪهي ڏهڻون لائين پهچي توڙ - جي چاهين ...

٦- واهہ واهہ ڪرشن لنهنجو درشن،
ڪهي ڏهڻون ڏسي من ٿئي ٻرسن،
درشن ہر آرام پياري،
ماکيءَ مصريءَ کان بي مڙو.

راڳہ جوڳہ

ٿل - سرت ڏئي سڻ سکيا سبمه،
هوڏ ڇڏي وٺ سچ جو سؤدو.

١- سؤدا دنيا جا ڪل ڪوڙا،
تن نہ پورا رهن آذورا،
ڏکيو ڪنده سي لوکي لبمه.

٢- سودو سچ جو ٿئي نا اوڻو،
دن دن دوڻو وڌي چوڻو،
ڪڏهن نہ ڪيڏي پونده بس.

٣- ڪام ڪرود لب آڏو ايندہ،
سودو سچ جو ڪرڻ نہ ڏيندہ،
سمل صمو سان ٿن ڪر هبت.

٤- سنتن وٽ ٿي سچ جو سودو،
سر ڏيندين تا لوکي ملندو،
ڏاڍو سان ٿئي لنهنجي ڏيب.

٥- ڪهي ڏهڻون وٽ سر سان سچ کي،
مفت ملي نہ وڻ نا ڪچ کي،
چبت هجي يا سانوڻ جيٺ.

راڳ جوڳ

ٿل - مايا کان من ٻڌوھڄو موڙ،
جي چاھين جيءَ جوڙڻ ھر سان.

١- جي نہ جڳ کان مڙندو جيسين،
جڙندو ھر سان مور نہ ٽيسين،
تنھن لاءِ جڳ جا ناتا ٽوڙ - جي چاھين ...

٢- ٻہ نہ ھيداڻا ھڪ ھٽ ايندا،
ٻہ نہ ملڪ جا مالڪ ٿيندا،
ھلڻو پوندءِ ھڪ ئي اور - جي چاھين ...

٣- ٻہ نہ مياڻ ۾ خنجر لھندا،
ٻہ نہ ٻيلي ۾ شينھن ئي رھندا،
ھڪ ھٽ سان ھڪ مالھا سور - جي چاھين ...

٤- جنھن ٻل مڪ سان چاچا چٻو،
تنھن مھل ڪاڪا ڇٽي نہ سگھيو،
ھڪ ھٽ سان ھڪ چرخو ڇور - جي چاھين ...

٥- ٻن ٻيڙين تي جيڪي چڙھيا،
ڏنڍ نديءَ کان سي نا تريا،
ھڪ ئي ٻيڙيءَ تي پڳ ڪوڙ - جي چاھين ...

٦- دل آ ھڪڙي ھڪ سان لائج،
ٻن سان لائي دل نہ وڃائج،
ڪھي ڏيئون لئين ٻچي ٽوڙ - جي چاھين ...

راڳ، حوڳ

ٽل – ولي گرن کان گبان، منهنجا من،
پنهنجا ببئي لوک سڌارج.
١– تبلهي ۽ ڪجهه وجهي هنداٽا،
هڪڙي هٿ سان ڪٽج سباٽا،
آڪل سان آسان، منهنجا من،
پنهنجا ببئي لوک سڌارج.
٢– ٻن گهوڙن سان گاڏي حالي،
سوار ملائي هڪڙو سائي،
ظاهر ڏسي جهان، منهنجا من،
پنهنجا ببئي لوک سڌارج.
٣– هڪ جي اندلي ڪارج ڪبئي،
سگهه سنواري سالڪ سبئي،
ڪئن جوي نادان، منهنجا من،
پنهنجا ببئي لوک سڌارج.
٤– ڏج ڪمن کي وقت ورهائي،
گرمڪ وت ٻئي سانگ رسائي،
ويرن جو وگبان، منهنجا من،
پنهنجا ببئي لوک سڌارج.
٥– ڪهي ڏمڏون نا حڳ کي ڇڏ لون،
حڳ ۾ هي من هر سان گڏ اون،
ٺهنجو ٿي ڪلباڻ، منهنجا من،
پنهنجا ببئي لوک سڌارج.

راڳ جوڳ

ٽل - ديا ڪري گرديو سڌاء،
کهڙي ڪم لئہ آيس جڳ ۾.

١- ڦاندي ڪارڻ آئين جڳ ۾،
پر تو موڙ وڃايو دڳ ۾،
ملي گروءَ سان موڙ ٻچاء،
نرڪن جي نہ تہ سڙندين آگ ۾ - ديا ڪري...

٢- کهڙو مُوڙ ٻچائڻ پيارا،
آيس هن سنسار منجهارا،
بلڪل ڪولي سو سمجهاء،
موڙ ٻچائي رهان سرڳ ۾ - ديا ڪري...

٣- ساڪي هوندي جيوُ سڏايو،
اِنهيءَ طرح تو موڙ گنوايو،
جيوَ ياوَ کي ترت مٽاء،
برهم ياونا ڀر رڳ رڳ ۾ - ديا ڪري...

٤- ڪهي ٽوڙون جي ساگر ٻڌندين،
ڪڏهن نہ گرمکہ گندو ٿيندين،
سار شبد سان سرت ملاء،
مهاپرشن واري هل دڳ ۾ - ديا ڪري...

راڳ جوڳ

ٿل - ولي ڳرن ڪان ڳبان، منهنجا من،
پنهنجا ٻئي لوڪ سڌارج.

۱- تلهي ٻر ڪڪهه وجهي هنداڻا،
هڪڙي هند سان ڪنج سياڻا،
آنڪل سان آسان، منهنجا من،
پنهنجا ٻئي لوڪ سڌارج.

۲- ٻن گهوڙن سان گاڏي هالي،
سوار ملائي هڪڙو سائي،
ظاهر ڏسي جهان، منهنجا من،
پنهنجا ٻئي لوڪ سڌارج.

۳- هڪ جي اداي ڪارج ڪبئي،
سگهه سنواري سالڪ سبئي،
ڪئي جوي نادان، منهنجا من،
پنهنجا ٻئي لوڪ سڌارج.

۴- ڏچ ڪمن ڪي وقت ورهائي،
گرمڪ ور ٿئي سانگ رسائي،
وٻون جو وگبان، منهنجا من،
پنهنجا ٻئي لوڪ سڌارج.

۵- ڪهي ڏهڏون نا جڳ ڪي ڇڏ اون،
حڪ ٻر هي من هر سان ڪڏ اون،
لهنجو آئي ڪلاڻ، منهنجا من،
پنهنجا ٻئي لوڪ سڌارج.

راڳ جوڳ

ٽل - دیا ڪري گرديو سڻاءِ،
کهڙي ڪم لئہ آيس جڳ ۾.

١- فائدي ڪارڻ آئين جڳ ۾،
پر تو مُور وڃايو دڳ ۾،
مِلي گروءَ سان مُور ٻچاءِ،
نرڪن جي نہ نہ سڙندين آگ ۾ - ديا ڪري...

٢- کهڙو مُوڙ ٻچائڻ پيارا،
آيس هن سنسار منجهارا،
بلڪل ڪولي سو سمجهاءِ،
مُور ٻچائي رهان سرڳ ۾ - ديا ڪري...

٣- ساڪي هوندي جيوُ سڏايو،
اِنهيءَ طرح تو مُور گنوايو،
جيوَ پاڻ کي ترت مٽاءِ،
برهم پاونا پر رڳ رڳ ۾ - ديا ڪري...

٤- ڪهي ڏهڻون جي ساگر ٻڏندين،
ڪڏهن نہ گرمک گندو ٿيندين،
سار شبد سان سرت ملاءِ،
مهاپرش واري هل دڳ ۾ - ديا ڪري...

راڳ جوڳ

ٽڪ - موهن من جو چور پيارا،
منهنجي من کي ڇڏهن نه چورايو،

١- چور جڳت ۾ ڌلم ڪهاڻي،
اُهڙو ٻيو نا جهڙو ڪنائي،
سڀ چورن ۾ زور - منهنجي من کي...

٢- چور ڪون ٻيا نند ۾ هوري،
شيام ڪري ٿو جڳندي چوري،
ڪين ڪري نا شور - منهنجي من کي...

٣- لوڪ چورن کي ڇڏن ڀڄائي،
شيام چور کي هر ڪو گهرائي،
تن من جي ڪن گهور - منهنجي من کي...

٤- شيام سندر آ چور نرالو،
جنهن جي ڏسڻ لاءِ جڳ متوالو،
چور نه من جو مور - منهنجي من کي...

٥- شيام سندر ڪري چوري جنهنجي،
ڪهي ڏهڻون تي مهما تنهنجي،
ويدن جو نه ڇور - منهنجي من کي...

راڳ جوڳ

ٿل - شانتيءَ جو ڏي ستگر، دان،
شانتيءَ جو مان سوالي آهيان.

١- شانتيءَ جو ڏي پوڄن پايان،
شانتيءَ جو مان جيون چاهيان،
شانتيءَ وارو ڏي ڀڳوان - شانتيءَ جو...

٢- شانتيءَ جو ڏي پيمان پاڻي،
شانتيءَ جي نت ٻوليان ٻاڻي،
شانتيءَ وارو ڏي آستان - شانتيءَ جو...

٣- شانتيءَ جا ڏي مائٽ مڙيئي،
شانتيءَ جا ڏي سڳا سنيهي،
شانتيءَ وارو ڏي نيشان - شانتيءَ جو...

٤- تن ۾ شانتي، من ۾ شانتي،
شانتيءَ جي ڏي مدهن ۾ ڪرانتي،
شانتيءَ جو ڏي ٻڌ ۾ گيان - شانتيءَ جو...

٥- ڪهي ڏيڊون ڏي ٿل شانتيءَ جو،
ٻاجهه ڪري ڏي ٻل شانتيءَ جو،
شانتيءَ جو ڏي سڀ سامان - شانتيءَ جو...

راڳ دوهو

ٽل - آيو آ توڏانهن جيءَ سوامي،
ڪري ڀالـرا پورب ڀهڃيءَ.

١- ڇوڙو ٽوڙو آهي لنهڃو،
تو بن ٻريو نـا ڀـي ڪنهڃو،
هيءَ جو تون ٿي بيءَ سوامي - تو بن ...

٢- حڪم ميي ڄڳ آيو ڄيئڙو،
حڪم ميي پند توڏانهن پڙو،
روح ٿي راضي ٿيءَ سوامي - تو بن ...

٣- پنڊ وانگي وحـي وصـايو،
ڪٽ پٺيءَ جان ڪري ڪرايو،
ٻوس آهـي هيءَ سوامي - تو بن ...

٤- ڪهي ٽيڪون تون عرض آکهائم،
آوڳڻ ميڻي ڪنـٽ لڳائم،
هيءَ هو مبتج سيءَ سوامي - تو بن ...

*

مٺڙا منهنجا جاڳ تون، غفلت جي ننڊ ڇڏ،
ستگر جي سـت شبد سان، سهجي سرتي گڏ،
آسڻ ستگر ديڻ هـو، اکڙين انـدر اڏ،
ساهه ساهه بر سڏ، ٽيڪون ستگر کي سدا.

راڳ جوڳ

ڏل - جي چاهين ٿي راضي رام،
ڀاءُ سچي سان ڪر تون ڀڳتي.

١- جنهن پل نانءُ هريءَ جو وسري،
سو پل جاڻج وئرت گذري،
تنهن لءِ ٿي دل ۾ دک جام،
ورڪت وشين سان ڪر ورتي - ڀاءُ سچي...

٢- وڳهن وجهي جو هر سمرن ۾،
دشمن جاڻج تنهن کي من ۾،
هردم تنهن کان رهه اُپرام،
ساڌ سنگت ۾ رک تون سرتي - ڀاءُ سچي...

٣- تن، من، ڌن، اَن جيون، پل جو،
مات پتا پت ساجن ڪل سو،
سڀڻ سنگي گر سو آپرام،
جنهن سنگ هر ۾ وڌي پرتي - ڀاءُ سچي...

٤- سندر نـاتـا وستو سيئي،
پڇن ڪرڻ ۾ سهائڪ جيئي،
ڪهي ڏيئون تن کي پرنام،
هر هر سمرن جن جي ڪرتي - ڀاءُ سچي...

راڳ حوگ

ٽل ـ گرو جن آيا ڙي آيا ...

١ـ سچ جي اُپوڻ سان گل جبش،
کڙي پون ڇوڏاري،
ستگر جي ليش درشن ڪشي،
سب جا من هوشايا ـ گرو جن ...

٢ـ گهند گهڙيالا، شنک نغارا،
جهانجهن جا جهنڪارا،
ڍڪڙ دنوڙا، مردنگ مبلي،
سنتن منگل ممايا ـ گرو جن ...

٣ـ روشن محل ليو اَج سارو،
روشن ڏهہ نہ ڏساون،
نس نس پر ڌن نام جي باجي،
اُنگ اُنگ آنند جايا ـ گرو جن ...

٤ـ سڦلي ڪايا، سڦلي مايا،
سواس تہا سب سڦلا،
ڪهي ڏيئون تي آشا پوري،
تبڙا ياڳ سوايا ـ گرو جن ...

راڳ جوڳ

ٽل - روئسان آئون يام پياري،
آ سنگو سائين تنهنجي سڪ ۾،

۱- ڏينهن ڏکن ۾ گذري ڏاڍا،
راتس روئندي گذري سنگو،
ڪين اچي آرام - پياري......

۲- هر هر اٿيو کڙڪي کوليان،
واٽون تنهنجون وٺو ڳولهيان،
نيڻن ننڊ حرام - پياري......

۳- سڪڙي تنهنجي سخت ستائي،
پل پل پاسا ڏسان ورائي،
ڪين وٺي ڏن ڏام - پياري......

۴- کهي ڏيهون مان توکي ساريان،
پل پل تو لاء پيو ٿي پڪاريان،
درشن ڏيو سڪ ڏام - پياري......

*

منڙا منهنجا جاڳ تون، جاڳي پيءُ تون هر رس،
هر رس جي پيڻ مان، ايندء سواد سرس،
رهي ستن سنگ ۾، ڪج پيڻ جو وس،
تنهنجو ٿئي جس، ڏيهون لوڪ ٽنهي ۾.

راڳ جوڳ

ٽل - گرو جن آيا ڏي آيا...

۱- سچ جي اُبرڻ سان ڪل جڳ جن،
ڪُڙي ٻون ڇڏاري،
سنگر جي ڪن درشن ڪشي،
سب جا من هوشايا - گرو جن...

۲- گهنڊ گهڙيالا، شنک نغارا،
جهانجهن جا جهڻڪارا،
ڍڪڙ، دنوڙا، مردنگ مبلي،
سنتن منگل ماڻا - گرو جن...

۳- روشن محل ٿيو اڄ سارو،
روشن ڏهه لهه ڏساڻون،
نس نس ۾ ڏن نام جي ٻاجي،
اَنگ اَنگ آنند ڇايا - گرو جن...

۴- سڦلي ڪايا، سڦلي مايا،
سواس ٿيا سڀ سڦلا،
ڪهي ٽهڻون ٿي آشا پوري،
ٿيڙا ڀاڳ سوايا - گرو جن...

راڳ جوڳ

ٿل - روئسان آئون يار پياري،
آ ستگر سائين تنهنجي سڪ ۾،

١- ڏينهن ڏکن ۾ گذري ڏاڍو،
رات روئندي گذري ستگر،
ڪين اچي آرام - پياري......

٢- هر هر اٿيو ڪڙڪي ڪوليان،
واٽون تنهنجون وٺو ڳولهيان،
نيڻن نند حرام - پياري......

٣- سڪڙي تنهنجي سخت ستائي،
پل پل پاسا ڏسان ورائي،
ڪين وٺي ڌن ڌام - پياري......

٤- ڪهي ڏيئون مان توکي ساريان،
پل پل تو لاء پيو نہ پڪاريان،
درشن ڏيو سڪ ڌام - پياري......

*

منڙا منهنجا جاڳہ تون، جاڳي پيءُ تون هر رس،
هر رس جي پيڙط مان، ايندء سواد سرس،
رهي سنتن سنگ ۾، ڪج پيڙط جو وس،
تنهنجو ٿئي جس، ڏيئون لوڪ تنهي ۾.

راڳ جوڳ

ٽل - ايشور ڪسي جو جاڻي،
سو انسان ٿي پيارا، سو ٻڌوان ٿي پيارا.

(١)

سو ٻلوان سو ڪلاوان، سو ڀڳ وان ٿي پيارا،
سو ڏانوان، سو گڻوان، سو گت وان ٿي پيارا،
جني جو نام ڀڳوت جو، جاڻي سڀ جوت سنسارا.

(٢)

ڌن ڌن ماڻهپيءَ لڌڻو، ڌن ڌن نرڳ لڌي پائي،
ڌن ڌن ڪل لڌي جو ٿي، ڌن ٻڌو ڌن دائي،
ڀڳت ڀڳوان جو پورو، جني جنهن وٽس منجهارا.

(٣)

ڌن ڌن لڌيجي آءُ، ڌن سويا ڌن ڪايا،
رهي لولين ڀڳتيءَ ۾، موهي نا جنهن کي مايا،
ڌن ڌن سائي ڌرتي، ڀڳتن جنم ڀڳ ڌارا.

(٤)

ڪهي ٽيڙون ٻلي ڳهت داس،
هتي ڌن هن رنگ ڪارو،
ڀڄن ڀرتاب سان سوڀي، لڳي ٻاٻوءَ کي پيارو،
ٻنا ڀڳتيءَ ٻاٻوءَ جي، سونهن نا روپ سينگارا.

٦- اڃا جنهن جي نئي نا پوري،
پتن ڪندي پيي رهي اڌوري،
ايشور اشا تي بلوان،
سگهي نہ ٽنهن کي ڪو بہ هٽائي - سڀ ڪم ...
٧- سڀ ڪجهہ ڪرڻ ڪرائڻ وارو،
ڪهي ٽيڻون تي ايشور سارو،
سمجهي ڪر ڪان ايهو گيان،
ڪوڙو ڇڏ اڀمان مٽائي - سڀ ڪم ..

راڳہ حوڳہ

ٽل - منهنجي رهجي اڃي شل رام سان،
ٻيو ڪم نہ آ ڪنهن عام سان.
١- آش اهائي اِنشا ايها،
من اندر ہر منشا ايها،
شل نبهن نينهن نام سان.
٢- آتم اراد و ستگر سائين،
رسي اڃي شل آخر تائين،
سڪ پوري سندر شيام سان.
٣- ڪهي ٽيڻون ائين چت ہر جاهبان،
مرڻ گهڙيءَ تائين نبهن نيابان،
سوڀ رام سچي سڪ ڌام سان.

٦- مٺي هيو تان سڀ تي ڇانئين،
هيٺ لهڻ تي ڪيم نہ ڏانئين،
ڪوڙ ڪسن ٻج ڪرم سوير،
جي جاهين ڪلياڻ لون پنهنجو.
۷- ستگر هي آگيا ۾ هل تون،
اُصلي من هي جٺي، نہ جل تون،
ڪهي ٽيڪون هيءَ ڪوءِ نہ وير،
جي جاهين ڪلياڻ لون پنهنجو.

راڳ جوڳ

ٿل - هيءَ هو ڪر ڪلياڻ سوامي،
لو بن هيءَ هو ٻيو نہ ڪوئي.
۱- اُصل اُوهان هو هاڻي بہ آهي،
پوءِ بہ پنهنجو داس ڇوائي،
جيءَ هو لون هيڏان سوامي - لو بن ...
۲- لو مان لڙو لو ۾ وِرلي،
آخر لسو ۾ ٻريو لڪ ٿي،
هيءَ جو لون آستان سوامي - لو بن ...
۳- لو ۾ جيءَ ۾ وٿ نہ ڪائي،
مڇي ڀرم ڪري جيءَ جدائي،
هيءَ مان ڪي اُگيان سوامي - لو بن ...
۴- ڪهي ٽيڪون ڪر پاڻ ٻڌي لون،
اُوڳڻ جيءَ جا ڏس نہ ڏٺي لون،
جيءَ کي ڏيب نج گيان سوامي - لو بن ...

راڳ جوڳ

ٽل - داتا ڏيڻ هون دان سوامي،
ڏوڙي سنتن جي چرنن جي.

١- ملي ڏوڙ سر تلڪ لڳايان،
ڪوٽا مڙئي آنگ مٿايان،
ڪريا جو نيشان - سوامي ...

٢- اَمرت بوٽي رج سنتن جي،
بيڙ هري، تن، من، اندرين جي،
من مان ڪڍي گمان - سوامي ...

٣- مالڪ مولين ڪان وَڌ ڏوڙي،
ڏوڙيءَ مٿ نا ٻي ڪا موڙي،
ڏن ٻر ڏن ٻرڏان - سوامي ...

٤- چرڻ ڌوڙ جو برسي پياري،
شڌ ڪري تنهن پاپ نواري،
تاري سڀ جهان - سوامي ...

٥- گنگا آدي تيرٿ پياري،
سنتن جي رج چاهن ساري،
تيرٿن لاءِ اشنان - سوامي ...

٦- ڪهي ڏيهون رج جنهن پل پايان،
ڀاڳ پلو مان تنهن دن پايان،
ڪل جو ڪري ڪلياڻ - سوامي ...

٦- متي هئو تان سڄ تي ڇانئين،
هٿ لهڻ لئي ڪجھ نه ڏنائين،
ڪرڻ ڪين ٻج ڪرم سوير،
جي چاهين ڪلياڻ اوهان پنهنجو.
٧- ستگر جي آڳيا ۾ هل اوهان،
اصلي من جي ڇڏي، نه جل اوهان،
ڪهي ڏيئون هيءَ ڪوءِ نه وير،
جي چاهين ڪلياڻ اوهان پنهنجو.

راڳ جوڳ

ٽل – هيءَ جو ڪر ڪلياڻ سوامي،
تو بن جيءَ جو ٻيو نا ڪوئي.
١- اصل اوهان جو هاڻي نه آهي،
پوءِ به پنهنجو داس چوائي،
هيءَ جو اوهان جندان سوامي – تو بن...
٢- تو مان نڪتو تو ۾ ڳري،
آخر تو ۾ پريو لئه تي،
هيءَ جو اوهان آستان سوامي – تو بن...
٣- تو ۾ هيءَ ۾ وٿ نا ڪائي،
مِٽي ڀرم ڪري هيءَ جدائي،
هيءَ مان ڪڍ اڳيان سوامي – تو بن...
٤- ڪهي ڏيئون ڪر پاڻ ٻٽي اوهان،
اوگڻ جيءَ جا ڏس نه ڏٺي اوهان،
جيءَ کي ڏيئي نم گيان سوامي – تو بن...

راڳ جوڳ

ٽِل ـ داتا ڏي مون دان سوامي،
ڌوڙي سنتن جي چرنن جي •
١ـ ملي ڌوڙ سر تلڪ لڳايان،
ڪوٽا مڙيئي اَنگ مٽايان،
ڪرپا جو نيشان ـ سوامي ...
٢ـ اَمرت ٻوٽي رج سنتن جي،
پيڙ هري، تن، من، اِندرين جي،
من مان ڪڍي گمان ـ سوامي ...
٣ـ ماڻڪ موتين کان وَڌ ڌوڙي،
ڌوڙيءَ مٽ نا ٻي ڪا موڙي،
ڌن ٻر ڌن ٻرڌان ـ سوامي ...
٤ـ چرڻ ڌوڙ جو ٻوسي پياري،
شڌ ڪري تدهن پاپ نواري،
تاري سڄو جهان ـ سوامي ...
٥ـ گنگا آدي تيرٿ پاري،
سنتن جي رڄ چاهن ساري،
تيرٿن لاءِ اِشنان ـ سوامي ...
٦ـ ڪهي ڏيئون رج جنهن پل پايان،
ڀاڳ پلو مان تنهن ڏن پايان،
ڪل جو ڪري ڪلياڻ ـ سوامي ...

٦- مٿي هجو تان سڙ ٿي ڇاڻين،
هيٺ لهڻ لي ڪج نه ڏنائين،
ڪرڻ ڪين ٻج ڪرم سوڙ،
هي جاهين ڪلياڻ لون پنهنجو.
٧- سڪر جي آڪا ۾ هل اون،
آصلي من هي ڇٽي نه جل اون،
ڪهي ڏيئون هيءَ ڪوءِ نه وير،
هي جاهين ڪلياڻ اون پنهنجو.

راڳ جوڳ

ٿل- هيءَ جو ڪو ڪلياڻ سوامي،
او ٻن هيءَ جو ٻيو نا ڪوئي.
١- أصل أوهان جو هاڻي نه آهي،
ٻوءِ نه لپهنجو داس چوائي،
هيءَ جو اون ڄيندان سوامي- تو ٻن...
٢- او مان ليڙو او م ڪرلي،
آشو لسو م [illegible]،
هيءَ جو لون أستان سوامي- تو ٻن...
٣- لوم هيءَ م وڻ نا ڪئي،
مهي ٻرم ڪري هيءَ [illegible]،
هيءَ مان ڪلهه أڪيان سوامي- تو ٻن...
٤- ڪهي تمئون گر باڻ ٺي توت،
أوڪئي جيءَ جا ڏس نه [illegible] توت،
هيءَ کي ڏئي نج گيان سوامي- تو ٻن...

راڳ جوڳ

ٽل ـ داتا ڏي ٻون دان سوامي،
ڌوڙي سنتن جي چرنن جي .

١ـ ملي ڌوڙ سر تلڪ لڳايان،
ڪوٽا ٻڙيئي اَنگ مٽايان،
ڪرپا جو نيشان ـ سوامي ...

٢ـ اَمرت ٻوٽي رج سنتن جي،
پيڙ هري، تن، من، اندرين جي،
من مان ڪڍي گمان ـ سوامي ...

٣ـ ماڻڪ موتين کان وَڌ ڌوڙي،
ڌوڙيء مت نا ٻي ڪا موڙي،
ڌن ٻر ڌن ٻرڌان ـ سوامي ...

٤ـ چرڻ ڌوڙ جو ٻرسي پياري،
شڌ ڪري تنهن پاپ نواري،
تاري سڀو جهان ـ سوامي ...

٥ـ گنگا آدي تيرٿ پياري،
سنتن جي رج چاهن ساري،
تيرٿن لاء اِشنان ـ سوامي ...

٦ـ ڪهي ڏيڏون رج جنهن پل پايان،
پاڳ پلو مان تنهن دن پايان،
ڪل جو ڪري ڪلياڻ ـ سوامي ...

راڳ جوڳ

ٿل - جڳت جا ڪم مڙيئي سولا،
ٻچن جو ڪم آئي اؤلو.

١- ڪرڻ واپار ڪروڙن جا،
ڪڍڻ ڪولون ڪارخانا،
هر حڪمت سکڻ سولو - ٻچن جو ڪم ...

٢- پڙهڻ وديا، ترڻ ساگر،
چڙهڻ آڪاش سوريءَ تي،
ڪٽڻ سر تي حمل سولو - ٻچن جو ڪم ...

٣- کائڻا، پيئڻا، سمهڻ جاڳڻا،
هسڻ کيڏڻ، گهمڻ ڦيرڻ،
وڄائڻ پڻ ڳائڻ سولو - ٻچن جو ڪم ...

٤- ڪِرڻ ڪِرِ ٽان، سڙڻ آڳ ۾،
زهر پيئڻ، مرڻ نڪ ۾،
برف اندر ڳرڻ سولو - ٻچن جو ڪم ...

٥- ڪرڻ اشنان، تپ، تيرٿ،
ڏيڻ ڏن دان مندر ۾،
ڪيي ڪمڙون تي سڀ سولو - ٻچن جو ڪم ...

راڳ جوڳ

ٽُل - ڀاڳ سڀاڳي جو انسان،
جنم مرڻ ۾ سو نه ايندو.

١- ڪرم ڪرڻ سان جنم نه مٽجي،
جم جي ڦاسي مور نه ڪٽجي،
الٽو ٻانڌي ٿي انجان،
جنم مرڻ جون سختيون سهندو - جنم مرڻ...

٢- ويد شاستر چون پراڻا،
رشي مني پڻ سنت سڄاڻا،
جنم مرڻ جو ٻج اگيان،
ڀاڳ سڄاڻڻ سان سو ويندو - جنم مرڻ...

٣- برهم سڄاڻڻ جيڪو چاهي،
ڀاڳ سڀاڳي ٻيوون ناهي،
ڀاڳ سڄاڻڻ نه آسان،
گر ڪرپا سان ڪم سڌ ٿيندو - جنم مرڻ...

٤- برهم آتما هڪ ٿي آهي،
وار وٿي ڀي ڪنهن ۾ ناهي،
ڀيد مڃي جو سو نادان،
هر هر جمندو مرندو رهندو - جنم مرڻ...

٥- ڀاڳ سڀاڳي سو گر گياني،
ويد وويڪي مها وگياني،
ڪهي ٽهڻون پرکهت ڀڳوان،
تنهن پنيان جڳ سارو ترندو - جنم مرڻ...

راڳ جوڳ

ڏل - ڪرمن جي اَنوسار ساجن،
جمي مري تو جيؤ جڳت ۾.

١- ديهه چنڊنا کي چون مرڻ تا،
ديهه وڻنا کي چون جمڻ تا،
سوکيم تن جي ڪار ساجن،
جمي مري تو جيؤ جڳت ۾...

٢- اوڪ ڇڏي ٻيو اوڪ وَسائي،
آتان موجب جيؤ چولو پائي،
شاستر پڙهي نهار ساجن،
جمي مري تو جيؤ جڳت ۾...

٣- مايا رچت پدارت جيئي،
سب جيون کي ملن مڙئي،
عملن جي آڌار ساجن،
جمي مري تو جيؤ جڳت ۾...

٤- جنم مرڻ تي جيؤ جو تيسين،
ڪرمن جو ڦل رهندو جيسين،
ممتا موهه نوار ساجن،
جمي مري تو جيؤ جڳت ۾...

٥- ڪهي ٽيٽون مت ڪر جي مڇ تون،
ڪرم ڀرم جو پاندو پڇ تون،
ڪر هر نام اُچار ساجن،
جمي مري تو جيؤ جڳت ۾...

راڳ جوڳ

ٽل - ڀڄن ڪر رام جو سباڻا ...

١- وڃن ڏٺي جيئن آئين جڳ ۾،
ڀڄن نہ ڪو ڪم ڪڙو،
ڪيڙو جواب لون ڏيندين الڙي،
جالي ڦين پڇاڻا - ڀڄن ڪر ...

٢- ڏن ڏرليءَ ۾، متر مسافري،
ٿاري گهر ڪي در تي،
رهن ڪبو سان آخر ٿائين،
نبڻي سڀ نماڻا - ڀڄن ڪر ...

٣- رچ ڪي ٻاٽيءَ وانگر دنيا،
اڄ نہ ميٺي ڪنهن ڪي،
رنگ دنيا ڪا چمڪن اُلين،
نمڪن ڪيئن ٿانداڻا - ڀڄن ڪر ...

٤- ووي ووي ٻيا ملن ٻدارت،
ڏن آدڪ مت مدد،
ڪبي نمٿون نر مانش چولو،
ووي ملي نا آياڻا - ڀڄن ڪر ...

٦- ڪهي ڏيهڙون ڇڏ ڪرم لکڙو،
ڇوڙ گروءَ جا پڪڙ سوايو،
هر ڀڳتيءَ جو ٻونج ٻيءَ،
هر ڀڳتي هر ساڻ ملائي - ڪرمن...

راڳ جوڳ

ٿل - من ٻڌي ڪي من سان مار،
جڳت ولي ٻورن سنگر ڪان.

١- منتر ڪي منتر سان موڙج،
تنتر ڪي تنتر سان توڙج،
ينتر ڪي ينتر سان ٽار - جڳت ولي...

٢- جسم سڌيءَ ڪي سچ سڌيءَ سان،
حبت وڌيءَ ڪي آتم رڌيءَ سان،
ششمان سان ششمان ڪي هار - جڳت ولي...

٣- ڪبد ڪبدي ڪي ڪبدو ماري،
ڏنڊي سان ڇڏ ڏنڊو ٽاري،
تن سان تن جي مثل نوار - جڳت ولي...

٤- ڪهي ڏيهڙون سنتن جي اُڪتي،
مڪتيءَ سان ٿي لبندءَ مڪتي،
آتم سان آتم ڪي نيار - جڳت ولي...

راڳ جوڳ

ٿل - وڃڻ مڃي جي منهنجو يار،
يڃڻ ڪري ڪر جنم سجايو.

۱- ڏيون ڪي پيي تن هي پيارو،
هريءَ ملڻ جو خاص دئارو،
هريءَ ملڻ جا رکہ ويچار،
هريءَ بنا تي جنم اجايو - يڃڻ ڪري ...

۲- مانش تن بن يڃڻ نـ تيندءِ،
ويل وقت تر هت نا ايندءِ،
ڪريل ڦل جيئڻ لڳي نہ ڏار،
يڃڻ ڪرڻ ۾ دير نہ لايو - يڃڻ ڪري ...

۳- چڙهي جبل تي چوان پڪاري،
ڪن ڪولي سڀ ٻڌو پياري،
ٻوءِ مٿان ڪا ڏيـو معيار،
ڪهن ۾ اسانکي ڪين چتايو - يڃڻ ڪري ...

۴- چيم آڳي پيي هاڻ چوان تو،
ٻوءِ ۾ چوندس قياس ڪيان تو،
يڃڻ بنا جم ڏيندو مار،
روئندءِ انتڙي نير وهايو - يڃڻ ڪري ...

۵- ڪهي ڏيهڙون نا آرس ڪر تون،
مهل اچان تي سمر هري تون،
رهي گروءَ جي شرڻ منجهار،
مانش چولو سڦل بڻايو - يڃڻ ڪري ...

راڳ جوڳ

ٽُل - مايا ۾ نه ڀُل مستان،
جنهن ڏيهن جو مايا ڇنڪو.

١- مايا بجليءَ جو ٿي چمڪو،
پل پل ۾ ڪري ٿي هڪ ٽمڪو،
غافل تنهن ۾ ٿي ڪري گمان،
آڄ ڪال جو نا سر ڪنڪو - جنهن ڏيهن ...

٢- مايا ناڳڻ ٽِلُ ڏساڻي،
پهيچا ڦڙا ڀاڻ ٿي ڪالي،
سوني لڳي تو سُرت سڄان،
لڪ ٽٻي جو ڪالي جهٽڪو، جنهن ڏيهن ...

٣- مايا جا هي جڳ ۾ رنگ ٿي،
ٽرڪ وڃڻ جا ڪُل سي ڍنگ ٿي،
هوسي تنهن لاءِ ٿي حيران،
حدم مرڻ جو ڪرڻ نا ڪنڪو - جنهن ڏيهن ...

٤- مايا سالڻ نا ٽئي ڪنهجي،
چاهه ڪري جو مڪت نه لهجي،
شرڻ هريءَ جي ٿي ڪلياڻ،
ڪيا وارو ٻڙهي ڏس ڳڪنڪو - جنهن ڏيهن ...

٥- مايا وارا روئن سدائي،
ڏلم آکن سان ڪبهي ٻالي،
ڪهي ڏيهنون جن گر جو گيان،
ڪالن نا سي حم جو ڳهنڪو - جنهن ڏيهن ...

راڳ جوڳ

ڏل – محبت جي مارڳ ۾، ڪامل هل تون ڪاهي،
ڪامل هل تون ڪاهي، سانگو سر جو لاهي.

(١)

محبت جو مارڳ تي، وار سڀهي ڪان سنهڙو،
تلوارن ڪان طالب، تيز تکو تي تکڙو،
رکجانءِ پير تون سوچي، خوف ڪرڻ جو آهي.

(٢)

ڪيئي ڪيهر ڪيئي چيتا، ڪيئي ڀالو ڪن ڀڻ ڀڻ،
محبت ڪان موڙڻ لاءِ، ڪيئي ڪوڪر ڪن ڪڻ ڪڻ،
ٻ ڇجانءِ نا ڪنهن ڊپ ۾، چڙهي توڙي سر ڦاهي.

(٣)

هليو هل وات محبت جي، ڪند نه موڙج ڪڏهين،
رهج رضا تي راضي، اچي سر ڪا ٻٽي جڏهين،
ڪج نا خيال خواريءَ جو، نباهج نينهن تون ناهي.

(٤)

هليا جيڪي هن دڳ ۾، ڪئي نا جان تن پياري،
مهڻا ٻديون سهي، سر تي نيائون يار سان ياري،
رکن هڪ پياس پيارل جي، ڪفر جا ڪوٽ ڪل ڊاهي.

(٥)

ڪهي ڏيئون هن دڳ ۾، هوڏ ڇڏي هل هلندو،
پساڻ پلي غم ڪائي، چاهه رکي چل چلندو،
پوندين پاس پرين ڪي، ڇڏج نا در، ڏ ڪن چاهي.

راڳ ڏوڳ

ٽُل ـ جمي مري تو هي شرير،
ساکي اُن ڪان اُٿي نارو.

١ـ تن هي ٻار، پدو ۽ هوائو،
ڪت اُومن جو تي اُستاڻو،
دکـ سکـ پوڳڻ لاءِ تن ڪير،
ساکي اُن ڪان اُٿي نارو.

٢ـ سنڪلپ وڪلپ من هي اُندر،
سنڪلپ ڪان من ناهي ٻاهر،
من سمنڌ سنڪلپ تي نير،
ساکي اُن ڪان اُٿي نارو.

٣ـ هئمان ممتا ٻـڌ ۾ آهي،
هئمان ڪان ٻـڌ ٻاهر ناهي،
ٻـڌ ڏنس ۾ هئمان تير،
ساکي اُن ڪان اُٿي نارو.

٤ـ چـت هي اُندر چـون سارو،
چـون ڪان چـت ناهي نيارو،
چـتون جو چـت پاڻو چير،
ساکي اُن ڪان اُٿي نيارو.

٥ـ هل چل پراڻن اُندر جاڻيج،
تن جو ٽديو پراڻ پڇاڻيج،
گانيون اندريون پراڻ آهير،
ساکي اُن ڪان اُٿي نارو.

٦- ڪهي ٽيڻون تون ساڪي آهين،
پلي پلائي تن تون نـاهين،
گروءِ ڏنو هي گيان گنڀير،
ساڪي اُن ڪان اُتي نيارو.

راڳ جوڳ

ٿلهه - تن تسان مان قربان پياري،
تن من ڌن جن سڦلو ڪيڙو.
١- سڦو ڪن سيوا سان تن کي،
سڦلو ڪن هر سمري من کي،
ڌن سڦلو ڏئي دان پياري - تن من...
٢- سڦلو ڪن مک نـام اُچاري،
سڦل نئن ڪن سنت نهاري،
چت سڦلو ڌر ڌيان پياري - تن من...
٣- سڦل پير ڪن هلي ستسنگ ۾،
سڦل سواس ڪن رچي هر رنگ ۾،
بڌ سڦلي گهه گيان پياري - تن من...
٤- ڪهي ٽيڻون جي پراُپڪاري،
سڦل حياتي تن جي ساري،
اُستتي ڪري جهان پياري - تن من...

راڳ تلنگ لورو

ٽل - مان مان ساري جڳ کي ماريو،
مان کي ڪنهن نه ماريو آ ...

١- مان مان ڪر ڪر راوڻ مريو،
لنڪا ڳڙهه ڪي ساڙيو آ ...

٢- مان مان ڪر ڪر هرناڪش مئو،
ماس نهن - سان ڦاڙيو آ ...

٣- مان مان ڪر دريوڌن مئو،
رڻ ۾ روئي پڪاريو آ ...

٤- مان مان ڪر ڪر ڪنس مري ويو،
لمر آکن مان هاريو آ ...

٥- مان مان کي جن من ۾ رکيو،
تن کي ڏاڍيءَ ڏکاريو آ ...

٦- ڪهي ٽيئون جنهن مان کي ماريو،
پرڀوءَ کي سو پيارو آ ...

*

منڊا منهنجا جاڳ تون، ڪر نام جپڻ جو ڪم،
نام جپڻ ئي ڪم، وڃه، نه ڏيو هڪ دم،
ڪال نه ڀوڳي ڪا ڪال ئي، ڪنهن کي ڪري ختم،
ٽيئون ڪري أدم، سمر سائينءَ کي سدا.

راڳ تلنگ

ڏل - هر هر نام جپي جيڪو جن، هر هر نام جپي،
سنت ديپن ۽ نون کنڊن ۾، سو نر ڪين ڇپي.

(١)

سو وڏڀاڳي سو آنواڳي، لوڪ ٻنهي ۾ سو وڏ ڀاڳي،
هر هر نام جپڻ سان، ڪل جنهن ٻند ن ڇڏيا ڪٽي،

(٢)

هر چرنن سان لئو جي لائي، سک سمپت تنهن شانتي پائي،
نرڪ اگن جي تيز تپت ۾، سو نر ڪين لپي.

(٣)

هر هر نام خزانو ڀاري، وڃي وڌندو ڏينهون ڏهاڙي،
ڪائي خرچي دنيا ساري، تڏهن به ڪين ڪپي.

(٤)

ڪهي **ڏيئون** هر نام خزانو، پائي ڪو هر داس نماڻو،
گر ڪرپالو جنهن سيوڪ جي، پرچي پٽي لپي.

*

منڙا منهنجا جاڳ تون، ستگر ڪان وٺ گيان،
گيان وٺي گرديو ڪان، ميٽي ڇڏ اگيان،
مرم رکـي تون مـن ۾، سمر شري ڀڳوان،
تنهنجو ٿئي ڪلياڻ، **ڏيئون** لوڪ ٻنهي ۾.

راڳ تلنگ

ٽل - ڇو تو ڳولهين، ڇو تو ڦولهين،
پريو تنهنجي پاس آهي.

١- بندرابن ڏي وڃي لڌهن،
ڪرشن هٿڙيءَ ڪين هجي،
ڪرشڻ تو سان ساڻ سدا،
حسن جانا جو ڪڏ واس آلي - ڇو تو...

٢- اُيوڌيا پر ڏي وڃي لڌهن،
رام سيتا هٿ ڪين ملن،
رام سيتا ڪڏ تو سان جڻن،
سچ سان ڪڏ پرڪاش آلي - ڇو تو...

٣- ڪاشيءَ ڏي لان وڃي لڌهن،
شو جي ڪوڪان ڏار هجي،
ديهه شوالي پر شو چيتن،
لن پر لت جڻن سواس آتي - ڇو تو...

٤- پري پاڻ ڪان پريو ڳولهڻ،
اَوديا جو اهو ڇهن وڏو،
ڪهي ڏوهٿون سو او پر آهي،
پڪو اهو وشواس آلي - ڇو تو...

راڳ تلنگ

ٽل - ڇڏي اَيمان ڪريو سيوا،
سچي گرديوَ جي پياري،
ڏني ستنام جي سکيا،
پرم سنسا ڇڏي ساڙي.

١- ڪرڻ سيوا فرض آهي،
سچي گر جي جگياسن کي،
هريءَ کان وڌ گروُ جاڻي،
ڪيو سيوا شرڌا ڌاري - ڇڏي اَيمان ...

٢- بنا سيوا نہ ڪنهن پاتا،
گرن کان من گهريا مطلب،
جنين سيويا تنين پايا،
ڏسو اتهاس ويچاري - ڇڏي اَيمان ...

٣- اُدالڪ، اَيمنيو، شبري،
ٻون پت، رام، ڪچ، ڪرشن،
گهريو جيڪي مليو تن کي،
ڪئي سيوا گروءَ دواري - ڇڏي اَيمان ...

٤- کهي ٽڪڙون اَچان پي ٿي،
ٽهل جي مهل لاثاني،
ڪري سيو ڪٺ بازي،
وڃائج وقت نا ٽاري - ڇڏي اَيمان ...

راڳ تلنگ

ٽل - سمر سدا تون هوءِ منهنجا من،
سمر سدا تون هوءِ،
هر سمرڻ جي مهل اها ٿي،
پوٿين ۾ ڏس پڙهي.

١- هر سمرن جو ڪم هي پيارا،
ٿي نه سگهي ٻيءَ جوڻ منجهارا،
تنهن ڪارڻ اُهو ڪوءِ گنوارا،
سمرڻ جي هيءَ گهڙي - سمر سدا...

٢- جوواسي لک جوڻيون آهن،
مانش جوڻيءَ مٽ سي ناهن،
شاستر ٻي جس تنهن جو ڳائن،
لالن جي ٿي لوڙي - سمر سدا...

٣- جو ڪم ٻٽجڻ چاهين من ۾،
سو تون ٻٽندين مانش تن ۾،
شرڻ وجهن پڻ گر چرڻن ۾،
ويندين چوٽ چڙهي - سمر سدا...

٤- اسر تن ۾ ٿي نهين ڪمائي،
سڀ جوڻين ۾ ٿي نه پائي،
ڪهي ٽيڻون هر سمر سدائي،
ويندين ترت ترڪي - سمر سدا...

راڳ تلنگ

ٽل ـ آيو آن تنهنجي پاس،
ستگر سائين آيو آن تنهنجي پاس،
ڪرپا ڪرڪي داس پنهنجي جا،
ڪم ڪندي ڪل راس.

١ـ چون شاستر سنت پڪاري،
جيڪو ايندو گروءَ دواري،
ستگر تنهنجا ڪاج سنواري،
ساڪ ٻڌم ايها خاص ـ ستگر سائين...

٢ـ آس وندو تي آيس شرڻي،
ستگر رک تون پنهنجي چرني،
جم جي جيئن پوي نه پرڻي،
ڪٽان ايها شاباس ـ ستگر سائين...

٣ـ ڇڏي آسرا ڪل سنساري،
ورم آسرو تنهنجو پياري،
داس پنهنجي جو تيءَ رکواري،
هر ويلي هر سواس ـ ستگر سائين...

٤ـ ڪهي ٽيئون ڏي سمت سچائي،
سرت شبد ۾ رهي سمائي،
رهي نه آس جڳت جي ڪائي،
پهچان هري نواس ـ ستگر سائين...

راڳ تلنگ

ٽل - سمرڻ ڪر ڏينهن رات منهنجا من!
سمرڻ ساٿينءَ جو ڪر سڪ سان،
ٻي نه ڪر ڪا تات، منهنجا من...

١- سمرڻ ساٿينءَ جو سک ڏيندءِ،
دل جا ڪلشي ڪشٽ ڪٽيندءِ،
وري نه وڄهو سنڪٽ ايندءِ،
سدا رهي ڪشلاب - منهنجا من...

٢- سرب لڳائج هر سمرڻ ۾،
ڀو نا ڦرنو آڻج من ۾،
سمر هريءَ کي سڀ سواسن ۾،
درشن ملندءِ داس - منهنجا من...

٣- تل ڌار جيون سمرڻ ڪر تون،
ڌيان ڪڇونءَ جيان دل ۾ ڌر تون،
سمنڊ گاج جيان نام اُچر تون،
واڻي نه ڪر ٻي واس - منهنجا من...

٤- ڪونج ٻچن کي جيئن سنڀاري،
جاتڪ جيئن هوند چتاري،
ڪامڻ جيئن ڪنت کي ساري،
تونءَ تونءَ ۾ ڪر لات - منهنجا من...

۵- ڪهي ڏيڄُون سمرن جي ريتي،
ستگر ڪان سک رکي پريتي،
نرمل نام جپڻ جي نيتي،
ڏاتر جي هيءَ ڏات - مدهجا من ...

راڳ تلنگ

ڏل - آيا گهر ۾ ساڌُ - پرميشور جا پيارا.

(۱)

گهمن ٿاهي ٿولا، ڪيدن پريم پولا،
هٽي گيان گولا، پهچن ڪوٽ پارا - آيا ...

(۲)

پائن جالي پيرا، وسن اُهي وڙها،
مٺا رهن ميڙا، ست ٿي ڏيکهن سارا - آيا ...

(۳)

آهن ياڳ شالي، سدن منهن ۾ لالي،
ڇڏن ڪنهن نه خالي، پريل تن پيدارا - آيا ...

(۴)

ڪهي ڏيڄُون سوامي، هيڻن جا تي حامي،
ڪيان مان نامي، ڪشٽن ڪٽڻ هارا - آيا ...

راڳ تلنگ

ٿل - سمرڻ ڪر ڏينهن رات مهنجا من!
سمرڻ سائينءَ جو ڪر سڪ سان،
ٻي نه ڪر ڪا تات، مهنجا من...

١- سمرڻ سائينءَ جو سک ڏيندءِ،
دل جا ڪلفي ڪشٽ ڪٽيندءِ،
وري نه وڇڙو سنڪٽ ايندءِ،
سدا رهي ڪشلات - مهنجا من...

٢- سرب لڳائج هر سمرڻ ۾،
دو نا ڦرنو آتم من ۾،
سمر هريءَ کي سڀ سواسن ۾،
دوشن ملندءِ دات - مهنجا من...

٣- تنل ڌار جيون سمرڻ ڪر لون،
ڏيان ڪيجوڻ ڌيان دل ۾ ڌر لون،
سمبد گاج ڌيان نام اُچر لون،
واڻي نه ڪر ٻي وات - مهنجا من...

٤- ڪونج ٻچن کي جيئن سنڀاري،
چالرڪ جيئن بوند چتاري،
ڪامڻ جيئن ڪنت کي ساري،
اونءَ لونءَ ۾ ڪر لات - مهنجا من...

۵- کهي ڏيڱون سمرن جي ريتي،
ستگر کان سک رکي پرلتي،
نرمل نام جپڻ جي نيتي،
ڏاتر جي هيءَ ڏات - مهنجا من ...

راڳ تلنگ

ٿل - آيا گهر ۾ سادُ - پرميشور جا پيارا.

(۱)

گهمن ناهي ٽولا، ڪين پرم پولا،
هٽي گيان گولا، پڇن ڪوٽ پارا - آيا ...

(۲)

پائن جاڻي پيرا، وسن اهي وڙها،
مٺا رهن ميٺڙا، ست ٿي ڏيهن سارا - آيا ...

(۳)

آهن ياڳ شالي، سدن منهن ۾ لالي،
چڏن ڪنهن نه خالي، پريل تن پيدارا - آيا ...

(۴)

کهي ڏيڱون سوامي، هيٺن جا ٿي حامي،
کيان مان نمامي، ڪشٽن ڪٽڻ هارا - آيا ...

راڳ تلنگ

ٿل ـ ستگر موٽڪان من ھيءُ ڪيئن مري،
سر نہ آھي، من ھيءُ چاھي،
ڏس لون مهر ڪري.

۱ـ شر ھجي تان پيري پايان،
سرپ ھجي تان اس اجايان،
آھي بھي ڪسان بوري،
ستگر موٽڪان من ھيءُ ڪيئن مري.

۲ـ بنل ھجي تان ڪلي بڌايان،
اس ھجي ناڪبلي پايان،
واڳ بھي نا وري،
ستگر موٽڪان من ھيءُ ڪيئن مري.

۳ـ پنچي ھجي تان ڄار وڇايان،
ھاٿي ھجي تان ڪندو لڳايان،
ڏانو بھي نا ڏري،
ستگر موٽڪان من ھيءُ ڪيئن مري.

۴ـ ڪھي ٽمٽون من وس ڪيئن ٿيندو،
آدي گھر بر سو ڪيئن ايندو،
ڏيان بوھم ڪيئن ڏري،
ستگر موٽڪان من ھيءُ ڪيئن مري.

راڳ تلنگ

ٿل - مالڪ مهر ڪيو،
مونکي ياجهه ڪيو تہ الاهي،
گڏ سانگي هجن تہ سدائي.

من ۾ پياس رهي،
دل ۾ آس رهي تہ الاهي،
گڏ سانگي هجن تہ سدائي.

۱- ڏسي سانگين کي نيڻ ٺرن ٿا،
گل ٻوٽيل خوش ٿي لڙن ٿا،
پي پريم ذري، رهي مستي چڙهي
شهنشاهي، گڏ سانگي...

۲- جڏهن چون سانگيڙا وڃون ٿا،
تڏهن ٻاهرينءَ طرح تہ مڇون ٿا،
من کين مڃي تہ ڪو سانگي وڃي،
چوان جائي، گڏ سانگي...

۳- وڃڻ سانگين جو کين وٽي ٿو،
جڻ تير هيٺين کو هٽي ٿو،
سگهان کين چئي، روئن نيڻ ٻئي،
تہ الاهي، گڏ سانگي...

٤- مون عرض هي مالڪ منهنجو،
وارن وڃڻ سانگيڙا پنهنجو،
خوش ٿيندس ڏڏهن، سانگي رهندا جڏهن،
لنؤ لائي، ڳڻ سانگي...
٥- ڪيي ٽمڻون ٿو پور پچايان،
آچان سانگين کي ڪشن مان رهايان،
سنگ سانگين وڃي، ڳڻ ڪيڙا ڳڇي،
حال پاڻي، ڳڻ سانگي...

راڳ تلنگ

١- [illegible] ٿو شانتي سک کي چاهين،
[illegible] سان ڪر بهار سدا...
٢- [illegible] پريت وکن ٿا،
[illegible] جو ٿئي ٿو آڌار سدا...
٣- [illegible] سرتا سيئي،
[illegible] نام آڌار سدا...
٤- [illegible] لڳائي،
[illegible] سدا...
٥- [illegible]
[illegible] بهار سدا...

راڳ تلنگ

ٿل - جنهن لي هريو ٻرچي،
پنهنجي ٻاجهه ٿو ڪري،
سهجي لئهن سيوڪ جو، ڪاج ٿو سري ...

١- ڀڳت ڪيشو لي راضي ٿيڙو،
ڪارج آن جو ڀورو ڪيڙو،
جڏهن ننگه ڪرئي ڀهنجو،
نام لي ڏري - سهجي ...

٢- ڀڳت ڪبير جو يڳيه ڪرايو،
لوڪ ٽنهي ۾ نانءُ ڪڍايو،
جڏهن ڪوئي ڀراوءَ جي،
شرن ٿو ڀڙي - سهجي ...

٣- ڀڳت ڌني جي ٻوڪ ٻچائي،
ڪدوءَ منجهان تنهن ڪڻڪ بنائي،
جڏهن ڪوئي ڀراوءَ ڏي،
پير ٿو ڀري - سهجي ...

٤- ٻاڻ ڪرن جي هوس حوالي،
سب ڪجهه تن جو سائين سنڀالي،
ڪهي ٽهڻون انين پڙ،
گيتا اچري - سهجي ...

راڳ تلنگ

ٽيڪ - اٿي من ڀڄيو پالڻهار،
روئيءَ جي ڪر ولي نہ حساب،
سمر سدا ڪرتار.

١- جنهن ناڪر هن جڳ کي ناهيو،
پالڻ جو ڀي تنهن کي ساڃيو،
اوکي ڀي تنهن ڪنهن بلايو،
اٿل رکج اعتبار - اٿي من ...

٢- پرميشور جو اکنڊ ڀنڊارو،
هلي پيو ڏينهن راتو يارو،
جنهن مان کائي ٿو جڳ سارو،
ڀريو رهي ڀنڊار - اٿي من ...

٣- جل واسين کي ڏئي ٿو جل ۾،
ٿل واسين کي ڏئي ٿو ٿل ۾،
نڀ واسين کي ڏئي ٿو نڀ ۾،
هرهنڌ ڏئي ڏاتار - اٿي من ...

٤- پيٽ اندر ڏئي ناڙيءَ دواري،
جنم بعد ڏئي ٿڻن دواري،
عمر سڄي ڏئي نمر نہ ٽاري،
ڏين ٻڌو ڏاتار - اٿي من ...

٥- ڪڇي ڏيئون سڀ ميهڻا من لون،
جنهنجو کائين ٿو نت اَن لون،
تنهن ايشور جو ڪر سمرڻ لون،
تنهنجو ٿئي نستار - اٿي من ...

راڳ تلنگ

ڏل ـ ڪر نہ مسافر ايڏو ماڻو،
هنڙي ٿيندو ٿر نا ٽاڻو.

١ـ راوڻ جهڙو جوڌو هيڙو،
ڪال ۾ پنهنجي وس جنهن ڪيڙو،
سو پڻ وڃڙو ڪري لاڏاڻو ـ هنڙي ٿيندو...

٢ـ عمر هئي جن ڪلپ هزارا،
مايا جا جن پريل ڀنڊارا،
سي پڻ ڇڏي ويا پنهنجو لڪاڻو ـ هنڙي ٿيندو...

٣ـ آئين اڪيلو ويندين اڪيلو،
گهڙي پلڪ جو جاڻج ميلو،
رهي نہ ڪوئي راجا راڻو ـ هنڙي ٿيندو...

٤ـ ڪال بلي ڪنهن ڪين ڇڏي ٿو،
کهي ڏمڻون نيئي خاڪ گڏي ٿو،
پوروتي جڏهن ٻاڻي داڻو ـ هنڙي ٿيندو...

*

مڙئا منهنجا جاڳ ٿـون، گـر جو گولو ٿي،
در نہ ڇڏ جاني گر جو، ڦوٽ ڇونئي توڙي جي،
رهي گُرن جي سنگ، ۾ ٻولر جي سرڪي پيءِ،
اُتي اوسر هـيءِ، وٺـرت مٺان وڃائين.

راڳ تلنگ لهرو

ٽل - منهنجي هٿڙي رکڻ تون لاڄ هري،
شرڻ توهانجي آيو آهيان،
سرڪي ڪر هيءَ گهڙي...

۱- ديس ڇڏي پرديس پڌاري،
آيس تنهنجي سڄڻ سهاري،
شان سيا ۾ رکج مراري،
ورام تنهنجي دري - منهنجي هٿڙي...

۲- ڏسي سيا کي تو ڳهرايان،
ڪبڻ سيا جو هيءَ لپايان،
ٻل نه پاڻ ۾ ايڏو پائيان،
ڪر ڪا ڪرپا ذري - منهنجي هٿڙي...

۳- نربل جو بل آهين تون ئي،
نرڇل جو ڇل آهين تون ئي،
نرڌن جو ڌن ٻي تون ئي،
آيس تو در لڙي - منهنجي هٿڙي...

۴- ڪهي ڏيڻون تنگ حالي پنهنجو،
آهنجي مان ڪم ڪر تون سهنجو،
ڇڙو تهڙو آهيان تنهنجو،
ڪڻ تون منهنجي پري - منهنجي هٿڙي...

راڳ ڏلنگم لهرو

ڏل – جت ڪٿ رام پيارو،
آهي گهٽ گهٽ ڪيڻ هارو،

١- پاڻ پدبت تي پوتي واچي،
پاڻ شروتو تي رنگ راچي،
پاڻ قلم ليکارو – آهي گهٽ...

٢- پاڻ ئي سودو، پاڻ ئي هت ٽئي،
پاڻ ئي ناراضي، پاڻ ئي وت ٽئي،
پاڻ ئي تورڻ وارو – آهي گهٽ...

٣- پاڻ پشپ تي سڳنڌي ڏئي ٿو،
پاڻ ڀنور تي واس وٺي ٿو،
مالهي پاڻ موچارو – آهي گهٽ...

٤- پاڻ ئي روئي، پاڻ ئي کلي ٿو،
پاڻ ئي وڇڙي پاڻ ملي ٿو،
پاڻ ڏئي پينارو – آهي گهٽ...

٥- پاڻ ئي سنگ، پاڻ ئي چيلو،
پاڻ ئي خلقت پاڻ اڪيلو،
پاڻ ئي چندر چمڪارو – آهي گهٽ...

٦- پاڻ ئي سورج، پاڻ ئي ڇايا،
پاڻ ئي مالڪ، پاڻ ئي مايا،
پاڻ ئي تيج اُنڌارو – آهي گهٽ...

٧- رام سچي جو ڌڻهن لي رايو،
ڪهي **ٽيڪمون** لڏهن نظري آيو،
ٻاڻ ڪري ديدارو - آهي گهٽ...

راڳ تلنگ لهرو

ٿل - ڦتڙ ڏسڻ ۾ هيٺو لي،
ٻر لوڪ ڪدو ٻل ٻٺو ني.

١- ڏسي گودڙي گهمڊ نہ ڪر لون،
خوف رکي سر جران ڏر لون،
جي سکيو حگه جيٺو لي - ڦتڙ ڏسڻ...

٢- ڪتبا ڪکن جي ڏسي اُکهاڙو،
ڪر نہ ڦقيرن ڪان ڪنارو،
ٻلو اُنهيءَ مان ٽيٺو لي - ڦتڙ ڏسڻ...

٣- ڪري ڦقيرن کي لون آزي،
هٿڙا جوڙي نمي نباري،
آمرت رس جي ٻيٺو لي - ڦتڙ ڏسڻ...

٤- ڦتڙ متان جو ڪري لنولي،
اَللهه اُنهن جي ٻاڙ اُکولي،
لبح ڦتڙ ۾ ٽيٺو لي - ڦتڙ ڏسڻ...

٥- ڏرج ٻلي نہ ڪمان ڪدون لون،
ڏرجانءِ ڦتڙ زبان ڪدون لون،
ڪهي **ٽيڪمون** ڦل ڪٻٺو لي - ڦتڙ ڏسڻ...

راڳ تلنگ لهرو

ٿل - فقر آللهہ مڃ، آللهہ فقر مڃ،
فرق نہ تنهن ۾ ڪوئي اَدا ...

۱- فقر آللهہ جي صورت سمجهو،
آللهہ فقر بڻيوئي اَدا ...

۲- ظاهر فقر تي آللهہ باطوني،
شڪ هڪ نالا دوئي اَدا ....

۳- آللهہ سڃاڻ جي تون طلبين،
فقر ڪنهي سچ سوئي اَدا ...

۴- فقر آللهہ ۾ فرق جو ڄاڻي،
پت اُنهيءَ جي ڪوئي اَدا ...

۵- ڪهي ڏيڏون تون پير فقر جا،
پيءُ پريت سان ڌوئي اَدا ...

راڳ تلنگ لهرو

ٿل - من تي ڪر اَعتبار نہ ڪڏهين،
من تي دوکي باز سدا ...

۱- من تي جنهن اَعتبار ڪيو تي،
من جو سو موتاج سدا ...

۲- من تي نت هوشيار رهي جو،
من تي تنهنجو راڄ سدا ...

۳- گر چرنن سان من جنهن جوڙيو،
سري اُن جو ڪاڄ سدا ...

۴- ڪهي ڏيڏون جنهن من کي جيتيو،
ملي تنهين مهراج سدا ..

٧- رام سچي جو جنھن کي رايو،
ڪھي **ڏيئون** تنھن نظر آيو،
پاڻ ڪري ديدارو - آھي گھٽ...

راڳ تلنگ ٺهرو

ٿل - فتڙ ڏسڻ ۾ هيٺو ٿي،
پر لوڪ ڪندو ڌل اٿو ٿي.
١- ڏسي گودڙي گھمنڊ نه ڪر تون،
خوف رکي سر حونن ڏر اون،
جي سڪو جڳ جيٺو ٿي - فتڙ ڏسڻ...
٢- ڪنبا ڪکن جي ڏسي اگھاڙو،
ڪر نه فقيرن ڪان ڪيدارو،
پلو انھيءَ مان ٿيٺو ٿي - فتڙ ڏسڻ...
٣- ڪري فقيرن کي تون آزي،
هنڙا حوڙي نمي نيازي،
اموت وس جي پيٺو ٿي - فتڙ ڏسڻ...
٤- فتڙ منان جو ڪري ٽولي،
الله انھن جي پاڙ اکولي،
ٿيچ وڻڙ ۾ ٿيٺو ٿي - فتڙ ڏسڻ...
٥- ڏرچ پلي نه ڪمان ڪنون تون،
ڏرجاءِ فتڙ زان ڪنون تون،
ڪھي **ڏيئون** ڏل ڪيٺو ٿي - فتڙ ڏسڻ...

راڳ ڏانگهه لهرو

ٿل - مايا سان من ميل نه پنهنجو،
مايا کان رهه دُور سدا.

١- مايا مالڪ کان من موڙي،
جيوَن کي تي جڳهه ۾ جوڙي،
طلب وارن جا تڪيا توڙي،
من تہ ڪري مغرور سدا - مايا کان ...

٢- مايا کيل خوديءَ جا کيلي،
بيحد باغ برهه جا پيلي،
محبت وارو ميل نہ ميلي،
ڪري ڇڏي ڇڪ چُور سدا - مايا کان ...

٣- اَچڻ مهل پيي ڏوتي ڏکہ ڏي،
وڃڻ مهل پيي ڏاڍا ڏکہ ڏي،
رکڻ مهل پيي ڪين ڪي سکہ ڏي،
موڳي ڪري مجبور سدا - مايا کان ...

٤- مايا جو سڀ ڏوڙ ڏنڊو ٿي،
پاپ نہ ڪر لعهن لاءِ اَنڌو ٿي،
ڪهي ڏهڻون ٿل نيٺ منڊو ٿي،
رهج پڇن پرپور سدا - مايا کان ...

راڳ تلنگ اهرو

ٽل - جهالي ڀالي جيءَ ٻڌجي مر،
جاڻج جاڻڻهار کي.

١- جاڻڻهارو ساڪي اَلبتي،
ساڪيءَ جو ٻيو ساڪي ناهي،
سوڌي لهہ تنهن سار کي - جهالي ...

٢- جاڻ اُنهيءَ جي جاڻي اَنکي،
تنهن بن جاڻي ٻيو نا تنهن کي،
پرکج اوکڙهار کي - جهالي ...

٣- جاڻ اُنهيءَ کان اَلڳ نہ جاڻج،
جاڻ اُنهيءَ جو روپ پڇاڻج،
سمجهہ اُنهيءَ اسرار کي - جهالي ...

٤- گر بن جاڻ ڏٺي نا ڪوئي،
جاڻ ڏٺي جنهن سنگر سوئي،
ڇڏ نا گر آڌار کي - جهالي ...

٥- جاڻڻهاري کي جنهن جاتو،
ڪهي ڏمڏون تنهن سڀ ڪجهہ پاتو،
پهچي پد نرڌار کي - جهالي ...

راڳ ڏانگر لهرو

ڏل - مايا سان من ميل نه پنهنجو،
مايا کان رهه دُور سدا.

۱- مايا مالڪ کان من موڙي،
جيوَن کي تي جڳه ۾ جوڙي،
طلب وارن جا لڪيا لوڙي،
من نه ڪري مغرور سدا - مايا کان ...

۲- مايا کيل خوديءَ جا کيلي،
بيحد باغ بره جا پيلي،
محبت وارو ميل نا ميلي،
ڪري چڏي چڪ چوُر سدا - مايا کان ...

۳- آچڻ مهل ئي ڏولي ڏکه ڏي،
وڃڻ مهل ئي ڏاڙهڻ ڏکه ڏي،
رکڻ مهل ئي ڪين کي سکه ڏي،
موڳي ڪري مجبور سدا - مايا کان ...

۴- مايا جو سڀ ڏوڙ ڏندو ئي،
پاپ نه ڪر تنهن لاءِ آندو ئي،
ڪهي ڏهڻون ڦل نيڪ مندو ئي،
رهڇ پيچن پرپور سدا - مايا کان ...

راڳ تلنگ لهرو

ٿل ـ مالڪ سان جي ملڻ گھرين تون،
مايا ڪر نہ پياري اُدا،
راس رهي يا ڏيهن رهي هٿ،
چال ٻنهي جي نياري اُدا.

۱ـ مالڪ گهر يا مايا گهر لون،
چاهہ رکي هڪ پاسي ھُو لون،
ستگو سڪيا موجب سر لون،
پوءِ لهڻي جنڪاري اُدا ـ مالڪ سان...

۲ـ مالڪ مايا گڏ نا رهندو،
لاهہ ٻنهي جو مؤر نہ لهندو،
سنت ساڌ ويو ائين چوندو،
هڪ سان رک تون ياري اُدا ـ مالڪ سان...

۳ـ جاڻ ٻنهي صاحب سچ ٿي،
ڪايا مايا ڪوڙي ڪچ ٿي،
ڪنهي ترڪ جو مايا مچ ٿي،
سمر هري سڪ ڪاري اُدا ـ مالڪ سان...

۴ـ ڪهي ڏهڱون ڪڍ من مان ممتا،
گر پوري ڪان وٺ تون گمتا،
ستن واري رک تون سمتا،
ڪنهدين بازي هاري اُدا ـ مالڪ سان...

راڳ تلنگ ڀيرو

ٿل - ساڌ سنگت ۾ وِيهي سڪ سان،
رام نام گن گايو، آنند پايو.

١- مانش ديهي مند بهاري،
سڀئي تنهن ۾ پڳتيءَ واري،
سڀني ڏيءَ کي ڦهلايو، آنند پايو.

٢- نيمن جا نوبر، شونق جون ڇيريون،
پائي پيرن پايو ڦيريون،
ستگر کي سرچايو، آنند پايو.

٣- دل جي ڍولڪ مردنگ من جو،
برهم جو باجو طائوس تن جو،
سڪ جا ساز وڄايو، آنند پايو.

٤- ڪهي ڏيئون ڪر سنگ سنتن جو،
ڏيان ڌرج تون گر چرنن جو،
جيون سڦل بڻايو، آنند پايو.

*

منڙا منهنجا جاڳ تون، ڪر تون سچ جي ڪار،
سيل، صبر، سنتوش کي، دل جي اندر ڌار،
گر منتر جي مام سان، من موڙڪ کي مار،
تنهنجي ٿئي جئڪار، ڏيئون لوڪ ٽنهي ۾.

راڳ تلنگ لهرو

ٽل - ڪلي ڪلي ڪڏهن خبر نه پالو،
رولي ريجهائج رام اُدا...
١- گهڙي پلڪ جو ڪم نه هتي لي،
رونڻ آلون يام اُدا...
٢- رونڻ ٻاڇوڻ جي نه ملي ها،
ڪن ها چو ماڻام اُدا...
٣- ڪٽ ۽ ڪسب ۽ روئندو ره اون،
ملندءِ پوءِ انعام اُدا...
٤- ڪوي ٽهڻون ماي درد مدن سان،
رونڻ جو سڪ ڪام اُدا...

راڳ تلنگ لهرو

ٽل - جڏهن من جيتيو، تڏهن جڳ جيتيو،
من کي ٻهرين جهپ بندا.
١- من جيتي بن جڳ نه جيتيو،
اها اصل ڪان نيت بندا...
٢- سنگو ٻاڇوڻ لسا من لي،
رمز پرک اها ريت بندا...
٣- ٻاڳن سان گردا او ملي ٿو،
ستگو سان ڪر پريت بندا...
٤- ڪهي ٽهڻون من جيتڻ چاهين،
گر لي ڪر پرليت بندا...

راڳ ڪوهياڙي

ڏل - ياڳ ورندو آ، ڪاڄ سرندو آ،
ستگر جي آسيس سان ...
۱- ٻڌندڙ ٻيڙو سمنڊ مان،
پار تروندو آ، ڪاڄ سرندو آ ...
۲- ڪهڙو ٻي ڪريل هجي،
چوٽ چڙهندو آ، ڪاڄ سرندو آ ...
۳- ورهين جي وڻ سڪل ۾،
ڦل ڦرندو آ، ڪاڄ سرندو آ ...
۴- ڪهي ٽيڻون ڪرمن سندو،
ليکه ڦرندو آ، ڪاڄ سرندو آ ...

راڳ ڪوهياڙي

ڏل - ٻلهاري مان، لکه واري مان،
ستگر جي ديدار تان ...
۱- ستگر پورڻ برهم ٿي،
سنساري مان، ٻلهاري مان ...
۲- ستگر ديون ديو ٿي،
پوڄاري مان، ٻلهاري مان ...
۳- ستگر ساگر گڻن جو،
اوگڻ هاري مان، ٻلهاري مان ...
۴- ٽيڻون ستگر شاهه ٿي،
ڀيکاري مان، ٻلهاري مان ...

راڳ تلنگ لهرو

ٿل ـ ڪلي ڪلي ڪنهن ڪم نه ايو،
رولي ريجهائيم رام اَدا...
۱ـ گهڙي پلڪ جو ڪر نه هتي ڪي،
رونسڻ آئون يار اَدا...
۲ـ رونڻ باجهون جي نه ملي ها،
ڪن ها ڇو مالڪ اَدا...
۳ـ ڪٿ ته ڪٿ به روئندو رهه اون،
ملندءِ پوءِ اِنعام اَدا...
۴ـ ڪهي ڏمڻون ماي درد مندن سان،
رونڻ جو سڪ ڪام اَدا...

راڳ تلنگ لهرو

ٿل ـ جنهن من جيتيو، تنهن جڳ جيتيو،
من کي ڄاڻڻ جيت بندا.
۱ـ من جيتي ٻن جڳ نه جيتيو،
اها اَصل ڪان لبت بندا...
۲ـ ستگر باجهون لنا من ڪي،
رمز بري اِهما ريت بندا...
۳ـ پاڻي سان گودڙو ملي لو،
ستگر سان ڪر پريت بندا...
۴ـ ڪهي ڏمڻون من جيتڻ چاهين،
گر لي ڪر پرليت بندا...

راڳ ڪوهياڙي

ڏل ـ ياڳ ورندو آ، ڪاج سرندو آ،
ستگر جي آسيس سان ...
١ـ ٻـڏنـدڙ ٻيڙو سمنڊ مان،
پار ترندو آ، ڪاج سرندو آ ...
٢ـ ڪهڙو پيي ڪريل هجي،
چوٽ چڙهندو آ، ڪاج سرندو آ ...
٣ـ ورهين جي وڻ سڪل ۾،
ڦل ڦرندو آ، ڪاج سرندو آ ...
٤ـ ڪهي ڏيئون ڪرمن سندو،
ليڪ ڦرندو آ، ڪاج سرندو آ ...

راڳ ڪوهياڙي

ڏل ـ ٻلهاري مان، لک واري مان،
ستگر جي ديدار تان ...
١ـ ستگر پورڻ برهم ٿـي،
سنساري مان، ٻلهاري مان ...
٢ـ ستگر ديون ديو ٿـي،
پوڄاري مان، ٻلهاري مان ...
٣ـ ستگر ساگـر گڻن جـو،
اوگڻ هاري مان، ٻلهاري مان ...
٤ـ ڏيئون ستگر شاهه ٿي،
ڀيکاري مان، ٻلهاري مان ...

راڳ تلنگ لهرو

ٿل - ڪلي ڪلي ڪنهن ڪبو نہ پاتو،
روئي ريجهائج رام آدا...

١- گهڙي پلڪ جو ڪم نہ هتي ٿي،
روئڻ آئون يار آدا...

٢- روئڻ باجهون ڪي نہ ملي ها،
ڪن ها ڇو ماتام آدا...

٣- ڪٿ بہ ڪٿ نہ روئندو رهه اوئن،
ملندءِ پوءِ انعام آدا...

٤- ڪهي ٽمڻون ماي درد معدن سان،
روئڻ جو سک ڪام آدا...

راڳ تلنگ لهرو

ٿل - جنهن من جيتيو، تنهن جڳ جيتيو،
من کي ٻهرين جيت بندا.

١- من جيتي ٿن جڳ نہ جيتيو،
اها آصل ڪان نيت بندا...

٢- ستگر ناهون نا من ٿي،
رمز پري اها ريت بندا...

٣- پاڳن سان گرد ٻو ملي تو،
ستگر سان ڪر پريت بندا...

٤- ڪهي ٽمڻون من جنت چاهين،
گر لي ڪر پريت بندا...

راڳ ڪوهياڙي

ڏل - ڀاڳ ورندو آ، ڪاج سرندو آ،
ستگر جي آسيس سان ...
١- ٻڏندڙ ٻيڙو سمنڊ مان،
پار ترندو آ، ڪاج سرندو آ ...
٢- ڪهڙو ٻي ڪريل هجي،
چوٽ چڙهندو آ، ڪاج سرندو آ ...
٣- ورهين جي وڻ سڪل ۾،
ڦل ڦرندو آ، ڪاج سرندو آ ...
٤- ڪهي **ٽيڪون** ڪرمن سندو،
ليکه ڦرندو آ، ڪاج سرندو آ ...

راڳ ڪوهياڙي

ڏل - ٻلهاري مان، لکه واري مان،
ستگر جي ديدار تان ...
١- ستگر پورڻ برهم ٿي،
سنساري مان، ٻلهاري مان ...
٢- ستگر ديون ديو ٿي،
پوڃاري مان، ٻلهاري مان ...
٣- ستگر ساگر گڻن جو،
اوگڻ هاري مان، ٻلهاري مان ...
٤- **ٽيڪون** ستگر شاهه ٿي،
بيڪاري مان، ٻلهاري مان ...

راڳ ڪوهياري

ٽڪ - بندن ٽوڙج لون، سنسا ڇوڙج لون،
گيان ولي گوڏيوَ ڪان ...
١- ڪوڙين هن سنسار ڪان،
منهن موڙج لون، سنسا ڇوڙج لون ...
٢- ترشن جي ڪل ڏوح جو،
ڪنڌ ڪورج لون، سنسا ڇوڙج لون ...
٣- وحدت جي درياهه ۾،
ٻانهي ٻوڙج لون، سنسا ڇوڙج لون ...
٤- جيءَ برهم جي ڀيد جو،
ڀانڊو ڦوڙج لون، سنسا ڇوڙج لون ...
٥- ڪهي ٽيڪمون نج روپ سان،
ورتي جوڙج لون، سنسا ڇوڙج لون ...

راڳ ڪوهياري

ٽڪ - مايا موريندس، اور اوريندس،
ڪرشن جي مان نام جي ...
١- ڪرشن جي ديدار تان،
سر گهوريندس، اور اوريندس ...
٢- ڪرشن جي چرڻن سان،
جيءُ جوڙيندس، اور اوريندس ...

٣- ڪوشش ڪارڻ جيڏيون،
ڏونگر ڏوريندس، اور اوريندس ...
٤- مايا جي مهاجار ڪسان،
منهن موڙيندس، اور اوريندس ...
٥- ڪهي ڏيئون نت پريم جو،
چرخو چوريندس، اور اوريندس ...

راڳ ڪوهياڙي

ڏل - گر تيندين تون، گهر ايندين تون،
ستگر جي اُپديش سان ...

١- بي خوديءَ جي بحر ۾،
ٻيڙي ڏيندين تون، گهر ايندين تون ...
٢- وحدت واري ورونهه ۾،
طالب رهندين تون، گهر ايندين تون ...
٣- قرب جي قيد ڪان ڇٽي،
پڪ پيئندين تون، گهر ايندين تون ...
٤- صدق صبوري سادگي،
نال نيندين تون، گهر ايندين تون ...
٥- ڪهي ڏيئون گر شرن ۾،
وير ويندين تون، گهر ايندين تون ...

راڳ ڪوهياري

ٽل - ڪن لائي ٻڌ، من لائي ٻڌ،
ڳالهيون پنهنجي گروءَ جون.

١- گروءَ نه تنهنجو هي آئي،
ويچاري ٻڌ، من لائي ٻڌ...

٢- تنهي گهٽ ڪان سو پري،
سو لاهي ٻڌ، من لائي ٻڌ...

٣- ٻي غم ذاتءَ نگر جو،
غم لاهي ٻڌ، من لاهي ٻڌ...

٤- ٻولي ٻن جي نه آئي،
هڪ آهي ٻڌ، من لائي ٻڌ...

٥- شهر سواميءَ ۾ پيد نه،
ڏئي داهي ٻڌ، من لائي ٻڌ...

٦- سج چنڊ جو نه ڪپ آئي،
جپ جاهي ٻڌ، من لائي ٻڌ...

٧- تون، مان، هي، هوءَ نه آئي،
ٻپ ڀاهي ٻڌ، من لائي ٻڌ...

٨- مهما اٿهيءَ گروءَ جي،
ويد ڳائي ٻڌ، من لائي ٻڌ...

٩- ڪهن عجائب ساز نه،
منهن ٻائي ٻڌ، من لائي ٻڌ...

۱۰- ٻول ڪنول ڪــان وانڙي،
ڪو ڪاهي ٻڌ، من لائي ٻڌ...

۱۱- ڪهي ڏيڱون گرديو ڪان،
ڳجهه نــاهي ٻڌ، من لائي ٻڌ...

راڳ ڪوهياڙي

ٽل - ستگر جي اَج پوڄا ڪريو،
پريم رکي من پيارا، شرڌا وارا...

۱- گروءَ پوڄا جو ڏينهن اَج آهي،
گر کي پوڄيو پريم لڳائي،
سمجهي هر اَوتــارا - شرڌا وارا...

۲- ستگر اَڳيان آرتيون ڳايو،
گهنٽ وڄائي چنور جهلايو،
جئه جئه جا هڻو نعرا - شرڌا وارا...

۳- ستگر کي اَج پوڄيو جنهن آ،
سال سڄو ڄڻ پوڄيو تنهن آ،
چون شاستر سارا - شرڌا وارا...

۴- ڪهي ڏيڱون مڻ ٻل ٻلهاري،
گر کي پوڄڻ جي هر واري،
تن جا ڀاڳ ڀلارا - شرڌا وارا...

راڳ ڪوهياڙي

ٽُل - تنهنجو هنڙي ڪم ئي ڪونهي،
جو ڪم آ ڪرتار جو...

١- جڳ ساري کي جنهن آ جوڙيو،
جڳ تنهن جوڙڻ هار جو...

٢- جو هن جڳ کي پالي پوشي،
ملڪ اُنهيءَ مختار جو...

٣- جنهن مان جڳ هيءَ پيدا ٿيڙو،
صاحب سو سنسار جو...

٤- ڪارڻ جا ڪل ڪارج جنهن،
ٿيو اهو ويچار جو...

٥- ڪهي **ٽهڻون** ڇڏ ممتا ڪوڙي،
سمرڻ ڪر سڀ سار جو...

راڳ ڪوهياڙي

ٽُل - لعل لڏاڻو ٿي، ساٿ ڇڏاڻو ٿي،
ٻانور ڪر تا ٻانورا...

١- مرڻ پڄاڻان ڏوڙ ۾، مڙهه گڏاڻو ٿي،
ساٿ ڇڏاڻو ٿي...

٢- پنج ڪندين جي ڪبترا، پاڻ ويڇڙو ٿي،
ساٿ ڇڏاڻو ٿي...

٣- شهر ڇڏي شمشان ۾، گهر اڏاڻو ٿي،
ساٿ ڇڏاڻو ٿي...

٤- ڪهي **ٽهڻون** سر ڪال جو، واهو وڄڙو ٿي،
ساٿ ڇڏاڻو ٿي...

راڳ ڪوهياري

ٽل - ڌرم ڌاريندين، بيڙو تاريندين،
پيوَ ساگر جي پيڙ مان ...

١- ڌرم سنگي ٿي جيوَ جو، سنگي ساريندين،
بيڙو تاريندين ...

٢- ڌرمي پرشن جي سنگ ۾، گُڻ گهاريندين،
بيڙو تاريندين ...

٣- هلندي ڌرمي وات ۾، هٺمان هاريندين،
بيڙو تاريندين ...

٤- ڪهي ڏيئون ڇڏ ڌرم نا، قول پاڙيندين،
بيڙو تاريندين ...

راڳ ڪوهياري

ٽل - ڀڄن ڪرڻو ٿيو، جيئري مرڻو ٿيو،
آپديش سان ... ستگر جي.

١- ڀڄن ڪري ڀڳوان جو، پار ترڻو ٿيو،
جيئري مرڻو ٿيو ...

٢- پار برهم جي روپ جو، ڌيان ڌرڻو ٿيو،
جيئري مرڻو ٿيو ...

٣- گيان وٺي گرديوَ کان، هٺمان هرڻو ٿيو،
جيئري مرڻو ٿيو ...

٤- ڪهي ڏيئون گرشبد جو، پاٺ پڙهڻو ٿيو،
جيئري مرڻو ٿيو ...

راڳ ڪوھياري

ٽل - تنھنجو ھنڙي ڪم اچي ڪونھي،
جو ڪم آ ڪرتار جو...
١- جڳ ساري کي جنھن آ جوڙيو،
جڳ تنھن جوڙڻ ھار جو...
٢- جو ھن جڳ کي پالي پوشي،
ملڪ انھيءَ مختار جو...
٣- جنھن مان جڳ ھيءَ پيدا ٿيو،
صاحب سو سنسار جو...
٤- ڪارڻ جا ڪل ڪارج جنھن،
تير اھو ويچار جو...
٥- ڪوي ٽيڪمون چئي ممتا ڪوڙي،
سمرڻ ڪر سچ سار جو...

راڳ ڪوھياري

ٽل - لعل لڏيو لي، سات چڙھيو لي،
ٻانھن ڪر نا ٻانھڙا...
١- مرڻ پچاٽان ڏوڙ ٻر، مڙھ ڳڏيو لي،
سات چڙھيو لي...
٢- پتن ڪنڌ پن جي ڪبترا، پالہ و پيٽو لي،
سات چڙھيو لي...
٣- شھر چڙھي شنمان ٻر، گھر آڏيو لي،
سات چڙھيو لي...
٤- ڪھي ٽيڪمون سر ڪال جو، واجو وڄيو لي،
سات چڙھيو لي...

راڳ سارنگ

ٿل - آيا سنت سڄڻ، ڀلا اڄ ڀاڳ ٿيا،
ڀلا اڄ ڀاڳ ٿيا، ڀلا اڄ ڪرم ٿيا.

۱- سنتن آئي آنند ٿيڙا، ڏک سيئي دور ٿي ويڙا،
مليا سک ته مهان، ڀلا اڄ ڀاڳ...

۲- رات ڏينهن ٿي جن کي ساريم، اچڻ جون ٿي راهون نهاريم،
مليا سي مهروان، ڀلا اڄ ڀاڳ...

۳- ديا جا هٿ سر تي ڌرياءُون، نظر ساڻ نهال ڪياءُون،
رهيو نه غير گمان، ڀلا اڄ ڀاڳ...

۴- جنم جنم جا ڪرم ڪٽياءُون، ڀيد ڀرم جي پاڙ پٽياءُون،
ٿيڙا سڀ ڪليان، ڀلا اڄ ڀاڳ...

۵- ڪهي ڏينهڙون سر تن تان گهوريان، مرڻ گهڙيءَ تائين منهن نه موڙيان،
سدا وڃان قربان، ڀلا اڄ ڀاڳ...

راڳ ڪوهياري

ٿل - غم ڪالبندين، سڪ پاليندين،
ساجن ھن سنسار ۾...

(١)

غم ڪالھ مردانگي، چمن چاھيندين،
سڪ پاليندين، ساجن ھن سنسار ۾...

(٢)

صاحب جي سرڪار جو، پڙ پاليندين،
سڪ پاليندين، ساجن ھن سنسار ۾...

(٣)

پاڻو مٿي پکوان جو، حس ڳاليندين،
سڪ پاليندين، ساجن ھن سنسار ۾...

(۴)

ڪٿي ٽيڪون گرشد سان، لڳو ٿا لسدين،
سڪ پاليندين، ساجن ھن سنسار ۾...

•

مڙا منھنجا ڀاڳ لوڻ، ڪر لوڻ سيج سڄي،
سنگر سنتن سنگ ۾، راڳون ڏيھان رڳي،
مڪتيءَ جي ڪي مکڙ ڪي، لھ ولوڙي مڄي،
ٿي اھا وائي ڳجي، ٽيڪون ٻرين بسنا جي.

راڳ سارنگ

ڏل - آيا سنت سڄان، ڀلا آڄ ڀاڳ ڀيا،
ڀلا آڄ ڀاڳ ڀيا، ڀلا آڄ ڪرم ڀيا.

١- سنتن آئي آنند ٿيڙا،
دک سڀيئي دور ٿي ويڙا،
مليا سک نہ مهان، ڀلا آڄ ڀاڳ...

٢- رات ڏيهن ٿي جن کي ساريم،
اُچڙ جون ٿي راهون نهاريم،
مليا سي مهروان، ڀلا آڄ ڀاڳ...

٣- ديا جا هٿ سر تي ڌرياءُون،
نظر ساڻ نهال ڪياءُون،
رهيو نہ غير گمان، ڀلا آڄ ڀاڳ...

٤- جنم جنم جا ڪرم ڪٽياءُون،
پيد پرم جي ٻاڙ پٽياءُون،
ٿيڙا سڀ ڪليان، ڀلا آڄ ڀاڳ...

٥- ڪهي ڏيهُون سر تن تان گهوريان،
مرڻ گهڙيءَ تائين مُنهن نہ موڙيان،
سدا وڃان قربان، ڀلا آڄ ڀاڳ...

راڳ سارنگ

ٿل ـ پلو ڪجانء پڳوان، سنگت ساريء جو.
١ـ سنگت جو لون آهين سائين،
پرپؤ سب جي آس پڄائين،
ڪرنا ڪر ڪلبان، سنگت ساريء جو...
٢ـ سدا سنگت کي ڏب لون سمتي،
ڪوري ڪڍ لون لن حي ڪمتي،
رهي ڏرم ۾ ڌيان، سنگت ساريء جو...
٣ـ سنگت لنهنجي لون سنگت جو،
رنگ لڳائج رام رنگت جو،
ميٽج سب اڳيان، سنگت ساريء جو...
٤ـ ڪهي ڏهڻون هي عرض اڳهائج،
سنتن جو نت ميل ملائج،
وڏي سدا گڻ گيان، سنگت ساريء جو...

راڳ سارنگ

ٿل ـ مالڪ ميهن وساء، مهر ڪر ملڪ تي...
١ـ ميهن وسائي ملڪ وسائج،
چوراسيء ڪي روز رسائج،
سب جا پراڻ بچاء، مهر ڪر...
٢ـ جيون کي جل ڪيي جيترو،
وسج وقت سر نر ليترو،
پوري پوک پچاء، مهر ڪر...

٣- گُهري نه جاڻون، مت آ موڙهي،
کنديون پورائي سڀڪ سموري،
ٻک جو پوت پڇاءِ تون، مهر کر...
٤- ڏس نه آسانجي ڪابه ڪچائي،
کهي ڏيڻون کر سڀڪ ڀلائي،
پنهنجو ننگ نڀاءِ، مهر کر...

راڳ سارنگ

ٿل - ستگر کان ڪُت گيان، مُکت جي چاهين...
١- شرڌا سان هل گروءَ دئاري،
تن، من، ڌن ڏي گر کي پياري،
سر ڀي کر قربان، مکت جي چاهين...
٢- مکتي ڏيندڙ ستگر آهي،
ستگر ٻن کو مکت نه پائي،
ستگر جو ڌر ڌيان، مکت جي چاهين...
٣- ستگر جنهن کي گيان ڏئي ٿو،
ڀرم انهيءَ جو دُور ٿئي ٿو،
گر جو مڃ فرمان، مکت جي چاهين...
٤- کهي ڏيڻون چڏ در نا گر جو،
ستگر واقف آئي ڏُر جو،
گر کي لک ڀڳوان، مکت جي چاهين...

راڳ سارنگ

ٿل ـ سڦلا ڪر ڪل سواس، جپي گر نام کي،
جپي گر نام کي، جپي هر نام کي ...

١ـ نام گون ڪان ولي پيارا،
سمرو سواس سان هر وارا،
سک هو پارهن ماس، جپي گر نام کي ...

٢ـ سورهان لتو ۽ وبهه هزارا،
سواس هلن ڏينهن رات منجهارا،
الين چون اڀاس، جپي گر نام کي ...

٣ـ سواس سيئي الي امولڪ،
مت ڌ لنهنجي مولي مالڪ،
کوءِ ڌ ولرٿ ناس، جپي گر نام کي ...

٤ـ سواس سرير ها لديا آهن،
لنهن بن لن ڪنڌهن ڪم جا ناهن،
مرگهٽ ۾ ڪن واس، جپي گر نام کي ...

٥ـ ڪهي ٽمٿون دم لن ۾ جيسين،
سمرڻ هر جو ڪر لدون ليسين،
جم جا ڪٽيئه ڦاس، جپي گر نام کي ...

راڳ سارنگ

ٽل - جڳ سارو ٽي ڪوڙ،

سچو هڪ رام ٽي ...

١- مائر پيئر يائر ياٽيا،

ماما ماسڙ پٽ ۽ پوٽا،

پيڙيءَ وارو پور - سچو هڪ رام ٽي ...

٢- باغ باغيچا محل مندهر،

ماڻڪ موتي لعل جواهر،

جادوءَ جو نه ظهور، سچو هڪ رام ٽي ...

٣- هاٿي گهوڙا موٽر ڪاريون،

سندر وستر سندر ناريون،

سپني جو نه شعور - سچو هڪ رام ٽي ...

٤- هيءَ شيءِ تنهنجي هيءَ شيءِ منهنجي،

هيءَ شيءِ هن جي هيءَ شيءِ هن جي،

مڙئي مٽي جو سور، سچو هڪ رام ٽي ...

٥- ڪهي ڏيئون چڏ ڪوڙو لاڙو،

لون لون ۾ جپ رام پيارو،

سپني سکن جو مور، سچو هڪ رام ٽي ...

راڳ سارنگ

ٿل - سڦلا ڪر ڪل سواس، جپي گر نام کي،
جپي گر نام کي، جپي هر نام کي ...

١- نام گرون ڪسان ولي پيارا،
سمرو سواس سان هر وارا،
سک هو بارهن ماس، جپي گر نام کي ...

٢- سورهان لتو ء ويهه هزارا،
سواس هلن ڏ ڏينهن واهه مچهارا،
النس چون الهاس، جپي گر نام کي ...

٣- سواس سڀئي آلي آمولڪ،
مت ڪ لڀجي مولي مالڪ،
ڪوء ڏ وڃرت ناس، جپي گر نام کي ...

٤- سواس سربر جا لڌيا آهن،
لهن ان لن ڪنهن ڪم جا ناهن،
مرگهت ۾ ڪن واس، جپي گر نام کي ...

٥- ڪهي ڏيئون دم لن ۾ جسمن،
سمرڻ هر جو ڪر لوڻ لڀجن،
هر جا ڪيئه قاس، جپي گر نام کي ...

راڳ سارنگ

ٽل - جڳ سارو ٽـي ڪوڙ،
سچو هڪ رام ٽـي ...

١- مائـر پيءُ پائـر پائيا،
ماما ماسڙ پت ۽ پـوٽـا،
پيڙيءَ وارو پور - سچو هڪ رام ٽي ...

٢- باغ باغيچا محل مدوهر،
مائڪ موتي لعل جواهر،
جادوءَ جو ته ظهور، سچو هڪ رام ٽي ...

٣- هاٿي گهوڙا موٽـر ڪاريون،
سندر وستر سندر ناريون،
سپني جو ته شعور - سچو هڪ رام ٽي ...

٤- هيءَ شيءِ تنهنجي هيءَ شيءِ منهنجي،
هيءَ شيءِ هن جي هيءَ شيءِ هن جي،
مڙئي مٽي جو سور، سچو هڪ رام ٽي ...

٥- ڪهي ڏيهُون چڙ ڪوڙو لاڙو،
لونءَ لونءَ ۾ جپ رام پيارو،
سيني سکن جو مور، سچو هڪ رام ٽي ...

راڳ پيلو

ٽل - سوامي سروانند کي،
مهنجي سدا نمسڪار آ،
ستگر ٽيئونرام جي، گاديءَ جو سردار آ.

(١)

ڪيٽي ڀٽي رهٽي، سهٽي سائنءَ جي سٽي،
ڪمبا ڏ ب‍رح سرلتا،
گيان سندر ڀنڊار آ - سوامي سروانند کي ...

(٢)

ستگر ٽيئونرام پي، حوت پهنجي لن ۾ رکي،
جي ٿا مولڪان سچ پيچ،
ايشور جو اوٽار آ - سوامي سروانند کي ...

(٣)

موهن مرليءَ سان جيئن، مست ڪيو ڪل اوح کي،
منڙيءَ واٽيءَ سان ائين،
موهيو سڄو سنسار آ - سوامي سروانند کي ...

(٤)

ٽارن ۾ جيئن چند رمان، سونهين سيني ڪان سلو،
سنتن ۾ سونهين ائين،
سنگت جو سينگار آ - سوامي سروانند کي ...

(٥)
ڇهڙو سمدن نانءُ آ، تهڙو آنند ڏي سيئن،
مهما ڪهڙي مان چوان،
ٻرهمين جو آڌار آ - سوامي سروانند ڪي ...

(٦)
دنيا جي ڪند ڪرچ ۾، نالو سائينءَ جو وڃي،
شانتي پرڪاش جتي ڪتي،
سنگو جو جنڪار آ - سوامي سروانند ڪي ...

راڳ ڀيلو

ٽل - ٺاڪر تنهنجي نام جي، مهما اڳم اٿاهه آ،
نالو تنهنجو جو جپي، تنهن جي وهه وهه واهه آ.

(١)
ٺاڪر تنهنجي نام کي، هردم سڪ سان جنهن جپيو،
جڳت سارو تنهن مڃي، سوئي بيپرواهه آ...

(٢)
چوراسي لک جوڻيون، اُن جي آگيا ۾ رهن،
حڪم تنهنجو جو مڃي، سوئي شهنشاهه آ...

(٣)
رڌيون سڌيون نؤ نڌيون، حاضر رهني تنهن اڳيان،
ٺاڪر تنهنجي نام جو، جنهنجي چت ۾ چاهه آ...

(٤)
من بد واٽي واچ سان، نالو تنهنجو جو جپي،
ڪهي ڏيڻون تنهن مٿان، صدقي منهنجو ساهه آ...

راڳ ڀلاو

ٿل - جڳتي ولي گروءَ ڪان، اونڪار کي اُچارج،
اونڪار کي اُچاري، مانس جنم سڌارج...

(۱)

اونڪار ڏنش الدر، ڪر ٻبر آلما کي،
نج برهم لکش ڪرڪي، دبڌا ڀرم نوارج...

(۲)

اونڪار آهي ٿي هندورو، سواس رسيءَ ٻڌل سو،
جهولم چڙهي هندوري، نت موج ۾ گذارج...

(۳)

اونڪار الم رس ٿي، پڙ آد سڀ رسن کان،
خود پنهنج رس برهم جو، ٻڌ ٻين کي پيارج...

(۴)

اونڪار بيج منتر، سڀ حي اُگي رهي سو،
تنهن کي سمر سدا تون، منتر بيا وسارج...

(۵)

اونڪار جا اُپاسڪ، واپس ڪڏهن نه ايندا،
تن لين ٿيڻون برهم ۾، وشواس ايهو ڌارج...

راڳ پهلو

ٽل ـ سنتن جي ستسنگ جي، مهما اَپر اَپار آ،
جيڪي آيا شرن ۾، تن جو ٿيڙو اُڌار آ...

(١)

شنڪر سنڪادڪ رشي، شاستر ويد پراڻ ٿي،
جس ڳائن ستسنگ جو، پاتو نا تن پار آ...

(٢)

ستسنگ جي هڪڙي گهڙي، ڌرتيءَ کي بيٺي جهلي،
وشسٽ وشوامتر جي، ڪتا ايها اظهار آ...

(٣)

ايشور آ جيئن آسرو، چوراسي لک جوڻ جو،
سريشٽ ڪرمن جو تيئن، ستسنگ هي آڌار آ...

(٤)

هر حال ۾، هر ڪال ۾، هر ديش هر جيوَ کي،
سنتن جو ستسنگ هي، شانتي ڏيڻ هار آ...

(٥)

گياني ڌياني، رشي مني، سڀ ٻڌيا ستسنگ مان،
ڪهي ڏيئون ستسنگ کي، مڌهڇو سدا نمسڪار آ...

راڳ پيلو

ٿل ـ غفلت ڇڏ آلي من، ستنام کي سنڀارج،
ستنام کي سنڀار، ٻئي لوڪ تون سڌارج ...

(۱)

ستنام ساڪي منتر، ستگر سچي سڻايو،
ڌهن کي جپي جپائي، آواگون نوارج ...

(۲)

جيڪو آهي آهوئي، ستنام ياد جنهن کي،
ستنام جي ٻلبل کي، مڙدو ڇڏي پڪارج ...

(۳)

ستنام کي ڇڏ ڪي، ڳالهيون ڪرن اجايون،
هِت اِي دکي رهن سي، هُت بِه دکي، اهارج ...

(۴)

گذري ڇڏ گذاري، مڙدي سمان هاڻي،
باقي بچيل عمر سا، ستسنگ ۾ گذارج ...

(۵)

ڪهي ڏيڏون نا، وڃي لي هاڻي نه مهل لوڪان،
ستگر سنڌ کي شبد کي، دم دم اندر اڃارج ...

راڳ ڀيلو

ٿل ـ سنمان ڏي سين کي، ڀڳوان کي نهاري،
ڀڳوان بن نہ خالي، آستان کو پياري ...

(١)

گهٽ گهٽ هري وسي ٿو، سگهي نہ سيج ڪائي،
نامي، ڪبير، نانڪ، لائين ڇيو پڪاري ...

(٢)

سڀ جيوَ اَنش مدهجي، آهن اَمر اَنادي،
ڪرشن ڇيو اَرجن کي، پعدرهين اَڌياءِ منجهاري ...

(٣)

کهڙي بہ ويس اَندر، اَتني اَچي اَوهان وٽ،
آدر ڏيو اُنهيءَ کي، نفرت دلان نواري ...

(٤)

آيل اَللهہ آهن، تنهن ۾ نہ فرق ڪوئي،
ڇوٽي بہ عام ايها، آگم لائين اَچاري ...

(٥)

بکيو هجي تہ ڀوجن، پياسو هجي تہ پاڻي،
دوکي هجي تہ اوکو، ڪپڙو ڏجي اَگهاڙي ...

(٦)

٦ـ بٽجي اَچي بہ جهڙو، آدر ڏجي بہ تهڙو،
کهي ڏيڻون هلي اَهڙو، ٿئي اوک ڪَٽ سنواري ...

راڳ ڀيلو

ڏل - آنند آلي آندر ۾، ٻاھر وڃي نہ ڳولهج،
ناحق ڌهکن ڌوڙ ۾، پنهنجو پاڻ نہ رولج...

(١)

آڪاس ۾ نہ آنند، پاتال ۾ نہ سک لي،
آنند پاس تنهنجي، ڏونگر ڏاھا نہ ڏولج...

(٢)

ڌنھن ۾ي لڌو ھري، ڪي، ھردي منجھان لڌو لي،
اون ۾ي نہ ڳولھ گهر ۾، ولرت نکر نہ ٽولج...

(٣)

سک روپ برھم چيتن، سولي لہ روپ تنهنجو،
اوڪان جدا نہ آنند، پلجي ٻري نہ ڦولج...

(٤)

سڳيڏي جيئن گلن ۾، مبتاح لي شکر ۾،
آنند لڳن لہ او ۾، لن مانھ لون ٽڙولج...

(٥)

ڪوئي ڏمڏون اي چڳياسو، منهنجو وچن مڃي جي،
چاہي ولي گروءِ ڪان، دل جو دوار کولج...

راڳ ڀهلو

ڏل - چاهين پنهنجو جي ڀلو،
نيت پنهنجي راس ڪر،
نيت ڪوئي تون ڪري،
ڪل نہ پنهنجو ناس ڪر...

(١)

راجا ڏاڙهون ڪائيندي، نيت ڪوئي تنهن ڪئي،
رس نہ آيس سو ورئي، ياد اهو الهاس ڪر...

(٢)

ڪورون پاندون سان ڪئي، نيت ڪوئي تي گهٽي،
ڪورون سان ڇا ٿيو، ڀارت جو اُپياس ڪر...

(٣)

نيت مائيءَ ڀي ڪئي، نيت ڪوئي سنت سان،
پٽڙا موئا تنهن سندا، ڏکيو نہ پنهنجو سواس ڪر...

(٤)

نيت ڪوئي ڪرن جي، ڪڏهن نہ تن جو ٿئي ڀلو،
روئيءَ ڪارڻ رلن سي، واٽيءَ تي وشواس ڪر...

(٥)

نيت جن جي آ صفا، هِتِ هُتِ تن کي ٿي نعفا،
کهي ڏهڻون دُرمت ڇڏي، گُرمت جو پرڪاش ڪر...

راڳ ڀيلو

ڏل ـ آنند آتي آندر ۾، ٻاهر وڃي نه ڳولهج،
ناحق جهنگن جهرن ۾، پنهنجو پاڻ نه رولج ...

(١)

آڪاس ۾ نه آنند، پاتال ۾ نه سک ني،
آنند پاس تنهنجي، ڏونگر ڏاها نه ڏولج ...

(٢)

جنهن ٻي لڌو هيري کي، هردي منجهان لڌو تي،
اون يي نه ڳولهه گهر ۾، وٺوت ٽڪر نه ٽولج ...

(٣)

سک روپ برهم جيتن، سوني نه روپ تنهنجو،
توکان جدا نه آنند، ٻلجي ٻري نه ڦولج ...

(٤)

سگنڌي جيتن گلن ۾، ميٺاج تي شڪر ۾،
آنند لڀن نه او ۾، ان مانهه نون ٽٽولج ...

(٥)

ڪهي ڏيڏون اي جگباسو، منهنجو وچن ميي جي،
چاهي ولي گروءَ کان، دل جو دوار کولج ...

راڳ پهلو

ٿل - چاهين پنهنجو جي ڀلو،
نيت پنهنجي راس ڪر.
نيت ڪوئي تون ڪري،
ڪل نه پنهنجو ناس ڪر...

(١)

راجا ڏاڙهون ڪائيندي، نيت ڪوئي تنهن ڪئي،
رس نه آيس سو وري، ياد آهو اتهاس ڪر...

(٢)

ڪورون پانڊون سان ڪئي، نيت ڪوئي تي گهڻي،
ڪورون سان ڇا ٿيو، ڀارت جو اڀياس ڪر...

(٣)

نيت مائيءَ ڀي ڪئي، نيت ڪوئي سنت سان،
پٽڙا موئا تنهن سندا، ڏکيو نه پنهنجو سواس ڪر...

(٤)

نيت ڪوئي ڪرن جي، ڪڏهن نه تن جو ٿئي ڀلو،
روئيءَ ڪارڻ رلن سي، واڻيءَ تي وشواس ڪر...

(٥)

نيت جن جي آ صفا، هِت هُت تن ڪي ٿي نعفا،
ڪهي ڏهڻون دُرمت ڇڏي، گُرمت جو پرڪاش ڪر...

راڳ پيلو

ٽل - ڪر ڪام اُن مهل سان،
ٻي مهل ڪنهن نه ڪم جو،
ٻن مهل جي ڪندين اُن،
ڪاڻ ٻٽي وهم جو...

(۱)

هرهڪ ڪرم جنهنجو، ٽئي مهل سان ٿيو ٿو،
عاقل ڏين اُنهيءَ کي، درجو پرش اُتم جو...

(۲)

وهنوار جو هجي يا ڀڳوان جي ڀڄن جو،
اوسر ڏسي ڪجي ڪم، پرماڻ هي نگم جو...

(۳)

ڪاٽڻ، ڪلڻ ڪلاڻڻ، ٻولڻ ٻڌڻ ٻڌائڻ،
سهڻو لڳي سمي سان، ٻج پاڻ ڪم ڌرم جو...

(۴)

جبڻ، مرڻ ۽ گڏجڻ، سيوا سهانيوالي،
وڻندڙ لڳي وقت سان، ميوو مٺو ڌرم جو...

(۵)

ٻولڻ ڏيئو ٿي سندر، ٻر راس جو هجي سو،
ڏيهن ٻر ڏيئو ٻري جت، سمجهن ڪٽڻ قرم جو...

(٦)

مانش جنم مليو تي، اُپڪار جي ڪرڻ لاءِ،
جي تون ڪندين نه، توکي ملندءِ لقب آدم جو...

(٧)

ڪهي ڏيڱون اوڌ جنين کي، آهي سمي جو ورو،
ملهه نا ڪري سگهان مان، اُن جي قدم قدم جو...

راڳ پيلو

ٽُل - ستسنگ جي نديءَ ۾، اشنان ڪر سويرو،
اشنان جي ڪرڻ سان، جنم جو مٽي تو ڦيرو...

(١)

ستسنگ جي نديءَ ۾، جل گيان جو وهي ٿو،
تنهن ۾ ٽبي ڏيڻ سان، من ڪين ٿي تو ميرو...

(٢)

شروع ڪرڻ وچن جو، پهچڻ اُتي ڪناري،
ست وچن جو مڃڻ تي، پرويش ڪرڻ پيرو...

(٣)

ڏيڻ ٽبي نديا سن، استر رهڻ سمادي،
شردا رکي ڪرن جي، لئي پار تن جو ٻيڙو...

(٤)

چار ئي ملن پدارٿ، ستسنگ جي ڪرڻ سان،
ڪهي ڏيڱون ڪر سدا تون، پلجي نه پيچ پيرو...

راڳ پيلو

ٽُل - ڪر ڪام تون مهل سان،
بي مهل ڪنهن نه ڪم جو،
بن مهل جي ڪندين تون،
ڪارڻ تڏي وهم جو...

(۱)

هرهڪ ڪرم جيڪو، ٿئي مهل سان پنهنجو تنهن،
عاقل ڏٺي انهيءَ کي، درجو برش الم جو...

(۲)

وهدوار جيو هجي يا ڀڳوان جي ڀڄن جو،
اوسر ڏسي ڪجي ڪم، پرماڻ هي نگم جو...

(۳)

کائڻ، ڪاڻ ڪلائڻ، ٻولڻ ٻڌڻ ٻڌائڻ،
سهڻو لڳي سمي سان، پڻ پاٺ ڪم ڌرم جو...

(۴)

جيتڻ، مرڻ ۽ گڏجڻ، سدا سهانيو تي،
وڻندڙ لڳي وقت سان، ميوو مٺو ڌرم جو...

(۵)

سرندڙ ڏٺو ٿي سندر، پر رات جو هجي سو،
ڏينهن پر ڏٺو ٿي جت، سمجهن ڪٿڻ قوم جو...

راڳ ٽوڙي

ٿل - جڳت جو ٻريو پالڻهار،
کائڻ پيئڻ ڀلي ٻڌائي،
ڀوءِ رچيو سنسار.

١- گاهه ٻسن کي، اَن ماڻهن کي،
چاتڪ کي جل ڌار،
جهڙو جنهنجو ڪاڄُ آهي،
تهڙو ڏي ڏاتار- جڳت ...

٢- ڪئليءَ کي ڪڻ، هاٿيءَ کي مڻ،
اَلڪ ڏني تہ آهار،
جيڏو جنهنجو ڪاڄُ آهي،
تيڏو ڏي داتار- جڳت ...

٣- جيوَ جبل ۾ رهن هزارين،
جل ٿل ۾ تہ اَپار،
سائين ڪنهن کي ڪين ڇڏي ٿو،
جت ڪت لهي سنڀار- جڳت ...

٤- ڪهي ڏيئون سڀ ڇڏ تون چنتا،
من ۾ ڌيرج ڌار،
سڀ جي چنتا آهہ اُنهيءَ کي،
جو جڳ جو سرجڻهار- جڳت ...

راڳ وهاڳ

ٿل - ڀڳتن ها ڀڳوان ٻياري،
ٻاڻ آڇي آ ڪاڄ سنواري...

١- ڀڳت نامي هي جاءِ ٻٽالي،
راڄ سڀا ۾ گانءِ جياري،
ڀڳت ڪٻير جو مان ٻياري،
رالنءَ وکو ڀڳت سنواري...

٢- ٽولوچن هي شموا ڪٻالين،
انتريامي نالو وکيائين،
رکيو سڌي جو شان ٻياري،
راڌا جو ڪل ڪوڙهه نواري...

٣- نرسيءَ هي هر هنڌ سنواري،
سانول شاهه جي صورت ڌاري،
مالڪ لسي مهربان ٻياري،
ڌلي ڀڳت جون ڳائون چاري...

٤- ڀڳتن ها هر ڪاڄ ڪري آ،
ڪئي ڏمڻون ڪل ڪشت هري آ،
گيتا جو پرمان ٻياري،
ڀڳتن لاءِ اوتار تو ڌاري...

راڳ ٽوڙي

ٿل - جڳت جو پريو پالڻهار،
ڪائڻ پيئڻ پهلي بڻائي،
پوءِ رچيو سنسار.

١- گاهه پسن کي، اَن ماڻهن کي،
چاتڪ کي جل ڌار،
جهڙو جنهن جو ڪاڄ آهي،
تهڙو ڏي ڏاتار - جڳت ...

٢- ڪڙليءَ کي ڪڻ، هاٿيءَ کي مڻ،
اَلڪ ڏئي ته آهار،
جيڏو جنهن جو ڪاڄ آهي،
تيڏو ڏي داتار - جڳت ...

٣- جيوَ جبل ۾ رهن هزارين،
جل ٿل ۾ تہ اَپار،
سائين ڪنهن کي ڪين ڇڏي ٿو،
جت ڪت لهي سنڀار - جڳت ...

٤- ڪهي ڏيئو ن سڀ ڇڏ تون چنتا،
من ۾ ڌيرج ڌار،
سڀ جي چنتا آهہ اُنهيءَ کي،
جو جڳ جو سرجڻهار - جڳت ...

راڳ ڪنسي

ٽل ـ سدا ستگر کي لـ سنياريان،
نت نبڙ ڪٽو لـ نهاريان ...

١ـ جيئن جکوي پيءَ کي ساري،
جيئن جالرڪ اوند جناري،
تيئن پل پل پرين پڪاريان ـ سدا ...

٢ـ جيئن ڪاتيءَ کي گهٽو ڪائي،
تيئن سڪ جو سور ستائي،
وپنو ڳلتين ۾ جند ڳاريان ـ سدا ...

٣ـ اُهڙو آهي ڪو پريتم پيارو،
ميلي ستگر جيءَ جيئارو،
ملي گر سان ڪشت نواريان ـ سدا ...

٤ـ ڪهي ڏيڱون ٻيو نه گهران تو،
بنا درشن جيءَ ۾ جهران تو،
ڪري درشن دل کي ٺاريان ـ سدا ...

*

منڙا مدهندا جاڳ لـون، پدهنجو پاڻ سنيار،
ڪر آهين، ڪاڏانهن آئين، ڳالهه ايها ويچار،
ونـي گيان گـروءَ ڪـان، ڪوڙو پـرم نـوار،
ڏيڱون نمي نهار، نه سمجهين ٺانهيءَ سمجهه کي.

راڳ بلاول

ٿل - ڀڄن ڪرڻ ۾ دير نہ ڪر تون،
دم لي نا اعتبار آ،
ڪال ڪلهن لي ويٺو ڪڌهڄي،
مارڻ لاءِ تيار آ...

١- ڪم ڇڏي سؤ ڀلي ڀرمي،
ڪم ڪجي اشنان جو،
ڪم هزارين ڇڏي سياڻا،
ڪم ڪجي جلپان جو،
لکين ڪمن کي ڦٽو ڪري ڪر،
دان سندو ڪم سار آ...

٢- ڪم ڪروڙين ڇڏي جهاني،
سيوا ڇو ڪر ڪام تون،
دين دکي ۽ ٻڌن ٻڌين کي،
ڏيڄ هلي آرام تون،
ڇڏي جڳت کي جپ ڀڳوت کي،
اُتم اهو ويچار آ...

٣- ٻاهر تن ڪان نڪري دم جو،
اندر - آچي يا ڪين سو،
ٻيل وات ۾ گرهہ اَن جو،
اندر وڃي يا ڪين سو،
هاٽي جو ڪم ڪر تون هاٽي،
پوءِ رکڻ بيڪار آ...

۴- دان ڪرڻ هر تمام جڳ ۾،
آن ڪائڻ اشان ۾،
دبر ڪندين تان رهجي ويندين،
ڪجي ٽيڪون آرمان ۾،
ڪنهن مهل ڪاٿي ڪيئن تو ماري،
پتو نه ڪوئي پار آ...

راڳ بلاول

ٿل - ڪاوڙ ڪرنا ڪڏهين ڪنهن سان،
ڪاوڙ ڦهري ڪال ري،
جنهن بي ڪاوڙ ڪئي ڪنهن سان،
برو اُنهيء جو حال ري...
۱- ڪاوڙ آيري جنهن هردي ۾،
اوندهه اُس اُنڌڪار ٿئي،
بلي سري نيڪي وڏي هو،
تنهن کي نا وچار ٿئي،
سولي لاٿين هريو جڻ،
جڙ ته لڳل بتال ري...
۲- ديا ڌرم، پچ، نيم، يگيه،
ڪاوڙ سان ڪل ناس ٿئي،
گيان نه پندا ٿئي آتاهين،
ڪاوڙ جو جنه واس ٿئي،
وشوامتر جو راماڻ ۾،
پڙهي ڏسو احوال ري...

٣- ڪاوڙ وارو وڏي نہ ڪنهن ڪي،
آوديا جو نيشان تـي،
ڪي چون هن ڪروڌ ڪعي ڪي،
جهڳڙالـو شيطان تـي،
ڪي چون آ زهـر برابر،
ڪي چون چنڊال ري...
٤- ڪهي ڏيهُون جي شانتي چاهين،
آنـدر ۾ انسان ڪـون،
ڪاوڙ ڪي تان ڪڍ نس نس مان،
پائي گر جو گيان تون،
ڪاوڙ هوندي شانت آچي نـا،
ڪاوڙ آگن ڪرال ري...

*

ساجن ايها چاهيئي، جو ملا رهي هر ويل،
بڇڙن ڪي ڪب نا ڪري، جيون نٽ بازي کيل.
ساجن ايها ڪيا ڪري، دل ۾ درد نـہ جاس،
مئن تو روتي هي رهؤن، اُن ڪي من ۾ هاس.
ري سکي مئن ساچ ڪهون، پريت ڪري مت ڪوئہ،
ساجن بـڙا ڪٺور هئہ، ملنا مشڪل هوئہ.

راڳ بلاول

ٽڪ - لوڀ نہ ڪر لوڀي جهڙا،
لوڀ ھم جو ھار ٿي،
گيتا ۾ گھنشام چيو آ،
لوڀ نرڪ جو دوار ٿي.

۱- لوڀ جنهن جي من ۾ جاڳي،
ڦسي لاءِ پرپسان سو،
ڏينهن ڏسي نا رات ڏسي نا،
ھر ويلي حيران سو،
پاپ پڇ کي ڏسي نہ لوڀي،
ڦسي ۾ تنھن پيار ٿي - لوڀ ...

۲- ناھ نہ پاڻي جيڻ ڪالبن مان،
ڪامي نہ جيئن ڪام مان،
مارڻ مان جيئن مؤس نہ پاپي،
لوڀي نہ تيئن دام مان،
ماءِ پتا، مت، نگي ڪرن کي،
لالچ وس لاچار ٿي - لوڀ ...

۳- ڪرم ڪرڻ جي واجب ناھن،
سيٺي لوڀ ڪرائي،
ھوري خاطر لوڀي واڻيو،
ساڻ ڪتي سان ڪائي،
لوڀ پاپ جو باپ آکيئي،
سنڪت آڌار ٿي - لوڀ ...

۴- ٹڪو ڏنو گرشش پنهنجي کي،
ڏيج ڏجي ڪنگال کي،
رسني ويندين ساڌُو اَهو،
ٽڪو ڏنو ڀوپال کي،
ترشنا وارو آهي ڪنگلو،
ويدن جو ويچار ٿي - لويپ ...
۵- ڪرم رهي نا ڌرم رهي نا،
شرم رهي نا شان ڪو،
ڪهي ڏيڏون لوپي نر جو،
مرم رهي نا مان ڪو،
گيان لڳي نا لوڀي نر کي،
جيئڻ تنهن بيڪار ٿي - لويپ ...

راڳ بسنت

ٿل - مونکي ستگر جي آ سڪڙي ري،
پر ڏاڍي تڪڙي ري.
۱- گاڏي گهوڙو جي نا هوندو،
پيرن سان پيي هلندس،
پنڌ ڪري جي پير ڦٽون ٿيا،
چيلهه اُتي ڀي چلندس،
رڪان پوئتي وڪ نا هڪڙي ري،
پر ڏاڍي تڪڙي ري ...

٢ـ ستگر بن هٿ رهڻ اَکيلو،
مون لاءِ اوکو آهي،
ستگر جالي ويندس ٽالي،
قرب مٺائون ڪاهي،
پل ڪين سگهان مان ٽڪڙي رب،
بر ڏاڍي لڪڙي رب...

٣ـ هلندي هولتَ، جي مون روڪن،
رهندس ڪن رُڪي مان،
لوڪ لڄائون لاهي اوڏانهن،
ويندس سيگهه ڊڪي مان،
مون پنهي ٻرام جي ڪڙي رب،
بر ڏاڍي لڪڙي رب...

٤ـ ڪهي ڏينهون ڪڇهه ڪن ڪبي نبو،
ستگر جي سڪ من ۾،
ستگر جي بڻ خاص ڏسڻ لاءِ،
تار ڙجي ٿي تن ۾،
سي لاڳي دنيا ڦڪڙي رب،
بر ڏاڍي لڪڙي رب ..

راڳ بسنت

ٽل - من ڪوئي ٿئو ڪنهنجو ري،
متان سمجهو پنهنجو ري ...

(١)

ماءُ نہ پنهنجي پيءُ نہ پنهنجو، پنهنجي پيٽ نہ ڀائي،
پتر نہ پنهنجو نار نہ پنهنجي، جن سان پريت لڳائي،
رڳو سڀ ڪوئي ٿي مطلب جو ري،
متان سمجهو پنهنجو ري ...

(٢)

ڪير وَٺي هٿ آئين ساٿي، ڪير وٺي تون وينديـن،
آئين اَڪيلو ويندين اَڪيلو، گر بن ڏکيو ٿيندين،
ستنام جپي ٿيو سهنجو ري،
متان سمجهو پنهنجو ري ...

(٣)

نانگو آئين نانگو ويندين، ساٿ نہ هلندي پائي،
ڌرم ڪندين جي پنهنجي هٿ سان، ڪم ايندءُ سو جائي،
هُنڙي ڪندو نہ تہ آهنجو ري،
متان سمجهو پنهنجو ري ...

(٤)

کهي ڏمڙون ٿي مهل اَچان پيي، ستگر جي ٻڙهہ ٻاٽي،
ستگر بنا پہو جم اَڳيان ڪو، ڪين ڪي ٿيندءِ ساٽي،
هٿ زور هلي نا ٻئي جو ري،
متان سمجهو پنهنجو ري ...

راڳ مارون

ٿل - وڃي لڏيندو لوڪ، ڏسبن من پاڻ آکين سان...

١- ماڙهن ۾ ويڙي پڙهين ۾ ويڙو،
پيڙين ويڙي، پاڙين ۾ ويڙو،
ڪنهن جو ٿو نا ٿوڪ،
ڏسبن من پاڻ آکين سان...

٢- هڪڙا ويڙا ٻيا وڃن ٿا،
ٻيان وڃڻ جون تياريون ڪن ٿا،
ڪنهن نا ماري جهوڪ،
ڏسبن من پاڻ آکين سان...

٣- ڪٽي ڪلهن تي هلن پراڻي،
رام نام جي چوندا ڳالهي،
دلو بچن ڪري ٻوڪ،
ڏسبن من پاڻ آکين سان...

٤- رکن چکيا تي آٽي ڪاٽي،
ڏين هٿن سان لنبا پاٽي،
ڪون زباني شوڪ،
ڏسبن من پاڻ آکين سان...

٥- ڪهي ڏهڻون چڏ آسا هڳ جي،
سولي ڪر تون جر جي دڳ جي،
آگني سب جو اوڪ،
ڏسبن من پاڻ آکين سان...

راڳ مارون

ٿل - هامدا هلن تـا يار،
جيڪي هُتا من جا ميلي...

۱- ڏسندي ڏسندي وڃن لڏيندا،
اُگهڙ آباٽا وڃن ڇڏيندا،
تيندا وڃن تـا تار،
جيڪي هتا من جا ميلي...

۲- وڃڻ مهل ٻي نـا موڪلايو،
هڪڙو اکر ٻي نـا ڳالهايو،
ڪم ميي ٿيا تيار،
جيڪي هتا من جا ميلي...

۳- ڪم هريءَ جو جبرو آهي،
سگهي نہ تنهن کي ڪو موٽائي،
ڇـڏي هليا سنسار،
جيڪي هتا من جا ميلي...

۴- وڃن سڄڻ تـا ڪري اڪيلو،
ڪهي ڏهئون ٿي مشڪل ميلو،
روئـان تن لـئـہ زار،
جيڪي هتا من جا ميلي...

راڳ مارون

ٿل - وڻا اڏامي هنس،
ڪري هي پڃرو خالي...

۱- پنجن تتن جو پڃرو آهي،
هنس ٻنا نا شوڀا پائي،
ڏوڏڙ ۾ ٿي ڏونس،
ڪري هي پڃرو خالي...

۲- هنس هبو پڃري ۾ جيسين،
ڇهي نه سگهبو ٿي ڪوئي تيسين،
ڪنهن ڪالن لنهن مس،
ڪري هي پڃرو خالي...

۳- هنس هوندي جن ٻڌا ٿي هتڙا،
ڏين آهي ٿي هاٿي لدپڙا،
ختم ڪري واو ونس،
ڪري هي پڃرو خالي...

۴- ڪلا هنس جي هوڙي ساري،
لنهن بن پڃرو اوندهه ڪاري،
لڳي اُلن جيئن ڪنس،
ڪري هي پڃرو خالي...

۵- هنس هوندي ڪر پڃرو سڦلو،
ڪهي ڏيڏون ڪر سڀ جو ڀلو،
سمر هري وڏ هنس،
ڪري هي پڃرو خالي...

راڳ مارون

ڏل ـ آنت سمي جو حال،
ڏسي منهنجو جيءُ ڏري ٿو...
١ـ ڪال جنهن تي زور لڳائي،
هوش اُنهيءَ جو ڇڏي اُڏائي،
جم نه ڪري ڪڇ خيال،
ڏسي منهنجو جيءُ ڏري ٿو...
٢ـ تن کي ڪاٽي هاٿ مروڙي،
سواس هلي جيئن گهوڙو ڊوڙي،
ٿيندو وڃي وڪرال،
ڏسي منهنجو جيءُ ڏري ٿو...
٣ـ ڪايا ڪنبي پاڻ پڇاڙي،
روئندي نير اکين مان هاري،
جم جي مار محال،
ڏسي منهنجو جيءُ ڏري ٿو...
٤ـ جم جو جڏهين زور پوي ٿو،
مل موتر پي وهي وڃي ٿو،
جيئڻ تنهن تہ جنجال،
ڏسي منهنجو جيءُ ڏري ٿو...
٥ـ کهي ڏيڏون جپ نام هريءَ جو،
راکو ٿيندءُ انت گهڙيءَ جو،
جهوري نـا جم ڪال،
ڏسي منهنجو جيءُ ڏري ٿو...

راڳ مارون

ٽل - هرڪو آ مهمان،
ڪنهن کي هت رهڻو ناهي...

١- ڏينهن عمر جا جڏهن ڪٽن ٿا،
جم اچي جهٽ ڳلا گهٽن ٿا،
ڀلي هجي پهلوان،
ڪنهن کي هت رهڻو ناهي...

٢- ٻورو ٿئي جنهن ڏاڍو پاڻي،
هلي هتائون اهو ٻراڻي،
ويو هجي ودوان،
ڪنهن کي هت رهڻو ناهي...

٣- ڪال جڏهن سر جنهن جي ڪاهي،
ٻل ٻرلهن کي جڏب ڪمائي،
ديس هجي ڌنوان،
ڪنهن کي هت رهڻو ناهي...

٤- اڄ ڪالهه ڪنهن ڪال نه ٽاريو،
موت سڀن کي آهي ماريو،
گياني هجي گڻوان،
ڪنهن کي هت رهڻو ناهي...

٥- ڪهي ڏينهن جڏ ٻانور ڪوڙو،
ملڪ مسافر اٿي سوڙو،
گروءِ ڏنو اهو گيان،
ڪنهن کي هت رهڻو ناهي...

راڳ مارون

ٿل - ڪري ڪيلاري ڪيل،
آهو وري ڪاڏي ويڙو...

۱- جنهن ٿي ايڏا منهل مچايا،
جنهن ٿي ايڏا رنگ رچايا،
جنهن ٿي ڪيڙا ڪيل،
آهو وري ڪاڏي ويڙو...

۲- جنهن ٿي مٺڙا ٻول اُچاريا،
جنهن ٿي ڪُل جا ڪاج سنواريان،
جنهن ٿي هلائي ريل،
آهو وري ڪاڏي ويڙو...

۳- جنهن ٿي سڀ سان جوڙيا ناتا،
جنهن ٿي سڀ سان ياڪر پاتا،
جنهن ٿي ميليا ميل،
آهو وري ڪاڏي ويڙو...

۴- کيل کيليندي غائب ٿيڙو،
پتو نہ تنهنجو ڪنهن کي پيڙو،
ڳجهي ولي ڪنهن ڳل،
آهو وڃي ڪاڏي ويڙو...

۵- جنهن سان تن ٿي سوپيا پاتي،
جنهن بن تن کي لائن چٽاتي،
کهي ڏهڻون هن ويل،
آهو وري ڪاڏي ويڙو...

راڳ مارون

ٿل - موڙڪ ڪر نا موهه،
توسان ڪوڙي ساٽ هلي نا...
١- موهه ڪري من پنهنجو پائس،
پنهنجو جاڳين نينهن لڳائين،
ڏوهي ڪندءِ ڏوهه،
توسان ڪوڙي ساٽ هلي نا...
٢- ڏس سوارٿ هوندو جيسين،
ڪندءِ پيار بہ توسان تيسين،
پڇي نہ سُڃي ڪان ڪوهه،
توسان ڪوڙي ساٽ هلي نا...
٣- ڪٽي ڪلهن لي مرگهٽ نيندءِ،
لما ڏيئي ساڙي ايندءِ،
روئس لو لڙ لوهه،
توسان ڪوڙي ساٽ هلي نا...
٤- ڏن هوندءِ تان پڳڙيون ڪندءِ،
مت مائٽ ٿاري لي ايندءِ،
حبت ههي پلي پوهه،
توسان ڪوڙي ساٽ هلي نا...
٥- بچن هوڪو هو ڪر لون پاڻي،
ڪهي ڏهڏون لي آئب سهائي،
عاشق چون آنبوهه،
توسان ڪوڙي ساٽ هلي نا...

راڳ ڪلياڻ

ٿل - ستگر جو ديدار ڪر،

من ستگر جو ديدار،

ستگر جي ديدار ڪرڻ سان،

ٽيندين باغ بهار.

١- ستگر جو ديدار سڄايو،

ڪڏهن نہ درشن ٿئي آجايو،

من اُڇت ڦل پائي سڀ ڪو،

آش پڄائڻ هار - ڪر من...

٢- ستگر جي ديدار منجهارا،

چمڪي تيج برهم جو پيارا،

درشن سان غم مٽي وڃن ڪل،

آنند اُڇي اُپار - ڪر من...

٣- ستگر جو ديدار جگياسي،

دم دم ڪر لون ٿئي پياسي،

پريم جڳائي، مست بڻائي،

کولي اُنيڻ دوار - ڪر من...

٤- ستگر جو ديدار اِلاهي،

ٻاڳ پري ڪنهن سوجهي پائي،

ديون جي پي درشن ڪان ٿي،

درشن گر جو سار - ڪر من...

۵- ستگر جو ديدار نهاري،
واڙا ڪيئي حسن سڌاري،
پوءِ پريت کڻ پسون پسجي تاري،
آدم آڌارڻ هار - ڪر من ...

٦- ستگر صاحب ساڃهو آهي،
مرق انهي ۾ ڪجهه بي ڏاهي،
ڪهي ڏهڻون ڳجهه پهنجو ڏيڻ،
پاڻ آهو ڪرتار - ڪر من ...

راڳ ڪماڻ

ٽل - ڪنهي ڪنهي ڪڻ پهر،
من تون ڪنهي ڪنهي ڪڻ پهر،
پهر پهر جو ڪندهء پڇاڻو - مالڪ مها سمبر ...

۱- ڪڪ جي همنان لکه ڏ پيو تي،
عقلمندن جو جوڙ ايهو تي،
هت نهاري هلج سياري،
جش دکي نا ڪبر - من تون ...

۲- دين هڪي يا واجا واڻو،
مالڪ سڀ ڪان ڪري پڇاڻو،
جا تو ڏئو، هڏو ۽ دولو،
جاتو ڪڙو سر من تون ...

٣- مالڪ سڀ کان ڏاڍو آهي،
هن کي ڪنهن جي پرواهه ناهي،
ڪرڻيءَ موجب ڪري فيصلو،
پاءُ هجي يا سير – من تون...

٤- وات ڪچڙا جي ناهي جنهن سان،
سيدو سهاءِ نه پلجي تنهن سان،
هردم ڏڪندو رهج ڏڏيءَ کان،
پلو اهو تي پير – من تون...

٥- بي پوا کن ڪيئي خطائون،
بڌي نه اُن جون ڪوئي دانهون،
پوءِ وارن سان ڪري پلائون،
ڪامل مرد دلير – من تون...

٦- ترڪي هڪڙو پير ڪِٿائون،
سؤ ڏاڪا سو ڪري مٿائون،
تنهن لاءِ پير ڪري هڪ پختو،
پوءِ ڪٽج پيو پير – من تون...

٧- ڪنبي وڏا پير پيغمبر،
هلن نه هنڙي ڪنهنجا تڪبر،
ڪهي ذهڻون وٺ راهه نياز جي،
تنهن ۾ تنهنجو خير – من تون...

راڳ ڪليان

ٿل ـ ساڪيءَ جو ديدار ڪر من،
ساڪيءَ جو ديدار،
دل جي ڪوليءَ اندر اٿئي،
ساڪي سرجڻهار ـ ڪر من ..

١ـ حال دنيا جا مڙيئي مثالي،
اندر ڏس تون حهالي پالي،
معلوم ٿيندءِ پهنجو پاڻهي،
چمن جو چمڪار ـ ڪر من ...

٢ـ ساڪي توسان ساڻ سدائي،
پل نه پري ٿي توکان جائي،
ساڪيءَ سان ٿي حاڪرس سهني،
سُکمه جو وهنوار ـ ڪر من ...

٣ـ ساڪي سڀ جو جاڻو آهي،
ساڪيءَ کان ڪجهه جهپل ناهي،
ڏسڻ هار ٿي ساڪي سڀ جو،
ڏيکر سچو سنسار ـ ڪر من ...

٤ـ ساڪي پنهنجو روپ اٿيئي،
لنهنجو اوکسي جاڻ نه ٿيئي،
ڪهي ڏيئون ولي جاڻ گروءَ کان،
حاڻج جاڻڻهار ـ ڪر من ...

راڳ ڪنياٽ

ڏل - قدرت تان قربان تنهنجي،
قدرت تان قربان،
قادر تنهنجي قدرت آهي،
اُديت عاليشان.

١- قدرت تنهنجي پل ڪي پائي،
نوان نوان نت رنگ رچائي،
بيحد تنهن جو بيان،
تنهنجي قدرت تان قربان...

٢- قدرت تنهنجي رنگ رنگيلي،
ڪاٿي ڳاڙهي ڪاٿي پيلي،
بحر ڪٿي بيابان،
تنهنجي قدرت تان قربان...

٣- قدرت جا ڪل عجب نظارا،
من منهنجي کي لڳن پيارا،
موهت سڀو جهان،
تنهنجي قدرت تان قربان...

٤- باڦ منجهان ڪيئن بادل بڻجن،
ڪيئن تا بادل پاڻي برسن،
ڪيئن تو اُپجي ڌان،
تنهنجي قدرت تان قربان...

٥- ڪيئن تا سج چنڊ آڀ ۾ چمڪن،
ڪيئن تــا تارا ٻجليون ٽمڪن،
ڪيئن لڳي طوفان،
لهجي قدرت تان قربان...

٦- ڪيئن تــا ٻج مان درخت اڀرن،
ڪيئن تــا ٽن ۾ ڦل ڦول لڳن،
ڪيئن بڻجي انسان،
لهجي قدرت تان قربان...

٧- ڪوي ٽمڻون ڪل قدرت لهجي،
تر يي طاقت تا بي ڪنهن جي،
گـروءَ لکايو گيان،
لهجي قدرت تان قربان...

راڳ ڪليان

ٿل - ستگر جي وڏ اوت من لون،
ستگر جي وڏ اوت،
جي لون وليدين اوت گروءَ جي،
لڳي نـه جم جي چوٽ.

١- شام صبح جو شوڏا ڏاري،
گرمکڪ ڪل لون گروءَ دواري،
ملي نـام جا لوٽ،
وڏ من ستگر جي لون اوت...

۲- شام صبح جو ڏنڊوت ڪر تون،
سر پنهنجي گر چرني ڌر تون،
ڪري پاپ جي پوٽ،
وٺ من ستگر جي تون اوٽ...
۳- ستگر ڪان وٺ نام اناديِ،
جنم مرڻ جي مٽي اپاڌي،
ڏسن ووڪي ووٽ،
وٺ من ستگر جي تون اوٽ...
۴- ستگر ڪان وٺ گيان اِشارو،
اَهم بـرهم جو مار نغارو،
ڪفر سندا پچ ڪوٽ،
وٺ من ستگر جي تون اوٽ...
۵- ڪهي ڏيئون ڪر گر جي شيوا،
چاٽي پورن پـرش اپيوا،
ملندء سهٽي مـوٽ،
وٺ من ستگر جي تون اوٽ...

*

اَپني اَپني ڪرم ڦل، ڀوڳت هئن سب ڪوءِ،
ڪسڪو ديئون اُلهنا، دوش نہ ڪسڪا هوءِ.
ساجن تون هسنتا رهي، تالي بجا بجاءِ،
رونا عاشق ڪي پلي، روتا نئن بهاءِ.

راڳ ڪنياتِ

ٿل - ڪرمن جو کيل ڪمل،
ٻدا ڪرمن جو کيل ڪمل،
ڪرمن سان تو ٿئي وڇوڙو،
ڪرمن سان ٿي ميل - ٻدا ڪرمن ...
١- حاڪم ٿي ڪي حڪم هلائن،
مرضي موجب عيش اُڙائن،
ڪوڙيءَ لاءِ ڪي گهمن گهٽين ۾،
ڪي تا ڀوڳن جيل - ٻدا ڪرمن ...
٢- ڪي تا ڪاٻو جوت جڳائن،
ڪي تا جوڻن لاءِ واجهائن،
ڪي تا ٻجهه موجون ماڻن،
ڪن لئه آهي ڪوٺل - ٻدا ڪرمن ...
٣- ڪي تا محلن اندر گهارن،
ڪي تا جهوپڙن ماڻهه گذارن،
ڪي تا وڻجي لکر ڪمائن،
ڪن جو نڪري تيل - ٻدا ڪرمن ...
٤- ڪن کي آدر ڏين هزاري،
ڪن کي گهر کان ڪڍن ڌڪاري،
ڪي تا ڦرندا وتن سوالي،
ڪن جي ٻوڙن تيل - ٻدا ڪرمن ...

٥- ڪن جي گهر ۾ روز ڏياري،
ڪن جي گهر ۾ اونده ڪاري،
ڪن گهر شاديون جٺيا ڇنيون،
ڪن گهر روئن ريل - ٻدا ڪرمن...
٦- جو جو جڳه ۾ ڏسين پيارا،
ڪرمن جا ڪل آٿي نظارا،
ڪهي ڏيئون ڪچ ڏوه نا ٻي جو،
پنهنجو ڪيڙو جهيل - ٻدا ڪرمن...

راڳه ڪنپات

ٿل - پڙهڻ سڻڻ جي هير ڇڏ من،
پڙهڻ سڻڻ جي هير،
پڙهندي سڻندي ڪنهن نه ڪتايا،
پوٿين جا هي ڍير.
١- پوٿيون توکي صرف سٽائن،
نڪي ملائن نڪي ڏيکائن،
ٻهچن پنهنجا ٻير،
ڇڏ من پڙهڻ سڻڻ جي هير...
٢- پوٿين ۾ نا آتڪ اپاٽا،
سوڌي لهه تون سار سپاٽا،
ساجن سمجهه سوير،
ڇڏ من پڙهڻ سڻڻ جي هير...

٣- پوليون چانگهن پوءِ ڪيون مڙئي،
آئيڻ ان ڪسان آڳ ۾ آئيڻي،
آئيڻ جنا ڪر سر،
چڙ من پڙهڻ سٽڻ جي هنر...

٤- فقط سٽڻ ۽ فقط پڙهڻ سان،
شائد اچي نا ڪمت ڪرڻ سان،
آڪسن سنت سمير،
چڙ من پڙهڻ سٽڻ جي هنر...

٥- پستڪ هگهہ ۾ ڪيئي پوڪارا،
دل لنهدجيءَ مان نڪتا سارا،
پونڊهہ نه پاهر دلبر،
چڙ من پڙهڻ سٽڻ جي هنر...

٦- پڙهڻ سٽڻ جو ٿيءَ نه عادئي،
وتي پستڪ پڙهہ ويدانتي،
ڪم ٿي ويندءِ غم غتر،
چڙ من پڙهڻ سٽڻ جي هنر...

٧- شبد گروءَ جو پڙهج هميشه،
ساڻ رهي جو هردم اوسان،
لنهن ۾ ڪر نه آولر، چڙ من پڙهڻ سٽڻ جي هنر...

٨- ڪهي ڏهڻون ڪر گيان پرائي،
أندر ڏس لون جهالي ٻائي،
سڀ ڪڪهہ لوبر شمر، چڙ من پڙهڻ سٽڻ جي هنر...

راڳ ڪاٺيات

ٽل - سنتن جو سنگ سار جڳ ۾،
سنتن جو سنگ سار،
جنهن جنهن سنگ ڪيو سنتن جو،
تنهنجو ٿيو نستار.

١- ساڌ سنگ ۾ آيا جيئي،
اُچي پد تن پهتا سيئي،
اَهڙا پرش اَپار جڳ ۾،
سنتن جو سنگ سار.

٢- چا ڌنو چا سئنو نائي،
چا ڪبير چا سڌنو ڪاسائي،
پوڄي تن سنسار جڳ ۾،
سنتن جو سنگ سار.

٣- چا نامو ترلوچن واڻيو،
چا دادوُ چا رجب سياڻو،
سنت ڪرن ستڪار جڳ ۾،
سنتن جو سنگ سار.

٤- والميڪ، نارد، رِوداسا،
سنتن ۾ تن ڪيڙا واسا،
جڳت ڪري جئڪار جڳ ۾،
سنتن جو سنگ سار.

٥- هر سنتن سان لڏو جن لاتي،
ڪاٿي ٻي نه ڪئي ڪمائي،
پاتو هنن ديدار جڳ ۾،
سنتن جو سنگ سار.

٦- ڪهي ٽيئون سڀ ڪم وساري،
سنتن جو سنگ ڪر اون ٻاري،
پائين موڪ دوار جڳ ۾،
سنتن جو سنگ سار.

راڳ ڪليات

ٽل - ڌڻيءَ لي هسوار رهه من،
ڌڻيءَ لـي هسوار،
خالي الٽا خيال اُتاري،
پاڻ نه ڪر بيزار.

١- حڪم هوىءَ جو هلڻو آهي،
چارو ٻئي جو چلڻو ناهي،
مالڪ آهه مختيار،
رهه من ڌڻيءَ لي هسوار.

٢- صبر شڪر ۾ رهڄ سدائي،
گهٽ وڌ منهن سان چئه نا رائي،
هردم شڪر گذار،
رهه من ڌڻيءَ لي هسوار.

٣- ٻَٽيءَ تي هموار رهڻ جي،
مالڪ مولي لعل لهڻ سي،
پريل رهسي پيدار،
رهه من ٻٽيءَ تي هموار.
٤- راوَل جهڙو رنگ رچائي،
من اُنهيءَ سان چڏج ملالـي،
قرب ڪري ڪرتار،
رهه من ٻٽيءَ تي هموار.
٥- جيو جي وَس ۾ ڪجهه پي ناهي،
سڀ ڪجهه مالڪ ڪري ڪرائي،
ڪوڙو چڏ اَهنڪار،
رهه من ٻٽيءَ تي هموار.
٦- ڪهي ڏيڏون چڏ هٺمان ڪوڙي،
ايشور انچا تيندي پوري،
ڪر نہ سچو تڪرار،
رهه من ٻٽيءَ تي هموار.

*

منڙا منهنجا جاڳ تون، پرهه ڦٽي پرڀات،
جڳت پٽيءَ جاڳڻ جي، ڏني توکي ڏات،
رهي سنتن سنگ ۾، سڦل ڪر سوغات،
سهي ڪر نج ذات، ڏيڏون پائي جهاتي جيءَ ۾.

راڳ ڪليان

ٽل - سڀ کي ماري ڪال ٻندا،
سڀ کي ماري ڪال،
ڪنهن کي ٻي ٿي ڪين ڇڏيندو،
ٻڌو ڏٺي اوڙي تار - ٻندا سڀ کي...

١- ٻڌين ڪين سان ٻانڪا ٻيارا،
وڃن ڪوچ جا روز نقارا،
ساعت نڪي ڪو سال - ٻندا سڀ کي...

٢- ڏسن آڪسن سان لوڪ لڏيندا،
مندر ماڙيون وڃن ڇڏيندا،
سنگ نه ڪنهن سان مال - ٻندا سڀ کي...

٣- پدمڻ، راڻا، گلي، گهاڻي،
ڪنهن ڏٺو ڪال هٽي ڪن ڪالي،
ڪري نه ڪنهنجو مجال - ٻندا سڀ کي...

٤- جو جمع آيو سولي وهندو،
قائم ڪنهن جو رهڻ نه ليندو،
اهڙو دنيا جو حال - ٻندا سڀ کي...

٥- ڪهي ڏينهون ڇڏ آڪڙ ڪوڙي،
لوڪي ٻي ئي ڪال ضروري،
نام جپي ٿيءُ نهال - ٻندا سڀ کي...

راڳ ڪنياڻ

ٽل - آتم جو درشن ڪر مـن، آتم جو درشن،
درشن آتم جو تون پائي، رهج سدا پرسن.
١- چم جون اکيون ڏسنديون چم کي،
ڏسي سگهن نـا نج آتم کي،
پسج پاڻ کي پڌ نشن ۾،
پائي گيان انجن - ڪر من...
٢- جسماني ڪل خيال هٽائج،
مَلِـن واسنا مڙئي مٽائج،
سرت آتما ساڻ ملائج،
من ۾ رهج مگن - ڪر من...
٣- نج آتم کي جنهن جن جاتو،
تنهن سڀ جاتو تنهن سڀ پاتو،
پوي نه ڪرڙو ڪجهه پڻ تنهن کي،
ڪال ڪري نه هڻن - ڪر من...
٤- آتم درشن تي نـا جيسين،
پورڻ شانت اچي نـا تيسين،
آتم درشن پاجهون ڪنهنجو،
مٽي نه آواڳون - ڪر من...
٥- مانش تن جو ڪرم ضروري،
آتم درشن ڪرڻ حضوري،
ڪهي **ڏيڱون** بن آتم درشن،
وڃرٿ مانش تن - ڪر من...

راڳ ڪليان

ل ـ سنتن جو ڪر سنگ،
من اون سنتن جو ڪر سنگ،
سنتن سنگ مان ٿئي سڌارو،
ڪاري ڪوٽو سنگ...

١ـ ساڌ سنگت ۾ هيڪڙو ايندو،
رنگ اُهيءَ ۾ رنگجي ويندو،
ڪيٽ ٿئي جهڙن ڀرنگ،
من اون سنتن جو ڪر سنگ...

٢ـ سنتن جو سنگ چندن آهي،
سڀني وڻن کي چندن بڻائي،
چاڙهي آم رنگ،
من اون سنتن جو ڪر سنگ...

٣ـ سنتن جو سنگ ديپڪ آهي،
ڀرم اَنڌيرو جڏي مٽائي،
روشن ٿئي اَنگ اَنگ،
من اون سنتن جو ڪر سنگ...

٤ـ سنتن جو سنگ پرم پوتر،
اَوگڻ سڀئي ڪري سونتر،
وڃي نه مايا ونگ،
من اون سنتن جو ڪر سنگ...

۵- ڪهي ٻهُون ڪر سنگ ويچاري،
ساڌ سنگ تي اَم پياري،
جڳ ڪـــان ڪري اَسنگ،
من ٽون سنتن جو ڪر سنگ...

واڳہ ڪلياڻ

ٽل - ڇا لئہ ميڙين مال،
مورکہ ڇا لئہ ميڙين مال،
ساڻ هلي نـا ڪجھ بہ ٽوسان،
ڏس ٽون ڪري خيال...

۱- راوڻ سوني لنڪا ٺاهي،
مرڻ مهل تنهن ڪم نہ آئي،
ڪوڪندي ڪيڙو ڪال،
مورکہ ڇا لئہ ميڙين مال...

۲- قارون چاليهہ گنج ها جوڙيا،
مرڻ مهل تنهن سيئي ڇوڙيا،
ظـاهـر ايهو مثال،
مورکہ ڇا لئہ ميڙين مال...

۳- سڪندر هو دنيا جو والي،
مرڻ مهل تنهن هٿڙا خالي،
چـاڻـي پـيڙو بـال،
مورکہ ڇا لئہ ميڙين مال...

٤- جن جن ميڙي آهي مايا،
تن تن ڏاڍا ڏکڙا پايا،
ٻـرو ٿي تن جو حال،
مورک ڇا لئہ ميڙين مال...
٥- مايا جي ڇڏ ممتا ڪوڙي،
ڪهي ٽهڻون جپ نام ضروري،
نام اَلـي نيڪ پال،
مورک ڇا لئہ ميڙين مال...

راڳ ڪليات

ٿل - ڪنهن جو نا ٿر تانءُ هنڙي،
ڪنهن جو نا ٿر تانءُ،
تون ٻي هلندين، مان ٻي هلندس،
هلندو سڀو جهان...
١- مرڻ قبول ڪبو تو حڏهين،
جنم لهي جڳ آئين ڏڌهين،
دونو ڪر نسر گمان - هنڙي...
٢- تارا ٻہ هلندا، ڪتبون ٻہ هلنديون،
بادل ٻجليون پتبون ٻہ هلنديون،
هلندا چنڊ ۽ ڀان - هنڙي...

٣- ساگر نديون، سرڪر هلندا،
پربت ڪاٺيون ترڪر هلندا،
شاهه هلي سلطان - هنڙي...
٤- ديو بہ هلندا، دانو هلندا،
مرون بہ هلندا، مانو هلندا،
هلندو ٻيڙو جوان - هنڙي...
٥- ڪهي ڏهئون ڪل جڳت اُست تي،
پار برهم پرميشور ست تي،
ايهو گروءَ جو گيان - هنڙي...

راڳہ ڪليان ۽ مارون

ٿل - ڪاڏي ويڙو يار اُهو، ڪاڏي ويڙو يار،
اُٿ ڪي مون ڪي جنهن تہ ڪنيو تي،
جنهن تہ ڪنيو تي بار...
١- مون تي جاتو پيو هلن تا،
اؤڪا سؤڪا گهاٽ ٽپن تا،
هاڻي سمجهيم پيو ڪو آهي،
پيو هلائڻ هار - اُهو ڪاڏي...
٢- مون تي جاتو اکيون ڏسن تيون،
طرحين طرحين جا روپ پسن تيون،
هاڻي سمجهيم پيو ڪو آهي،
روپ نهارڻ هار - اُهو ڪاڏي...

٣- مون ٿي چاتو ٻار اُن ٿي،
ڪنهو گهمن ٿا روز ٻن ٿي،
هاڻي سمجهم ٻيو ڪو آهي،
ٻار اَڻاڻا هار - اُهو ڪاڏي...
٤- اَنگن جو آڪار ٻي ساڳيو،
ڏهيءَ جو ڏيدار ٻيي ساڳيو،
سڀني اَنگن کي حوري ٻوري،
قدرت جو ڪرتار - اُهو ڪاڏي...
٥- ڪهي **ڏمڻون** ڪيئن لنهڪي پايان،
جنهن لاءِ مان ديوانو آهيان،
جڳ سڄو هي سونهن جنهن سان،
سرشٽيءَ جو سينگار - اُهو ڪاڏي...

راڳ ڪنيات

ٽل - ڪوٺي ڪنهنجو ناهي،
ٻدا ڪوٺي ڪنهنجو ناهي،
پت نا پيءَ جو پيءَ نا پت جو،
طاهر جڳ ۾ آهي.
١- ڪال اَڄي سر ڪنهنجي ڪاهي،
ڪو ٻي لنهڪي ڪس جدائي،
سڀڪو پنهنجي قسمت ڀوڳي،
ڪري خوشي يا هاءِ - ٻدا ڪوٺي...

۲- آئين اَڪيلو وينديـن اَڪيلو،
ڇـُـن ڏينهن جو سارو ميلو،
ڪرمن موجب هوڪو ويندو،
پنهنجي پنهنجي راهه - بندا ڪوئي...

۳- مرڻ مهل ڀي مري اَڪيلو،
سڙڻ مهل ڀي سڙي اَڪيلو،
دک ڀي ڀوڳي روئي اَڪيلو،
نيڻن نير وهاءِ - بندا ڪوئي...

۴- جي تا پوکن لُڻن اهيئي،
ٻئي جو پوکيل لُڻي نه ڪوئي،
تنهن ڪارڻ تون شڀ ڪرمن جو،
توشو اَڳهِ لئه ٺاهه - بندا ڪوئي...

۵- سمپت هوندي تو وٽ جيسين،
ڪندءِ ڪٽمبي خدمت تيسين،
سچو ڏسي ڪو اَچي نه ويجهو،
ظاهر جڳت منجهاءِ - بندا ڪوئي...

۵- ڇوڙ مچي جي منهنجو موڙها،
ڇڏج آسرا جڳ جا ڪوڙا،
ڪهي ڏِٺُون وٽ شرڻ هريءَ جي،
هٺ هٺ ٺئي سهاءِ - بندا ڪوئي...

راڳ ڪماچ

ٿل - دم جي نا اعتبار جگياسو،
دم جي نا اعتبار.

١- عمر دمن جي آهي وکيل،
سو ڳاڻاڻو سو جي لکيل،
ڏهه وڌ تنهن مان ٿئي نا هڪ پل،
جاڻي جاڻنهار - جگياسو...

٢- ٻاهر لن کان نڪري دم جو،
اندر اچي يا ڪين اچي سو،
تنهن لاءِ وڃڻ مچي سنگر جو،
دم دم جپ اونڪار - جگياسو...

٣- نڪري لن مان دم هي جنهن مهل،
روڪي سگهي نا تنهن کي ڪنهن مهل،
پتو پوي نا نڪري ڪنهن مهل،
هردم رهج تيار - جگياسو...

٤- پران اپان جي گم آ جيسين،
جوسو جگ ۾ جاڻج تيسين،
ڳڻ جيڏي جهٽ مولو آسين،
وقت ڏسي نا وار - جگياسو...

٥- جنڊ لي ڪر ماڻ نه رائي،
حل ڦوٽي جبان حاڻج پائي،
کهي ڏيهون جپ نام سدائي،
آتم اهو وچار - جگياسو...

راڳ تلنگ ڀيرو

ٽل - آهن مدهنجا ستگر، پورن برهم گياني،
پورن برهم گياني، پورن برهم گياني.

١- برهم جا تي گياتا، برهم جا تي ڏياتا،
رهن برهم راتا، ٻولن ٻي نا باني...

٢- پيئن پريم پيالا، سندن خيال اعليٰ،
ڇُڏيءَ کان سي خالا، ڪميا جي سي ڪاني...

٣- سچ تي سباجها، نماڻن نوازا،
دنيا کان سي آجا، ورڪي وگياني...

٤- ڪرن پڇو جنهن کي، ڇڏن ڪين تنهن کي،
ڏين ذات اُن کي، رمز سان روحاني...

٥- ڪهي ڏيئون تياڳي، وشين کان وئراڳي،
سدا تن سجاڳي، لالڻ تي لاثاني...

*

منڙا منهنجا ڪر تون، گرو منتر اڀياس،
اڀياس جي ڪرڻ سان، ٿئي هردي ۾ پرڪاش،
گيان سندي پرڪاش سان، اوديا ٿيندءِ ناس،
جنم مرڻ جو ترٿاس، ڏيئون ڪٽبو تڏهين.

راڳ جوڳ

ٿل ـ تون منهنجو مان تنهنجو رام،

تو نه ٿاوس آهي تنهن ۾.

١ـ تون ساگر مان آهيان ڇولي،

تون واڄي مان آهيان ٻولي،

تون ٽورو مان آهيان لام،

تو نه ٿاوس آهي تنهن ۾.

٢ـ تون سيپ مان آهيان موتي،

تون ديپڪ مان آهيان جوتي،

تون نگر مان آهيان ڌام،

تو نه ٿاوس آهي تنهن ۾.

٣ـ تون انگي مان انگ اوڍاڻو،

تون نينگي مان نينگ اوڍاڻو،

تون سورج مان آهيان گهام،

تو نه ٿاوس آهي تنهن ۾.

٤ـ ڪهي ڏمڻون تون آهين مون ۾،

آنءَ ورڪ سچ آهيان تو ۾،

گروءَ لکائي ايها مام،

تو نه ٿاوس آهي تنهن ۾.

راڳ پرڀاتي

ٿل - ڪرشن جي اَج جنم ونڊ جو،
ڏيهن سڀاڳو آيو آ.

(١)

روهڻي نڪتر يادوَ ڪل ۾، چندر ونشي اشٽمي،
متھرا نگري جيل جي اَندر، رات آڌيءَ جو جايو آ...

(٢)

وسديو ديوڪي ڏسي لعل کي، بيحد گد گد ٿيڙا سي،
ديون ديوين رشين مدين پي، جئه جئڪار مچايو آ...

(٣)